

پژمین

رۆمان

شاخه وان برایم عه بدو لاد

پژمین

پۆمان

شاخه وان برایم عه بدو ئلاد

کوردستان 2021

له بلاوگراوه کانی مائی وه فایی

□ پژمین □

نوسەر: شاخه وان برام عه بدوللا

گرافیک و دیزاین: لوقمان ره شیدی

چاپخانه:

نۆره ی چاپ: یه که م - ۲۰۲۱

تیراژ: دانه

نرخ: ۳۰۰۰ دینار

له بهرپوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان / ههریمی کوردستان

ژماره ی سپاردنی (۹۵۰) سالی ۲۰۲۰ ی پیدراوه.

1

به شیویهك خۆم نیشان دهدهم كه به هیزم،
له گه ل ئه وهی قورسایي ئه و دۆخه سهختهی
دهستی خستووته بیناقام، چرکه دوای چرکه،
زاگیره م زیاتر داگیر دهکات و به هیواشییهکی
ترسناک، بو قوولایی رۆحم شوپ ده بیته وه.
دۆخیك له پریکدا هات، ئیستای دیاره،
کو تاییه که ی ناروونه! دۆخیك خه ریکه ده روونم
لهت لهت دهکات، ههول دهدهم به رهنگاری
بیمه وه، وه لی ناتوانم، له کۆلم نابیته وه،
له پیش ده رگه یه، له ژووره که مه، له شاشه ی

تەلەڧىزىيۇن ۋە مۇبايل ۋە لە تۆنى دەنگى ھاۋرى
 ۋە كەسوكار، خويىندكار ۋە مامۇستاكەن، دراوسى
 ۋە گەرەك، لە ھەموو شوينىكدا ھەست بە
 قورسايىھە كەي دەكەم! چ ئاشوويىكە!

ژيان ۋەك پىشوو نىيە ۋە ھەمووان سەرقالى
 ھەۋالەكانن، خەلكى پرسىيارى يەكتى دەكەن
 ۋەك ئەۋەي ھەر كەسە ۋە بۆ بەرانبەرەكەي
 مەترسى يىت، خويان لە يەكتى دەشارنەۋە،
 ئەۋ ماۋەيە زۆرتىن وشە ۋە دەستەۋاژە
 بەكارھىنزاۋەكانى ھەۋالەكان، پژمىن ۋە كۆكە،
 سىكچوون ۋە رشانەۋە، سەرتىشە ۋە ماندوويى،
 ئازار ۋە بەرزبوونەۋەي پلەي گەرمى لەش ۋە
 ھەناسەتەنگىن. ئەۋەتا مىش پلەي گەرمى
 لەشم بەرزبوۋەتەۋە ۋە سەرتىشە ۋە كۆكەم
 ھەيە، ھەندى جارىش پژمىن.

ئاخ! ئەۋ ماۋەيە تامەزرۋى زنجىرەيەك كۆكە
 ۋە پژمىنى ئاشكرام، خەرىكە ئەۋ تامەزۋرىيە
 ناخم دەخوات، كۆكەيەك ۋە پژمىنىك بۆ من،
 ھىندە بە چىژن، نەبىتەۋە! چەند خۆشە
 ئىستا لەپىش چاۋى خەلكىدا، بە ئارەزوۋى

خۆم پېژم و دەنگی کۆکه کانیشم بگاته ماله
دراوسیکان، ئای که ئاسووده دەبم، بتوانم
پېژم و کهسیش سلّم لئ نه کاتهوه! ئەفسووس
ئێستا ناتوانم پېژم و بکۆکم، ئی، مۆرەم لئ
دەکهن، لیم دوور دەکهونهوه!

تامەزرۆییم بو پېژمین و کۆکه یهک، خەریکه
رۆحم کون دەکات، بەلام ناتوانم! سهخته،
هەر زۆر سهخته، ئینسان بتوانیت بەسەر هیز
و هرووژمی پېژمیندا زال بییت، ئاخەر کاتیک
کۆکهت دیت، کهس ناتوانیت بەر بە دەنگ و
هرووژمی بگریت، کهچی ئێستا ناچاریت یان
رای بگریت یان بە دزی بکۆکی و پېژمیت، ئای
که خۆشه کاتیک له گەل پېژمیندا چاوه کانت
دەنووقینی و بو ماوه یهکی کورتیش، له
دەرووبەرە کهت دادەپریت!

هەر چۆنیک بییت، ئەو ماوه یه توانیومه دان
بە خۆمدا بگرم، که مترین کهرەت بە ئاشکرا
پېژم و دەنگی کۆکه کانیشم زۆر گەوره و
دوابه دوای یه کتری نه بن، ده یان و سه دان جار
پېژمین هرووژمی بو هیناوم، ئارامم گرتوووه و

هاشوهوشی بای پژمینه که مم به فهزادا په رت و بلاو کردوو ته وه، به شیویه که هه ر ته نیکیم فری داوه ته گوشه یه کی ژووره که مه وه، نیوه کۆکه م کردوو و خۆمم لئی له گیلی داوه، وه که نه وهی تاوانتکی گه وره م کردیت، که به و ئاسته هه ست به شهرمه زارییه کی قوول و ناخه کی ده که م، شهرمه زارییه که خۆم بپریم لئی نه داوه، ده کریت منیش قوربانی نه وانی تر بم، ئی خۆ من خه تباری نه و دۆخه نیم، قوربانیم.

ئێستا له به های نه و هه زاران کۆکه و پژمینانه ی پیشترم تیده گه م و تازه ده رکم پی کردوو پبویست بوو ریزم لیان بگرتا بووایه، که له ساله کانی ته مه غدا به فیرو روشتن، ئاخ! خه م بو نه وه ده خۆم، روژیک له روژان، هه رگیز بیرم له وه نه کردوو ته وه قه دری پژمینیک یان کۆکه یه کی ئاشکرا بگرم، داخی گرانم، چون هه ستم نه کردوو، روژیک دیت تامه زرۆی پژمینیک ده بم! به چه شنیک هه موو بیرکردنه وه کانم ده بنه خه می پژمین، پژمینیک

كەس سالى لى نه كاتەو!

خوم دەزانم، ئىستا نەك ھەر ئەندامانى
مالەو ھەمان، بگرە شوڧىر و كالافروش و
دووكاندارىش ھەموويان دژى پژمىنن و
كۆكەيە كىش ھىندەي گوللەيەك مەترسیداره!
ويپراي ئەو ھى خويان بە دزىيەو ھە پژمىن
و لەژىر بە تانى دەكۆكن، بو تەنيا پژمىنيك
دە چنە شوينە چوئ و تاريكەكان تا بە
ئاسوودەيى پژمىن، ھەرچىيە كىش دەتوانن
دەيكەن و ھەول دەدەن كەس گوئى لە
دەنگى كۆكە و پژمىنەكانيان نەبيت.

دووكاندارەكان، ئەو بەشەي دووكانەكانيان
بو پژمىن و كۆكە بەكاردينن كە پيشچاوين و
دەنگ بە ئاستەم لىيانەو ھە دىتە دەرى، شوڧىرى
تاكسىيەكان دواي ئەو ھى سەرنىشەينەكانيان
داده بەزىنن، لە جامى ئوتومبىلەكانيانەو ھە
سەريان دەردەھىنن و لە شەقامىكى خىرا و
نيمچە چوئدا دەپژمىن و دەكۆكن تا دەنگى
پژمىن و كۆكەكانيان تىكەل بە فەزاي گشتى
و ژاوەژاوى ئوتومبىلەكان بىت. ئەو ھەو خۆشترين

پژمینە، ئاخىر كەس ھەستى پىناكات!
 سىياسىيە كانىش لەسەر شاشەى تەلەڧىزىيۆنە كان،
 ئەگەر پژمىنيان بىت، ناپژمن، دەترسن تەنيا
 پژمىنيك چارە نووسىيان بگۆرپىت! ئاخىر لە
 ھەموو ھەوالە كاندا پژمىن وەك ئاماژە يەك
 بۆ خىرا بلا و كوردنە وەى ڧايرۆس لە كەسىكە وە
 بۆ كەسىكى تر و پىناى كراو، ھەر ئەو ھەشە
 ھەمووان ماسك دە بەستى!

كەسى سىياسى وا ھەيە، لە كاتى پەخشى
 راستە و خۆى تەلەڧىزىيۆنىدا، بە ھۆى ئەو ھى
 پژمىنى ھاتو، لە ترسى ئەو ھى نەك لە پىش
 چاوى خەلكىدا بپژمىت، بە شىپو ھى ناوبر،
 بەرنامە كەى بە پىشكە شكارە كە راگرتو. مەلا
 و مامۆستا و ھەموو كەسىك، ھەولى راگرتنى
 ھرووژمى پژمىنە كانىان دەدەن، ھەتا بۆيان
 بكرىت ناكۆكن يان بە نزمى دەكۆكن، يان
 بە ناچارى لە شوپنە تارىك و دوورە دەستە كان
 دەپژمن و دەكۆكن، ئەويش بە تۆنىكى نزم،
 وەك چۆن دزىك لە ساتە وەختى دزىيدا كۆكەى
 دىت، ئحمىكى ھىواش دەكات، كە تەنيا خۆى

هه‌ستی پئی ده‌کات، ئه‌وانیش به‌مجوره ده‌کوکن
 و ده‌پژمن، ئاخ‌ر کوکه و پژمین، ئیستا دوو
 هی‌مای مه‌رگن، مرو به ده‌ستخوی نییه، لییان
 ده‌ترسیت.

ئیستا له به‌های پژمین تیده‌گه‌م که بو
 مروف چه‌ند به‌رخه! که‌چی دوا‌ی ئه‌و
 هه‌موو ساله، ئی‌مه تازه به‌تازه، هه‌ستمان به
 گرنگی و چیژه‌کانی کردوو، له‌م روژ‌گاره‌دا هی‌چ
 شتی‌ک هی‌نده‌ی پژمین‌یک و کوکه‌یه‌کی ئاشکرا
 بو من به‌های نییه! به‌تایه‌تی پژمین، چه‌ز
 ده‌که‌م به‌زنجیره بی‌ت! پژمین‌یک که‌س سل‌ی
 لی نه‌کاته‌وه، پژمین‌یک وه‌ک هه‌ر کاتیکی دیکه
 له‌کن خه‌لکی به‌ئاسایی وه‌ربگیریت و دوعای
 خیرت بو بکه‌ن، وه‌لی ئه‌وه ژیانه! به‌رده‌وام
 شته‌کان و به‌هاکان و چیژه‌کان له‌گوپان‌دان،
 ئیستاش خه‌لکی به‌دوا‌ی ئه‌وه‌دا ویلن و له
 شوینیک ده‌گه‌ری‌ن به‌ئازادی تیی‌دا بی‌ژمن،
 ئینجا له‌سه‌ر شه‌قام، فه‌رمان‌گه، نووسینگه،
 له‌سه‌ر رووبار و له‌ماله‌کان یان له‌ژووان و
 دیداری خو‌شه‌ویستاندا بی‌ت، به‌لایانه‌وه گرنگ

نییه، ته نیا ئه وه یان به لاهه گرنکه پڙمین
 و به ئاره زووی خوینیش گوئی له دهنگی
 بڙمینه کانیان بگرن، بو ساتیکیش چاویان له
 رووناکیی دونیا دابریئت و ئاشنای جیهانیکی
 تاریک بن.

ماوه ماوه خووم له پیش چاوی ماله وه ون
 ده کهم، له گه رماو و توالیئت و ئه و شوینانه ی
 تایه تمه ندیی مروقیان تیدا پاریزراون، به
 توئیکی نزم ده پڙمم یان کوکه، به دروستکردنی
 گوشاریش هرووژمی پڙمینه کانم په رت و بلاو
 ده کهم بو ئه وه ی کهس گوئی لیان نه بیئت،
 له کاتی شووره ی ئاو و بهردانه وه ی به
 ئه نقهستی که لوپه لی ناو گه رماوه که، ده پڙمم،
 ئای که خوشه پڙمینیک ئه گه ر به ئاشکراش
 نه بیئت، بو ئیستا هه ر خوشه!

ئه وه چ روژگاریکه و پیچه وانه بووه ته وه،
 ئه گه ر شهش تا حهوت جار به ئاشکرا
 پڙمیت، رهنگه نزیکتیرین کهست، برا، خوشک،
 دایک و ته نانهت عاشقه کهت، له وانیه
 په یوه ندی به و ژماره ته له فونه وه بکهن، که

بو به دوا دچوونى پژمين و كو كه تونده كان
له شاشه ي ته له فيزيوون و روژنامه و توږه
كومه لايه تيبه كان به رده وام بلاو ده كرىته وه.
هه ر كه سيك به نائاسايى بيژمى و خو ي
را ده ستى نزيك ترين بنكه ي ته ندروستى شار و
شاروچكه و گونده كه ي نه كات، هه ر كه سيك
مافى نه وه ي هه يه هه وائلت لى بدن،
ئينجا پوليس و تيمى ته ندروستى رايچى
نه خو شخانه ت ده كه ن.

ئمه چ سه رده ميكه! سه رده ميك شته كان
ته واو پيچه وانه بوونه ته وه، هه ندى له و
پزيشكانه ي تا دوينى نه گه ر نه خو ش له پيش
چاوياندا گيانشى بديه، وه ك پيوست
هاو كاريان نه ده كرد و هيچ سوزيكيان بو
نه خو ش نه ده نواند، نه گه ر له ماله وه له ناو
پيخه فى نه خو شيدا برزيبوويتايه كه س تيلي
بو نه خو شخانه نه ده كرد، ده بوو به ئوميدي
هاتنى ئامبولانس هه روچ بده يت، رهنگه بو
هه لگرتنى ته رمه كه ت، ئينجا بهاتايه، نه ويش
به تكاي كه سوكار.

ئىستا دۆخه كه گۆراوه، تەنانهت دەولەت
 ئاگادارى تەنيا پڙمىنىكە، ژمارەى تەلەفونى
 بۆ ئاگادار بونەوه لە پڙمىن و كۆكە بە
 ھەموو شوئىنىكدا بلاو كر دوو تەو، پاسەوانى
 بۆ ناسىنەو ھى دەنگى كۆكە و پڙمىن لە
 ھەر سەرە كۆلان و گەرە كىك و ھەندى مائىش
 داناو! كەس رزگارى نايىت.

تۆ لىرە بېژمە، لەوسەرى ولاتدا گوئيان
 لە دەنگدانەو ھى دەبىت و دەمودەست
 ھەلدە كوتتە سەر مائەكەت يان شوئىنكارەكەت،
 ئىستا ھەمووان ھەستەو ھى ريان بەھىزترە، ئەگەر
 لە قوولايى زەو یشدا بېژمىت يان بكوئىت
 ھەستى پى دەكەن، رەنگە چەند جار يىك
 و بۆ ماو ھىك خەبەرت لى نەدەن، وەلى
 سەرئەنجام خۆشت نازانیت چۆن و كى، ژمارە
 و جوۆر و تۆنى بەرز و نزمى پڙمىن و كۆكەكانى
 بە حكوومەت داو، ئىدى خۆت لە ھۆلئىكى
 ساردوسپرى نەخۆشخانەدا دەبىنیتەو، ھۆلئىك
 لە كۆمەلگە داتدەپرئىت.

ھەرگىز بە گرنگىيەو ھى گويم لە

ئاموژگارييه‌کانی باوکم نه‌گرتووه، ئاخ‌ر
به‌و ته‌مه‌نه‌وه، بېرم نايه‌ت بوّ يه‌کجاريش
ئاموژگارييه‌ بېشووماره‌کانيم له‌ ژياندا په‌پره‌و
کردييت! ئاخ‌ر به‌ده‌ستخوم نبييه، پيم وانه‌بووه
ئاموژگارييه‌کانی روژيک له‌ روژان، بتوانن له
ژياندا به‌ که‌لکم بېن و ئاسووده‌م بکه‌ن،
هه‌رده‌م هيژيک له‌ ناخدا هانيداوم و هه‌ستی
ئه‌وه‌ی بوّ دروستکردووم، ئاموژگارييه‌کانی هي
ئه‌وه‌ نين به‌هوڤانه‌وه ئاسووده‌م بم يان باوه‌رم
پي بهينن له‌ ژياندا په‌پره‌ويان بکه‌م، به‌و
مانايه‌ش نا، بليم باوکم خوش نه‌ويستووه،
ئه‌و وه‌ک باوک، هه‌رده‌م خوشم ويستووه، وه‌لي
کاريگه‌ری له‌سه‌ر ره‌وتی ژيانم، بېرک‌دنه‌وه
و ره‌فتاره‌کانم نه‌بووه، هه‌ستيک له‌ مندا به
به‌رده‌وامی چه‌که‌ره‌ی کردووه، خوم بم، خوم
بم، ته‌نيا خوم بم و هه‌ر خوشم ريچکه‌ی
ژيانم ديارى بکه‌م. ده‌کري ئه‌و هه‌سته له
هه‌ندی کاتدا، باش نه‌بيت، من وام، باش يان
خراب!

کاتيک گه‌وره‌ بووم، به‌رده‌وام ويستوومه و

به رڙدی هه و لمداو ه له دهره وهی چوارچپوه کانی
 نه ودا خووم بم و خووم ناموژگاری خووم بکه م،
 ههر خووم هه موو شتیک بو خووم بکه م و
 پیوستیه کانم دابین بکه م، به لامه وه گرنه
 بووه به پییه کانی خووم، بو له و شوین و
 نامانجان هه گره کمن له ژیاندا پییان بکه م،
 یان به ده ستییان بهینم، هه نگوو بنیم.

نه فسووس، زور زوو له و راستیه تاله
 گه شتم که باوکم ناتوانیت له سه دا هیچی
 خونه کانم له ژیانمدا به دی بینیت، هیچ
 شتیک له وه ناخوستر نییه، مندا ل ئومیدی به
 توانای باوکی نه مینیت، نه وهی من، ره نکه
 په یوه ندی به وه وه هه بوو بیت، نه و نه یوانی
 باوکیکی سه رکه وتوو بیت، نه م هه سته ش
 کاریگه ری له سه ر ته واوی قوناغه کانی ژیانم
 دانا. سه ره رای نه وه ش هه رده م هه ستم
 کردوو باوکم پیاویک بووه نه وهی بووی
 کرابیت و توانای به سه ریدا شکابیت، له
 پیناوی ئیمه دا و بو به خته وه ریمان کردوو پتی،
 بو یه ک چرکه ش له هه ولدان بو به خته وه ری

ئیمه کۆلی نه‌داوه، ماندوو بووه، کاری زۆری کردوو، هه‌موو شتیکی بو خوشبه‌ختمان کرد، ئه‌فسووس، به‌هۆی چانس خراپی یان ناشاره‌زایی دواچار له هه‌موو کاره‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو نه‌بووه، ئاخو ئه‌و له گونده‌کاندا مه‌لایه‌تیشی کردوو بو ئه‌وه‌ی بتوانیت ئیمه و خۆیشی به‌خته‌وه‌ر بکات، وی‌پرای ئه‌و خوشه‌ویستییه‌ قوول‌ه‌یشی بو خودای هه‌بوو، سه‌ره‌پرای ئه‌وه، که‌چی نه‌یتوانی مه‌لایه‌کی سه‌رکه‌وتوو بیت، ئی نازانم بوچی خوا له‌بری ئه‌و خوشه‌ویستییه‌ زۆره‌ی، سه‌رکه‌وتوو نه‌کرد! مه‌گه‌ر نالیین خوا به‌نده‌کانی خۆی له‌بیر ناکات. ناتوانم باوه‌ر به‌ راستی ئه‌و قسه‌یه‌ بکه‌م، خو ئه‌گه‌ر راستیش بیت، بو باوکم راست نه‌بوو، روژیک له‌ روژان خوا ئه‌وی بیر نه‌بووه، ئی چۆن ده‌توانم باوه‌ر بکه‌م؟

به‌ پێچه‌وانه‌ی زۆربه‌ی مه‌لاکان، ئه‌و هه‌رگیز نه‌یویست ده‌ست بو که‌س پان بکاته‌وه، یان داوای پاره‌ له‌م و له‌و بکات، له‌ په‌نای مه‌لابوونه‌وه‌ ژیانکی شاهانه‌ بژی،

دەكرىت ئەو ھەستەيشى ھۆكارىك بوويىت
 بۆ بەدبەختىيەكانى ژيانى بە چەشنىك ئاشناى
 ھەموو جورە ناخۆشىيەكى كىردوو، ئاخىر
 ھەر بەدبەختىيەكى باوك، رەنگە ۋەك مىراتىك
 بۆ مندالەكانىشى مېنىتتەۋە، بە پىچەۋانەۋە
 سەركەۋتن و پىنگە و پارەكانىشى دەتۋانن
 ئايىندە دروست بىكەن.

دەكرى ھەر ئەۋەش ھۆكارەكەى بوويىت
 كە باوكم نەيتۋانى مەلايەكى بە ناۋبانگ بىت،
 ئاخىر بەشى زورى مەلاكان بۆ ئەۋەى ناۋبانگ
 پەيدا بىكەن و پارەدار بن، خۇيان لە كەسانى
 دەستپۇشستوو و پارەدار نىك دەكەنەۋە،
 ھەندىكىان بە جورىك قسە دەكەن، خۇيانىش
 لە ناخەۋە باۋەپريان بە قسەكانيان نىيە،
 كەچى بە مەبەستى دەستەمۇكردن و رامكردنى
 عەۋامى خەلك، دەپكەن، دواچار زۆربەيان
 براۋە دەبن، ئى باوكم نەيتۋانىۋە ئەمجورە
 مەلايە بىت.

ھەرگىز بىرم ناچىت بە چەند خولەكىك
 دواى ئەۋەى باوكم كۆچى دوايى كىرد،

بارائیکي به خوږ ډايکرد، وهك ټهوهي سهرتاپاي
 ولات، كهوتبیته ژیر هرژوومی لافاوهوه، ټاو له
 هه موو شوینیکي شاردا کوښووهوه، تهنانهت
 گرفتي بو هاتوچو و ژياني ټاساي خه لکيش
 دروستکرد. ټه ودهم له مال نه بووم، کاتيک
 ټه و بو دواچار گياني ده رچوو، ده موده ست
 ټيليان بو کردم، کاتيکيش گه شتمه وه مال،
 جهسته يه کي سارد و دونيا يه ک خه ون و
 خه يالی به دي نه هاتووم، له ژیر به تانيه کي
 رهنگا وره نگدا بينی، که تهرمه کي ان ټيدا
 پيچا بووه وه، ټه وکات هه ستم کرد، ټيدي ژيان
 جوړيکي تره، به لام نه مده زاني چي و چوڻ
 ده بيت! ته نيا به قوولي هه ستم به گوړاني
 ژيان کرد وهك ټهوهي به ره و رووي شه پوليک
 بيمه وه، ټيستاش نازانم به هوپه وه چاره نووسم
 چي ده بيت!

ده مويست له شهرمي خه لکه که نه ختيک
 بو ي بگريم، گوشارم له ده روونم ده کرد تا
 له ناخه وه هه ستيکم بو گريان هه بيت يان
 گريان بخولقيتم، به لي، گوشاري زورم خسته

سەر خۆم، نەمتوانى بگريم، زۆربەى ئەو
 كەسانەيشى لەوئى بوون، بە سەرسوورمانەو
 سەيرى منيان دەکرد، وەك ئەوئى نەفرەتم
 لئى بکەن كە بۆ مردنى باوكم ناگريم، تەواو
 ھەستم بەوئى دەکرد، سەركۆنەيان دەکردم،
 ئى بەدەستخۆم نەبوو، نەمدەتوانى بگريم،
 چونكە لە دەروونمدا شتێك نەبوو بۆ گريان،
 ھىزىك نەبوو ھرووژمى گريان لە قوولاييمدا
 دەرپەرىنئىت، چۆن بگريم!

باوكمە، ئەوئى راستە، بە پىچەوانەوئى
 لەوئى بەھىزىدا قسەم لەگەل خەلكەكەدا
 دەکرد، پەلەئى ئەوئى بوو ھەرچى زوئى،
 تەرمەكەئى بەئىن بۆ گۆرستان و بىشارىنەوئى،
 ئىدى ئەوئى من بووم لەو كاتەدا، دەمويست
 كۆتايى بە بوونى باوكم بئىت، نازانم بۆچى،
 تەئىا دەزانم ھەزم دەکرد بەزوئى بچىنە
 گۆرستان و ژىرخاكى بخەئىن!

بارانەكەئى بە خوئى، ناتوانىن ئىستا گۆرى
 بۆ ھەلكەئىن، باشتروايە تەرمەكەئى بەئىن بۆ
 مزگەوت و چەند كاتژمىرئىك لەوئى چاوەرى

بكهين تا بارانه كه ده وه ستيت، يان كه م
ده كاته وه، ئينجا ده چينه گورستان، مه ترسن
خو هاوين نييه تا بلين بوگهن ده كات،
نا، كه ميكي ديكه ش چاوه پري ده كه ين و
دواتر ده چينه مزگه وت، له وي تهرمه كه كفن
ده كه ين.

ئمانه قسه ي مام باپيري سه عاتچي بوون،
له سهر تهرمي باوكم بو خه لكه كه ي ده كردن و
جار جاره ش نيگاي مني ده كرد، وه كه ئه وه ي
ليم نيگه ران بيت، بوچي؟ نازانم!

مام باپير يه كيك له هاوري ديرينه كانى
باوكم، له ژيانيدا باوكم ته نيا دلى به و
پياوه قسه خو شه ده كرايه وه، كه شكولي باوكم
بووه، ئه وه نده ي بيزانم و ليره و له وي
گويم لي بووييت، هه موو نه نيه يه كي باوكم
لاي ئه وه پياوه ن، ته نانه ت ئاگاداري روژانى
سه ربازي و به زمي عاشقايه تيه كانى باوكيشم
بووه، پيش ئه وه ي باوكم به ريت، روژيك
مام باپيري سه عاتچي، له ناو هه ندي كه سي
ناسياودا، چيروكي پالنه وانتيه يه كي عاشقانه ي

باوكمى گىپراوه تەو، گوايە باوكم لە گەنجیدا
 كچىكى خۆشويستوو، كچەكەش ئەوى زۆر
 خۆشويستوو، چەند جارێك دەچىتە خوازبىنى،
 بەلام باوكى كچە بە ھاوسەرگىرىيەكە
 رازى نابىت، باوكم ھەموو رىگەيەكى
 تاقىكردوو تەو، سوودى نەبوو، ئىدى ديارە
 باوكم بى ئومىد دەبىت و بۆ دامرکاندەو
 ئەو خەم و توورەييە دلى، رۆژێك لەسەر
 رى باوكى كچەكە دەو سىت و پى گوتوو
 ھەر دەبى كچەكەت بۆ من بىت، ئىمە
 يەكتىرمان خۆش دەوئىت و نابى بۆ ھىچ
 كەسى دىكە بىت.

لەو گەتوگۆيەدا دەبن، دواجار دەبىتە
 شەرە جىبويان و باوكىش پى گوتوو
 بىدەيتى و نەمدەيتى، تازە ئەوى بىتە
 خوازبىنى، پى دەلىم كە چەند خالى بچوووك
 و گەورە لەسەر جەستەي كچەكەت ھەن، پى
 دەلىم چۆنچۆنى دەستم لە ھەموو شوينىكى
 لەشولارى داو.

كاتىك باوكى كچە توورە دەبىت و لە

كاردانه وه دا هه ندى جنپوى ترى تپده گرىت،
 باوكم له خه فه تى ئه وهى ئىدى هپچ
 ئومىدىكى نه ماوه، ده لى برۆ برۆ، ئه توو چ
 ئاگات له كچه كهت نپه، برۆ سه یرى ژپر
 مه مكى بكه، دوپنى شهو، بهو ددانانه م
 گازپكم له ژپر مه مكى چه پى گرت، دلىام
 ئىستاش شوپنه وارى ددانه كانم نه سراونه ته وه،
 وه هام ددان لى گپردوو، دلىام بو روژى
 هاوسه رگپپه كه شى شوپن رووشانه كهى
 ده مپنىت!

ئەم قسه په وهك بو مپك به رووى باوكى
 كچه دا ته قپوه ته وه و ئه و ناكو كپه ش بو
 ماوه په كى زور، درپژهى كپشاوه، مام باپىر
 له ناو خه لكه كه دا دانى به وه داناوه كه
 خو شه وپستى ئه و كچه بو په ك روژپش له
 ده روونى باوكم دا نه سراونه ته وه، چونكه به
 راستى گپرودهى عه شقى كچه كه بووه، ده كرى
 به شپكى زورى ئه و خه م و دالغه لپدانهى باوكم،
 بو ئه و خو شه وپستپهى نپوان خو و كچه
 بگه رپته وه!

ههروهه جارېکیان ئاغای گوندېک بانگی
 باوکمی کردووه، بو ئهوهی له ههلوئستیکدا
 هاوکاری و پالپشتی ئاگاکه بکات، لهوهی
 رهئی گوندهکه له بهرژهوهندیی ئاغادا یهک
 بخات، ئیوارهیهک که تازه خوړ له ئاسمانی
 گوندهکه ئاوابووه و هیشتا رووناکى بهجیماوی
 خوړ دار و درهختهکان به جوانیى نشان
 دهدات، لهگه ل ئهوهشدا دهنگی زهنگو ل و
 باعهباعی مهړ و کار و دهنگی بزن و زهپړینی
 گویدرېژ، قاز و مراوی و کهله شیر و چهنندان
 ئاژهل و بالندهی مالى و کیوی دیکه له فهزای
 گوندهکه دا دهنگیان دیت، باوکم بهپهله خوئی
 گه یاندوووته خانووه گه وره کهی ئاغای گوند،
 ئه و خانووهی له بهرزاییه کهوه ده پروانیتته
 گوندهکه، ئاغا و پیاوه کانیشى به هوئی بهرزایى
 خانووه کهوه ئاگاداری ورد و درشتی ژیان و
 جووللهی گوندنشینان، ده زانن کى ده چیتته
 سه رئاو و کى له گه ل ژنه کهیدا جووت ده بیته
 یان شهړ ده کات، چهنده کهس پیاسه ده کهن
 و بو کوئی ده چن، کام کچ له گه ل کام کوپه دا

قسه‌ی کردوو، به‌گشتی ژینگه‌ی گونده‌که له‌ژیر چاودیریه‌کی توندی ئاغا و ده‌باره‌کان دایه، جگه‌له‌وه‌ی سته‌میش له‌خه‌لکه‌که ده‌که‌ن.

ئینجا ئاغا سیفه‌تیک‌ی دیکه‌ی هه‌بووه، به‌ده‌یان پیاو و ژینشی وه‌ک سیخور له‌ناو گونده‌که‌دا به‌کاره‌یناون، چاودیریه‌کانی هینده زۆر بووه، له‌سه‌ر کانیه‌کانی ژنانیشدا سیخوری هه‌بووه، ئه‌گه‌ر ژنیک قسه‌یه‌کی بکردایه‌یان شووشه‌یه‌ک بشکایه، یه‌کسه‌ر ئاغا پئی ده‌زانی، خۆ له‌ناو ژناندا وا باو بووه زۆرتین قسه‌یان بۆ یه‌کدی گیراوه‌ته‌وه، ورد و درشتی ژیان‌ی خۆیانان له‌سه‌ر کانیه‌کان باس کردوو، ئیدی به‌هۆی سیخوره‌کانه‌وه هه‌موو نه‌ینیه‌کی مال و گونده‌که ده‌گه‌یشته‌نه لای ئاغا و پیاوه‌کانی، ئینجا ئاغا به‌ئاره‌زووی خۆی مامه‌له‌ی به‌ نه‌ینیه‌کانه‌وه ده‌کردن و سزای زۆر که‌سیشی ده‌دا، خۆ که‌س نه‌بوو له‌ئاست ئاغادا ده‌نگ هه‌لپړیت!

ده‌لین ئاغا هه‌ندی جار که زانیاری چنگ

ده كهوت، بئ شەرمانه له دیوه خانه كهیدا باسی ده كردن، ئینجا وهك سووك كردنی به رانبه ره كهی بووایه یان بو ههر مه به ستیكى دیکه، ئامانجی نه وه بووه بلئ ئاگای له هه موو شتیکی ناو گونده كهیه، ده زانیت چهند پیاو شه وان له گه ل ژنه کانیاندا جووت ده بن و کئ شه پری کردوو. ده لئین روژئیک له دیوه خانه كهیدا به پیاویکی به دبه ختی گوتوووه تو ئه مشه و گانت کرد! پیاوه كهش سه ری له و قسه یه سوور ده مینیت و به شه رمه وه له ئاغا ده پرسئ: چو ن ئه وه ده زانیت؟

ئاغاش له وه لامدا پئی ده لئ: له سه ر کانییه كه ده نگی نرکه و ئوفی ژنه كه ت ده هات! ههر ئه و شه وه له به ره به یاندا هه ولتدا دانه یه کی تر بکه ییت، له و کاته دا به هو ی سه گوهره كه ی نزیك مالتان، هه وله كه ت پووچه ل بووه وه!

مام باپیری سه عاتچی گپراویه تیه وه، روژئیک ئاغا له دیوه خانه كهیدا به باوکی کچیکی گه نجی گوتوووه، پئویسته ئاگاداری کچه كه ت

بیت، روژانه له گه ل گه نجان و مندال و تهوالی گوندا، قسان دهکات و خه لکیش به خراپه باستان ده کهن. له بهر من نه بیت، گونده ده رتان ده کهن، ئه گهر تو ناتوانیت ئاموژگاریی کچه کهت بکهیت یان دارکاری بکهیت، ئهوا خووم وهک گه وره ی گوند، ئهوا کاره ده کهم و کچه کهت بو خووت و خه لکی گونده کهش ده کهمه پهنه، چوون ده بیت کچه کهت، ئهوا بینامووسه، ناوبانگی گونده کهم ناشیرین بکات!

باوکی کچه کهش کاتیک له دیوه خانی ئاغا، که بهردهوام جمه ی دیت، له خه لکی ماستاوچی و دهست له سه ر سنگ و گوپرایه ل و ده ربار، گوپی له م قسه یه ی ئاغا ده بیت، ده موده ست عاره قی شه رمه زاریی ده رده دات، که چی ناویرری هیچ وه لامیکیشی بداته وه، بویه دوای چهنده خوله کیک، له هووشخوی ده چیت و دوو سی روژیش له ماله وه ههر به و خه فه ته وه له ناو جیگه ده که ویت، دواچار له نیوه شه ویکدا کچه که ی ده کوژیت.

پاش ئه و رووداوه ئاغا له سزای ئه وهی
 كچه كه ی خوۆ كوشتووه، له پيش چاوی
 دانیشتووانی گونده كه دا، پیاوه كه ش دارکاری
 ده كات تا خوین له جهسته ی دیت، به
 پیاوه كانی لئی ده دات، پیاوه ی به دبه ختیش
 به رۆحی ویران و جهسته ی خویناوییه وه
 ده گه پیته وه بو مال، به هوۆ ئاغا وه هم
 كچه كه ی له ده ستدا و هه میش ناوبانگی خراپ
 رۆیشت. ئاخر له گونده كه مه سه له ی نامووس،
 یه كيك بووه له قورسترینه كان، باوكان و براكان
 زنده قیان له ناوبانگی كچ و خوشكه كانیان
 چووه، بویه هه موو كات وه ك پاسه وان
 به دوايانه وه بوونه نه ك هه له یه ك روو بدات
 یان بووختانیك ئاراسته یان بكریت.

ئه و كوره ی بووه هوۆكاری كوژرانی كچه كه
 و سووكایه تییکردن به پیاوه كه، یه كيك له كه سه
 نزیکه كانی خودی ئاغا خوویه تی و ده سه لاتی
 ئه وی به كارهیئاوه تا به ئاره زووی خوۆ
 له گه ل كچان و ژنانی گونده كه رابویریت، خوۆ
 ده لپن میازی و ژن له خسته بردن و گپچه له كانی

ئەو كوپرە، لەناو ژنان و تەنانەت پیاوہ كانیشتا
 دەنگی دابووہوہ، ئاغاش لئی بیدەنگ بووہ.
 دوای ئەو ماوہ زۆرە، لە كوچی دوایی
 باوكم، ئیستا مۆچارپکی یان قسە یەكیم بیر
 دەكەوئتەوہ، دەكری ئەوكات گالتەم بەو
 قسە یە ی هاتییت! وەلی ئیستا كە بەهاكیم بو
 دەرکەوتووہ، رەنگە نەختیك دەرەنگیش بییت،
 بەلام ئیستا دەزانم بو ژیانم زۆر گرنگە.

باوكم هەمیشە لە ئامۆژگارییە كانییدا بە
 ئیمە ی دەگوت و دەیگوتەوہ، ئاگامان لە
 شتە كانی خۆمان بییت، شتە كانی خۆتان،
 شتە كانی خۆتان، شتە كانی بە مانایەکی
 فراوانتر لەوہ ی ئاسایی بییت، بەكار دەھینا،
 ریک مەبەستی هەموو ئەو شتانە بوو كە
 هەمانبوون، وەك پارە و ناوبانگ، كەسایەتی
 و هاواری، هەموو شتیك كە ئینسان بە
 هەبوونیان شەرمەزار ناییت. لە هەموو
 كاتوساتیكدا دەرەختیكی دەدۆزییەوہ و دەیگوت
 و دەیگوتەوہ، ریز لە شتە كانی خۆتان بگرن،
 ئەوہ ی هەتانە بەهای نازانن، هەتا ئەوكاتە ی

له دهستی دهدهن! ئه گهر به های زۆریشیان
 نه بیټ، ئه وکاته ههست به به هایان ده کهن،
 له دهستتان داو، ئینجا ده زانن ئه وهی
 هه تانه، گرنکه و ده بیټ تیکۆشن بو ئه وهی
 له دهستیان نه دهن!

راستییه که ی، من نازانم باو کم ئه و قسه یه ی
 له کوئی هیناوه و له کئی گوئی لی بووه!
 چون کردوو یه تییه ریازی ژیان ی! به لام دوای
 ئه و هه موو ساله، ئیستا تیکه یشتووم له وهی
 که باو کم راستی ده کرد، شته کان ئه وکاته
 قه دریان زیاتر ده بیټ، کاتیک له دهستیان
 ده دهین، کاتیک له دهستخۆمانن، که متر ههست
 به گرنگیان ده کهین، باو کم باسی ته مه نی
 مرۆفیشی ده کرد، ئینسان ده بیټ سوود له
 ته مه نی گه نجی خو ی وه ربگریټ، بو ئه وهی
 که پیر بوو، ههست نه کات بو شاییه کی
 گه وره له ژیانیدا هه یه، ئاخو ئه و بو شاییه ی
 له قو ناغی پیربوونی مرۆفدا، دروست ده بیټ،
 یه کجار سه خته، به هۆیه وه مرۆ پیش ئه وهی
 هر یت، ئه و بو شاییه رو حی ده مرین یت، وزه

و حه‌زه‌کانی له‌ده‌ست ده‌دات تا دواجار له
ده‌ستوپئ ده‌که‌وئت، ئیدی ده‌یان نه‌خۆشی
رووی تئیده‌که‌ن و له‌په‌لوپۆی ده‌خه‌ن.

باوکم ده‌یگوت ئه‌گه‌ر مروّف گه‌یشه
قوّناغی پیربوونی، ئیدی وه‌ك شریتئك بیره‌وه‌ری
و ته‌مه‌نی گه‌نجیئیی خۆی بیر ده‌که‌وئته‌وه،
خه‌م له‌هه‌موو ئه‌و ده‌رفه‌تانه‌ی به‌رده‌م
ژیانی ده‌خوات، که‌نه‌یپکا‌ون و سوودی لئ
وه‌رنه‌گرتوون. به‌لئ، ئه‌و باسی ئه‌و بوّشاییه
روّحییه‌ی مروّقی ده‌کرد که‌له‌ قوّناغی
پیربووندا، بوّی هه‌یه‌له‌ ناخی هه‌ر که‌سیکدا
که‌لئنی گه‌وره‌گه‌وره‌دروست بکات و به‌و
که‌مه‌ته‌مه‌نه‌ی له‌پیشیدا‌یه، نه‌توانئت ئه‌و
هه‌موو که‌لئنا‌نه‌پر بکاته‌وه.

تو ئئستا گه‌نجی و وزه‌ی باشت هه‌یه،
که‌متر درك به‌و راستییه‌ده‌که‌یت، له‌گه‌ل
تئپه‌رپوونی ساله‌کان که‌خۆشت نازانیت چوّن
دئین و له‌سه‌ر دیواری ژیانته‌که‌له‌که‌ده‌بن،
ئینجا هه‌ست ده‌که‌یت ژیانته‌پریه‌تی له
بوّشایی، له‌ئستاوه‌ئه‌و بوّشاییانه‌پر بکه‌وه،

ئەگىنا دواتر كەلئىنە كانيان ھىندە گەورە دەبن،
 وزەى ئەو ەت نابىت، تىكۆشى بۆ پىردنەو ەيان.
 ھەنووكە گىنگى ئەو قسانەى باوكمم بۆ
 دەر كەوتو ە، ئەو ەتا ئىستا تامەزرۆى پژمىنىكى
 ئاشكرام و ەز دەكەم يەك زنجىرە كۆكەش
 بە فەزادا بكەم، وەلى ناتوانم، بە ناچارى
 نامەوئىت ئەو ە بكەم، ئى دەترسم بە ھۆى
 پژمىنىكى دەنگ بەرزەو ە، ژيانم سەرلەبەرى
 بگۆردىت، دەترسم كۆكەيەك بمخاتە
 نەخۆشخانە و ھەموو كەسە نىكە كانىشم
 لەدەست بەدم، ئى ھەر ئەو ەندە بەسە، بلىن
 بەھۆى پژمىنەو ە بردراومەتە نەخۆشخانە، رىك
 خالى كۆتايى ژيانى ئاسايىم دەستپىدەكات،
 چارەنووسم تووشى ھەلبەز و دابەزىكى قورس
 و ھىندە سەخت دەبىت، كۆتايەكەى وئىرانم
 دەكات.

خۆم دەزانم، ئەو ھەوالەى چوونم بۆ
 نەخۆشخانە، لەت لەتم دەكات، چارەنووسم
 دەخاتە بەردەم مەترسى و ژىر پىى خۆيەو ە،
 بۆ ھەمىشە ژيانم ئاسايى نابىتەو ە، تەنيا

ئەو بەسە بلىن پژمىنەى توندەكەى بەھۆى
 تووشبوونىتى بە قايرۆسەكە، بۆيە بردراووتە
 ژوورى پژمىن و كۆكە توندەكان، رىك لەگەل
 ئەو ھەوالە، كۆتايى ژيانى ئاساييم لەو
 ژوورە دەستپىدەكات، ژوورىك ھىشتا نەمديو،
 كەچى لىى دەترسم! لە خۆمەو ھەست
 دەكەم، پزىشكەكان، كارمەندەكان مۆرەم لى
 دەكەن و خۆيانم لى دوور دەگرن، لەپشتى
 چاويلكەيشەو ھە ناوئىرن بە جوانى دىقەتى
 ناو چاوم بەدن، دلنيام لەژىر دەستەوانەش
 دەترسن پىستيان بەر جەستەم بكەوئت، ئاخ،
 كە ناخۆشە!

دواى ماوئەك ئىدى گوشار دروستكردن
 بو رارگرتنى پژمىن و زنجيرەى كۆكەكانم،
 سوودى نەماو، دواچار خۆم رادەستى ئەو
 ھىزە گەورەيە دەكەم، كە چەند رۆژىكە
 دەيويست لە قورگم و كونەكەپوومەو بەرەو
 دەرەو ھەرووژم بىنئىت. ھات، پژمىنىكى توند
 لەگەل دوو سى كۆكە، ھەك بۆمب بەئىو
 فەزاي ژوورەكەمدا تەقینەو، بەھۆى دەنگ و

شوڀنه واري دووڪه له ڪهي، هه مووان زياتر دوور ده ڪه ونه وه، ئي رُوڄ شيرينه، بُو چاره نووسي خويان به پڙمينيڪي منه وه به ستنه وه! مروڦ ڪاتيڪ مه ترسي ده ڪه ويته سهر ڙياني، له ناچاريش بيت، خودي خوِي هه لده بڙريت، ئي نه وائيش وان، بوچي گله ييان لي بڪهم.

هيڙو تيني به رگريڪردنم نه ماوه، دواچار نه وه قبوول ده ڪهم، به ئاشڪرا بيڙم، ههر چوئيڪ بيت و ههرچيه ڪيش روو بدات، ده پڙمم، نه گهرچي نازانم چاره نووسم له نه خوشخانه چي ده بيت!

مرو نه گهرچي له نه ڄامه ڪه شي دنيا نه بيت، جاري وايه هه نديڪ ڪار ههر ده ڪات تا گوشار له سهر دهرووني خوِي ڪهم بڪاته وه، نه وهي مينيش واته ڪوڪه يه ڪي توند و پڙمينيڪي بيڙارڪهر ڪه هه واله ڪان ٿماڙه به وه ده ڪهن به هوِيه وه ڦايروسه ڪه به خيراويه ڪي سيحراوي بو ڪه سي به رانبهر ده گوازيته وه، بويه هه مووان له پڙمين ده ترسن، به ده ستخوم نيهه هيڙيڪي گهره تر له ئيرادهم، پال به

پژمینه‌که‌وه ده‌نیت بو‌ئه‌وه‌ی به‌ ئاشکرا
 خو‌ی له‌ کونه‌که‌پوو و قورگم رزگار بکات،
 کاریگه‌ریی له‌سه‌ر رووخسار و هه‌ئسوکه‌وتم و
 باری ده‌روونیم به‌ گشتی داناوه، هه‌موویان
 ده‌زانن من شتی‌کمه و نامه‌و‌یت دانیپیدا بنیم،
 ئاخر ئیستا که‌ ئه‌و قسانه‌ ده‌که‌م، پژمین و
 کوکه‌ له‌ کرداریکی ئاساییه‌وه بوونه‌ته‌ کرداریکی
 ترسناک و به‌هۆیه‌وه له‌ کۆمه‌لگه‌ داده‌پرئیت،
 مرو‌ که‌ له‌م روژگانه‌ ده‌پژمئیت، هه‌مووان خو‌ی
 لی دوور ده‌گرن، وه‌ک ئه‌وه‌ی تاوانباریک بیت،
 که‌س چاره‌تی نه‌وی.

هات، زنجیره‌یه‌ک پژمینی دیکه‌ له‌
 قوو‌رگمه‌وه هرووژمیان هی‌نایه‌وه و وه‌ک بو‌مب
 ته‌قینه‌وه، به‌ جو‌ریک هاشوهوشی پژمینه‌کان
 مال و گه‌ره‌کیشیان پر کردن، بو‌ی هه‌یه
 دواتر له‌ که‌نال‌ه‌کانیش بکری‌ن به‌ هه‌وال!
 مه‌گه‌ر ئیستا کوکه‌ و پژمین بابه‌تی سه‌ره‌کی
 هه‌وال‌ه‌کان نین!

ئه‌و زنجیره‌ ته‌قینه‌وه‌یه‌ی پژمینه‌کان، ده‌بنه
 سه‌ره‌تایه‌کی خراپ‌تر له‌وه‌ی خو‌م بیرم لی‌ی

ده كرده وه، له و چركه ساته وه ئیدی ژيانی
 منیش كه وته داوی پڙمینکی ئاشكراوه،
 ببورن زنجیره یه ك پڙمین و كۆكه ی توند، كه
 ده نگی هه ر كۆكه یه ك و پڙمینك له جیهاندا
 به خیرایی بلاو ده بنه وه و یه كسه ر ده خرینه
 ناو داتا ئه لیکترۆنییه كانه وه، به وه ی له جیهاندا
 زیاد بوونی كه سیکی دیکه ی تووشبوو به
 قایرۆس زیاد ده کریت، ئه و ئاماره ی له هه ر
 چركه ساتیکدا ئالوگۆر به خویره وه ده بینیت،
 به وه ی زیاد ی و كه می و ژماره ی كۆكه و پڙمین
 نوئی و كۆتایی هاتنییان راده گه یه نییت، كه چی
 زۆربه ی ئه وانه ی تووش ده بن و به هۆی كۆكه
 و پڙمینه وه ده كه ونه ناو ئاماره كانه وه، روویان
 دیار نییه و له ژیر ده مامكدا وه ك ئاماریکی
 رووت نیشان ده درین، كه سی تووشبوو ته نیا
 ژماره یه كه له جیهاندا و كه س ناوی نازانیت،
 كه چی هه مووان له داتاكانه وه هه ست به
 بوونی ده كه ن، كاتیک ده خریته ناو لیستی
 پڙمین و كۆكه تونده كانه وه، له وه ش كاره ساتتر
 ئینسان ده مرئی و كه س ره نگی نابینیت، ته نیا

ئالوگۆر له ئاماره‌کاندا ده‌کری، تهرمه‌کانیش
حکوومهت خووی له ریی تیمی تایبه‌ته‌وه
ژیرخاکیان ده‌نیئت.

وه‌ک نموونه، کاتیك یه‌کیك له ئاکامی
تووشبوون به‌ قایرۆس تووشی ئه‌و جووره
پژمینه‌ ده‌بیئت و ده‌خریته‌ ژیر چاودیرییه‌وه،
ژماره‌یه‌کی نووی بو‌ خانه‌ی تووشبوون به‌
قایرۆس زیاد ده‌کات، کاتیکیش که‌سه‌که
ده‌مریئت، ئیدی ژماره‌یه‌ک که‌م و یه‌کیکیش له
خانه‌ی مردوو‌ه‌کاندا زیاد ده‌کات، تو‌ هه‌رچی
بیئت و خاوه‌نی هه‌ر ره‌نگیك بیئت، کاتیك
ده‌که‌ویته‌ ناو ئه‌و خانانه‌وه، ده‌بیته‌ ئاماریکی
ئه‌لیکترۆنی و زه‌حمه‌ته‌ بیته‌وه به‌ مروی
ئاسایی، خو‌ ئه‌گه‌ر بشمریئت، ره‌نگه‌ قازانجت
زیاتر بیئت، به‌وه‌ی به‌ یه‌کجاری له‌ چنگ
ئازاری ده‌روونی و جه‌سته‌یی رزگارت ده‌بیئت.
سه‌رم ئییش ده‌کات و هه‌ست ده‌که‌م پله‌ی
گه‌رمی له‌شم به‌رز بووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها
کو‌خه‌یه‌کی توند، که‌ پژمینیشی له‌گه‌لدایه‌،
ته‌نگی پیه‌ه‌لچنیوم، به‌ ده‌ستخۆم نییه‌، دوودلم،

ترسیکی رژد بیرکردنه وهی داگیر کردووم، له بهر
خۆمه وه ده لئیم:

نازانم چی بکه م! بچمه نه خوشخانه یان
چهند روژیککی دیکه ش له ماله وه چاوه پرسی
دۆخی ته ندروستیم بکه م! به لکوو ئی ته نیا
هه لامه تیککی ئاساییم بیته و به پیی تپه پرنی
کات له کۆلم بیته وه! ئه وه ته نیا بیرکردنه وه یه،
چونکه دۆخی ته ندروستیم شتیککی تر ده لئیت.
راستییه که ی، خۆم ده زانم هه موو
نیشانه کانی نه خوشییه که م به و جوړه نین که
دامه زراوه پزیشکییه کان وه ک زانیاری و به
مه به سته هۆشیارکردنه وه ی خه لکی بلاویان
ده که نه وه، وه لئ له هه ر دۆخیکدا بیته،
په تاکه ره نگه پژمین له گه لدا بیته، ره نگیشه
نه ی بیته، ئی خۆ هه ر له هه واله کانیشه وه
ده گوتری به هۆی پژمینه وه خیراتر بو که سی
به رانبه ر ده گوازیته وه، که وایه ترسی خه لک
له پژمین، راستییه، ئه وه تا ریک ئیستا منیش
پژمین و کۆکه م هه ن، مادام مافی خۆمه
دوودل بم و پزیشکه کانیش ئه و مافه یان هه یه

بمخنه ژیر چاودیریه وه، ئی خو ئیستا نه گهر
 من تووشی په تا تونده که بېم، چیتر خوّم نیم،
 ته نیا خوّم ئازار ناکیشم، به لکوو مال، گه ره ک،
 شار و ولات و جیهانیش به هوّی په تاکه م و
 پژمینى منه وه ده کرئ نیکه ران و بترسن، پژمین
 ئیستا چیتر تابهت نییه به کونه که پوو
 ته نیا که سیکه وه، هه نووکه پژمین په یوه ندى
 به جیهان و هه موو که سیکه وه هه یه، لیره
 بپژمیت، خه لک مافی نه وه یان هه یه، له وسه رى
 دونیاوه گوئیستی بېن و خو یانست لى دوور
 بگرن، ئاخر قايرۆسه که له رى پژمینه وه بو
 که سى به ران بهر ده گوازریته وه!

ئى خو ناکرئ پژمینه که ی منیش، سه دان
 که س و ئه وانیش هه ر یه که له لای خو یانه وه
 سه دانى دیکه ش تووش بکه ن، کى نالى
 پژمینه که ی من، له و جوړه یان نییه که به هوّی
 قايرۆسه که وه دروست ده بیّت! نه وکات له
 ناخى خوّمدا، وه ک تاوانبارىک ره فتار له گه ل
 خودى خوّمدا ده که م، سه ره راي نه وه ی ده زانم
 منیش له که سیکی ترم وه رگرتووه، به لام من

هەر خوّم به تاوانبار ده زانم، ئه گهر يه کيکي
 تر به هوّی پڙمينی منه وه تووشی په تاکه
 بيّت، ئاسووده نابم.

بیر ده که مه وه بوّ ئه وهی له زووترين
 کاتدا خوّم راده ستي نه خوڅخانه بکه م بوّ
 ئه وهی ښخنه ژیر چاودیري و ره گورپیشه ی
 پڙمينه که م بوّ هه لته کينن، وه لی له هه ردوو
 دیوه که دا هه ر چوئیک بخريمه ژیر چاودیري
 و هه ر ئه نجامیکشم پی بلین، له هه ردوو
 دوڅه که دا زیانمه ندی گه وره خوّم ده بم،
 پڙمينه که م ئاسایی بیّت، هه ر ده ښمه په ندی
 زه مانه، خوّ ئه گه ر به هوّی په تاکه ش بیّت،
 هه ر باسی مه که، چیم لی به سه ر دیت!

له م دوو جوړه دوڅه دژ به يه که شدا
 ئه وهی زیان ده کات ته نیا خودی خوّم،
 منیک کاتیک ده که ومه ئه و ژووره ی بوّ پڙمينه
 تونده کان دیاری کراوه، ئیدی ناچار ده بم
 به وهی موّره ی هه موو که س، خزم، خویندکار،
 ماموستا، هاوړی، ته نانه ت خه لکی شاریش
 قبول بکه م، به س پرسیاره که ئه وه یه، ئیا من

چهند و تاوه کوو که ی ده توانم ئه وه قبوول
بکه م؟

نا، نا، ناچم، خو ئه گهر بجمه نه خوشخانه
بی ماندوو بوونیکی تاقه تیر له چنگ پزیشک
و تیمه کانی چاودیری په تاکه و پزمین رزگارم
نابیت، خو ئه گهر تووشی په تاکه ش بووبیتم،
به یه کجاری تیا ده چم و روژی ره شی
من ده بیت، هه رچی پزیشک و کارمهند و
ته له فیزیوون و روژنامه و توپه کانی سویشال
میدیای ولاتیش هه ن، باسم ده کهن و رهنگه
وینه شم بلاو بکه نه وه، ئه وکات هه مووان
تامه زرۆی وینه ی من ده بن، نه ک بو ئه وه ی
کاتیک له شوینیک ده مینن، ده ست بخه نه
ملمه وه و وینه ی سیلفیم له گه لدا بچرکینن،
به لکوو بو ئه وه یانه خوینم لی دوور بگرن.
ئاخ! ئه وه ههسته چهند ناخوشه، له پریکدا
به و چاره نووسه بگه ییت!

ئی، به لی، ئه وه راسته، رهنگه ته نیا
به ناوهینانم روژانه هه زاران کس له
فهیسبووک و توپتهر و ئینستاگرام و گووگله وه

به دواى ناوى مندا بگه پڙین، بزائن رووخسارم
چونه، قڙم هه یه یان رووتاوه ته وه، چاوه کانم
ره نگیان ره شه یان کال، بزائن به ژیانى وینم
له که ناره ئاوییه کانى ولاتى چین، یان قه راغ
رووبارى راین چرکاندووه! به لى، هه موویان
به دواى مندا ده گه پڙین و که سیشیان ناماده
نابن لیم نزیك بینه وه، ئیستا که ئه وه
ده نووسم، پڙمینىكى توندم هات، کوکه شى
له گه لدايه، له خوّمه وه له خه لک دابراوم و
هه ست ده که م ئیدی کوّتاییم هاتووه و چیت
ناهمه وه که سیكى ئاسایى کوّمه لگه.

دواى ئه و پڙمینه ی ئه مجارم هه ست
ده که م ئیدی منیش ده مه ژماره یه کی دیکه
له ئامارى ئه لیکترونى جیهانى، ته نانه ت
به دواى هه موو ئه و که سانه شدا ده گه پڙین،
که چه ند روژيک پيش ئه و په تايه، قسه یان
له گه ل مندا کردووه، یان له کاتى ده وامدا، له
نزیكى منه وه دانیش توون و قسه و ته ووقه مان
کردووه، ئه گه رچى به باشى بیرم نایه ت،
ره نکه ماچکردنیش له نیاوماندا روویدا بیت،

خو ترسی من هیئدهی لهوهیه، تهنانهت
 نه گهر هیچ کیشهیه کیشم نه بیټ، مادام بچمه
 نه خوشخانه، خه لکی وازم لی ناهینن، هه تا
 ده شرم ههر ده لین و ده لینه وه، کاتی خوئی
 په تایی کوڤید ۱۹ ای گرتووه و له نه خوشخانه
 هیلدر او ته وه، رهنگه ئیستا مردنم پی خوشتر
 بیټ، له وهی بلین پژمینه کهی به هوئی
 په تاکه وهیه و لی نزیك مه بنه وه!

ئی نازانم بلیم چی و چی بکه م! له
 ناخه وه هه ز ناکه م و ده روونیشم به هیچ
 شیوهیه ک قبوولی ناکات بلین په تاکه ت
 گرتووه، له گه ل ئه وهی هه ندی له نیشانه کانی
 په تاکه شم هه ن، کوکه، سه رتیشه، پژمین،
 پلهی گهرمی جهسته، هیشتا نامه وی دانی
 پیدا بنیم، کی ده لی من په تاکه م گرتووه،
 که س نازانیت، خو نه گهر پزیشکه کانیش بلین
 گرتووته، هیشتا ئینکاری لی ده که م و لای
 خه لک ده لییم راست ناکه ن!

ده ترسم بچمه نه خوشخانه! ئی خه لکی
 ههر هیئده به شتیکه وه بیگرن، ئیدی واز

ناهینن و ناهینن، هه تاله ناخه وه تهخت
 ده کهن، ئینجا ئاسووده ده بن، باش ده زانم
 هه ر هیندهم ئاسانه تاله لای خزم و هاوړی
 و هاوکاره کانم، هه والی چوونم بو نه خوځخانه
 بلاو ده بیته وه تا بزانم کوکه و پڙمینه کهم
 په تاکه یه یان هه ر په تایه کی وهرزیی ئاساییه،
 له گهل ټیپه ربوونی روژه کاند، ئه ویش وهک
 هه ر هه لامهت و پڙمینه کانی دیکه نامینیت،
 ئه وهی ئیستاشم نامینیت، ته نیا ئه وه هه واله
 به سه به ته واوی له خوینم دوور بخه نه وه،
 ده ترسم ئه گه ر تووشی په تاکه ش نه بووبم،
 هه رچی دکتوری دونیاش بلین پڙمینه کهی
 به هوئی په تاکه نییه، ئه وه خه لکه هه ر ده لپن
 گرتوویه تی و باوهر ټاکه ن!

ده ترسم بچم! خو له هه ر دوخی کدا بم،
 په تا تونده کهم گرتییت یان نا، ئه وه کیشه یه
 هه ر رژه و ده مکات به په ندی زه مانه، رهنگه
 باشتريش ئه وه بیته تووشبووبم، بوئی هه یه
 به هویه وه گیانم ده رچیت و به یه کجاری رزگارم
 بیته، له ده ست قسه و قسه لوك و مقومقوی

ناو خزمان و شوینکاره‌که‌م، مردنه به نازاره‌که
ئه‌وه‌یه تووشی نه‌بووبم و تا ده‌شمرم بلین
گرتوویه‌تی، ئاخ که ناخۆشه!

ئه‌و ژووره‌ی پیش بلا‌بوونه‌وه‌ی په‌تاکه،
له‌گه‌ل هاتوچۆ و دانیشتنی ئه‌ندامانی خیزان و
خزم و دراوسێ و میوانی جۆراوجۆریش، جمه‌ی
ده‌هات، به‌ پیچه‌وانه‌ی هه‌موو کاته‌کان،
ئیس‌تاکه‌ که‌سی به‌لادا نایه‌ت، ته‌نیا‌یه‌کی
ترسناک بآلی به‌سه‌ر ژووره‌که‌مدا کیشاوه‌ تا
ئه‌و راده‌یه‌ی له‌ دووره‌وه‌ سه‌یرم ده‌که‌ن،
له‌بری دل‌دانه‌وه‌م، پرته‌وبۆله‌یانه، هه‌ست ده‌که‌م
له‌ ژووره‌کانی دیکه‌ش هه‌مووان باسباسی منیا‌نه
و چه‌زیش ناکه‌ن به‌ ئاشکرا له‌ مال‌ دوورم
بخه‌نه‌وه، چونکه‌ ده‌زانن به‌ ئاسانی ناچمه
نه‌خۆشخانه، خۆی ئه‌وه‌ ترسی هه‌مووانه،
ته‌نانه‌ت هی خۆشم.

ژووره‌که‌م به‌هۆی کۆکه‌ و پزیمینی منه‌وه
بووه‌ته‌ دوورگه‌یه‌کی داخراو له‌ناو مال‌دا،
راستییه‌که‌ی ئیستا ژووریک‌ی سامناکه‌ و ئه‌و
ماوه‌یه‌ بۆنی په‌تای گرتووه، ره‌نگی مردنی

لېنىشتووه، له خۆمهوه ويّنهى نه خوښخانه
 و گۆرستانى تېدا ده بينم، له خه يالگه مدا
 هه ست به دهنگى ئەو خاكه ناسانهش ده كه م،
 وهك ئەوهى له گۆرستاندا مردوونېژه كان به و
 خاكه ناسانهوه خوّل بخه نه سهر ده موچاوم،
 ئىدى بو هه ميشه كوتاييم دىت، چىتر منىك
 به ناوى مامۆستا رېنوئى دئناسك نامىنيت!

كاتژمېر دواى كاتژمېر هه ست ده كه م
 زورينهى خه لكى و نزيكترين كه سه كانيشم ليم
 دوورتر ده كه ونه وه، ديوارىكى پۆلايين و ترسناك،
 خهريكه له نيوان من و ئەواندا دروست
 ده بىت، هه مووان به مۆره يه كه وه كه بۆنى
 نامۆيى لى دىت، سه ىرم ده كه ن، ليم ورد
 ده بنه وه، جار جارهش چاوشاركيم له گه لدا
 ده كه ن، كاتيك ده زانن پيويستيم به شتيكه
 به زه حمهت كه سيك به لامه وه دىت، له گه ل
 ئەوه شدا من هيشتا نامه وىت لىيان زوير بىم،
 ئى مافى خوئانه، كوكه و پڙمينمه، بوچى
 به هوئى منه وه تووشى په تاكه بن! ئەى من

تاوانم چیه و بۆچی تووش بيم!
هيواش هيواش به‌هۆي كووكه و پژمينه‌وه
جه‌سته‌م قورس و ئاره‌زووي جووله‌کردنیشم
لاوازتر ده‌بيت، هه‌ست به‌ زيادبووني پله‌ي
گه‌رمي له‌شيشم ده‌که‌م تا ئاستيک به‌رچاوم
خه‌ريکه‌ تاريک ده‌بيت و ماسولکه‌کانم ژان
ده‌که‌ن، سه‌رئيشه‌ و سکه‌چوونيکی که‌ميشم
گرتووه، ئه‌مانه‌ هه‌نديکن له‌ نيشانه‌کانی په‌تا
تونده‌که‌.

چهنده‌ روژيکی دیکه‌ش خوم گرت،
په‌ته‌وبۆله‌يه‌کی زورترم قبول کرد، به‌لام نه‌بووه
هۆي ئه‌وه‌ي ئه‌ندامانی ماله‌وه‌ ليم نزيک
بينه‌وه، ئه‌گه‌رچی هه‌ست ده‌که‌م، ئيستا ئه‌و
چهنده‌ خوله‌که‌ نه‌ختيک باشترم، که‌چی ئه‌وان
هيشتا هه‌ر سوورن له‌سه‌ر راده‌ستکردنم به‌
نه‌خوشخانه‌ تا له‌ جوړي پژمين و په‌تاکه‌م
دنيا بينه‌وه.

سه‌ه‌ريکی وردی ژووره‌که‌م ده‌که‌مه‌وه، وه‌ک
دوورگه‌يه‌ک دپته‌ به‌ر چاوم، که‌ مروّف تيدا
هه‌ست به‌ مه‌ترسی و نامۆيه‌کی قوول بکات،

که مترین که سیش مه گهر به ناچاری نه یت،
 نه گینا رووی تیناکه ن، دوورگه یه ک دیویکی له
 ژیاندايه و دیویکی شی رووه و مردن و گورستان،
 هیئده سامناکه نه بیته وه، هر له خومه وه
 هست به مردنیک ده که م، چاوم وینه ی کیل
 و گورستانه کان دهنه خشینیت، له یادگه مه دا
 زوربه ی کاته کان کیله کان دهنه میوانی
 خه یاله کانم، هرچه ندی ده مه وی و هه ولی
 رژدیش ده ده م، بو ئه وه ی له خه یالگه ی
 خومدا، وینه ی کیل و گورستانه کان بسرپمه وه،
 ناتوانم! پیش چاوم هه مووی بووه ته گورستان!
 کونترولی ته له فیزیونه که ده گرمه ده ستم
 و دوا ی دوو سئ چوار جار جووله پیکردنی،
 به دووگمه سووره که ی گوشه ی کونترولی که،
 ته له فیزیونه که دایده گیرسینم و له سه ر یه کیل
 له و که نالانه رایده گرم، که روومالی په تاکه
 ده کات، به نووسینیکی گهره ی سوور له سه ر
 شاشه که یان نووسیوه، به په له: پاش که میکی
 دیکه په یامیکی گرنه له باره ی په تا تونده که وه
 بلاو ده که ینه وه.

لهو دوخه هه ستياره دا له پريكدان زهنگى
ته له فونكه كه م لي ده دات، نارويه، ناروي قوتابيم،
دواي هه لگرتنى ته له فونكه كه، يه كسه ر ليم
ده پرسيت: ئه رى ماموستا رينوين وايه ده لين
توش پزمينت گرتووه؟

بيدهنگ گويى لي ده گرم، بو ئه وهى
قسه كانى خوئى ته واو بكات، ئه مجاره
ده پرسيتته وه:

ئه مرؤ له كوآن قوتابيه كان واين
ده گوت، ماموستا گيان تو بو من زور باشيت،
هه رچيت ويست، من بو ت ده كه م، ته له فونم
بو بكه باشه، ئه گه ر شتيكت ويست، زوو پيم
بلي، به كه س مه لي باشه، خو م بو ت دينم،
ماليشمان زور دوور نييه، به خيرايى دينم، باشه
ماموستا، ئه گه ر ده ليى خوشم له گه لت دينم
نه خوشخانه.

ناروي خويندكار له ته له فونكه كه دا دياره
كه ده مى ته ته له ده كات، وه لا ماموستا
خويندكاره كان گوتيان تيمه نايه ين بو لاي
ماموستا رينوين، ئه گه ر ليى نزيك بينه وه،

ئیمه ش تووشی پڙمینه که ی ده کات.
 نه ختیک پیده که نم، بیر ده که مه وه، له بهر
 خو مه وه له کاتی گوئی رادی ران له ته له فونه که،
 خو راست ده کات، ره نگه باسی نه وه یان
 کردیت، ئینجا وه لامی ده ده مه وه:
 ئارو گیان نه وه کی باسی ده کرد، بهس
 قوتا بییه کان؟

ئویش له وه لامدا ده لیت: ئینجا ماموستا
 ده یانگوت چیتر قبوولیش ناکه ن تو وانه مان
 پی بلیتته وه، هه موویان ده لین که ی قوتا بخانه
 بویه وه، ده چنه ئیداره و ده لین نابی ماموستا
 رینوینی دلناسک وانه یان پی بلیتته وه، بهس
 ماموستا، من ناچم له گه لیاندا، باشه؟ چه ز
 ده که م هه ر تو وانه مان پی بلیتته وه.

له قسه کانی بویه وه تا نه وکاتش جگه
 له و پرسیاره ی سه ره وه، نه موست زیاتر
 قسه کانی پی بپریم، ئارو به سروشت وایه،
 له پولیشدا ناتوانیت په یامه که ی به باشی
 بگه یه نیت، دلی پریه تی له قسه و که چی
 نیوه ی، بگره که متریشی پی ناگه یه ندریت،

و داوايانه‌ی که هی هه‌موو خویندکاره‌کانن و
 ئەوان لێی بیده‌نگن، ئەو دیتە دەنگ، بویرانه
 له‌بری هه‌مووان، به‌و ره‌وانبیزییه‌ خراپه‌ی له
 قسه‌کردنی رووبه‌روودا هه‌یه‌تی، قسه‌ی دل‌ی
 خو‌ی و هاوپۆله‌کانیشی ده‌کات تا ئەو راده‌یه‌ی
 زۆر جار دوو‌چاری گرفتیشی ده‌کات.

س‌ی س‌اله‌ وان‌ه‌یان پ‌ی ده‌ل‌یم‌ه‌وه، ب‌و
 یه‌ک‌جاریش نه‌میست‌وهه قوت‌اب‌یه‌ک یان دایک و
 باوکی خویندکار‌یک ش‌کاتی ل‌ی ب‌که‌ن، هه‌میشه
 له‌ ه‌ینانی ن‌مره‌ی به‌رزیشدا، ک‌یپرک‌ی ده‌کات،
 هه‌موو س‌ال‌یک چاوی له‌ یه‌که‌می پۆله‌که‌یه‌تی،
 به‌لام له‌ چانسی ئەودا، س‌ی مندالی مامۆستا‌کان
 له‌ پۆله‌که‌ی ئارۆدا ده‌خوینن، وه‌ک ئەوه‌ی
 له‌ ن‌یو‌خویناندا ر‌یک‌که‌وت‌بن هه‌ر س‌اله‌ی مندالی
 مامۆستایه‌ک، یه‌که‌م و ئەوه‌ی دیکه‌ دووه‌م و
 س‌ییه‌م ده‌بن!

ئارۆش هه‌موو س‌اله‌کان به‌ده‌م ره‌خنه‌ و
 توورپه‌یه‌وه، ده‌ل‌ی: تخوا مامۆستا ر‌ینوین من
 له‌ کورپه‌که‌ی مامۆستا ه‌ونیا زیره‌ک‌تر نیم؟
 ئە‌ی ب‌وچی من نا‌مه‌ یه‌که‌می پۆل، واس‌یت‌ه‌یه‌،

ئەگينا من زيرەكترم!

دەلّيم: ئارۆ گيان، خەمت نەبّيت من باشم،
 پژمینه كەم خراپ نييه، خو مەرج نييه ئەو
 پژمینی هەبّیت، تووشی پەتاكە بووبّیت، هەيه
 تووشیش بووه، كەچی پژمینی نييه، هەيشە
 پژمینشی هەيه، پەتاكەى نەگرتووه. دلّيام
 ئەوہى من هەر نەخووشییهكى ئاساییه و زوو
 چاك دەمەوہ.

ئارۆ دەلّیت: نا، نا، مامۆستا رینوین، وەلا
 لە كوّلانیش دەلّین مامۆستا رینوین تووشی
 پەتاكە بووه! مامۆستا بوّ ناچیتە نەخووشخانە؟
 من لەگەلّت دّيم، وەلا ئەگەر كەس نييه
 لەگەلّت بّیت، خەمت نەبّیت، بە دايكم
 دەلّيم لەگەلّت توّ دەچينە نەخووشخانەى.

وہلامى دەدەمەوہ: ئارۆ گيان، پيويست
 ناکات هيچ بە دايكت بلّيت، پيى نەلّی
 لەگەلّ من قسەشت کردووه، باسى ئەو
 تەلەفونەشى بوّ نەكەيت، باشە، دوایى لّیت
 زوير دەبم، خەمت نەبّیت من ناچمە
 نەخووشخانە، هيچ كيشەيهكم نييه و خوّم

چاك دەبەھو، مەترسە ھەر تەنیا ھەلامەتم
گرتو، خۆم وام، زوو زوو ھەلامەت دەگرم و
ھەر خۆمیش چاك دەبەھو، دیمەو ھەپۆلش،
خەم لەو نەخۆی، بەمزوانە لە پۆل یەكدی
دەبیننەو، باشە ئارۆ گیان.

ئاخر مامۆستا خۆیندكارەكان گوتیان نابئ
مامۆستا رینوین بیتەو پۆل.

دیمەو، دیمەو خەمی ئەو تەنیا،
خۆ بەئارەزووی ئەوان نابئ، ئەو قوتابخانە
كە پریار دەدات، نەك منداڵەكان.

ئاخر مامۆستا رینوین بەرپۆبەریش
گوتبووی بۆتان دەگۆرین.

دلم زیاتر تەنگ دەبئ، نەختیک بە
ھەلچوونەو دەلیم:

ئارۆ گیان، زۆر سوپاس بۆ تەلەفۆنكەت،
وانەكانت باش بخوینە، باشە، بۆ ئەو
ئەمسال یەكەمی پۆلەكەت بیت.

ئارۆش یەكسەر وەلامی دامەو:

مامۆستا یەكەمی پۆل نابم، ئەمسالیش
مندالی مامۆستاكان لە پۆلەكەن! خۆم دەزانم

هەر ئهوان يه کهم ده بن، ئه مسال کوره کهی
ماموستا سه دره دینی که مانچه يه کهم ده بییت،
ده لیّن نۆره ی ئه وه!

هه تا من قسه کانم له گه ل ئارۆی
خویندکاردا ته واو کردن، په یامه که له ته له قیزیۆن
بلاو کرایه وه، له به شیکی په یامه که دا هاتووه:
ئه رکی هه موومانه هاوکار بین بو
جیبه جی کردنی رینماییه کانی خو پاریزی. داواش
له کۆمه لگه ی نۆوده و له تی ده که ین هاوکاری
ولاته که مان بن له رووبه روو بوونه وهی ئه و
په تا کوشنده یه. گرنگه به هۆشیارییه وه مامه له
له گه ل ئه و دۆخه دا بکریت و ده بی رینماییه
جیهانییه کان و ریکخراوه کان بو ریکریکردن له و
په تایه جیبه جی بکرین.

به وردی گوئی له تۆنی ده نگی بیژهره که
ده گرم، به رده وامه: هه موو ئه وان هشی گومانی
ئه وه یان لی ده کریت که تووشی په تاکه
بوونه، پیویسته خو یان به زووی سهردانی
بنکه کانی ته ندروستی بکه ن، ئه گینا پۆلیس و
تیمه پزیشکییه کان له پیناوی به رژه وه نندی

گشتیدا مافی خستنه ژیر چاودیریی زوره ملیئی
 هەر که سیکیان ههیه، چونکه بهر ژه وه ندیی
 کومه لگه له تاك گرنگتره بو ده ولت، بویه
 داوا له هه موو لایهك ده که یه ئه وی کۆکه
 و پڙمین و هەر نیشانه یه کی ههیه، خوئی
 رادهستی بنکه کانی ته ندروستی بکات.

دوای قسه کانی ئارۆی قوتابیم و په یامه که،
 ئینجا زیاتر دلنیا بوومه وه له وهی چاره نووسی
 منیش له ژووری چاودیریی په تاکه دیاری
 ده کریت، خو ئارۆ پیی گوتم که هه موو
 کۆلان باسیان کردوو پڙمین کهم هی په تاکه یه و
 که چی خوئی لئ شاردوو ته وه، له په یامه که شدا
 جهخت له سه ر خوږاده ستکردنی ئاره زوومه ندانه
 و به زوره ملیش کراوه ته وه، ئیستا من ناچارم
 ده بیئت یه کیك له و دوو ئه گهره قبوول بکه م.
 به خووم بچمه نه خوشخانه یان پۆلیس و
 تیمی پزیشکی مبه ن؟ هه ردوو دۆخه که بو
 من جیاوازیان نییه و یهك شتن، هه تا ده شمرم
 ده لیئ مامۆستا ریئوئینی دلناسک تووشی
 په تاکه بووه. ئا، ئا، ریک من له وه ده ترسم،

ئەو پژمىنە لە كۆلم نابىتەو، ئەگەر نە شپژم
خەلكى ھەر بە دەمامكەو ھەلسوكەوتم
لەگەلدا دەكەن يان ھەر لىم دوور دەكەونەو!

رێك كاتژمێك دەبیت بارانیكى بە خوڤ
زەوى دەكوتیت، ئاویكى زۆر لە كۆلان و
لەسەر شەقامەكان كۆبوووتەو ھەو و گلۆپى مالان
و عاموودى كارەباكانىش دیمەنىكى یەكجار
جوان بە بارانەكە دەبەخشن، تا ئاستى
ئەو ھەر دەلىی وینەكیشك وینەى دیمەنە
رەنگاوپرەنگەكانى كیشاوە، كە بەھۆى گلۆپى
ئۆتۆمبیل و مالان و عاموودەكانەو دیمەنەكانیان
جوانتر كردوو.

لەم كەشووھوا باراناویيەى نیوئەشەودا،
شار تىكئالو ھەموو كوچە و كۆلان و
شەقامەكانىشدا جموجۆل دەستى پىكردوو،
سەموونخانە و ماركىت و دووكانى لاكۆلانەكان
لەگەل خەلكى دەمامكداردا جمەیان دیت،
بەزىنخانە و روونگۆر و سەرتاشخانە و دووكانە
پیشەسازىيەكانىش پریانە لە خەلك و سەرەى

شتکرین و مامه له ئەمسەری دیار نییە، بە گشتی شار بوو خۆی بوو تە ئالۆزگە یەك و کەس بە کەس نییە، ترس لە پەتاکە وەك رەشە دال لەسەر سەری هەر کەس یەكدا یە و چر نووکی لە زاکیرە ی خەلکدا گیر کردوو. ئیستا ئەو چرکە ساتە یە تەواوی بە شەکانی شار رەنگی ماتە میان پۆشیو، بۆنی مردن و ترس لە پەتا و پڙمینە کە بە تەواوی کوچە و کۆلانەکاندا بلۆ بوونە تەو، ترس و بیرکردنەو و دردۆنگی بینا قاقای شار یان گرتوو، دیوار و شەقام و مۆل و بازار و پارک و دیسکۆ و کافیکانی ش ئاسایی نین! تارمایی پەتاکە بە هەموو شوینیکی شاردا بلۆ بوو تەو.

ئیستای شار، لە گەل یەك کاتژمیری پێشتری جیاوازییەکی یە کجار زۆری هە یە، وەك ئەو یە لە سەرەتای گەشتن بە تونیلێکی درێژدا بێت، بە جۆرێك هیچ کەس یەك لە بیست مەتر یەك بە ولوو پێشە خۆی بە روونی نە بینیت، دوا ی ئەو سەعاتەش هەموو شتەکان خەریکە بە ئاراستە ی بلۆ بوونەو ی زیاتری ترس لە پەتا و

پڙمين ده گۆرپن.

ئاخ په تا و پڙمين چ ترسيكتان خوڻقاندووه!
روژنامه نووس، سياسي، پزيشك و كريكار و
دووكاندار، جووتيار، ماموستا و مهلا و قه شه،
ژن، پياو، پير، په ككه و ته، سه روكي و لاتان،
هه موويان ليټان ده ترسن، ته نيا پووره
هه مين نه بيت، دواي ئه و هه موو سالانه ي
نيشته جيپووني له شاردا، هيشتا تامه زرؤي
گونه و دهيه و يت به په رو ي ته پر كراو يش
چاره سه رتان بكات!

هاوشاريه كان، هاوگه په ك و هاو كو لانه كان و
هاوسيكان، ژن له پياو، پياو له ژن و منداله كان ي،
دايك له منداله كان ي، كچ له دايك و براكان ي،
برا له برا و هاوړي له هاوړي، عاشقه كان له
يه كدي، دوور ده كه ونه وه، ته نيا ئه وانه نه بيت
روويان له ماركيټ و دووكان و شوينه كان ي
مامه له كردن كردووه، ئه و يش له ناخه وه وه ك
ئه وه ي رووبه پرووي ئه ژديهايه ك وه ستابن، هه ر
كه سه و ديوار يكي مرو يي له نيوان خو ي و
به رانه ره كه يدا دروست كردووه، هاوشاريه كان

بارتەقاي سالانى تەمەنيان لە ماوەى ئەو
 چەند رۆژەدا، دەستيان شۆردوو، رقيان لە
 كۆكە و پژمين و كونهكەپووى خويان بوو تەو،
 ئى نەبادا لەپرىكدا پژمينىك ھرووژم بەيىت
 و خوى بە جىھانى ترسەكاندا بكات و بە
 ھۆيەو ئىدى سەرلەبەرى ژيان بگۆرئىت،
 مەگەر كۆكە و پژمين جى مەترسى نين!

من مامۆستا رينويى دلناسك، ئىستا بە
 قوولى بىر لە قسەكەى ئاروى خوئىندكار
 دەكەمەو، بىركردنەوئەك ھەست دەكەم
 خەيال نىيە و دواجار دەيىت بە راستى،
 مامۆستا وەلا خوئىندكارەكان ھەموويان دەليىن
 چىتر ريگە نادەن مامۆستا رينويى وانەيان پى
 بليىتەو، مامۆستا ئەگەر دەليى من لەگەلت
 ديم بۆ نەخۆشخانە، مامۆستا گيان ئاخىر
 بەرپۆەبەريش گوتوويەتى مامۆستا رينويى
 دەگۆرين، نابى وانە بليىتەو.

ئەم چەند پەيىف و دەستەواژەيەى ئارو،
 رەنگە لە گوتندا نەختىك سادە بن، وەلى
 بۆ ئەم دۆخەى ئىستاي منى تىكەوتوو، زۆر

قورسن، به توندترين شيوه سزاي ناخم دهدهن،
 دهمهويٽ بهسهر خوٽ نههينم، بهلام ناتوانم،
 ناخر زاكيره مي داغيركردوه.

راسته ئارو به دلچيكي ساده، تڙي له
 خوڤهويستيه بيسنوره كه ي بو من، وا دهليٽ،
 بي نهوه ي بيريشي بو نهوه چوويٽ كه
 قسه كاني وهك تيرن و به چه شنيك ده چه قنه
 قوولايي روحمه وه، دللم لهت لهت ده كهن،
 ويرا ي نهوه ش هيشتا له ته له فونه كه نه مويست
 وينايه كي نهوتو بدمه ئارو كه به هو ي
 قسه كاني و پڙمينه كانه وه ترساوم، له گه ل
 نهوه شدا له و كاته وه كه له ريي ته له فونه كه ي
 ئاروي خويندكار زانيومه له دهره وه باسباسي
 پڙمين و به تايه تيش پڙمينه كه ي منه، ئيدي
 له ناخمه وه ههست به ترس ده كه م و ههر
 له خو مه وه پيموايه له سهر قهره ويٽله يه كي
 نه خوڤخانه دا ده كه وم و چاوهر پي قه دهر و
 قسه يه كي خوڤشي پزيشكه كان ده كه م!

ئيسٽا ژيان ي خوٽم وهك شريت يك بير
 ده كه ويٽه وه، دا يكم، باوكم، نه و روژه ي باوكم

مرد یهك دلۆپ فرمیسكم بۆی نهپرشت،
 خۆزگه بۆی دهگریام! ئەگەر وهك سیناریۆش
 بووایه، نهختیك لهپیش چاوی خهلكی
 بۆی بگریامایه و فرمیسکی ساختهم نیشانی
 خهلكهكه بدابووایه، ئیستا رهنگه ویژدانم
 ئاسوودهتر دهبوو. خۆزگه ئەوهی له ژياندا
 ههزم لێی بووه، بئ سلهمینهوه بمرکرایه، به
 ههموو ئەو کچانهم بگوتایه خۆشم دهوین که
 له ناخی دلّمهوه و تاکلایه نانه خۆشم ویستن
 و ئیستاشی لهگه لدا بیّت، نهمویرا پێیان بلیم
 که ههستم بۆیان ههیه، ئاخ ئەگەر زهمن
 دهگه پرایهوه، بئ ترس و بئ ئەوهی سل له
 هیچ کهسیك بکه مهوه، به ههموویانم دهگوت
 خۆشم دهوین، ئینجا چی دهبیّت با بیّت!
 دلناسك! کاتیك گه وره بووم ئیدی ههستم
 کرد ئەوهی ئەو پاشگره دلناسکهی داوه ته
 پال ناوه کهم، دهکرئ کهسیکی زۆر شارهزا
 بوویّت، له ناسینهوهی کهسهکاندا، به تایه تی
 ئەوهی له ناخیاندایه زۆر باش درکی پێی
 کردوو، راستییه کهی ئیستا خۆم تیده گم

كه زور دئناسكم، زوريش به‌دوايدا چووم تا
سه‌ره‌داويكي دروستم بو ده‌ربكه‌وي بو ئه‌وه‌ي
بزاتم چون و كي يه‌كه‌مجار ئه‌و ناوه‌ي لي
نام، دئناسك! ته‌نيا ئه‌وه‌م بو ده‌ركه‌وت
دايكم ده‌ليت:

كاتيك له‌ كوآن ياريم كردوه، له
بچووكترين شت كه به‌ دلم نه‌بوويت، به
ريان و پرته‌بووئه و هه‌راوه‌وريا هاتومه‌ته‌وه
مال و شكاتم كردوه. فلانه‌ منداال واي كرد.
ئه‌وه‌ي تر وايگوت. ئا له‌م جوړه‌ گله‌يانه‌ كه
زوربه‌يانم به‌ باشي له‌ بير نه‌ماون.

به‌ قسه‌ي دايكم ييت، زورجار بو شكات
كه‌راومه‌ته‌وه‌ مال‌ه‌وه‌ و كاتيكيش دايكم يان
باوكم چوونه‌ته‌ كوآن، مندااله‌كان گوتوو يانه
هه‌ر نه‌مانديوه، ره‌نگه‌ كاتيك ئيمه‌ ياريمان
كردوه، له‌ دووره‌وه‌ به‌ نهيني سه‌يري كرديين.
ئي ئه‌وه‌ش راسته، هه‌ر ئه‌وه‌تاني بيرم ديت‌ه‌وه
زورجار به‌ ته‌نيا سه‌يري ياري مندااله‌كانم
ده‌كرد، ئه‌گه‌رچي ئه‌وان ئاگيان له‌ من نه‌بوو،
به‌لام من له‌ خو‌مه‌وه‌ هه‌ستم ده‌كرد، منيان

فهراموښ کردووه، بویه ده چووم له لای دایکم
شکاتم لیان ده کرد و دایکیشم هه لیده کوتایه
سه ریان، ئای چهنه دلخوښ ده بووم کاتیک
دایکم یاریه که ی لی تیک ده دان!

تیسستا دواى ئه و ته مه نه بیر ده که مه وه،
ئه و دلناسکیه رهنگه بو یه که مجار یه کیک له
منداله کانى کولان به زاریدا هاتیت و دواى
ئه وه ش قوناغ به قوناغ له گه لمدا هاتیته
پیش، دوا جار وه ک ناسناوى من له هه موو
شوینیک به ئاسایى وه رگیراوه، خو تیسستا
ئه گهر به دلناسک بانگم نه کهن، رهنگه ناوى
خومم هه ر بیر نه که ویته وه، رهنگه وه لامى
کهس نه ده مه وه!

دوخی شار به خیرایى ده گوریت، وپرای
ئه وه ی ته واوى شاره که جمه ی دیت، پیشبینی
باوه شکردن به چوئیه کی تاقه تپر و ترسناکیشدا
ده کریت، خه ریکه کوکه و پڙمینه که ی منیش
توندر ده بن، له کاتیکدا ته له فیزیون و پیگه
هه والیه کانیش به رده وام رینمایى و هه والى
نوئى له سه ر په تاکه بلاو ده که نه وه، هه ر

روژهی زانیاری نوئی و نیشانه‌ی نوئی په‌تاکه
 له‌سه‌ر شاشه‌کان ده‌خرینه‌ پروو، هه‌موو ئه‌وانه‌ش
 دوخی شاربان ئالۆزتر کردوو، خه‌لکه‌که‌ له
 نزیکه‌ی یه‌کترین و تا بۆیانیش ده‌کریت خۆبان
 له‌ یه‌کتری ده‌شارنه‌وه، به‌ گشتی هه‌مووان
 خه‌ریکی چاوشارکین، ئەم به‌دوای ئەودا
 ده‌گه‌رپیت و ئه‌ویش خۆی لێی ده‌شارپته‌وه،
 پزیشک تا بۆی بکریت نزیکه‌ی نه‌خۆشه‌کانی
 ناکه‌ویت و مه‌لا له‌ ده‌ست نوێژخوینه‌کان
 هه‌لدیت، مامۆستا ناچپته‌ پۆله‌وه، ئەو
 شوینانه‌ی که‌ پێشتر به‌هۆی کۆبوونه‌وه و
 سه‌مای کچانی جوان، جمه‌یان ده‌هات، ئیستا
 گه‌نجه‌کان روویان تی ناکه‌ن و کچه‌کانیش
 که‌س چاره‌نووسییان نازانیت، که‌س نازانیت
 له‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا زه‌وی قووتیدان یان له
 کوئی و چۆن خۆبان ون کردوو.

دوای بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قوول، ئیدی له‌وه
 زیاتر به‌رگه‌ی پژمین و ژانه‌سه‌ر ناگرم، که
 له‌گه‌ل هه‌ر پژمینیکدا رۆحم زیاتر له
 تاریکی ناو گۆر نزیکتر ده‌بپته‌وه، هه‌ناسه‌م

قورستر بووه، جارجارهش ژانیک وهك برووسك له سنگم ددهات و به خپرایي نامینیت، وپرای نهمهش ههست به گهرمییه کی یه کجار بیزارکه ده کهم، زوربه ی ماسولکه کانی گیانم ژان ده کهن، ئیستا خه ریکه ده گمه نه و باوه په ی رهنگه ناروی خویندکار راست بکات و پپویسته خوم رادهستی نه خوشخانه یه کهم و باکم به وه نه بییت که چاره نووسم چون و چی ده بییت، به لکوو ئی خوم له وه موو قیز و دووره په ریژییه ی مال هوه رزگار بکه م، که دوو روژه که سیکیان به لای ژووره که شمدا نه هاتوون، ته نیا گویم له پرته و بوله یانه باسی کوکه و پڙمین و نه چوونم بو نه خوشخانه ده کهن، خواردنیش له پیش ده رگه ی ژووره کهم داده نین و یه کسه ر بی نه وه ی دهرفته ی هیچ قسه یه کم بده نی، ده گه ری نه وه، له هه مووی سه یرتر که له ناخه وه ئازارم ددهات، ئیستا نه و که لویه لانه ی تیاندای خواردنم بو ده هینن، هه موویان کراون به پلاستیک، وهك ئاماژه یه که دواتر ده خریننه ته نکه ی خوله که وه و له

کارگه‌کانی چاره‌سه‌رکردنی خوۆل و خاشاکدا بوۆ
هه‌میشه بزر ده‌کریئن.

سه‌یریکی ژووره‌که‌م ده‌که‌م، به‌قوولی چاو
به‌ته‌واوی گوۆشه و کونوکه‌له‌به‌ر و به‌شه‌کانیدا
ده‌گیپریم، ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کێک به‌و تامه‌زرۆییه
قووله‌مه‌وه چاو ده‌گیپریم، وه‌لی له‌سه‌یرکردنی
گوۆشه و که‌لوپهل و سه‌رجه‌م شته‌کانی ناو
ژووره‌که‌ تیر نابم، هه‌ر هه‌موویان به
ئه‌ندازه‌یه‌کی زۆر و جیاوازتر له‌جاران که
باوه‌رپینه‌کراوه، خوۆشه‌ویستتر ده‌بن، کام شته‌ی
پیشتر هه‌ر بیریشم نه‌بووه‌ یان له‌ ژووره‌که‌مدا
نه‌که‌وتووته‌ به‌رچاوم، ئیستا ده‌یبینم و
خه‌ریکه‌ هوۆگری ده‌بم، ناتوانم ده‌ستبه‌رداری
هیچ شتیکی ژووره‌که‌م بيم.

کتیب و لاپتۆپ، ته‌له‌فیزیۆن و تابلۆ،
ته‌بله‌گی جگه‌ره و پلاک و دوگمه‌ی کاره‌باش،
هه‌ر هه‌موویان به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک که‌ نازاندريئت
چه‌نده! خوۆشم ده‌ویئن، نامه‌ویت لیان دوور
بکه‌ومه‌وه، ئاخ! هیچ شتیك به‌ده‌ستخۆم نییه!
له‌به‌ر خوۆمه‌وه قسه‌ ده‌که‌م و بیر له‌

جیھڻشتنی ژووره کهم ده که مه وه، وینای
 گوږستان دیته پیش چاوم، نامه وی برپوم،
 ده ترسم چیت نه یه مه وه ژووره کهم و به
 که لویهل و کتیب و لاپتوپه کهم شاد نه مه وه!
 نا، نا، ناروم، ناروم بو نه خوشخانه، هر
 هه لامه مه و خوم چاک ده مه وه، نابی به
 زووی خوم راده ست بکه م، ناخر هر بلیم
 پڙمینم هه یه، یه کسر ده مخنه ژووری په تا
 تونده که و وهک تووشبوویک نام تومار ده کهن
 و له ته له فیزیون و رادیو و مالپه ره کانیشدا
 ده لین ماموستایه ک ناوی تومار کرا و ئیستاش
 له ژیر چاودیریدایه، نه وکات چی بکه م!
 هیچ ده سه لاتیکم نامینیت، ده ولت هه رچی
 بیه ویت ده توانیت به رانه رم بیکات، ده توانیت
 به ده رزیه کیش گیانم بکیشیت!

سه خته، نه و برپاره، ئی له وه قورستر
 نییه مروف به ئاره زووی خوئی، چاره نووسی
 به خراپترین شیوه دیاری بکات، ناخر هر
 چوئییک برپاری چوونم بو نه خوشخانه له م
 قوناهه بده م، دواچار زهره رمه ندی گه وره

هەر خۆم دەبم، بە شۆوهیهك بۆ هه‌میشه ناتوانم بيمه‌وه ئەندامیكى ئاسایى كۆمه‌لگه، به پێچه‌وانه‌وه ده‌بێ بەرده‌وام شه‌رى رووبه‌رووبوونه‌وه بكه‌م، تامه‌زرۆی دیداریكى هاو‌پێیان بم.

بیركردنه‌وه‌م له‌ خۆرا‌ده‌ستكردن به‌ بنكه‌ی تهن‌دروستی، نابێته‌ هۆی ئەوه‌ی به‌ ئاره‌زووی خۆم ئەو ب‌پیاره‌ سه‌خته‌ بده‌م و به‌پێی خۆم بچمه‌ بنكه‌یه‌كى تهن‌دروستی یان ته‌له‌فۆنیان بۆ بكه‌م، كه‌ د‌نیام ده‌م‌وده‌ست ده‌گه‌نه‌ سه‌رسه‌رم و ئیدی خۆم له‌ ژووری چاودێریی په‌تا تونده‌كه‌ ده‌بینمه‌وه، ئاخ‌ر ئەو ماوه‌یه‌ هه‌ر ب‌لێن فلانه‌ كه‌س پ‌ژمین یان كۆكه‌ی هه‌یه، یه‌كسه‌ر ئامبۆلانس به‌دوایدا د‌یت، ئینجا هه‌رچی ئینسانی ئەو شو‌ینه‌ هه‌ن، مۆره‌م لێ ده‌كه‌ن و خۆیانم لێ دوور ده‌گرن، پ‌زیشك و كارمه‌نده‌كانیش وه‌ك ئەوه‌ی پ‌شكۆ بم بۆ گیانیان، به‌ هه‌ستیاریه‌وه سه‌ردانم ده‌كه‌ن و به‌رده‌وام له‌ ئاماده‌باشی ته‌واودا ده‌بن تا له‌ هه‌ر چركه‌یه‌كدا خۆیان له‌ ده‌ستم رزگار بكه‌ن.

کات دہروات، بہر دہوامم لہ دردوونگی،
 پرسیارکردن لہ خووم، ئایا خووم ئاشکرا بکہم
 یان چہند روژئیکی دیکہش چاوه پری بم،
 بہ لکووئی خووم چاک دہمہوہ؟ ئہوکات کہس
 ہہست بہوہ ناکات پڙمین و کوکہم گرتوہوہ!
 نا، نا، ناییت خو ئہ گہر پڙمینہ کہم ئاسایی
 نہ بییت بہ ہوئی منہوہ مالہوہ و دراوسئی و
 کوئلان و کوئی گہرہ کیش تووشی پہ تاکہ دہ بن،
 ئہوکات ہہر ویژدانم ئاسوودہ ناییت، بہوہی
 ئہوانیش بخریئہ ژیر چاودیریہوہ.

لہ سہر جیگہ ہہلدہستم، سہرم گیژ
 دہخوات، بہ خیرایی دادہ نیشمہوہ، زیاتر
 ہہست بہ ترس و دوودلی دہ کہم، لیشاویکی
 دیکہی بیرکردنہوہ بو خورادہ ستکردن
 بہ میٹکمدادین، وہلئ درہنگ کہ وتوہوہ کہ
 دہبوو ہہر لہ سہرہ تایی ہہستکردنم بہ
 پڙمینہ کہ ئہوہم بکردایہ.

لہ پریکدا لہ دہرگہ دہدرییت، یہ کیٹک
 بہ خیرایی بہرہو لای دہرگہی حہوشہ دہ چیت و

ده‌رگه‌که ده‌کاته‌وه، به ده‌نگی ده‌زانم جه‌نگوئی
برامه، دوای مقومقوئی‌کی کورتخایه‌ن، چه‌ند
که‌سیک خوئیان به ژورره‌که‌مدا ده‌که‌ن.

سه‌رتاپای جله‌کانیان سپی، له‌و جلانه‌ی
پزیشک و کارمه‌ندان‌ی بنکه‌ته‌ندروس‌تییه‌کان
ده‌یانپویشن، ئه‌ها بیرم که‌وته‌وه جلی گاونیان
پی ده‌لین، گاون، ئه‌و جلانه‌ی که‌ پزیشک و
کارمه‌نده‌کان له‌ کاته‌هه‌ستیاره‌کاندا ده‌یانپویشن
تا که‌مترین به‌رکه‌وتنیان له‌گه‌ل نه‌خوئشدا
هه‌بیئت تا ئاستی سفر، به‌ تابه‌تی ئه‌وانه‌ی
هه‌لگری جوړیک فایروئسن یان نه‌خوئشی
گوئزراوه‌یان هه‌یه.

دلم خورپه‌خورپیتی و هه‌ست ده‌که‌م
که‌سیکیش خه‌به‌ری لی داوم، له‌وه‌ی پژمینم
هه‌یه، هیچ نالییم، به‌لام یه‌کیک له‌ ئه‌ندامانی
تیمه‌که‌ ده‌لی: خوئت ماموئستا رینوئینی؟

به‌لی، خوئم، ماموئستا رینوئینی دلناسک.
هه‌موویان جلی گاونیان له‌به‌ردایه‌ و هه‌ر
ئه‌وته‌ای چاویان ده‌بینم، ئه‌ویش له‌ژیر
چاویلکه‌وه، به‌ تونی ناسکی ده‌نگیدا، هه‌ست

ده کهم یه کیك له ئەندامانی تیمه که کچیکه،
 هەر ئەوهنده ده زانم کچه که لیم دیته پیش
 و ده لیت:

من کالیم، کالیی چاوکال، کارمه ندی
 بنکه ی ته ندروستیم، له به شی چاودییری په تا
 تونده که.

سه ییریکی چاویلکه که ی و جهسته ی ژیر
 جله گاونییه که ی ده کهم، وه لامی ده ده مه وه:
 خوشحالم به ناسینتان کالی خان،
 هه رچه نده ناویشم ده زانن، به لام من ماموستا
 رینوینی دلناسکم، ماموستای هونه ر.

کالیی چاوکال، هەر ئەوه تا ده نگی له ژیر
 ده مامکدا دیت، ده لیت:

ماموستای دلناسک نابیت لیمان زویر بیت،
 ده بی هەر ئیستا له گه لماندا بیت بو بنکه ی
 ته ندروستی، تیمه ش فه رمانان پیکراوه که تو
 بهین.

بوچی له گه لتاندا بیم؟

کالی به تونیک ی نه رم و له سه رخوو وه لام
 ده داته وه:

راستییه که ی خه بهرت لیدراوه تووشی پژمین
 و کۆکه یه کی توند بوو یته، گومان ده کری
 په تاکه ت گرتییت، بۆیه ده بی له ژیر چاودییری
 ئیمه دا چاره سهر وه ربگریت، ئی ئه مه بو
 خوۆت و بو خه لکیش باشته، به لکوو له وی
 چاره سهر وه ربگریت.

به م قسه یه دلم توند ده بییت و هه ست
 ده که م ئه وه ی لی ده ترسام هاتوو ته پیش
 ده رگه م، وه لی هه ر چۆنیک بییت، به رده وامی
 به گفتوگۆ که له گه ل کچه که دا ده دم: نا، نا،
 من نایه م، پیوستیم به چاره سهر ی نه خوۆشخانه
 نییه، خوۆم چاک ده مه وه، هه ر به سووکی
 کۆکه یه کم گرتوو، جار جار هه ش پژمینیک.

له و گفتوگۆیه داین، له پریکدا کۆکه یه کی
 توند له قورگمه وه دییت، دوا ی ئه وه چه ند
 دانه یه کی دیکه ش له شیوه ی زنجیره یه ک
 ته قینه وه ی یه ک به دوا ی یه کدا ژوو ره که پر له
 ده نگه ته قینه وه ی کۆکه ده که ن، پاش ئه وه ش
 یه ک دوو پژمین که شه که یه کجاری ئالۆز
 ده که ن، ده موده ست کالی و هاوکاره کانیشی

که میڤک لیم دوور ده که ونه وه، سهره پرای ئه وهی
 ده مامک و جلی تایبه تیشیان له بهردایه، به لام
 به ته واوی ده ترسن تا ئاستی ئه وهی یه کیڤک
 له ئه ندامانی تیمه که ده لیت:

په له بکه ن، ههر ئیستا بیخه نه ناو
 ئوتومبیله که وه، ئهم پڙمین و کوکه یه، ریڤک
 خو به تی، هی په تاکه ن.

پاش زنجیره کوکه و پڙمینه که، یه کسه ر
 کالیی چاوکال دووباره ده ست ده کاته وه به
 قسه کردن، زیاتر له جاران به رژی هه ول
 ده دات رازیم بکات به چوونم بو نه خوشخانه،
 ئه مجاره تونی ده نگی گوراوه، به خیرایی قسان
 ده کات، ده لیت:

تو گویت له ده نگی پڙمین و کوکه که ی
 خوت بوو؟ به راستی ئه وه هیچ پیناچیت
 ئاسایی بیت، بویه پیویسته ههر ئیستا
 خوت بو نه خوشخانه ئاماده بکه ییت، ئه گینا
 گله بیمان لی مه که، دوایی پولیس به زور
 ده تبه ن، ئه وکات له ده سه لاتی تیمه دا ناییت،
 کی ده لی ئازاریشته ناده ن!

هەر که باسی پۆلیس ده‌کات، بیتاقه‌تر
ده‌بم و له‌به‌ر خوّمه‌وه وه‌لامی ده‌ده‌مه‌وه:
بوچی پۆلیس دین؟ خو من چ تاوانیکم
نه‌کردوو تا پۆلیس ده‌ستگیرم بکه‌ن، سه‌یره
ها، پۆلیس! هەر ئه‌وه‌مان که‌م بوو، به‌هووی
پژمینیکه‌وه پۆلیس خه‌لک ده‌ستگیر بکه‌ن،
شتی وام هه‌رگیز نه‌زانیوه، ئاخ‌ر پۆلیس دز و
تاوانبار و که‌سانی خراپه‌کار ده‌ستگیر ده‌کات،
نه‌ک که‌سیک تا‌که تاوانی ئه‌وه بیت چه‌ند
جاریک پژمینى هاتییت!

وی‌پرای ئه‌وه‌ی ئه‌نجامه‌که‌ی ده‌زانم چی
ده‌بییت، که‌چی گفتوگووی نیوانمان رژد‌تر
ده‌بییت، ئه‌مجاره کالیی ده‌لیت:

راسته تاوانت نه‌کردوو و ئیمه‌ش وامان
نه‌گوتوو، تو‌ش خه‌تای خو‌ت نییه تووشی
ئه‌و پژمینه‌ بوویته، وه‌لی پئویسته کۆن‌ترۆلی
پژمینه‌که‌ و جو‌ره‌که‌یشی دیاری بکرییت، بو
خو‌ت و بو‌ماله‌وه و هه‌موو لایه‌کیش باشت‌ر
ده‌بییت، ئه‌گینا هه‌موو شوینیک به‌تایبه‌تی
مال و گه‌ره‌کیش ده‌ته‌نیته‌وه.

سهره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌زانم پاکانه‌کردن بو
 پڙمینه‌که‌م سوودی ناییت، وه‌لی وه‌لامی
 ده‌ده‌مه‌وه:

ئاخر پڙمینه‌که‌م ئاساییه، وه‌ک هر چه‌ندان
 جاری دیکه‌ش گرتوومه، خوّم چاک ده‌مه‌وه،
 ته‌نیا کیشه‌که‌ ئه‌وه‌یه نه‌ختیک به‌ دره‌نگی
 به‌رم ده‌دات، ره‌نگه‌ ئه‌م‌پرو یان سبه‌ی به
 ته‌واوی به‌رم بدات! به‌لین بیت ئه‌گر هه‌تا
 به‌یانی چاک نه‌مه‌وه، به‌ پیی خوّم دیم یان
 ته‌له‌فونتان بو ده‌که‌م، ئه‌وکات له‌گه‌لتان دیم
 بو نه‌خوشخانه.

ئه‌گه‌رچی پیداکریه‌کانم کالی و تیمه‌که
 بیزار ده‌کات، به‌لام ئه‌و به‌ هیواشی وه‌لامم
 ده‌داته‌وه:

شتی وا ناییت، خوّت ماموستایت و
 ده‌زانی تیمه‌ ته‌نیا فه‌رمان جیه‌جی ده‌که‌ین،
 له‌ به‌یانیه‌وه سه‌دان که‌سی دیکه‌مان بو
 نه‌خوشخانه گواستوونه‌ته‌وه، خو ره‌نگه
 کیشه‌یان نه‌ییت و دوا‌ی وه‌رگرتنی چاره‌سه‌ری
 پزیشکی، ره‌وانه‌ی ماله‌وه بکرینه‌وه، توّش

پيويسته بييت، به لي ناچاريت بييت، ئه گهر
 ئيمهش نه تبهين، دواچار هر ده تبهن، تڪايه
 ماندووومان مه كه، ئيشمان زوره و پيويسته بو
 شويئي ديكهش برؤين، كه ميڪ پيش ئيستا
 تيلمان بو كرا بو ئه وهى بچينه شويئيكي
 ديكه، چهند كه سيڪ تووشى پزمين بوونه و
 ده بي بيانگوازينه وه نه خوشخانه.

دواى ئه و چهند قسه يه سه يريكي
 نه ندامانى تيمه كهى ده كات و ئه وانيش به ره و
 رووم ديئن و ده موده ست ده گرن به قولمدا تا
 ناو ئامبولانسه كه ناوه ستن، كاتيڪ له ناو جامى
 ئامبولانسه كه سه يري كولان ده كه م، تزييه له
 دراوسى، خه لكى گه ره ك، گه وره و بچووكيان
 كو بوونه ته وه، سه يري ناو ئامبولانسه كه ده كه ن،
 چاو ده گيرم، جه نگو ي برام به شهرمه زارويه كه وه
 له به رده م ده رگه ي هه وشه دا سه يرم ده كات،
 ده ليى هه ست به تاوا تيڪ و شهرمه زارويه كه له
 ئاست ئه و دوخه ي مندا ده كات!

2

كات به يانييه كى زووه، گه پهك و شه قامه كان
چۆلن، جريوهى چۆله كه و شه ققهى بالى كۆتر
و كوكوختى و چەندان جۆرى ديكهى بالندهى
سەر ديوار و تەلى كارەبا و ئايرىلى تەلەڧيزيۆن
دېنە بەر گوئى پووره هەمىنى دەرزىيه وه.
پووره هەمىنەش بە هۆى بېتاقەتى بېدارىي
شەوان و رۆژەكان، جار جار وهك هەموو
رۆژەكانى ديكهى هەفتە و مانگ و سالان،
سەريك لە كۆلان دەدات و دەمودەست
دەگەپرېتەوه ژووره وه، ديسان ئۆقرە ناگرى و

ده چټه وه ده ری، وه لی بیزاریه که ی نه مجاره ی،
 زور جیاوازتر و تاقه تیره، به زه حمه ت ده توائتیت
 خو ی له ئاستیدا رابگری ت، وه ک مورانه به
 رو حیدا ده چنه خواری و له گه ل ده ماره کانی
 می شکیدا یاری ده کهن، بیزاریه ک هه رگیز له
 ژیانیدا هه ستی پی نه کردووه، ئیستا هه ست
 ده کات رو حی خه ریکه له جه سته ی دټه ده ری.
 له وه تای له گونده وه بو شار هاتوون،
 پووره هه مین هه ست به ته نیایی و نامو ییه کی
 بی شوومار له رو حیدا ده کات، له هیچ شو ی نیکی
 مال ه که دا، کو لان و دانیشن له گه ل ژنانی
 گه ره کیشدا، ئارام نایته وه، نه و بو خو ی
 و یران بووه، به چه شنیک رو حی بو نسو ی
 غه ربی و دووری زادگه ی لی دټت، نه و
 به یانیان له گه ل مه لابانگدان به ئاگا دټت و
 پاشان وه ک شټت به مال ه که دا دټت و ده چټت،
 به هیچ شیوه یه ک خه و ناچټه وه چاوه کانی،
 له تاو ئازاری نه و ته نیاییه ی باوه شی به
 رو حیدا کردووه، ئوقره ی نه ماوه، هه میشه به
 چهنده سعاتیک پی ش کو ر و بووکه کانی له

خه وهه لده ستیت، ئیدی سات له دوای سات،
 چاوه پرسی له خه وهه لستانى ئه وان ده کات،
 ئه و چهنده کاتر میره یشی لى ده بیت به سال
 و ئیدی نابرینه وه، به لکوو ئى له گه ل ئه واندا
 نه ختیک له وه ته نیاییه ی رۆحی رزگاری ده بیت.
 نازانى چۆنچۆنى کات به پرى بکات! ناچار
 ده بیت سهر به هه رچی کونج که له به ره کانی
 مالداهه ن، بکات، به هوى بیدارییه
 بيشوو ماره کانی و بیخه ویی به رده وامى، به لى
 به رده وام له وه به ره به یانیانه ی خه وه له
 چاوه کانی ده تۆرىن، به ماله که دا گه راوه تا
 راده ی ئه وه ی ئیستا ده زانیت کام شته ی بچووکه
 له کوئى داندراره، بووکه بچووکه که ی دوایین
 جار به کام په رداخ ئاوی خوار دووه ته وه، بووکه
 گه وره که شی به کام چه قو دوایین سیوی
 له تکر دووه و پيش ئه وه ی بچیته باوه شی
 کوره که یه وه، خوار دوویتى، ده زانیت کام له
 بووک و کوره کانی پيش خه وتن جووت ده بن،
 هه ست به هه ناسه و ناز و نووزی بووکه کانی
 ده کات و گوئى له ده نگیانه، کاتیک له باوه شی

كۆپەكانى لە تاو چىڭزى جووتبووندا ئاخ و ئۆف و دايكە دايكە دەكەن، ئىنجا بە دزىيەو دەچنە گەرماوۋەكە و ۋەك ئەۋەى تاۋانئىكىيان كىردىت، خۆيان پاك پاك دەشۆن.

پوورە ھەمىن ئاگاي لە ھەموو شت، ورد و درشتى جوولە و كەيفوسەفای بوۋكەكانى و مالاكەش ھەيە، دەزائىت چى دەگوزەرىت، زۆربەى كاتەكان لە درەنگانى شەۋاندا، يەك دوو سەعاتىك خەو دەچىتە چاۋەكانى و دوۋاتر بە ئاگا دىتەۋە، ئىدى خەۋى لى ناكەۋىتەۋە تا درەنگانى شەۋىكى تر، ئەۋىش ئەگەر يەك دوو سەعاتىك، نىمچە خەۋىك بچىتە چاۋەكانى، ئەگىنا زۆربەى كاتەكان لە ناۋ مالاكەدا ۋەك مىلى كاتزىمىر دەسوۋرىتەۋە.

پوورە ھەمىنى دەرزى، ھەر لە كچىنىيەۋە ھەزى كۆكردنەۋەى ھەموو جۆرەكانى دەرزى و داۋى لەلا دروست بوۋە، ئەۋ ھەزە زۆرەى بۆ دەرزى تازە و شكاۋ ھەيەتى، ۋاى لى كىردوۋە كاتى خۆى لە گوند ۋەك دايكى دەرزىيەكان بناسرىت، دەلپىن بەردەۋام سەدان

ده‌رزى تازه و شكاوى لاي خوئى پاراستون،
ئىنجا شتىكى دىكه‌شى لئى ده‌گىرنه‌وه، گوايه
له‌ گوند هه‌رگىز پارهى له‌برى ئه‌و ده‌رزىيانه‌ى
كه‌ داونه‌تییه‌ ژنانى گونده‌كه‌، وه‌رنه‌گرتووه،
تاكه‌ مه‌رجى داواكردنى يه‌ك ده‌رزى بووه
و كاتىكيش ده‌رزىيه‌كه‌ له‌كاتى درووماندا
ده‌شكىت، به‌ شكاوى بوئى به‌ئینه‌وه، خوئى زوو
زووش له‌ دانىشتنه‌كاندا پرسىارى چاره‌نووسى
ده‌رزىيه‌كانى ده‌كرد، ئه‌وه‌ى بىگوتبووايه‌ لئىم
شكاوه‌ و پارچه‌كانى بوئى نه‌گه‌راندبووايه‌ته‌وه،
جاريكى دىكه‌، چاوى به‌ ده‌رزى پوووه
هه‌مىن نه‌ده‌كه‌وت.

دواى چه‌ندان جار سه‌ره‌ديقتى له‌گه‌ل
كوئان، ئه‌و بىده‌نگى و چوئىيه‌ ترسناكه‌ى
گه‌ره‌كه‌كه‌ نه‌ختىك بووه‌ جئى سه‌سوورپمانى،
پوووه‌ هه‌مىنى ده‌رزى وه‌ك ئه‌وه‌ى ته‌نيايى
روئى بخوات و بيه‌وئى خوئى له‌ چنگى رزگار
بكات، به‌په‌له‌ ده‌چىته‌ به‌رده‌م ژوورى بووكه‌
بچووكه‌كه‌ى و به‌ توندى ده‌رگاكه‌ ده‌كوئىت.
هه‌لستن دره‌نگى كردوووه، ده‌ى وه‌رنه‌ ده‌ره‌وه،

کهی ئیستا کاتی خهوه، نازانم چی روویداوه!
 بهلام ده لئی شتیک بووه و ئیمه نایزاین!
 کولان چوله، دترسم خه لکی رویشتبهنه
 شوینیک، گهرهك له چوله وانی ده چیت، به
 ژیانى بهم جورهم نه دیوه، ئیوهش سه ریکی
 کولان بدهن!

دهرگه که به رووی پووره هه میندا
 ده کریته وه، لانهی بووکیتی، نیوهی جهستهی
 له ناو جلیکی ته نکى خه ودا به ده ره وه یه، ئی
 له گهرمه ی خه ودا به هوی له دهرگه دانه
 تونده که هه لستاوه، تا به خیرایی دهرگه که
 به رووی خه سوویدا بکاته وه، فریای داپوشینی
 جهسته ی ناکه ویت، رهنگه ههر بیریشی لئی
 نه کرد بیته وه، نه گینا پیناچیت به مجوره خو
 نیشانی پووره هه مین بدات! سه ره نه نجام نه و
 گه نجه و له دونیای خویدا ده ژی، دونیایهك له
 هی پووره هه مین ناچیت، تژییه له جووله
 و وزه، دونیایهك پریتی له چیژی ژیر پیخه ف،
 به پیچه وانه ی پووره هه مینه وه که له ده ست
 پیخه فه که ی هه ل دیت.

پووره ههمين نه ختيڪ به بيدهنگي سهيري
 لانه دهکات، پيدهچيٽ ئيره يي به جهسته نه رم
 و سڀيهه کهي ببات، له پريڪدا ده لئيٽ: کچم
 ٽه وه بوجي خوت دانا پوشي؟ سه رمات ده بيٽ.
 لانهش له وه لامدا ده لئيٽ: نا، نا، به و
 مانگي سڀيهي به هارهي کوردستان، کوا
 سه رمايه! سه رمام نييه، ئيستا که شو هه واکهي
 خوشه! پووره ههمينيش وه ٽه وهي خوئي له
 گيلي بدات و به سه رخوي نه هيٽيٽ، ده لئيٽ:
 ئي ده چووزانم کچم، وه لا هه موو گيانت
 به دهره وه يه، بويه وامگوت، ته نيا له بهر
 تو مه، ٽه گينا من هه قم به سه ر تو وه چيهه!
 هه ر ٽه وه نده يه ده لئيٽم با سه رمات نه بيٽ،
 کچم له شي تو ناسکه، سه رما به ٽاساني کاري
 تيده کات، با شتره خوت باش داپوشي.

لانه خوئي زيره که و به باشي له و شتانه
 تيده گات، به تايبه تي شهر و مملانيئي
 نيوان بووک و خه سوو، لاي لانه شتيکي نوئي
 نييه، ٽه و زور باش ٽه و دوخه دهره و نييهي
 هه لسه نگاندووه، پيش ٽه وهي شوو به

کوپره کهیشی بکات، به باشی زانیاری له سهر
 پووره هه مین و رهفتاره گوندییه کانی هه بووه،
 دروستتر به باشی تاقیبی کردووه، که وایه
 ئاسان لئی تیده گات که ئامانجی قسه که ی
 که شوهه وای سارد نییه، به لکوو توانجگرته
 له جله نیمچه پرووته کانی و پئی وایه ئه و
 کوپره که ی لئی داگیر کردووه.

لانه خوئی قوتابی زانکوویه و له به شی
 دهرووناسی، شاره زاییه کی باشی له رهفتاری
 خه لکیدا هه یه، توانای ناسینه وهی که سایه تی
 ههر که سیکی به دوو سی قسه و هه لسوکه وت
 هه یه. ئاخر لانه به ئاره زووی خوئی ئه و
 به شه ی هه لبژاردووه و عه شقی زۆری بو ناسینی
 ناخی که سانی تر چوو ته ئه و به شه وه، ئه و
 عه شقی بابه تی دهرووناسییه، ههر ئه وه شه
 هوکاری په یوه ندیی گه رمی نیوان لانه و پووره
 هه مین، لانه زیاتر له خوئی ئاشنای روچی
 پووره هه مین بووه.

پووره هه مینش وهك ئه وه ی هه ست بکات
 هه له یه کی کردییت، ده لئی: کچم راستی هه زم

نه‌کرد به‌و جوړه له خه‌وتان بکه‌م، به‌لام!
لانه هه‌ر که گوئی له به‌لامه‌که‌ی ده‌بیت،
ده‌حه‌په‌سیت و قوول قوول سه‌یری پووره
هه‌مین ده‌کات و ده‌لیت: به‌لامی چی! پووری
ده‌ی بللی چی روویداوه، به‌و به‌یانیه شتیک
بووه، هه‌ز بکه‌یت پیمان بللیت؟

پووره هه‌مین هیچ نالیت و به‌ره‌و لایه‌کی
دیکه‌ی مالله‌گه‌وره‌که‌ه‌روات، لانه‌ش وه‌ک
ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ دلته‌نگی خه‌سووه‌که‌ی
بکات، بو دلنه‌وایی ئه‌و، به‌ خیرایی ده‌چپته
ژووره‌وه و جله‌ه‌وییه‌کانی به‌ جلیکی
ئاسایی ناو مال ده‌گوړیت و دووباره‌خوی
ده‌گه‌یه‌نیته‌وه لای پووره هه‌مین و بی هیچ
ئه‌ملاونه‌ولایه‌ک ئه‌مجاره‌یان گوتی:

پووری، پووری، ده‌لیسی شتیک روویداوه
و ناته‌ووی قسان بکه‌یت، تکایه‌ قسان بکه،
من گویت بو ده‌گرم، ئه‌ی بریار نه‌بوو، وه‌ک
کچی تو بم، پیش ئه‌وه‌ی بووکت بم، کچت
بم! بوچی ئیستا شتم لی ده‌شاریته‌وه؟ دیاره
شتیک روویداوه و په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه هه‌یه،

بۆیە ناتەوۆی باسی بکهیت؟

پووره هەمین تەمەنی نزیکەى حەفتاوپینچ سالانە، وپرای ئەو تەمەنە زۆرەیشی، کەچی چالاک و پەر جوولەیه، بەردەوام لەناو مالهەدا دیت و دەچیت، وەك ئەوەى شتیکی ون کردییت و بو دۆزینەوہی ئۆقرەى لى براییت و بە ھۆیەوہ لە ھیچ شوینیکی مالهەدا دللى قۆقرەى نەدەگرت، ئى غەریبی زادگەش ھەر باس مەكە، چۆن رۆحى داگیر کردووہ، ئەو پىی وایە ئەوہ دوورى زادگەیه، رۆحى کون کردووہ، لە شارىکی گەرەدا ھەست بە نامۆیى و تەنیايیەكى سەیر دەكات!

پووره ھەمین، لەناو ساردکەرەوہکەدا پەرداخىك ئاو دەھىتیت و بەدەم گفتوگۆوہ بە دوو سى قووم پەرداخەكە بەتال دەكات، ئینجا وەك ئەوہى خوۆى بو قسە ئامادە کردییت، وەلامى لانە دەداتەوہ:

نا، نا، كچم ھیچ رووی نەداوہ، بەس نازانم ھەر ئەمپروۆ دلّم زیاتر لە رۆژانى تر توندترە، تەنانەت كۆلانىش ئاسایى نییە! ھەست دەكەم

زۆر چۆل بووه، هه‌رگیز به‌مجۆره‌م نه‌دیوه،
ده‌لیی که‌سی لئ نه‌ماوه، نازانم بو ئه‌وها
دلته‌نگم!

لانه وه‌لامی ده‌داته‌وه: ئی، ئی پووری، ئیستا
تیگه‌یشتم، وایه ئه‌مپۆ شار و هه‌موو شوینیك
چۆلن، خه‌لكی له‌ ماله‌کانیان ده‌میننه‌وه، چونکه
ده‌وام نییه و له‌ هه‌موو شوینیکی ولاتیش
کراوه‌ته‌ پشووی فه‌رمانگه‌کان، بۆیه که‌س
ناچیته‌ ده‌ره‌وه، له‌ ناچاریدا هه‌مووان ده‌بی له
ماله‌وه بیگوزه‌رینن، بۆیه ئیمه‌ش تا ئیستا له
خه‌و هه‌لنه‌ستاوین، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر تو نه‌بووایه،
هه‌تا نیوه‌پۆ به‌نیازی هه‌لستان نه‌بووم، به‌لام
له‌گه‌ل له‌ ده‌رگه‌دانه‌که‌ی تو منیش خه‌به‌رم
بووه‌وه.

دوای ئه‌وه‌ی لانه هۆکاری چۆلیی کۆلان و
هه‌رپه‌که‌که‌ی بو روون ده‌کاته‌وه، ئینجا ئه‌ویش
ده‌پرسی: بۆچی ده‌وام نییه، خو جه‌ژن نییه‌ وا
کراوه‌ته‌ پشووی سه‌رتاسه‌ری؟

لانه ده‌لیت: نا، نا، هیشتا جه‌ژن زۆری
ماوه، به‌س له‌به‌ر نه‌خۆشی و په‌تاکه‌یه، ئه‌وه‌ی

به جیهاندا بلاو بوو ته وه.

پووره هه مین ده موده ست ده پرسئ:
 نه خوښی و په تای چی کچم؟
 لانه ش دیسان به پشوودر یژییه وه وه لامی
 ده داته وه:

پوورئ له گه ل ئه و په تایه مه که به هوئ
 پڙمین و نزیک بوونه وه ی خه لکی له یه کتری،
 بو که سی تر ده گوازیته وه، ئه وی تووشی
 بییت، به زه حمه ت چاک ده بیته وه، ئینجا
 تووش زور مه چوره دهره وه، نه ک تووشی
 بییت، بو ته مه نی تو هه ر زور خراپه، دلنیام
 چاک بوونه وه ت ئاسته مه، به هوئ تووه ئیمه ش
 تووش ده بین.

پووره هه مین به و ساده ییه ی خویه وه، که
 شوناسی کی گوندیانه ی خویه تی و وه ک میرات
 بوئ ماوه ته وه، له شاریشدا وپرای ئه وه ی لیئ
 جیانه بووه ته وه، به لکوو در یژه شی پیئ داوه،
 ده لیئ:

ئینجا وه لا من له پڙمین ناترسم! ئیمه
 کاتی خوئ له گوند ده یان نه خوښی توندمان

ده‌گرت و نه‌شده‌ترساین، ئیستا چۆن له‌ترسی
پژمینیک کۆلان تهرک ده‌که‌م! ههر حیسابیشی
بو ناکه‌م، ئیوه‌ی گه‌نجه‌کان لئی ده‌ترسن،
چونکه سه‌ختی ژیانى گوندتان نه‌دیوه.

لانه نه‌ختیک پیکه‌نینى به‌و ساده‌یه‌ی
خه‌سووی دیت و ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش گوئی له‌م
جوړه قسه‌خوشانه‌ی پووره هه‌مین ده‌گریت.
له‌پریکدا پووره هه‌مین ده‌کۆکی و یه‌ک دوو
جاریش ده‌پژمى، لانه‌ش ده‌موده‌ست لئی
دوورده‌که‌ویته‌وه. پووره هه‌مینیش هه‌ست
ده‌کات که بووکه‌که‌ی به‌هۆی کۆکه و پژمین
لئی دوورکه‌وته‌وه، ئینجا گوئی:

مه‌ترسه‌کچم، سى چوار روژه‌ئه و پژمینه‌م
گرتووه، خه‌ریکه چاک ده‌به‌هوه، ئه‌و روژه
ده‌ستنوێژم هه‌لده‌گرت، سه‌روملم ته‌ربوون و
پاشان لئی کردمه هه‌لامه‌ت، کۆکه‌که‌شم زۆر
توند نییه، ماوه‌ماوه‌یه، ئه‌ویش خوئی چاک
ده‌بیته‌وه، خو وه‌ک گه‌نجه‌کان نیم، له‌پژمینیک
بترسم!

لانه‌وا ده‌زانیت پژمینه‌که وه‌ک هه‌موو

پڙمینہ کانی پڙشووی ئاساییہ، بہ لّام کاتہ کہی
 ہیچ ئاسایی نییہ، خہ لّکی لہ ناخہ وہ لہ
 پڙمین دہ ترسن، سلّ لہو کہ سانہش دہ کہ نہ وہ
 کہ دہ پڙمن، بہ گشتی پڙمین بووہ تہ ہوکاری
 بلا بوونہ وہی ترس و توّقاندن، ہہ موو کہ س
 مافی ئہ وہی ہہ یہ بترسیّت، بہ لّی، ہہ مووان
 ریّز لہ ترسی بہ رانبہ ریان دہ گرن، ئہ و ماوہ یہ
 گہ ورہ و بچووک لہ چنگ تہ نیا پڙمینیک
 ہہ لّدین، ئاخر ہہ والہ کان بڙمین وہک ہوکاریکی
 خیرای گواستنہ وہی پہ تاکہ لہ کہ سیّکہ وہ بو
 یہ کیکی تر وہ سف دہ کہن.

ئیسٹا تہ نیا پڙمینیک حیسابی زوری بو
 دہ کریّت، لہ گہ لّ ئہ وہ شدا بیرى دہ کہ ویّتہ وہ
 خو ئینسان ہہر دہ پڙمیت، مہرچ نییہ ہہ موو
 پڙمینیکیش ہوکارہ کہی پہ تا جیہانیہ کہ بیّت،
 خو کہ سی وا ہہ یہ، پہ تاکہ شی گرتووہ و
 ناپڙمی، ویّپرای ئہ وہ ش ہیچ کہ سیّکیش بہ
 دہ ستخوی نییہ، کاتیک پڙمین ہرووژمی بو
 دینیت، راگرتنی ئاستہ مہ، ئیسٹا دوّخہ کہ وایہ
 پڙمین باریکی دہروونی لای کہ سی بہ رانبہر

دروستکردوو، به هۆی ته‌نیا پژمینیکه‌وه
خه‌لکی له یه‌کتری دوور ده‌که‌ونه‌وه و ده‌وامی
داموده‌زگه‌ی میری داخراون و بازار و شوینه
گشتیه‌کان هه‌تره‌شیان چوو، ئی ژیان
خه‌ریکه‌ په‌کی ده‌که‌ویت، له‌وه‌تای ئینسانیش
هه‌یه، پژمینیش هه‌یه، هه‌یچ کات وه‌ک ئیستا
خه‌لکی لئی نه‌ترساون!

پوو‌ره هه‌مینی ده‌رزی وه‌ک ئه‌وه‌ی گالته‌ به
لانه‌ی بووکی بکات، ده‌لێت:

کچی پژمینیک چیه‌ هه‌تا حکوومه‌ت لئی
بترسیت! ئیمه‌ له‌ گوند هه‌ر پیمان نه‌نگی
بوو به‌ کوکه‌ و پژمین قه‌لس بین، هه‌ر
چه‌ندی بخایه‌نیت، به‌ زۆری چوار تا پینج رۆژه
و ئیدی کو‌تایی دیت، ئه‌وه‌ گه‌نجه‌کانن ئه‌و
شته‌ ئه‌وها گه‌وره‌ ده‌که‌ن، تخوا ئه‌وه‌ که‌ی
راسته‌ حکوومه‌ت له‌ پژمینى خه‌لک بترسیت و
ده‌وام رابگریت!

پوو‌ره هه‌مین ئه‌و چه‌ند قسه‌یه‌ی به‌
پیکه‌نین و وه‌ک گالته‌کردن به‌ حکوومه‌ت
و توانجلیدان له‌ لانه‌ کرد، لانه‌ش به‌ده‌م

قسه كانی خه سووی پیده كه نیت و ده لیت:
 نا پووری، ئەو پڙمینه جیاوازه له گه ل
 پڙمینى ئاسایى، ئەوهى ئیستا وهك هی گوندی
 نییه، هی ئیستا زۆربهى به هۆی په تاكه وهیه،
 بۆیه ئینسان ده كوژیت، ئەوهى تووشى ده بییت،
 چاكبوونه وهى ئاسته مه، ئەوه هه ر پڙمینىكى
 ئاسایى نییه تا خو ى چاك بییت، پوورى وه لا
 به جیدیمه مروڤ ده كوژیت، راسته پڙمین خو ى
 قورس نییه، به لام پڙمین نه خوشیه كه بلا و
 ده كاته وه.

پووره هه مین هه ر حكومهت حكومه تیتى:
 ئى وه لاهى بو حكومهت جوان نییه به
 هۆى پڙمینه وه ده وام رابگریت، چما خو چیه
 ئینسان دواى چه ند روژیک خو ى هه لامه تى
 نامینیت، چون ده بییت حكومهت به پڙمینىك
 مشه وهش بییت! كچى خو م ئە تووش باسى
 ئەوه م بو ده كه یت به پڙمین خه لك ده مرن،
 تخوا هه تا ئیستا كه ست دیوه، به پڙمین
 مردییت تا ئیمه له پڙمین بترسین؟
 لانه ى قوتابى ده رووناسى و پووره هه مینى

ده‌رزی، سه‌ر به دوو دونیای بیرکردنه‌وهی
جیاوازن، دوو دونیای جیاواز له تیگه‌یشتن،
لانه سه‌ر به دونیایه‌که بارگراوی به زانست
و ته‌کنه‌لوژیا، ئەو دونیایه‌ی لانه دونیای
ئامار و برپاری زانستی و ئەنجامی شیکارییی
تاقیگه‌کانه، دونیایه‌ک باوه‌ری به هی‌زی
ته‌کنه‌لوژیا و زانست هه‌یه، نه‌ک خه‌یال
و فالگرتنه‌وه، دونیایه‌ک که په‌نا بو شتی
ناراست نابیت، دونیایه‌که ژماره و شیکردنه‌وه،
ئامیره‌کان و شاشه‌کان روئیان له ناراسته‌کردنی
ئینساندا هه‌یه، دونیایه‌ک باوه‌ری به مردنی
ئینسان به ته‌نیا پژمینیک هه‌یه.

له به‌رانبه‌ر ئەو دونیایه‌شدا، دونیایه‌ی
پووره هه‌مینه، دونیایه‌کی ته‌واو جیاواز،
باوه‌ری به زانست و ژماره‌کان، شیکردنه‌وهی
زانستی و ته‌کنه‌لوژیا نییه، بگه‌ر درکیش
به‌و دونیایه‌ ناکات. هه‌ز به شاشه و روئلی
ئامیره‌کان ناکات و ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل هه‌یچ
یه‌کیک له‌و شتانه‌ی دونیایه‌ی لانه‌دا نییه،
بئ‌ ئاگا له‌وه‌ی دونیایه‌ی لانه‌ی بووک، ده‌ستی

گرتووه به سهر دونیا که ی پووره هه میندا، ئیستا لانه کان خاوه نی بریاری مروڤایه تین، ئه وان بریار ده دن که ژماره ی ئینسانه کان زورن یان که م! پئویست ده کات له وه زیاتر گه شه بکه ن یان گه شه سهندنی رابوه ستیژیت، ده ی لانه سهر به و دونیا به بوی هه یه ولاتانی دژ به یه کتری له مملانیکانیاندا زورترین پاره له بلاوکردنه وه ی ڤایرۆسدا خه رج بکه ن، تا له ری ی ته نیا په تایه که وه ئینسانی ولاتانی رکابه ر گیانله ده ست بده ن.

لانه به رده وامی به گفتوگۆ که ی نیوانیان ده دات و ده لیت:

پووری گیان، ئه وه ڤایرۆسه، ڤایرۆس، ته نیا پڙمینیک ی ئاسای نییه، به لکوو پڙمین ڤایرۆسه که بلاو ده کاته وه، پووری گیان توش چیتر مه چۆره دهره وه، به راستی خراپه و به و ته مه نه ته وه ئه گهر تووشی په تاکه بییت، هه مدیس ده لیم زه حمه ته چاک بیته وه، ئی پووری له بهر خوشت نا، هه ر له بهر ئیمه مه چۆره دهره وه، ئه گهر توووشی بییت، بو

ئيمه ش خراپه، ئه وه چه نند جاره ئه وه ت
پيده ئيم، تكايه به گويم بكه، پوورئ گيان
ئه و ماوه يه واز له دهره وه بهينه.

پووره هه مينيش به و عينا ديه يه خويه وه
وه لامى ده داته وه: كچم ئه وه باسى چى
ده كه يت، قايس چيه؟ ئه وه يه كه مين جارمه
گويم له م ناوه ده بيت!

لانه پيده كه نيت و ئينجا ده ليت: پوورئ
گيان، قايس ناليم نا، مه به ستم قايرؤسه،
قايرؤس!

پووره هه مين پرسيار ده كات: ئى كچم
قايس چيه، به خواى من سهرم لى
ده رنا چيت!

لانه وه هه ميشه به ئاراميه وه وه لامى
ده داته وه: پوورئ قايس نا، قايرؤس ده ئيم،
په تايه كه تووشى ئينسان ده بيت و به هويه وه
دوو چارى سهر ئيشه و ماندوو بوونى ده كات و
قورگى كه سى تووشبوو ژان ده كات و كو كه
ده گريت، پله ي گهرمى له شى به رز ده بيته وه،
وه كه ئه وه ي بكو ليت، ده بيت يه كسه ر به رتته

نه خوښخانه، نه گینا گیانله دهست دهدات، پووری
 گیان تکایه ئەمەش وهك شته کانی تر به گالته
 وهرمه گره، بهراستی من زور دهترسم، تو زور
 دهچیته دهره وه، نه گهر بهردهوام بیت، ئیمەش
 تووش دهکهیت!

لانه لهسەر میزه که دهست بو کووته
 سه موونیک دهبات و به بی هیچ شله مەنی
 و خواردنه وهیهك، سهرقالی خواردنی ده بیت،
 چرکه چرکی کاتژمیڤره کهش دیته گوئی، ناوه
 ناوش وهك ئەوهی شتیکی ون کردبیت، سهیری
 چوارده وری خوئی دهکات، بهلام هیچ قسهیهك
 ناکات، به گشتی دۆخی ژووره که ئاسایی نییه،
 جووره بیدهنگیه کی سهیری تیدایه، قسهی لی
 دهکری و جار جارەش بیدهنگی رووی تیدهکات.
 ئی کچم، چاره سهری ئەوه هەر زور
 ئاسانه، پارچهیهك پهروئی تهر بخته سه
 سهری نه خوښه که، دواي ماوهیهك بی دکتور و
 دهرمان خوئی چاک ده بیته وه، ئیمە له گوند
 به و جووره خویمان له سه رتیشه و ههلامهت
 دهپاراست، وهلا زووش چاک ده بوینه وه، هەر

کەس بيريشى نەدە کردەوہ بچتہ لای دکتور،
خۆ ھەر نەخۆشخانەشمان نەبوو.

لانی لہ خۆشیی قسەکانی پوورہ ھەمین
دەتريقتہوہ، بە جۆريک دەمارەکانی جەستەي
لەژير پيستہ سپيہ کەيدا سوورہەلدەگەرین و
دەليی مارەزيو بە لاملی ھەلگہراوہ، بەو
چەشنە دەمارەکانی ملی دەرپەريون و
جوانيہ کي سرووشتي دەدەنە رووخسارە
ناسکوۆلە کەي.

لانی بەھۆي بارودۆخی مالموہيان، چەند
ساليک لہ خویندن دابراوہ و دواتر گہراوہ تەوہ
بەر خویندن، ئيستاش يە کسالی ماوہ تا بەشی
دەرووناسی تەواو بکات، ھەر لہ زانکوۆش
بپياری ھاوژيني لہ گەل دەريای ھاوژيني
دەدات، دواي بيست و يە کەمین جار خوازبينی،
ئینجا مالی لانی رازی دەبن، بيدەن بە دەريا،
ئەو ھاوژينيہی ئيوانيان زياتر لہ ئەفسانە
دەچیت تا راستی بیت!

دەليین ھەموو کەس بەو عەشقە قوولەي
ئيوان لانی و دەريايان زانيوہ، تا رادەي ئەوہي

مامؤستا و کارمەندانى پرسگه و خویندکارانى
 تەواوى بەشەکانى زانکۆش ھەستیان پێى
 کردوو، کە ئەو خۆشەویستیەى لانه و دەریا
 ھیندە رژد بوو، کار گەیشتوو تە ئەو ھى
 خویندکاران لە زانکۆ بە گەورەى و لەسەر
 چەندان لافیتە بنووسن، ئەگەر خۆشەویستى
 دەکەن، چا و لە خۆشەویستیە کەى لانه و
 دەریا بکەن!

لانه پێستىكى ناسکۆلەى نەرم و سپى ھەيە،
 چاوەکانیشى رەش رەش، بالایە کى نیمچە بەرز
 و گوشتنى ھەن، ھەمیشە جلی نیمچە پرووت
 دەپۆشیت، تا ئەو رادەيەى کوران کە چاویان
 پێى دەکەویت، ئاگر لە دلیان ھەلدەگیرسیت
 و جەرگیان داغ داغ دەبیت، ھەر کە بە
 ھوشەى زانکۆشدا پیاسە دەکات، سەدان چا و
 بە یە کجار سێرە لە جوولەى جەستە و دلی
 دەگرن، دەریاش خۆى باش ئەو دەزانى کە
 بەردەوام سەدان چا و لەسەر لانه، لەگەڵ
 ئەو شدا دلخۆشە بەو ھى لانه یە کى وای ھەيە،
 ئاخر دەریا لەو تێگەیشتوو ھیندەى کچەکان

سهیری لانه دهکهن و ئاخ بو جوانییه کهی
هه لده پریژن، کوره کان بهو جوړه نین، ئی
دهریاش ده زانی کهس ناتوانیت چاو له ئاست
جوانی لانه دابخات، تهنانهت خوئی له کاتی
خه ویشدا هه ز ناکات چاوی دابخات، بو ئه وهی
به رده وام رووخسار و پیکه نین و برؤ و ده ماره
جوانه کانی ملی لانه بینیت، شهوان پیش
خه وتن، به نیو ساعات سهیری چاوه کانی،
رووخساری ده کات، به شیوه یه که ده چیته ناو
قوولایی روچی، له پریکدا خه و ده بیاته وه.

لانه، لانه، ئه وه له کوئی، چیت لی هات؟

لانه هه ر که گوئی له و بانگ کردنه ی
دهریا ده بیت، ده موده ست گفتوگو که ی له گه ل
پووره هه میندا ده پچرینیت و به ره و لای دهریا
ده چیت، ئه وه هاتم، چیت ده ویت دهریا؟
ئهری ئه وه له که یه وه بو نایه ی ت، خو
ئهمرؤ ده وامیش نییه، ئه و هاتوه اواره چیه،
واز له دایکم بینه، ئه و هه ر خوئی وایه،
له وه ته ی هاتووینه ته ئه م خانوو وه، خه وی له
چاو هه رام بو وه و هه ز و تامه زوری بو گوند

به رده وام کله ده کات، ئیمه شی بیزار کردوو،
 هیندهی بانگمان بکات، له وه تیناگات خه ریکه
 لیره گه وره ده بین، که چی نه و پیره ژنه هیشتا
 هه ر چاوی له ژیانگی گونده، ئیستا له گه لی
 برۆین، هه مووان ده باته سه ر تاشه به رده کانی
 گوند و ده بی بیکار و نامۆ له دیار دوو کاوله
 خانوودا لی دانیشین و گورانی بلین!

ده ریا نه و چهند قسه یه ی وه ک نه وه ی
 پیشتر راهینانی له سه ر کردیت، دوا به دوا ی
 یه کتری و بی پچران ریزکردن، ئاخر نه و
 ده میکه نه و قسانه ی له بیرگه یدا خه زن
 کردوو، هینده تامه زرۆیه بو گوتنی نه و وشه
 و ده سته واژانه، نه بیته وه. ئی پووره هه مینی
 دایکیشی هه رده م و به شه و و رۆژ، گوند
 گوندیتی و نایپرته وه، باسوخواسی گوند لای
 ده ریا و دایکی وه ک گرێکویره ی لی هاتوو،
 به چه شنیک نه ده ریا به لینیکی دلخوشکه ر
 به دایکی ده دات، نه دایکیشی ده سته ردار ی
 نوستالیژیای گوند ده بیت.

لانه ش ده موده ست و به و نارامیه ی خو به وه

وه لامي ده داته وه: نا، نا، باسي بلا بوونه وهی
په تاكه و مه ترسی پژمینه كهی بو ده كه م،
ئه ویش گالته ی پی دیت و ده لی په رۆی ته ر
ده توانیت سه رئیشه و پژمین نه هیلیت، وه لا زۆرم
پی گوت ئه وه نه خو شیه کی ئاسایی نییه و
ئینسانیش ده كوژیت، كه چی ئه وه هر سووره
له هر قسه كانی خو ی و ده لی به په رۆی
ته ر سه رئیشه كه لاده چیت و پیویست ناكات
حكومته خو ی مشه وهش بكات، زۆر سهیره،
نازانم بلیم چی، ها ها ها ها.

ده ریا هیچ بایه خیک به و باسه نادات و
ده لیته: ده رگه كه داخه و وه ره!

لانهش هه ست ده كات ده ریا مه به ستی له
داخستنی ده رگه كه چیه، له شه رمی پووره
هه مین ده لی: كوره ده ریا ئه و كاره جوان
نییه! دایكت به ئاگایه و دوایی هه ستمان
پیده كات!

ده ریاش هه ر گو ی به ئاگایی دایکی و
شه رمه كه ی لانه نادات، ئالۆشی جووتبوون
هرووژمی بو ی هیناوه، بو یه هه مدیس ده لیته:

تو حهقت بهو نه بيٽ، ئي خو دايڪم هه رگيز
 ناخه ويٽ، ئينجا ئه و باش ده زانيت تا ئيستا
 چهند جارمان كردووه، خو ماشه ئه لا هه ر
 ناخه ويٽ ها ها ها ها. وه ره ده ي وه ره، وازي
 لي بيٽه، كه يفي خويه تي با هه ر به ماله كه دا
 پياسه بكات.

به هيواشي ده رگه كه داده خات و ده چيٽه
 ژير پيخه فه كه وه، ده ر ياش ليوي بو ملي لانه
 ده بات، له ماويه كي كه مدا جه سته ي لانه
 توژيڪ شل ده بيٽ، له پريڪدا پووره هه مين به
 ده رگه كه دا ده كوتيت و ده لي كچم لانه، وه ره
 قسه كانمان ته واو بكه ين، ئه وه بو روڻيستي،
 خيرا وه ره وه چاوه ريٽم.

3

ئەو چەند رۆژەى دوایى دۆخە‌که‌ له
باش ناچیت، کاتزمیر دوای کاتزمیر، دۆخە‌کان
به‌ گشتى ده‌گۆرین، ترسیکی بيشوومار
بالى به‌سەر ته‌واوى کونجۆکه‌له‌به‌رى شاردا
کيشاوه، تائه‌و راده‌يه‌ى مرۆ له‌ مرۆى تر
راده‌کات، عاشق له‌ عاشقه‌که‌ى، کور له‌ باوک
و به‌ پيچه‌وانه‌وه، ژن له‌ پياو و پياویش له
ژنان، به‌ گشتى هه‌مووان سل له‌ يه‌کترى
ده‌که‌نه‌وه، هه‌ر ده‌لێى باوه‌کوشته‌ى يه‌کترين،
هينده‌ تامه‌زۆرى دوورکه‌وتنه‌وه‌ن، هه‌مووان به‌

مۆږه يه كه وه نىگا ده گۆږنه وه تا ئه و راده يه ي
 ئه گهر يه كيڭ نيو مه تر له به رانبه ره كه ي
 بچيته پيشه وه، ئه وى تر مه تريڭ و زياتر يش
 ده كشيته وه، هه وال و راپورتي ته له فيزيونه كانيش
 به گشتى ترس په خش ده كه ن، ترسيڭ مرو
 له ناخه وه تيڭ ده سكيڭيت.

هه ر كه سه و لاي خوڤه وه ديوار يكي له
 بوڭشايي به مه وداي مه تريڭ و دووان و سيان
 له نيوان خوڤي به رانبه ره كه يدا دروست كردوو،
 به چه شنيڭ هيچ لايه كيان هه ول نادهن
 سنوورى ئه و ديواره له بوڭشاييه ي نيوانيان
 به زيڤن، تو له سنوورى هه ر كه سيڭ نزيڭ
 بيته وه، به پيچه وانه ي شه ري ده وله ته كان كه
 له سه ر سنوور و ده ستگرتن به سه ر بوڭشايي
 سنووره كان هه لده گيرسيڤ، كه چى ئه وى
 به رانبه رت بي كيشه ده كشيته وه و رووبه ره
 له بوڭشايي دروستكراوه كه ي خوڤي ده پاريزيڤت،
 شه رميڭ سه رتاپاي رووخساري هه ر كه سيڭي
 ته نيوه، يانى چى ئه وى تا دويني به
 تامه زرؤييه وه باوه شت پييدا ده كرد، ئه مرو

خۆيت لى دەكيشيٽه دواوه و له بهرت هه لڊيت،
خۆ ئه گهر ئازاي ده پزمى، هه مووان سه يرت
ده كهن و لىت دوور ده كه ونه وه!

ويپراي دۆخه خراپه كهش جموجۆلى خه لك
نه ختيك ئاساي بووه ته وه، ئه و ماوه يه ده ميك
ئاساييه و ده ميكيكش سه خت ده بيت، ياني بو
هه يه له ماوه يه كه كاتزميردا به خراپ يان
ئاساي بگورپيت، كه چى ئه و ديوارى بوشاييه
نيوان مروقه كان، سات دواي سات ترسناكتر و
فراوان تريش ده بيت، به و راده يه له سنوورى
ته نيا يه ك شاردا، به سه دان هه زار ديوارى
بوشايى مروىي دروستكراون، تاكه خه مى
هه مووانيش پاراستنى ئه و بوشايانه ن.

ئينسان به چه شنيك باوه پرى بو دروست
بووه كه هه ست ده كات له پشتى ئه و
بوشايانه وه ده كرى ژيان به رده وام بيت، زورينه
پييانويه به زاندى ئه و سنووره له بوشايانه
به چاو نابيندرين و ناشتواندرين ده ستيان لى
بدرين، يه كسانن به كه وتن له نه خوشخانه
و گيانله ده ستدان، هه ر ئه وه شه هوكاره كه ي

ھەمووان ھاندەدات كە بۆشايىھە كانيان خۆشتر
 بویت و پارىزگارى لى بىكەن، گوۆ بە قسەى
 ئەم و ئەو نەدەن، گرنگ پاراستنى بۆشايىھە كانى
 نىوانىانە، مەگەر نالىن بەردەوامى ژيان لە
 سنوورى بۆشايىھە كاندايە نەك تىكەلبوون لەگەل
 يەكتىدا.

سرووشتى زۆرىنە وايە، تا لە بەرژەوھەندى
 خۆيدا بىت، ھەوللى نىكبوونەوھە لە كەسانى
 تر دەدات، كاتىكىش بەرژەوھەندى پىچەوانە
 دەبىتەوھە، ئىدى نىكبوونەوھەشى لە كەسانى
 دىكە، بە مەترسى بو سەر خۆى دەزانىت
 و كەمبايەخى دەكات، ھەرچى لە توانايداىە و
 ئەوھى بوۆ بىرىت، ھەموو ھەوللىك دەدات
 لە بەرانبەرەكەى دوور بىكەوئەوھە، ئى زۆرىنەى
 مرۆ بوونەوھەرىكى خۆپەرسىت و چاوپنۆكن،
 مەگەر بە مردن، ئەگىنا غەرىزەى خۆپەرسىتيان
 لە كوۆل نايىتەوھە!

ئەفسووس، ئىستا زۆرىنە بەو شىوھەنەن،
 مەگەر بە ناچارى، ئەگىنا ھەوللى نىكبوونەوھە
 لە كەس نادەن، روژانە بۆشايىھە كانىش فراوانتر

و خوښه‌ويستتر ده‌بن، به‌بئ ئه‌وه‌ي له‌ژير هيچ
گوشاريكدا بن، هه‌مووان پابه‌ندي بوښايه‌كانن
و له‌ روڤه‌وه‌ پييان ئاسووده‌ن، شتيك له‌ ناخي
هه‌ر كه‌سيكدا دروست بووه، واته‌ به‌زانندي
سنووري بوښايي هه‌ر كه‌سيكي تر، ده‌كري
يه‌كسان بي‌ت به‌ مردنت!

مردنيك كه‌ ته‌قه‌كردن و شه‌ره‌چه‌قو و بوكسي
له‌گه‌لدا نيه‌ه، مردنيك به‌ هيواشي له‌سه‌ر
قه‌ره‌ويله‌ي نه‌خوشخانه، له‌ به‌رچاوي پزيشك و
كارمه‌نده‌كان روو ده‌دات به‌ شيوه‌يه‌ك سه‌يرت
ده‌كهن تا بارگه‌ت بو دوا هه‌وارگه‌ ده‌پيچيته‌وه،
مردنيك پيش چاوت تاريك ده‌كات، رووخسارت،
پيكه‌نين و خه‌مه‌كانت، ئاره‌زووه‌كانت، جه‌سته‌ت
له‌پيش چاوي هه‌موواندا ون ده‌كات، مردنيك
به‌ هويه‌وه‌ چيتر خه‌مي به‌زانندي بوښايي و
سنووره‌كانت نابي‌ت و بير له‌ خه‌م و ئاواته
به‌دينه‌ها‌تووه‌كانيشت ناكه‌يته‌وه، تامه‌زوري‌يت
بو ماچيكي به‌رانبه‌ر ناميني‌ت، خوښه‌ويستي
ناميني‌ت، ئيشت به‌ قه‌يران و رووداوه‌كاني
ولاته‌كه‌ت و جيهانيش نابي‌ت، هه‌موو دونيا

له شیوهی نقوومبوونی که شتیځکدا نقوومی
 ده ریا بیټ، خه می لی ناخوټیت و ههست به
 گریان و ئازار و هاتوهاواری سه رنشینه کانیشی
 ناکه یت، مردنیځ به هوټه وه ده رگه یه کت لی
 داده خریت و ناتوانیت چیر چاوت به ژیان
 بکه ویته وه و له پشتی ده رگه که وه جوولله
 نییه و کهس نابینیت، کهس پیت نالیټ ده ی
 ههسته نان بخو، وانه کانت بخوټنه، بو و
 ده که یت و له بهرچی دواکه وتیت و ئیر کارت
 له کوټمانیا که مان کوټای هات، که سیش پیت
 نالیټ نوټر بکه، نوټر مه که، تو کافریت،
 باوه رداریت، موسلمانیت، جووله که یت،
 ئیزیدیت، بوزاییت، مه سیحیت، مردنیځ
 کوټای به هه موو شتیځت ده هیټیت، ته نیا
 یادگاریه کانت لای ئازیزان نه بیټ، ده میننه وه.
 مردنیځ ده کری وه ک پشتی ده رگه یه کی
 داخراو وه سفی بکه ین، کاتیځ پی ده گه یت،
 ئیدی هیچ کهس پرسیاری ئاین، بوچوونی
 سیاسیت لی ناکات، ئاگات له هیچ نابیت و
 ناتوانیت هیچ شتیځ بو کهس باس بکه یت،

دهرگه يهك كاتيك له سهرت داده خريٽ، ههرگيز
به رووتدا ناکريٽهوه!

تاسه ي پياسه يهك و چوونى بو کتيبخانه
بچووکه که ي گه رهك ده کات، پاش چهنډ روژيک
مانه وه ي له مال، هه ز ده کات جاريکي تر
ئاشنای فه زاي کتيبخانه که بيٽه وه، ئاخړ ئه و
ماوه يه ي له مال هوه بووه، زوربه ي کاته کانى
به خویندن هوه و سه یرکردنى هه وال ه کان
گوزه راندووه، خویندن هوه ي کتيب مرو له
کومه لگه داده پريٽ، به شيوه يهك ئه گهر
هه نگاويک مروڤه کان له يه کترى نزيك بکاته وه،
ده کري دوو هه نگاويش دووريان بخاته وه،
خويند هري راسته قينه يان ئه وي زوربه ي
کاته کانى له گه ل کتيبدا به سه ر بيات، کاتيك
هه ست ده کات بو شاييه کي گه وره که وتووه ته
نيوان خو ي و کومه لگه، له سه ر شه قام له گه ل
خه لک پياسه ده کات و وهك ئه وان ديٽ و
ده چيٽ، که چي به روچ له وي نيه و له گه ليان
پياسه ناکات، له مارکيٽه کانه و له وي ش نيه،

لە سەرتاشخانەيە و لەوئىش نىيە، ناتوانىت
 بە دروستى بە دەلاکە کەي بلىت قژم بە
 دلى خوئى بو چاک بکە، شوڤىرە و نازانىت
 ئۆتۆمبىلە کەي بەرەو کوئ دەبات، ھەمىشە
 مېشكى لەگەل پالەوانەکانى ناو کتېبەکانە،
 پالەوانى چىرۆک و پۆمانەکان لە ژيانىدا دەبنە
 کەسانى راستەقىنە، ھەمىشە کاتىك قسە
 لەگەل خەلکىدا دەکات، بەشىك لە بىرکردنەو
 و گفتوگۆکانى بزرى، بە جوړىك خوئىشى پىي
 نادۆزىنەو، کتېب وای لى دەکات، ھەردەم بە
 گومان بىت و لەناو سىپىيى رەنگى ماستدا،
 بەدوای رەنگى رەشدا بگەرئىت، لەناو پاسدايە
 و پىش ئەوہى بگاتە وئىستگەي مەبەست
 دادەبەزىت و پاشان بە پى دەروات يان بە
 پىچەوانەوہ لە وئىستگە کە رەت دەبىت، زياتر
 گوئ دەگرئىت تا خوئى لە کاروبار و گفتوگۆي
 خەلکى ھەلقورتىبىت، ناچىتە ناو گفتوگۆيە کەوہ
 ئەنجامە کەي بە دل نەبىت، ئاخىر خوئىنەرى
 راستەقىنە کاتىك عاشقى کتېب دەبىت، لە
 دونىاي راستەقىنەي خوئىدا بەرەو نۆستالىژيا و

دونيایه کی سهیر ده چیت! به دوای پارچه کانی
ناخی خویدا ده گه پیت و له گه لّ خویندنه وهی
هه ر کتیبیکى خوازراویدا، میشکی سه فهری
ئاسمانیک و پارچه یه کی دیکه ی زهوی ده کات،
هه ر روژه ی دلّی له کیشوه ریك و سه ر رووبار
و باخچه یه ك ده گیرسیتته وه، له ویش نابیت،
جیهان به و گه وره ییه وه به بچووکی ده بینیت.
عه شقی کتیب و له مروّف ده کات هه میسه
به دوای خویدا ویلّ و سه رگهردان، له سه فهر
و چاوه روانی به دی نه هاتوو دا بیت، له گه لّ
خودی خویدا.

هه لکه وته ی کتیبخانه که به جوریکه
که وتوو ته گه ره کیکى نزيك سه نته ری شاره وه،
چوارده وری به دار و دره خت رازاوه ته وه
و به رده وام ده وروبهری له گه لّ پیاده پو و
ئوتومبیل و فرۆشیاره هه مه جوره کان جمه ی
دیّت، ئه و ماوه یه نه بیت به هوّی په تا و
مه ترسی پژمین، که متری سه ردانی ده کهن.
له کاتی پشووه کان یان بو خویندنه وه،
زوربه ی کاته کانی له و کتیبخانه یه دا به سه ر

دہبات، وپړای به سہر بردنی کات و خویندنه و و
 وەرگرتنی کتیب، شوینیکي گرنګه بو گفټوگوؤ
 و گوپړینه و و ی راکانی له سہر ہەر دیارده و
 پرسیکي سیاسی یان کوټمه لایه تی.

کارمہ نده کانی کتیبخانہ کەش له گہل ئه و و ی
 سالانیکه له و ی کار دہ کەن، کەچی ئه و و
 نہ بو و تہ ه و ی بیزاریان له و پیشہ یه ی کە
 سالانیکه هہ لیان بژاردو و و، بہ پیچہ وانہ و و
 خەریکە متوی کتیب و ئه و نووسہ رانہش
 دہ بن، کە تہ نیا وینہ یان دیون یان ناویان
 دہ زانن، متوبوونیک تا ئاستی ئه و و ی پرسیار
 ہەر کتیبیک بکەیت، دہ مودہ ست له
 گو شہ یه کی کتیبخانہ و ئه گہر له ژیر دہ یان
 کتیبی دیکہ شدا بیت، بوټ دہ دوزنہ و و.

دہ نگو باسی پڙمین بہر دہ و ام له فراوانبوون
 و گو پړاندایہ، روژیک خہ لکی ترسہ کانیان
 زیاد دہ کات و روژیکي تر کەم، ژیان بہ
 شہل شہل بہر پړوہ دہ روات، بہ لام تہ و او پەکی
 نہ کە و تہ و و، بو شایي مرو فہ کانیش ناتوانیت
 تامہ زرؤیی مرو فہ کان بو گفټوگوؤی نیوانیان

بسپڙيٽه‌وه، خه‌لڪي له‌يه‌ڪٽري هه‌لدڙين و
ويپراي ٽه‌وه‌ش هيشتا تامه‌زرڙويه‌ڪي زور بو
گفتوگو له‌ناخي هه‌ر كه‌سڀڪدا هه‌يه، چات
و توڙه‌ ڪڙمه‌لايه‌تپيه‌كان له‌گه‌ل ٽيڪستي سلاو
و هه‌والپرسين و ٽالوگوڙي گرتي ڦيديوي و
گوراني و شيعري ڪوميدى و دلدارى جمه‌يان
ديت، ڪاتيڪ يه‌ڪٽريش ده‌بينن، گفتوگو ده‌كه‌ن،
به‌پاراستنى سنووربه‌ندى بوڙشايي نيوانيان.
وه‌ك هه‌موو جاره‌كانى تر، مام عه‌ودالى
خه‌يالى خوئ به‌كتيپخانه‌كه‌دا ده‌كات، له‌سه‌ر
هه‌مان ٽه‌و ڪورسيه‌ دارينه‌ داده‌نيشيٽ
كه‌ ميڙيڪي له‌ به‌رانبه‌ردا داندراره‌و،
شوينه‌كه‌ ده‌روانتيه‌ په‌نجه‌ره‌يه‌ك و له‌ پشتي
په‌نجه‌ره‌كه‌شه‌وه‌ چند پيره‌داريڪ باوه‌شيان به
يه‌كدا ڪردوه‌و، وه‌ك ٽه‌وه‌ي سالائيڪ بيت لق
و پوپه‌كانيان چاڪ نه‌ڪرابن، به‌چه‌شنيڪ رووه‌و
ٽاسمان به‌رزبوونه‌ته‌وه‌، لقي گه‌وره‌ گه‌وره‌يان
رووييان له‌زه‌وييه‌.

وه‌ك هه‌ر جاره‌كانى ديكه‌، مام عه‌ودالى
خه‌يالى، پيش ٽه‌وه‌ي سه‌يري ڪتيپه‌ تازه‌كان

بكات، داواى قاوويهكى تال له كوپكى
 گهورهدا دهكات، ئەو ھەمىشە لەسەر ئەو
 رەفتارەى راھاتووھ كە پيش دەستکردن بە
 خويندنەوھ يان ھەر جورە گفتوگوئەك، ئەگەر
 دەرڤەتى خواردنەوھى قاوھى ھەيىت، يەكسەر
 بەدەم ڤرلېدان له قاوويهكى تالدا دەست بو
 كتيپك دەبات، يەككى تر له رەفتارەكانى مام
 عەودالى خەيالى ھەموو كات داواى خويندنەوھى
 ھەر كتيپك، ھەندى سەرنج دەنووسىت و
 ھەز دەكات بو يەككى تريان باس بكات،
 ئەو دلخوشە بەوھى كە ئەوھى خوئى له
 ھەر كتيپكدا ڤريان دەيىت يان زانيارى لىي
 وەردەگرئ، ھەندى كەسى ديكەشى پئ ئاشنا
 بكات.

رەنگە ھەر ئەوھش ھۆكارى سەرەكى يىت
 زورجار خەلكى بە تايبەتى ئەو گەنجانەى
 بو كتيپى دلدارى و شيعرى ھەرزەكارانە دېنە
 كتيپخانەكە، لىي بىزار دەبن، چونكە سەر بە
 دوو دونىاي جياوازن، دوو دونىاي بىركردنەوھ،
 مام عەودالى خەيالى تامەزورى زانينى شتە

قوول و سه‌خته‌كانه، ده‌چٲته بنجوبنه‌وانى رووداوه‌كان و ديارده و باوه‌ره ئابننپه‌كان، كوومه‌لايه‌تپه‌كان، سباسپه‌كان، كه‌چى ئه‌و گه‌نجانه به‌دواى شيعرٲك يان چپروكٲكدا وٲلن كه‌فوكولٲ ناخيان دا‌مركٲنٲته‌وه، يان پاله‌وانى چپروك و رومانه‌كان به‌ خوشه‌ويسته‌كانيان بگه‌يه‌نن، ئه‌مه‌ش لاي مام عه‌ودال جورٲك له‌ خه‌يال و پٲى وايه عاشقه‌كان ئه‌گه‌ر بيانه‌ويٲ له‌ رٲى كٲٲبه‌وه به‌ خوشه‌ويسته‌كانيان بگه‌ن، ئه‌و خه‌يال هه‌رگيز تامى ئه‌وه نادات كه‌ رووبه‌روو يه‌كترى ده‌بنن، ئه‌گه‌ر عاشقه‌كان هپچ قسه‌يه‌كيش له‌گه‌ل يه‌كتريدا نه‌كه‌ن، هه‌ر خوشه‌ له‌ نزيك يه‌كترپه‌وه بن.

مام عه‌ودالٲ خه‌يالٲ پٲشتر به‌و پاشگره‌ى خه‌يال زور تووره‌ ده‌بوو، تا ئه‌و راده‌يه‌ى ده‌يان جار له‌گه‌ل خه‌لك و گه‌نجاندا شه‌رى كردوو، جنٲوى داوه، ئه‌گه‌رچى هپچ كه‌س بو سووكايه‌تى يان گالته‌كردن ئه‌و ناوه‌يان نه‌ده‌خسته‌ دواى ناوه‌ راستپه‌كه‌ى، به‌لكوو به‌ هوٲى قسه‌كردنى مام عه‌ودالٲ خه‌يالٲ بووه

که بهرده وام شه نوکه وی خه یال و کوډی شته نهیینه کان ده کات، هه میشه عه و دالی زانینی نه و دیوی شته کانه، نه و به قوولی بو شته کان ده پروانیت، به سه لیکه و وردی بیر له هه ر دیارده و شتیک ده کاته وه که که سانی دیکه به ئاسانی لیان ده پروانن، هه میشه میژووی ئاینه کانی ده خسته بهر نه شته ری ره خنه و سه رنجه تونده کانی تا ئاستی نه وه ی که نجان و خوینده واره کان زور به ی جاره کان پرساری ئاینی یان شه ره ئاینیه کان یان لی ده کرد و نه ویش به شیکی بوچوونه کانی خوئی تیکه ل به زانیا رییه کان ده کردن و دهیدانی.

نه مه له گه ل مام عه و دال هاتووه ته پیش و تا ئیستاش زورینه ی به تامه زرؤییه وه گوئی له قسه کانی، بوچوونه کانی ده گرن، هه ست ده که ن نه گه ر ماوه یه که نه یینن، وه که نه وه یه شتیک بزر بکه ن، نه و شته مام عه و دالی خه یالییه، پیاویک خه ریکه له نیو کتیدا دوا ساله کانی ته مه نی به ری ده کات، جهسته ی پیر بووه، به لام تامه زرؤییه بو کتیب و چیژی

خویندنهوه، روژ دوای روژ گه نجت ده بیټ.
وئپرای ئه وهی دوخی په تاکه کوټایی
نه هاتوو و ده نگو باسه کان گهرمترن، جیهانیشی
زیاتر به خویه وه خه ریک کردوو تا ئه وهی
ئه گهر له کتبخانه کهی مام عه ودائی
خه یالییه وه بپژمی، له ئه مه ریکا و چین و
ئه لمانیا و ئیتالیا و سه رانسهری جیهانیشدا
گوئیان له تاکه پژمینه کهت ده بیټ، ئیدی
یه کسه ر ناو و پله و جوړی پژمینه کهشت
تۆمار ده کریئن.

هه موو ئه واننه نه بوونه ته هۆی ئه وهی
مام عه ودائی خه یالی ته رکی دهره وه بکات،
ئه گهرچی به هۆی گه وره یی ته مه نی، که
نزیکهی شه شست سالیئیک ده بیټ، نه ختیئیک
بیټاقه تی و ماندوووی به رووخسارییه وه دیارن،
سه ره پرای ئه وهش هیشتا جوولله و ئاستی
گفتوگو و هاموشووی بو شوینه کان و له گه ل
خه لکیدا باشه، وهك هه ندی جار خوئی له ناو
گه نجه كاندا ده لیټ هه ر ده لیئی گه نجی سی
و پینج ساله م، تازه حه ز به گه ران و گفتوگو

و خویندنه وه ده کهم، به خوای که چاوم به
 کچیک یان ژنیکى جوان و تهر ده که ویت، دلّم
 زیاتریش له و تهمنه ی هه مه، شوږ ده بیته وه
 تا سی سالیس ناوه ستیت!

مام عه ودالی خه یالی هه موو جار باسی
 تهمنه ی خو ی بو گه نجه کان ده کات، ده لیت:
 له پیربوونی جه سته تان مه ترسن، پیویسته
 پیش ئه وه ی له پیربوونی جه سته تان بترسن،
 له پیربوونی روحتان بترسن، مروّف به هو ی
 ژماره ی ساله کانی تهمنه ی پیر نابیت، به لکوو
 ئه وه پیربوونی ناخیتی زیاتر پیری ده کات،
 هه رگیز له هه لکشانی ساله کانی تهمنه تان
 مه ترسن، ته نیا بو ئه وه ی به گه نجی میننه وه،
 دلّتان به گه نجی رابگرن و هه رگیز بیر له
 پیربوونی خو تان مه که نه وه، پیربوونی ناخ
 جیاوازه له پیربوونی جه سته، پیربوونی
 جه سته هیئده به ئازار نییه وه که له وه ی
 پیربوونی ناخ ئازاری هه یه، مروّف کاتیک له
 ناخه وه ئومید له ده ست ده دات و هه ست به
 پیربوونی خو ی ده کات، ئه وکاته رووبه پرووی

ئازاره سه‌خته‌كان ده‌بیت‌هوه، هه‌ر نه‌خۆشیه‌کی
 لی ده‌بیت به‌ دووان و زیاتر، له‌گه‌ل پژمینیک
 و کۆکه‌یه‌ک، تایه‌ک، سه‌رئیشه‌یه‌ک، یه‌کراست
 وینه‌ی مردن و گۆراستانی دیته‌ پيش چاو.
 هه‌رده‌م ئامۆژگاریی مام عه‌ودالی خه‌یالی
 بو‌گه‌نجه‌كان و هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆشی ئه‌وه‌یه،
 نابیت هه‌رگیز بیر له‌ پیربوونی خۆیان بکه‌نه‌وه،
 هه‌میشه‌ به‌ره‌و رووی پیری بوه‌ستنه‌وه و شه‌ری
 مانه‌وه بکه‌ن، ئه‌وکاته‌ ده‌دۆرین کاتیک ئاؤمید
 ده‌بن و خۆتان راده‌ستی پیربوونی ناختان
 ده‌که‌ن.

به‌ده‌م فرکردنی قاوه‌که‌وه، سه‌یریکی هۆلی
 کتیبخانه‌که‌ ده‌کات، جار جار به‌ جه‌سته‌یه‌کی
 سووک له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌لده‌ستیتته‌وه،
 دواي ئه‌وه‌ی چه‌ند جاریک لاپه‌ره‌کانی کتیبیک
 هه‌ل ده‌داته‌وه، ئینجا دیته‌وه لای میزه‌که‌ و
 فریکی تر له‌ قاوه‌که‌ی ده‌داته‌وه و ده‌رواته‌وه
 لای ره‌فه‌ی کتیبه‌کان، ئه‌وه‌ سرووشتی ئه‌و
 پیاوه‌یه، له‌ کتیبخانه‌که‌دا وپرای خویندنه‌وه و
 خواردنه‌وه، زوو زوو هه‌لده‌ستیت و ده‌گه‌ریته‌وه

و به دەم خواردنه وهی قاوه وه سهیری لاپهړه
کتیبه کان ده کاته وه.

وهك نهریتیکى هه میشه یی کتیبخانه که ش،
زۆر بهی کاته کان بیده نگیه کی قوول دای
ده گریت، رهنکه تاکه که سیك که زۆر بهی
کاته کان، گفتوگوکانی بازنه ی سهر میزه که ی
خوی به زینیت و په پرتیه وه بو میز و
شوینه کانى تر، مام عه ودالی خه یالی بیت، نه و
پیاوه به هو ی سهر دانی به رده وامی و گفتوگو
و قسه رژه کانى که وتوو ته دهره وه ی سانسور
و زۆر بهی جاره کان رینماییه کان نایگرنه وه،
له روژگاریکى وهك نه مرودا که کتیبخانه کان
که متین خوینه ر سهر دانیان ده کهن، مه گهر
بو کاتکوشتن و دۆزینه وه ی سه رچاوه بو
تویژینه وه کانى زانکو و په یمانگه کان و نه و
کتیبخانه یشی بو نه و مه به سته ده بن، ههر
نه وه تای رو حیان به به ره وه ماون، په ره کانیان
زه رده ه لگه پراون و لاواز بوونه، بهرگه کانیان دراون
و گه چراون، هینده ی نه مده ست و نه وده ستیان
پی بگریت، نه و کتیبخانه یه له یه ک کاتا

میریبه و کتیفرشیشه، هاوکات کتیب به قهرز
 له‌بری بریک پاره ده‌به‌خشن، هوئیکی گه‌وره‌ی
 هه‌یه به هه‌زاران ناوونیشانی کتیب و ده‌یان
 روژنامه‌ی روژانه و گوڤاری هه‌فتانه‌ی لین.
 مام عه‌ودالی خه‌یالی زوربه‌ی جاره‌کان
 له‌و به‌شه‌ی کتیبخانه‌که داده‌نیشیت که به‌شه
 بزئسیه‌که‌یه، به‌وپییه‌ی ئه‌و به‌شه‌منه‌تی
 که‌متره و زوربه‌ی کاته‌کانیش کراوه‌یه، به
 پیچه‌وانه‌ی به‌شه‌میریبه‌که که کاتی کرانه‌وه و
 داخستنی دیاریکراوه و زیاتر وه‌ک کتیبخانه‌یه‌کی
 نیشتمانی وایه، مام‌له‌کردن له‌گه‌لیدا نه‌ختیک
 زه‌حمه‌ته، به‌به‌راورد به‌به‌شه‌بزئسیه‌که‌ی.
 به‌هوئی پزئینه‌که‌وه مام عه‌ودالیش
 ده‌میکه‌سه‌ردانی شوینه‌که‌ی نه‌کردوو، مه‌گه‌ر
 جار جاره‌ئه‌ویش وه‌ک برووسک هاتوو و
 به‌په‌له‌گه‌راوه‌ته‌وه مال، ئاخ‌ر ئه‌و ماوه‌یه
 ژیان‌ی هه‌مووان نزیکه‌له‌یه‌کتی، ده‌مامک
 و خوشاردنه‌وه و ترس له‌به‌رانبه‌ر، بوونه‌ته
 سرووشتی هه‌مووان و به‌ده‌گه‌من که‌سیک
 پیچه‌وانه‌ی کو‌مه‌لگه‌ره‌فتار ده‌کات، ئاخ‌ر

ترسه که گشتگیره، په یوه ندى به تاكه كه سيك
 و گهړه كيكه وه به تهنيا نيه، كام كه سهى خوۍ
 پى به هيژه، نه گهر له بهر چاوى خه لكيشدا
 خوۍ وا ده ربخات ناترسيت، له ناخيدا جوړيك
 ترس خوۍ گرمول له كردووه و به ده ماره كانى
 ميشك و زاكيره يدا شوړ بووه ته وه، درويه، كه س
 نيه له ناخه وه هه ست به ترس نه كات، مام
 عه ودال بو نه ترسيت!

مروځ وايه، هه ميشه ترسيك له ناخيدا يه،
 بو نه وه يشى خوۍ گه وره تر له ترس نيشان
 بدات، به سه رخوۍ ناهي نيت، كه چى له ناخيدا
 نه و ترسه زياتر كوډه بيته وه، كوډه بيته وه،
 وهك توپه له يهك و مه شخه لى ناگرى لى ديت،
 دواچار روځى داغ ده كات، ناخر مروځ له
 چنگ ترس، به ره و ترس يش هه لديت، مروځ گهل
 هه ن له ترسى مردن ريك ريگه يه كى سه ختيان
 گرتووه ته بهر، له كاتيكدا مردنى مسوگه رتره،
 تهنيا به نوميدى كى بچووكه وه بو نه وهى له
 ترس رزگار يان بيت، سه رنه نجام كه لينى ترس
 له ناخياندا له قه باره ي ناسايى خوۍ گه وره تر

ده‌بیت، ترسیک هه‌موو کات له‌سه‌ر سه‌ری
مرۆف وه‌ك باز ده‌نیشیته‌وه‌ ئه‌وپه‌ری قوولایی
ترس.

مام عه‌وداللی خه‌یالی هه‌رده‌م له
گفتوگۆکانیدا به‌و جووره‌ باسی ترس ده‌کات،
مرۆف هه‌تا نه‌ترسیت ناییت به‌ پال‌ه‌وان،
مرۆف له‌گه‌ل ترسدا گه‌شه‌ ده‌کات و خووی
ده‌دوؤزیته‌وه‌، مرۆف کاتیک ده‌ترسیت ئینجا
به‌هیزتر و باشتر رووبه‌رووی سه‌ختیه‌کان
ده‌بیته‌وه‌، مرۆف ئه‌گه‌ر نه‌ترسیت هه‌ر زوو
تووشی به‌ تووشی سه‌ختی و شکستی گه‌وره
ده‌بیت، هه‌میشه‌ ئه‌وانه‌ی ده‌ترسن، باشتر
بیر ده‌که‌نه‌وه‌، بو‌ ئه‌وه‌ی کاری باشتر بکه‌ن و
پال‌ه‌وانی راسته‌قینه‌یان لی‌ ده‌رچیت.

مام عه‌وداللی خه‌یالی پیی وایه‌ دوو جوور
ترس هه‌ن، ترسیک راسته‌قینه‌یه‌ و سوودی بو
مرۆف هه‌یه‌، ترسیکیش مرۆف به‌ هوپه‌وه
دووچاری دووران و شکستی گه‌وره‌ گه‌وره
ده‌بیت، له‌ ئاستیدا ده‌سته‌وه‌ئه‌ژنۆ به‌ده‌م
کاروانی ژیانه‌وه‌ داده‌نیشیت و دۆشاده‌مینی

تا ئه وکاته ی هه ست ده کات ژیان جیی
 هیشتوو، ئینجا خه میکی قوول دای ده گریت
 و نائومییدییه کی تا قه تپرووکیین ده ست له
 بینه قاقای رۆحی ده نیت تا رۆحی ده کیشیت.
 مام عه ودالی خه یالی له سه ر میزه که ی
 دانیشتوو و کتیبیکیش له ته نیشته کوی
 قاوه که یه تی، به قوولی له په نجه ره که وه
 سه یری ده ره وه ده کات و جار جار ئاوریکی
 خیرای هو له که ش ده داته وه، سه یری ئه و چند
 که سه ی ناو هو له که ده کات، که له چاو جار اندا
 ژماره یان یه کجار که متره، ئاخیر پيش پڙمینه که
 ئه وئی جمه ی ده هات له گه ل ئه و که سانه ی
 بو خویندنه وه و کات کوشتن ده هاتن و له و
 به شه ی کتیبخانه که دا کو ده بوونه وه.

ئه و به ده م فرلیدان له قاوه که و هه لدانه وه ی
 په ره کانی کتیبه که، له و په نجه ره یه ی ده روانیته
 دوو سی پیره داری گه وره، سه یری ده ره وه
 ده کات، بویه ره نگه ئه وه بو یه که مجاری بیت
 به مجوره سه یری ده ره وه بکات، راستی جیی
 سه رسوو پرمانه ئه و پیاوه ی که مترین کاته کانی

خوڻي به بيٰ خوڻندنه وه و گه ڀان به ناو ره فه ڪاني
ڪٽيڻخانه ڪه دا به سهر نه ده برد، ڪه چي ٿيستا له
په نجه ره وه متوي داوه ته سه ڀر ڪر دني ده ره وه،
ٿه وه هميشه هه زي به دانستن له سهر ٿه وه
مي زه ي لاي په نجه ره ڪه بوو، به لام هه رگيز
وه ڪ ٿه مڙو ديقه تي په نجه ره ڪه ي نه داوه، وه ڪ
ٿه وه ي شتيڪ روو بدات و دلي هه ست بڪات
ڪه تووش ي گفتوگوڻيه ڪي جياواز تر له واني پيشتر
ده بيت، له ڪا تي ڪدا ٿيستا هه لڪي له گفتوگوڻي
روو به روو هه لڏين.

پياوڻي ڪي بالابه رز ڪه جلي مه لاي له به ردايه
و چاويلڪه يه ڪي روون له چاويدا، ريشيڪي
دريڙي تيڪه ل به داوي سڀي و رهش، به شيڪ
له روو خساري داپوشيوه و تا سهر سنگي
شوربووه ته وه، ڪا تيڪ مام عه وڊال ٿاور
ده داته وه، ٿه وه پياوه ده بينيت له ره فه يه ڪي
به رانبه ري ٿه وه به شه ي زياتر ڪٽيبي ٿايني لئ
داده نريت، ڪٽيبيڪي به ده سته وه يه و به هيواشي
په ره ڪاني هه لڏه داته وه، بي ٿه وه ي سه يري

ھىچ كەس يېك بىكەت، سەرقالى ھەلدانە ھەي
 پەرەكانى كىتەپە كە و چەند كىتەپەكى دىكەيشە،
 كە ھەر جارەي يەكەك لە كىتەپەكان
 ھەلدەگرىت و دوای نەختىك سەپىر كەردنى، ئىدى
 لە شوپنەكەي خۇي بە ھىواشى دايدەن تە ھە.
 مامۆستا، مامۆستا، فەرموو ھەرە لای مەن،
 پشوو يېك بەدە، دوایى سەپىرى كىتەپەكان بىكە،
 پىاۋەكە ھەر كە گوپى لە دەنگى مام
 عەودالى خەياللى دەپت، سەرى بەرز دەكاتە ھە
 و بە زەردە خەنەپەكە ھە سەرى رەزامەندى بۆ
 مام عەودال دەلەقېنى بەشپۆ ھەك دلخۆشە
 بە ھەي كەس يېك پىشوازی و فەرمووی دانىشتنى
 لى دەكات، ئەویش دەمودەست دپتە لای
 مام عەودال و دەپت: سەلامو ھەلەكەم، خودا
 پاداشتت بداتە ھە.

مام عەودالىش بەرپىزىكى زۆر و مو جامە لە
 ھەك ھەمىشە لەگەل بەرانبەرەكەي ئەو
 جۆرە رىزە دەنوئىت، لەسەر كورسىيەكەي
 ھەلدەستتە ھە و بە ئاماژەي دەستىش فەرمووی
 دانىشتنى لەسەر كورسىيەكەي بەرانبەرى

لی دهکات و دهلیت: فهرموو ماموستا لیره
لهسهر نهو کورسییه دانیشه، ببوره تهوقهشم
لهگه ل نهکردی، خوت دهزانیت نهو ماوهیه
تهوقهکردن باش نییه.

پیاوهکesh بهو جلوبه رگه ی که دیاره
پیاویکی ئاینییه، وهلامی عهودالی خه یالی
دهداتهوه: راسته، بهخوای راست دهکیت
نهو ماوهیه تهوقهشیان له موسلمانان قهدهغه
کردوو، خوا به خیری بگپیت، ههر خوا
بۆمانی چاک بکات.

عهودالی خه یالی ههر زوو تیدهگات نهو
پیاوه چۆن بیر دهکاتهوه، نهختیک رهنگه
دوو تا پینچ چرکهیهک دهیت، به بیدهنگی
سهیری پیاوهکه دهکات و پاشان دهلیت: ئیدی
دونیا فراوانه و ههزاران شتی تیدا روو ده دات،
مرو ههر ههستیشیان پیناکات، لهوهای
هم، ههمیشه خه لکی به باسوخواسه کانهوه
سهرقالن و ناگهن به نهجامی کوئی، نه
دهروات و نهو دیت، بهراستی کیشهیهک
چارهسهر دهیت، دووان و سیانی تر پهیدا

دەبن، پیاو بە دەستخۆی نییه، دەرەقەتی ئەو
 ھەموو بێرکردنەو و کیشانە نایەت، ئەو
 وانییە مامۆستا؟

وەك بلیی سەرەتای قسەکانی عەودالی
 خەیاالی بو پیاو ھەو ھەو ھەو، بە لەقاندنی
 سەری، پالپشتی خۆی بو دەرەدەبریت و
 دەلیت: بە خودای راستە، ھەر رۆژە کیشە یەك
 بو موسلمانان دروست دەکن، راستییە کە
 چاویان بە موسلمانان و ولاتە کامان ھەلنایەت،
 لی ناگەرین پشوو یەك بەدین و کیشە یە کمان
 بە کیشە یە کی دیکە بو دەگۆرنەو، دەبی
 تەنیا پشت بە خودای گەورە بێستین بو
 ئەو ی لە کۆل ئەو ھەموو کیشانە مان
 بکاتەو، بەلام خودا خۆی باشتر دەزانی
 چی بو موسلمانان باشە!

ھەر کە گوئی لەم قسە یە ی پیاو
 ئایینیە کە دەبی، ئیدی بە دەستخۆی نییه
 ناوچەوانی گرژ دەبی، کە چی ھەول دەدات
 بەسەر توورە یی و دەروونیدا زال بی، تەنیا
 لەبەر ئەو ی پیاو کە دەلیت کیشە مان

بۆ دروست دهكهن، ئى عهودالى خه يالى
ليره دا تهواو پيچه وانه ي بۆچوونه كانى ئەو
پياويه، هه ميشه پيى وايه كيشه كان به شيكى
هۆكاره كه يان بۆ خه لك خويان ده گه رپته وه،
به وهى ناتوانن وهك مروڤ ره فتار له به رانبه ر
يه كتريدا بكهن، له وه لامى پياوه كه دا ده لئيت:
نا، نا، مهرج نيه خه لكى تر كيشه بۆ ئيمه
دروست بكهن، ئيمه ش خومان هۆكارين، ئە گه ر
خومان به دوای كيشه و ئالۆزىيدا نه گه رپين،
هه موو دونياش بيه ويٽ، كيشه مان بۆ دروست
بكهن، هيشتا ناتوانن، به لئى، ناتوانن، ئە گه ر
خومان كيشه بۆ خومان دروست نه كه ين،
ئه وه خومانين سه رمه شقى كيشه كانى خومانين
و پيم وانيه خه لكى تر بتوانن كيشه مان بۆ
دروست بكهن، ئە گه ر خومان به مانه ويٽ ژيانمان
خوش بوٽ و خوشبه خت و به چيژه وه بژين،
نابى گوٽى به م و به و بده ين، ده بيٽ بريار
بده ين بژين بۆ ئە وهى به به خته وه رى بژين.
خه ريكه بۆچوونى نيوانيان له ميانه ي ئە و
گفتوگو كورته دا جوړي ك ته قينه وه به خوٽه وه

ده بینیت، ئیستا پیاوه ئاینییه که و عه ودالی
 خه یالیش سه ره داوی بیرکردنه وهی یه کتریان بو
 رووداوه کان چنگ که وتوووه، ئە گەر نه ختیکیش
 بیّت، ده زانن نهیئی و کوودی قسه له زاگیره ی
 یه کتریدا بخویننه وه.

عه ودالی خه یالی ئاورپکی ناو هو له که
 ده داته وه و به تونیکه نه ختیک گه وره وه
 که جوړیک رژی پپوه دیاره، ده لیت: ئیمه
 هه میسه گله یی ده که ین که نه وهی به سه رمان
 دیت خه تای دهره وه یه و کیشه کانه مان له
 بنه پرته دا هی خو مان نین و بو یان ها ورده
 کردووین، به لام راستیه که ی ئیمه خو مان
 سه رچاوه ی کیشه کانین، ئە گەر هانه ویت هیچ
 که س ناتوانیت به کارمان بینیت، ئاخر خو
 که س دهستی نه گرتووین و بللی فهرموو ئیلا
 ده بی نه وه بکه ن و یه کدی بکوژن!

پیاوه ئاینییه که به شیویه که که پیده چیت
 بیه ویت زیاتر ئاشنایه تی له گه ل مام عه ودالی
 خه یالیدا پهیدا بکات، وه لامی ده داته وه: بیووره
 ده بوو زووتر خو م به ئپوه بنا ساندبووایه، من

مه‌لا ئه‌بوبه‌كرم ناوه، مه‌لای مزگه‌وتی ئه‌و
گه‌ره‌كه‌م. به‌ده‌م قسه‌كردنه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ك
ده‌كات و ئه‌مجاره‌یان ده‌ئێ: ره‌نگه‌ جه‌نابت من
نه‌ناسیت! چونكه‌ به‌ ژیانى توّم له‌ مزگه‌وته‌كه‌م
نه‌دیوه، هیوادارم دوای ئاساییبونه‌وه‌ی دوّخه‌كه‌
له‌ مزگه‌وتیش بتبینم.

عه‌وداللی خه‌یالیش دوای ئه‌وه‌ی وه‌ك
وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌موده‌ست خوۆی پی
ده‌ناسیئیت، ئه‌گه‌رچی به‌وه‌ش ناسراوه‌كه‌مترین
كه‌رته‌ گه‌فتوگوۆی كه‌سی ده‌كات و هه‌میشه
خوۆی له‌ پرسیار و باسكردن له‌ شتی تایبه‌تی
خه‌لكی و ته‌نانه‌ت خوۆیشی ده‌بوویریت، مه‌گه‌ر
له‌ ناچارى هه‌ندێجار و ئه‌ویش به‌ كورتی
ئه‌و جووره‌ باسوخواسانه‌ په‌لكیشی بكه‌ن، ئیدی
له‌ وه‌لامی مه‌لا ئه‌بوبه‌كردا ده‌ئێت: به‌ئێ،
راستییه‌كه‌ی توۆ له‌ مزگه‌وت منت نه‌دیوه،
ئه‌وه‌ راستییه‌ و پپووست ناكات خوۆمی لی
بشارمه‌وه، به‌ئێ، به‌ئێ، من سه‌روكارم له‌گه‌ل
مزگه‌وتاندا نییه‌!

مه‌لا ئه‌بوبه‌كریش به‌ هوۆی ئه‌و وه‌لامه‌وه

ناوچهوانی گرژ ده بیټ، که چی هه وټ ده دات
 گرژییه که ی رووخساری بشاریته وه، ده لیټ:
 موسلمان نابیت هه رگیز نوټزه کانی فهراموښ
 بکات، به تاییه تی له و ته مهنه ی تو که هه ر
 بزانه خودای گه وره ژیان ی لی وه رگریته وه،
 ماموستا عه و دال نابیت، نابیت نوټزه کانت
 فهراموښ بکه یټ، نوټز ئه رکه له سه رت،
 مروټ به بی نوټز کردن هه رچی بکات سوودی
 نابیت و له و دونیاش چاوی به به هه شت و
 نیعمه ته کانی خودای گه وره ناکه وټ!

دوای چهن د چرکه یه ک بیده نگی، مه لا
 ئه بوبه کر به رده وام ده بیټ له قسه کانی: ئینجا
 بشمبووره بو ئه و قسه یه و به ناموژگاریشی
 مه زانه، له سه ر من ئه وه یه تو و موسلمانان
 له وه ئاگادار و هوښیار بکه مه وه که نوټز
 کیلی به هه شت و به ده سته ینانی پاداشت و
 دیاریه کانی خودای گه وره یه بو به نده کانی،
 بوټه ناکری نوټز فهراموښ بکه ن.

عه و دالی خه یالی نه ریتیکی له میژنه ی
 جوانی هه یه، له کاتی گفتوگو و راگوپرینه وه دا،

بوچوونه کانی خوئی، به راشکاوی ده خاته پروو،
به چه شنیك گوئی به هه لچوونی به رانبه ره که ی
نادات و هه رگیز په نا بو سووکایه تیش نابات،
ئه وه ی له دلیدایه، نایه یلته وه و ده یلیت، باکی
به وه نییه کی به هوی قسه کانی لی زویر
ده بیت و کی تر دلخوش ده کات. له وه لامی
ناموزگار ییه که ی مه لا ئه بوبه کردا ده یلیت:

ماموستا، ئه گهر مروّف دروستکراوی خودا
بیّت! که وایه خودا چ پیویستی به به ندایه تی
مروّف هه یه! من سهرم له وه سوورپماوه خودا
به ندایه تی مروّفی بو چییه، کاتیك خوئی
خولقینه ری مروّف و دونیاش بیّت! به راستی
به و ته مننه و دوا ی ئه و هه موو سالانه له
خویندنه وه و به دوا داچوونیش گه ی شتمه ئه و
راستییه ی خودا پیویستی به وه نییه پاداشتی
که س بکات، له بری ئه وه ی نوئیژ و به ندایه تی
بو ده کهن، خودا ئه و هه موو کوشتوپر و شه ره
گهرم و سارد و بانگخوزاییه ی ناویت، ئاخر ئه وه
بووه ته هوی نه گبه تی بو موسلمانان، مروّف
پیویسته په یوه ندی خوئی و خودا به شاراووی

بهیلټته وه و کس ههست به وه نه کات.
 مام عه و دال به رده و امه له قسه کردن: چ
 پیوست ده کات من بیمه مزگهوت و بلیم
 په یوه ندی له گه ل خودا نوئی ده که مه وه،
 چ پیوست ده کات به خه لکی بلیم نوئیژ
 بکن، بو ئه وهی خودا پاداشتتانه بداته وه
 به به ههشت، جاری هه ر خوئی قسه ی زورم
 له سه ر به ههشت هه یه و له کاتیکه دیکه دا
 قسه ی له باره وه ده که یین! ده زانم په کسه ر
 بچینه ناو ئه و باسه وه لیم زویر ده بیت،
 ئی راستیه که ی پیم خوش نییه دوا ی ئه و
 ماوه که مه ی که په کتریمان ناسیوه، به هوئی
 گفتوگو یه کی کورته وه ده موده ست نیوانمان
 تیکبچیت، نه گینا خودی به هه شتیش قسه ی
 زوری له سه ر هه یه!

عه و دالی خه یالی به رده و امی به قسه کانی
 ده دات و مه لا ئه بوبه کریش وه ک ئه وه ی له گه ل
 نه یاریکی سه ر سه ختی که وتبیتته جه نگره وه،
 ناوچه وانی گرژ ده کات و گوئی بو ده گریت.
 عه و دال ده لیت: به لئی، ماموستا ئه بوبه کر

به‌دبه‌ختی دونیای ئیمه له‌وه‌دایه‌ خه‌لکی
له‌سه‌ر ئه‌و به‌شه‌ بچووکه‌ی زه‌ویدا خوئیان له‌
خه‌لکی دیکه‌ و جیهانیش ده‌که‌ن به‌ نوینه‌ری
خودا، راستی ئه‌وه‌ به‌دبه‌ختی بو‌ مروؤفایه‌تی
هیناوه‌، مروؤفی ئیره‌ بو‌ رازیکردنی خودا و
گه‌یشتن به‌ به‌هه‌شت، سه‌ر زه‌وییان کردوو
به‌ دۆزه‌خ، به‌لئ، ئه‌وه‌تا خۆت ده‌بینیت ئه‌م
دونیا‌یه‌ی ئیستامانیا‌ن کردوو به‌ دۆزه‌خ له‌
پیناوه‌ گه‌یشتن به‌ دونیاکه‌ی دیکه‌! زه‌وی کراوه‌
به‌ دۆزه‌خ له‌ پیناوه‌ به‌هه‌شت، ئی ئه‌مه‌ که‌ی
ریی تیده‌چیت!

گفتوگۆکه‌ی نیوانیا‌ن به‌و ئه‌نجامه‌ گه‌یشت
که‌ بو‌ جاری دووه‌میش له‌ هه‌مان شویندا
یه‌کتری بیننه‌وه‌، ئه‌وه‌ بو‌ مه‌لا ئه‌بوه‌که‌ر
برپاریکی قورس و جیی نیگه‌رانییه‌، به‌وه‌ی
یه‌که‌مجاره‌ به‌مجۆره‌ که‌سیک رووبه‌رووی
ده‌وه‌ستیته‌وه‌ و سه‌ری پشتگیریی بو‌ ناله‌قینیت،
به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ مزگه‌وت و دیوه‌خان
و شوینه‌کانی دیکه‌ له‌ ئاستیدا ده‌سته‌وه‌ئه‌ژنۆ
بو‌ی ده‌وه‌ستن.

کەس لە دلی مەلا ئەبۆبە کردا نییە
 چۆنچۆنی رازی بوو بە دووبارەبوونەوهی
 گفتوگۆکە ی نێوانیان، لەوانە یە هۆکارە کە ی
 بۆ ئەوه بگەریتەوه عەودالی خەیاالی لە
 گفتوگۆدا هەرگیز پەنا بۆ سووکایە یکردن نابات
 و راشکاوانە بۆچوونەکانی دەخاتەروو، باکیشی
 بەوه نییە کۆ و بۆچی لێی زویر دەبن، ئەو
 تەنیا سوورە لەسەر بۆچوونەکانی خۆی، ئینجا
 هەر چۆنیک پیشوازیی لێ بکەن، پێداگری لە
 بۆچوونەکانی خۆی دەکات، بە دەگمەن، ئەگینا
 لێیان پاشگەز نابیتەوه.

4

دوخه كه به هوئ ترس له په تا و پڙمينه كه
هيشتا ئالوژه، پشيوه كي قوول بالي به سهر
هموو لايه كدا كيشاوه، جوولهي هموو شت
سنوورداره، په يوه ندى ههر كه سيك به كه سيكي
ديكه وه، ته نيا بووه ته باسوخواسى پڙمين و
ئامارى مردن و توشبووان و چاكبوونه وه.

چاته كان، پوسته كان، كوښته كان، هه وال
و راپورتى روژنامه كان، وينه و گرته فيديوكان
به پڙمينه وه گرتوويانه. سه روكي ولاتان،
كوښپانياكان، كارگه و موئل و بازار و ههر

هه موويان كه وتوونه ته ژير پاله په ستوي
 پڙمينه وه، تا ديت بوشايه مرويه كانش زياتر
 و زورتريش ده بن، خوشه ويسته كان له چات و
 كاميرا تايه تيبه كان ماچ ده گورنه وه و ژوانگه و
 كافيكانش به تالن، ژير نه و دارانه ي باخچه كان
 ئيستا هيچ عاشقك روويان تيناكات، مه گهر
 تاك تاكه خه لكى نه بيت، نه ويش به نهيني
 ده سوورپينه وه، پوليس له هر سره كوډلا نيكدا
 بازگه يه كي كر دووه ته وه و چاوديري خه لك
 ده كات. بو كوي ده چيت؟ نابي، قه ده غه يه،
 فرمانان پيكر او ره ريگه به كه س نه ده ين،
 تكيه بگه رپينه وه ماله كانتان، سوودي نيه تا
 به يانش ليره بوه ستن، هيچ كه س بو ي نيه
 ره ت بيت. ئينجا له وه زياتر سه رمان مه ئيشينن.
 نه واننه نه وه ده سته واژانه ن له و بازگانه ي
 پوليس ده گوتري ن، ئي دؤخه كه نه وه
 ده خوازي ت، نه وه تا سه رو كي ولا تانش داوا ي
 مانه وه له مال، ئاراسته ي هاو ولا تيبانان و
 ناماري پڙمينه كه ش تا ديت له هه لكشان دان،
 له و دؤخه ئالوزه دا هه ردو و ئاغاي مه مله كه تي

گه‌وره و مه‌مله‌که‌تی بچووک بو هیرش‌کردنه
 سه‌ریه‌کتری، کۆشک و ته‌لاره‌کانیان له‌گه‌ل
 چه‌کدار و داربه‌ده‌ست جمه‌یان دیت، ئه‌وان
 گوئی به‌په‌تا و پژمین ناده‌ن، له‌بری ئه‌وه‌ی
 له‌یه‌کتیش دوور بکه‌ونه‌وه، به‌سه‌دانیان له
 ته‌نیشته‌یه‌کتری گردبوونه‌ته‌وه و چاوه‌پرسی
 ده‌می ئاغا‌کانیان ده‌که‌ن تا بزانه‌ن که‌ی
 هیرشه‌که‌ده‌ستپیده‌کات، ئه‌وان باکیان به
 مردن نییه و له‌پژمین ناترسن، ته‌نیا به‌وه
 ئاسووده‌ن له‌و دۆخه‌ناسکه‌ی ئاغا‌کانیان
 تییکه‌وتوون، گه‌وره‌یی خویان نیشان بده‌ن و
 به‌لین بو ئاغا‌کانیان نوئی بکه‌نه‌وه.

ناو کۆشکه‌که‌ی ئاغای گه‌وره‌جمه‌ی دیت،
 له‌ماوه‌ی ته‌نیا کاتژمی‌ریکدا به‌سه‌دان که‌س
 ده‌پژمن و ده‌کۆکن، وه‌لئ که‌سیان ئاماده‌نین
 مائی ئاغا‌که‌یان چۆل بکه‌ن، که‌س ناترسیت،
 خه‌می گه‌وره‌یان ده‌ستپیکردنی هیرشه‌که‌یه
 و به‌س، بریاری هیرش‌کردن می‌شکی ته‌نیون،
 هه‌مووان چاوه‌پرسی فه‌رمانی ئاغای گه‌وره‌ن،
 تامه‌زرۆی سووتاندنی مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی ئاغای

بچووکن، هەر ده لئی ناخیان له کورهدا
 ده کولئی، ئاگر له ناخی هەر که سیکیاندا
 هه لکراوه، ده لئی رهوه گورگن، چهزی
 په لاماردان، زاگیره ی داگیرکردوون.

به دهنگی بهرز هاوار ده کهن، هیرش بکه،
 فرمانی شهپر ده ربکه، ئه ی ئاغای گه وره مان،
 فرمان بدهن با کو تاییان پیبه پینین، فرمانی
 تو مان ده ویت تا داروبه ردیان بسووتینین.

به مجوره هاتوهاواره وه که له رووخساری
 هەر یه کیکیاندا تامه زرۆیی کوشتوپر و رهنگی
 خوین هه یه، له شکرێک له پیای تامه زرۆ بو
 رشتنی خوین، داوا ده کهن ئاغای گه وره یان
 قایل به هه لگیرساندنن جه نگیکی خویناوی
 له دژی ئاغای بچووک بکهن، جه نگیک کهس
 نازانی چاره نووسی چی ده بیئت!

چهند روژێکه ئه وه له شکره گه وره یه
 نه پرژاونه ته سه ر ئه وه ی ته نیا چهند جارێک
 باسی په تا تونده که بکهن، به پیچه وانه وه
 سه ریان له ناو سه ری یه کتری ناوه و به هۆی
 نزیکیشیان له یه کتری، هه ناسه یان تیکه ل

به يه كترى بووه، يهك جور هه ناسه و بوئى
ناخوش، له سهر ئاسمانى مالى ئاغاي گه وره
بلاو بووه ته وه، بوئى هه ناسه يان يه كجار
پيس، قورس و بوئى خويناو به ئاسماندا
په خش بووه، ئاغاش به ناوياندا كه يفخوش
ده سوورپيته وه و ئه وانيش هيئده ي ديكه چيژ
له و گردبوونه وه يه ده بينن.

ئاغاي گه وره ديئت و ده چيئت، گوئي به
كوكه و پزميني كه س نادات، قوول له خوئي
را ده ميئيئت، بير ده كاته وه بوئه وه ي برياريك
بدات، هيچ جوره راشكاوييهك له قسه و
گوفتاري دا هه ست پيناكريئت، كه س نازانيئت
جه ننگ هه لده گيرسيئيئت يان واز له ئاغاي
بچووك ده هيئيئت!

ماوه ماوه له هوئه گه وره كه ي كوшке
رازاو كه ديته ده ره وه و سه يري ئاپوړاي
چه كداره كانى ده كات كه چوارده وري كوшкиان
ته نيوه، زوربه يان موباييل و ئايپاديان لايه و
چاويان بريوه ته شاشه كانيان، هه ر يه كه ي
چه كيكيش له ده ست و له شانياندا، دين و

ده چن، داده نیشن و هه لده ستنه وه، برته و بو له
 ده کهن و حیزه ره خنه له ئاغای گه وره ده گرن،
 چوڻ ده بیټ هیشتا بریاری په لاماردانی
 نه داوه!

دوو دوو و سئ سئ، خه ریکی مقومقوڻ،
 هه موو کوششیک ده کهن تا ئاغای گه وره رازی
 به هه لکوتانه سهر ئاغای بچووک و کوشکه که ی
 ته ختی زه وی بکهن، وه لی ئاغای گه وره
 وه ک ئه وه ی هه ست بکات، جیبه جیکردنی
 ئه و داوایه، کاره ساتیکی گه وره ی به دوا دا
 دیت، که مترین قسه ده کات، له بهر خو یه وه
 بیر ده کاته وه، ئه نجامه که یشی شه نوکه و
 ده کات، هه ندی جار به پیچه وانه ی هه لچوونی
 چه کداره کانی، ده یه وی به هیمنی دارو ده سته
 و پیاوه کانی سارد بکاته وه، وه لی چه کداره کان
 ناوه ستن و ئاغاش له وه دا خه ریکه ده سته و ئه ژنو
 ده وه ستیت.

ئاغای گه وره به لووتبه رزییه کی سهیره وه
 دیته وه ناو پیاوه کانی، ئیدی تامه زر ویی بو
 خوینپرشتن و سووتاندنی کوشکی ئاغای بچووک

زیاتر ده‌بیٚت، دٚیت و ده‌چٚت، ده‌سته‌کانی
خستوو‌ته ژٚیر پشدٚنه‌که‌ی و قسه‌له‌گه‌ل
که‌سدا ناکات، زیاتر سه‌یری چه‌کداره‌کان ده‌کات
که‌له‌چاوی هه‌ر یه‌کیکیاندا جوړٚک‌ه‌زی
کوشتن و خوٚن‌پرشتن ده‌بینٚت، ئاغا‌هه‌ست
ده‌کات سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئاغای بچوو‌کدا
ئاسانه.

له‌و روژه‌وه‌ی چه‌کداره‌کان له‌چوارده‌وری
کوښکه‌که‌ی ئاغای گه‌وره‌دا گردبوونه‌ته‌وه، ئاغا
ناتوانٚت به‌فه‌رمانٚک هه‌موویان ره‌وانه‌ی
ماله‌کانیان بکاته‌وه، ئه‌و لٚشاوه‌به‌یه‌کده‌نگ
و یه‌ک ریتم قسه‌ده‌کهن و وه‌ک یه‌ک‌تریش
پٚده‌کهنن و گوړانی ده‌لٚن و خه‌م ده‌خوٚن،
جلوبه‌رگیان یه‌ک شیوه‌یه، یه‌کجوړیش خواردن
ده‌خوٚن که‌له‌کوښکی ئاغا‌بوٚیان ئاماده
ده‌کرٚت.

چوٚن ده‌بیٚت ئاغای گه‌وره‌مان ئه‌و
سووکایه‌تیبه‌قبوول بکات! ئه‌گه‌ر ئه‌و
سووکایه‌تیبه‌قبوول بکات، دوو سی‌روژ و
هه‌فته‌ی دیکه، جنٚو به‌ژنه‌کانیشمان ده‌ده‌ن

و باسی کچه کانیشمان ده کهن، بۆیان بلوئیت ده ستریزیش ده کهنه سهر کچ و ژنه کانمان. ئە گهر ئاغا هیرش نه کات، ئیمه چیت به ئاغای خۆمانی نازانین، چۆن ده بییت کوری ئاغای بچووک، جورئەت بکات له پیش چاوی دهیان که سدا، که چاره ی ئاغای گه وره یان ناوئیت، جینو به کوره گه وره که ی ئاغامان بدات! بازنه ی کۆبوونه وه ی چه کداره کان روژ له دوای روژ گه وره تر ده بییت و به یه که وه هه ول ده دن فه رمانی هیرش کردنه سهر کۆشکه که ی ئاغای بچووک وه ربگرن، هیرش بردن و تۆله سه ندنه وه، کوشتن و تالان، زاگیره ی داگیرکردوون، هه موو شت لای ئەوان هیرشه که یه.

ئاغامان پیر بووه، ئەو کوره گه وره یه ی جیی ده گریته وه، چۆن ده بییت له ئیستا وه جینو به ئاغای داها توومان بدرئیت! ئیمه قبوولی ناکه یین، ئە گهر خودی ئاغاش ئەو سووکایه تییه قبوول بکات، هیشتا ئیمه قبوولی ناکه یین و له سهر تۆله کردنه وه ی خۆمان سوورین، ده بییت کوره که ی ئاغای بچووک

بو ئه ژدادي باوك و مهمله كه ته كه شي ته مبي
بكريت، نه گهر به خوینیش بیّت، پیویسته
سزا بدریّت و به حری خوینیش له نیوانمان
دروست بیّت، ههر ده بیّت ئاغمان ریگه مان
پیّدات له پیش چاوی ئاغای بچوو کدا دار له
هینی بپرین، گچکه و گه وره یان له خویندا
بگه وزینین، نه وانه هیشتا نازانن کوره گه وره ی
ئاغمان هیلی سووره، نه وه یشی سووکایه تی
پیّکات، یانی سووکایه تی به ئاغای گه وره
کردوو، ها که بوو به ئاغمان، چون ده بیّت
له ئیستاوه جنیو به ئاغمان بدریّت!

ئه مه قسه ی پیاوه کانی ئاغای گه وره ن
که زۆربه یان چه کی کلاشینکو فی رووسی له
ده ستیاندا یه، یه کیك له چه کداره کانیش به
هه لچوونه وه سیّره ئاراسته ی لای کۆشکی ئاغای
بچووک راده گریّت و له به رخۆیه وه ده لیّت:
کۆشکه که م لی دیار نییه، وه لی ئاسووده م
دوچار ههر په لاماری ده ده م.

کهس وه ک پیویست بایه خ به هه واله کانی
شار نادات، له به رده م کۆشکی ئاغای گه وره دا

به سهدان کەس دەکوکن و دەپڙمن، دەنگی
 تهقینهوهی دهیان و سهدان کوکه دیته گوئی
 ئاغاوه، دهگوتری یه کیك له پیاوهکانی به
 هوئی پڙمین و کوکهوه مرد، کهچی کەس هەر
 ناشترسیت به و هوئیوه مردووه، هه مووان
 جیهیشتنی ئاغا، به هیلی سوور دهزانن و
 باکیان به هیچ شتیک نییه، دهمرن و دهژینهوه
 بو ئاغا و پاراستنی ناوبانگ و کۆشکه کهی.

ئاغای بچووک، ئەو ناسناوه له بنه پرتدا
 دارودهسته و پیاوهکانی ئاغای گهوره داویانه ته
 پال ئاغای بچووکه وه، ئەگینا ئه ویش خاوهن
 جهسته یه کی گهوره و توانای رووبه روو بوونه وهی
 هەر مه ترسییه کیشی هه یه، کاتیک کۆشکه کهی
 بکریته ئامانج، بهس له و رۆژه وه وی کورپه
 گه وره ی ئاغای گه وره له یه کیك له کافی به
 ناوبانگ و گرانبه هاکانی شارد له سه ر میزیک ی
 رازاوه له گه ل کورپه که ی ئاغای بچووکدا ده بیته
 شه ریان، گوایه کورپه که ی ئاغای بچووک له پیش
 چاوی هه ندی کەس و چه ند کچیکی نیمچه
 رووتدا جنیوی به کورپه گه وره ی ئاغای گه وره

داوه.

ئىدى چىرۆكى سەپروسەمەرە و
جۆراو جۆرىشى لەبارەيەو دەگىرنەو، هەر
كەسە و بە جۆرىك باسى رووداوه كە دەكات
و بۆنى شەر لە سەرجه میان دىت، گوايه
كوپه كەى ئاغای بچووك بە كوپه گەورەى
ئاغای گەورەى گوتوو ئیو هیچ دەسەلا تىكتان
نەماوه، چاوتان لە حكومەتە بە خىوتان بكات،
ئەگینا لە برسان دەمرن و سوال دەكەن.
ئەوەى زیاد لە هەموو قسەكانى تر،
پیاوانى ئاغای گەورە تووپه دەكات، ئەگەر
پارە و هاوکاری حكومەت نەيیت، ژنەكانتان
بۆ چەند هەزار دینارىك ئامادەن دەرىپىكانیان
بەئیننە خوارەو و پیاوی خەلكى سواری خۆیان
بكن!

وەك چۆن بۆمىك دەتەقیتەو و لەگەل
خۆیدا دووكەل و خۆل و خاشاك بە ئاسماندا
دەكات، ئەم قسەيه بە جۆرىك بەناو پیاوانى
ئاغای گەورەدا بە زوویى زار بە زار دەكات،
تا ئاستى ئەوەى ئیستا هیچ كەس ئامادە

نییه لهو جنیوه خوښ بېت، خو رهنگه
 ئاغاش لیبووردن دهر بکات، هیشتا ئەوان
 هەر دەستوه شینى بکهن. هەرچه ندى باسى
 ده کهن و بیریان ده که ویته وه، زیاتر دلیان
 ده گوشریت و تامه زرۆیى بو هیرشېردن له
 ناخى هەر یه کینکیاندا گه وره تر ده بېت، خودى
 ئاغاش ترسى هه یه له هیکرا پیاوه کانی بى
 فه رمانى بکهن و هیرش بکهنه سهر کۆشكى
 ئاغای بچووک و ده سترېژى بکهنه سهر کيژ
 و ژنه کانی کۆشک، ئەهوکات ده بېته شه رى
 نامووس و تا کۆتایى به یه کترى نه هیئن،
 داناسه کین.

بیر لهو قسه یه ده کاته وه دهر پیکانیان
 ده هیئننه خواره وه و به پاره پیاو سواری
 خو یان ده کهن! ئەمجۆره بیرکردنه وه یه
 بهرچاوى ئاغای گه وره تاریکتر ده کات، هه ز
 ده کات یه کسه ر ههرچى ژن و کيژى کۆشكى
 بچووک ههن، ده سته سه ریان بکات و له پيش
 چاوى ئاگاهه یاندا رووتیان بکاته وه، پیاوه کانی
 بهر بده اته گیانیان تا دلئى ئاسووده ده بېت.

وهلى ئهوهى خوئى دهيزانئيت پياوهكانى
نايزانن! ئهگينا ئاغاي گهوره له ناخهوه ههز
دهكات تهواوى ژنهكانى كوئشكى بچووك رووت
بكاتهوه، له توئلهى ئهوهى به كورهكهى
گوتراره ژنهكانتان ئامادهن بو پاره دهريپكانيان
بهئينه خوارهوه، زورگيان بكات.

ئاغاي گهوره بهردهوام ئهه قسهيه له
گوئيدا دهزرينگيتهوه، هههچهندي دهكات
ناتوانئيت لهبهر خوئى بباتهوه، ههندي جار
به رژدى ههول دههات بهسهه دهروونى
پهشوكاويدا زال بيئ و قهبارهى ئهه كارهساتهش
كه له ئهگههه ههلهگيرسانى جهنگهكهه،
دروست دهبيئ، وهكهخوئى ببينئ. مهترسيداره،
جهنگيكه ئاساي نابيئ، ئهگهه سهههتاكهه
ديار بيئ، كوئاييهكهه كهس نازانئيت!

ژنهكانتان ئامادهن بو پاره دهريپكانيان
بهئينهوه خوارهوه. ئهه قسهيه بهناو تهواوى
دارودهسته و پياوهكانى ئاغاي گهورههههه
بووهتهوه، تههانههه ژنهكانيهه دهستيان داوهتهه
چههه و له مالهكانيان هاتوونهتهه دههوهه، كهچي

بۆيان نيهه تېكەل بە پياوہ كانيان بن.
 بە ئاشكرا قسه بە ئاغای گهوره ده ئين
 و ئه ویش بیده ننگه، له بهر ئه وهی ده زانیت
 ئه و خه لکه خه می شکۆ و که رامه تی ئه و یانه
 و دلیان پره، قسه ده کهن، ئاخړ ده نگۆیه ک
 له ناو داروده سته و پياوہ کانی بلا بووه ته وه،
 گوايه چه ند که سیك له خه فه تان جنيوی
 پیی ده دهن، ئه ویش به پاسه وانه کانی گوتووه
 که س بوی نيهه ده ستیان لی بوه شینیت،
 وازیان لی بینن، چی ده ئین با بلین، ئه وان
 له دلّه وه رقیان له من نایته وه، ته نیا کولی
 دلی خویان داده مرکیننه وه، جنيوه کانيان خوئی
 پاريزگار يکردنه له شکوی من.

دوخه که تا دیت ئالۆزتر ده بییت به
 جۆریك ئاغای گهوره خه ریکه فه رمانی
 هیرشکردنه سه ر کۆشک و ته لاره کانی ئاغای
 بچووک ده دات، ته نانه ت جاریک فه رمانه که ش
 ده رده کات، که چی پیش ئه وهی فه رمانه که
 بگاته ناو قه ره بالغییه که هه لوه سته یه ک ده کات
 و به شیوه یه کی کاتی په شیمان ده بیته وه، به

داروده‌سته نزیکه‌کانی خوئی ده‌لئی فه‌رمانی
چوونه ماله‌وه به‌و خه‌لکه بدن تا دواتر
خوئی بریاریک له‌بارهی هیرشکردن یان
لیخوشبوون ده‌دات. که‌چی سوودی نییه و
پیاوه‌کانی به‌گچکه و گه‌وره‌وه، ناو کۆشک و
ده‌وروبه‌ری کۆشک جیناهیلن، ئاغاش ناتوانی
ته‌نانه‌ت به‌ئاسووده‌ییش بچیته سه‌رئاو یان
خوانیک بکات.

رۆژانه چهنده سه‌رمه‌ر و گویره‌که‌یه‌ک
سه‌رده‌بردین، نزیکه‌ی بیست تا سی پیاویش
به‌رده‌وام سه‌رقالی ئاماده‌کردنی خواردنن
بو پیاوه‌کان، هی وایان تیدایه ده‌یان گوند
و چهنده‌کان کاتژمیریان بریوه تا خویمان
گه‌یاندووته مالی ئاغا، هه‌شاماته‌که‌ش تا
دی‌ت گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بی‌ت.

ده‌ی ئاغای گه‌وره‌مان فه‌رمان بده‌ بو
شه‌ر، ئیمه‌ چیتر توانای سه‌برگرتنمان نه‌ماوه،
ئه‌گه‌ر فه‌رمانی شه‌ر نه‌ده‌ن، به‌بی‌ پرسى تو
ده‌چینه سه‌ر مالى ئاغای بچووک و داروبه‌ردی
کۆشکه‌که‌ی ده‌سووتینین، ئه‌وانه‌ چین تا

بتوانن سووکایه تی به ئیمه و ژنه کاهان بکه ن،
ده چین، به لئ، چیتړ چاوه پږی ناکه ین، ئەو
شهره هه ر ده که ین.

دهی ئاغا، ئیمه ده مانه ویت به فه رمان
و له ژیر چاودیری تو دا هه لیکوتینه سه ر
کۆشکه که ی ئاغای بچووک، ئەگینا چیتړ
ناوه ستین، تاقه تی چاوه پروانیمان نه ماوه، دهی
خۆت فه رمان بده، با هیرش به رین، خۆت
پر یار بده، نامانه وئی بی فه رمانی تو بکه ین،
ئەگه ر به زوویی ئەو فه رمانه نه ده ییت،
مانبووره ئیمه خۆمان ده چین و کۆشکه که ی
ئاغای بچووک، له گه ل زه ویدا ته خت ده که ین.
ئاغای گه وره ش به لووتبه رزییه وه دیته ناو
له شکره چه که ده سه ته که ی و ده لیت: سه برتان
هه بییت، منیش تا ماوه ی چه ند کاتژمیږی دیکه
چاوه پږی ده که م، ئەگه ر ئاغای بچووک خۆی
داوای لیووردن و لیخۆشبوون نه کات و ده ستی
یه که به یه که تان ماچ نه کات، خۆم سه رپه رشتی
هیرشه گه وره که ده که م، کۆشکه که ی ته خت
ده که ین، دلنیاتان ده که مه وه، من زیاتر له

ئيوه نيگه رانم، ههست به شه رمه زار ييه كي
قوول ده كه م، ئاغاي بچووك خووي كتيه،
ههتا كوره كه ي بتوانيت سووكايه تي به من و
ژنه كانى مهمله كه ته كه م بكات!

ئاغا به رده وامه له قسه كردن و ئه وانه ي
له وئيش گردبوونه ته وه، بيده ننگن، به
تامه زورييه وه سه يري ده مي ئاغا ده كهن،
گوپرايه ل گوپرايه ل، گوئي بو شل ده كهن و
به هووي زوري ژماره ي پياوه كانيشي، هه مووان
گوئيان له ده نكي ناييت، وه لي هه رزوو
قسه كانى به ناو پياوه كاندا بلاو ده بنه وه و
ئو وئيش به رده وامه له قسه كردن:

ئه گه ر خووي له بري كوره كه ي داواي
ليبووردن نه كات، لي م نه پار يته وه، دلنيابن پيش
ئيوه ده كه وم و به ره و كو شكه كه ي ده چين،
ئه وكات هه رچي پيمان بكر يت بو ته خت كردنى
كو شكه كه ي، دريغي ناكه ين، خه متان نه بييت
كار بگاته ئه و ئاسته، ده بييت كو شكه كه ي
له سه ر نه خشه بسپمه وه.

پشوويكي كورت ده دات و هه مديس ده ست

دەكاتهوۋە بە قسە كۆردن، من دۇنيام ئىۋە زۆر پالەوانانە ھېرش دەكەن، دۇنيام چاۋنە ترسن و لە ھىچ شتىك سىل ناكەنەو، ئەو ھى ئىنى ناترسن ئاغاي بچووك و پياۋە كانىتى، متمانە ھى تەواوم بە ئىۋە و تەنگە كانى دەستتان ھەيە، ئەگەر فەرمانى شەر بدەم، ئازايانە و چاۋنە ترسانە، سىرە لەناو چاۋى ئاغا و پياۋە كانى دەگرن، ئىۋە پياۋى رۆژى تەنگانەن، پالەوانى مەملەكەتن، من بە ئىۋەو دەمىنمەو، ئەو ھى سووكايەتى بە ئىمە بىكات، سىنورى بو دادەنىن، دۇنيام لەو ھى ئىستا ئاغاي بچووك ھەترەشى لە ئىۋە و لە تەنگى دەستتان چوۋە، ئەو ھىچ نىيە، چەند ھەزار كەسىكى بوودەلە و ترسنوك لە چواردەورى كۆبوونەتەو، ھەرگىز تواناي شەر كۆردن و ھېرشى ئىۋەيان نىيە، ھىچ كات ناپىت، خۆتان دەزانن ئىمە چەند جارىكى دىكە لە وردە شەرەكان و مەملەتكانى تردا بەسەرياندا سەر كەتوۋىن.

ھەموۋان بېدەنگن، جگە لە دەنگى

پژمین و کۆکه هیچ جوړه دهنگیکی دیکه نایهت، تهنانهت ئاغای گهوره خویشی جار جارهده پژمیت، وهلی کس بایهخ به پژمین نادات و بهردهوامی به قسه توندهکانی دهوات، ئهوانیش به تامهزرؤییهوه گوئی بو شل دهکن: ئهگهر فرمانی شهر بدهم، سهردهکهوین، دهتوانین کۆشکیان بسووتینین، بهس دهبی ئیوه ماوهیهک چاوهپرئ بکن، بزاین چوئن پیشوازی له داواکهی من دهکات، ئهگهر داوای لیووردن نهکات و کورهکهی رادهستمان نهکات، کۆشکهکهی دهخمه ژیر پیی ئیوهوه.

ههر کهسه و به جوړیک باسی ناوهپرؤکی ئهه و گوتارهی دهکات، ههیه دهئیت ئاغای گهوره فرمانی کردووه به تهختکردنی کۆشکی ئاغای بچووک، ههیشه دهلی گوتوویهتی ئهگهر ئاغای بچووک خوئی و کورهکهی، خوئیان رادهستم نهکن، ئهوا خوئی به ههزاران چه کدارهوه، هیرش دهکاته سهر کۆشکی ئاغا. زاراوار دهگوتری گوایه گوتوویهتی دهبی ئاغای

بچووك پەنجا لە ژن و كچى ھۆزەكەى بۆ
 پياوھەكانى بكاتە ديارى. ئىدى ھەر بابايە خۆى
 بۆ ئەو كچ و ژنانە ئامادە دەكات تا ئاستى
 ئەوھى لەنيوان پياوھەكانى ئاغاي گەورەدا
 لەسەر ئەو كچ و ژنانە شەپش روودەدات، بە
 بۆكس و قۆنداغە تەفەنگ، دەموچاوى يەكترى
 دەشكىنن.

قسەكانى ئاغا، ئاھىك و وزەيەكى نوئى
 بە رۆحيان دەدات، زياتر لە جارەن ھەستى
 شەپرانگىزى لە رۆحياندا چەكەرە دەكات، تا
 ئاستى ئەوھى لە ھەندى لاو، دەنگى تەقەى
 خۆشى دەبيسترت، بە پاساوى ئەوھى كە
 ئاغاي گەورە، خەرىكە فەرمانى شەپەكە دەدات
 و لە ھەندى شوئىنیشدا دەگوترى فەرمانى
 داو، ھىچ قسەيەك وەك خۆى كە ھەيە،
 بەناو ھەشاماتەكەدا بلاق نايتتەو، قسەكانى
 بە دەيان و سەدان جۆر، دەگىردىنەو تا
 ئاستى ئەوھى، ھىچ پەيوەندىيەكيان بە ئاغاو
 نامىنيت، ھەر كەسە و لە گۆشەنىگايەكەو
 شتېكى بەر گوئى دەكەوئىت، ئەويش بە

ئاره‌زووی خوئی، به زیاد و که‌مه‌وه، له لای
که‌سانی دیکه ده‌یگی‌پیت‌ه‌وه.
ژنان که‌یفساز و پیاوه‌کانیش تا دیت
به گروتینتر ده‌بن، جموجوئلیکی زیاتر
ده‌ستی‌ده‌کات، ژماره‌ی مه‌نجه‌له‌ گوشت و
ساوهر و برنج زیاتر ده‌بن، گچکه و گه‌وره‌ی
که‌سوکاری گردبوونه‌وه‌ی پیاوه‌کان، دوای
ئه‌و چند قسه‌یه‌ی ئاغا، رژاونه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ی
ماله‌کانیان و به‌رده‌م کۆشک و نزیك کۆشک،
تا چاوب‌ر ده‌کات، هه‌ر پیاوی چه‌کبه‌ده‌ستن و
تیکقژقژاون، چاوه‌پرسی نانخواردن و فه‌رمانی
شه‌ره‌که‌ ده‌که‌ن، به‌ پیچه‌وانه‌ی هه‌موو
کاتوساته‌کانی تر، چه‌ندان پیاوی زرت‌ه‌زه‌لام
ده‌وری ئاغای گه‌وره‌یان داوه، نه‌بادا یه‌کیک
زه‌فه‌ری پی‌ بیات، له‌ دووره‌وه‌ ته‌قه‌ی لی
بکه‌ن، یان له‌ نزیکه‌وه‌ به‌ خه‌نجه‌ر و چه‌قو
بیپیکن.

ئه‌و چه‌ند روژه، داروده‌سته‌ نزیکه‌که‌ی
ئاغای گه‌وره، زیاتر چاوکراوه‌تر و ترسناک‌ترن،

کۆشکه که وهك که شتییه کی لی هاتووه،
 کاپتنه که ی بیه وی رووه و به ره ی جه نگیکی
 گه وره بیجولینیت، کۆشک چیتر کۆشکیکی
 ئاسایی نییه، که نزیکه ی سه د پیاویک، له
 شوین و گۆشه جیاوازه کان ی کۆشکدا، به ده م
 چای و قاوه خواردنه وه وه، ته نیا پاسه وان ی
 بکه ن و جار جاره به ده م گپرانه وه ی نوکته و
 به سه رهاتی که سیک، پییکه نن.

کۆشکی گه وره، ئیستا جیاوازت ره، جمه ی
 دیت له چه کدار و پیاوی شه رانگیز، ئاغاش
 زیاتر له جار ان، هه ست به گه وره یی خو ی
 ده کات، هه ندی جار ییش له ده روونی خویدا،
 هه ست ده کات چیتر ئاغا نییه! ئیمپراتۆریکه و
 نیوه ی جیهان له ژیر ده ستیدایه! هه ندی جار
 که سه یری خه لکه که ده کات، له بهر خو یه وه
 بزه یه ک ده کات و که یفساز ده بی به وه ی
 خو ی به مجۆره ده بینیت که به هه زاران له
 پیاوه کان ی بی ئه وه ی زۆر به یان بناسیت یان
 روژیک له روژان به ریکه وت له شوینیکدا له
 نزیکه وه چاوی پپیانکه وت بیت، ئه وه تا ئیستا

ئامادهن خوڻياني بو به كوشت بدهن.
 بهلئ، ٺهو چهند روڙه، پياوه كاني ئاغا دهيان
 چيرٽوڪي سهير بو ئاغا دهگيرنهوه، يهكيك لهو
 چيرٽوڪانهش ٺهويهه، پياويڪ له گونديڪي دوور
 له كوڙشك به خوڻي و سهدان سهرمهڙ و بزنهوه
 هاتووه، سهدان سهر ٺاڙهلي وهك ديارى هيٺاوه
 وهه موويانيش لهو چهند روڙه پيشوودا بو
 پياوهكان سهرپردراون، له هه مووي سهيرتر
 كاتيڪ دهسته پراسته كاني پي دهليڻ ٺهو
 پياوه هه زدهكات ته نيا بو چهند خولهكيڪ
 له ژوورپيڪي تايهت به ته نيا پيشوازي
 لي بکهيت، زور تامه زوري بينيته، هيچي
 تري ناويت، ته نيا دهيهوي ٺهو شهرفهه
 بهر بکهويٽ بو يه كجار جهنابت بينيٽ،
 دلخوش دهبيٽ كاتيڪ دهگهريتهوه گوندهكهه
 له ناو خزم و كهسه كاني لافي ٺهوه لي بدات
 و بلي ئاغاى گهورهه له ژوورپيڪدا به ته نيا
 ديوه.

سهرهراي ٺهوه ئاغا هيشتا ئاماده نيهه
 چاوي پي بکهويٽ، دواي ٺهو چهند روڙه

ھېشتا تامەزرۆى بېنىتتى، كەچى نەيدىوۋە و زۆربەى جارەكانىش نان و پشكە گۆشتىكىشى لە گۆشتى مەر و بزىنەكانى خۆى چىنگ ناكەوئىت! ۋەلى ئەو پىاۋە ھېشتا سوورە لەسەر بېنىنى ئاغا، ئەۋىش ۋەك ئەۋەى حىسابىكى ئەۋتۆى بۆ نەكات، گوتوۋىتتى پىى بلىن كە ئاغا سوپاست دەكات بۆ بەخشىنى ئەو سەدان مەر و بزىنەى، ۋەك دىارى ھېناۋىتتى، لە دەرفەتتىدا كە دىار نىيە كەيە، بانگى كۆشكى دەكەم، بەلام جارى پىۋىست ناكات زۆر چاۋەرئى بىكات، رەنگە بەمزۋانە ھەر مەجالىشم نەبىت بۆ رىكخستنى ئەو دىدارە!

كۆشكەكەى ئاغاى گەرە ھېشتا جىمەى دىت، سەدان كەس دەپژمىن و دەكۆكن، كەس گوئى بە كەس نادات، تەنبا چاۋەرئى دوا فەرمانى ئاغا دەكەن بۆ ئەۋەى بەرەو كۆشكى ئاغاى بچووك بىكەۋنە رى، كلاشىنكۆف و كەلوپەلەكانىان، بۆ جەنگە چاۋەرۋانكراۋەكە

خاويڻ ده كه نه وه، هيڻده تامه زروڻي خوڻين،
نه ٻيٽه وه، جگه له هيڻرش و بيرکردنه وه له
سووتانڊني ڪوڻشڪ و ته لار، گريان و شين و
هاواري ڙناني ڪوڻشڪي ٿاغي بچووك، بيريان
بو هيچ شتيڪي ديڪه ناچيٽ، به هيچ ٿارام
نابنه وه، ٿه وان ٿه گهرچي موباييل و ٿاڻاڻاڻيان
لايه، سهيري هه واله ڪانيش ده ڪهن، ٿاماري
په تاڪه ده خوڻينه وه، ده زانن روڙانه چهنده
ڪه س ده مرن و چهندي ديڪه ش تووش ده بن،
ٿه گهر له ٿه مهريڪا و چين و ٿيٿاڻياش ڪه سيڪ
بهريٽ، له به ردهم ڪوڻشڪه ڪه ٿاغي گه وره شدا
ده زاندريٽ، وه لي ڪه س بايه خ به و ٿاماران ه
نادات، ته نيا چاو له ده رگه ي ڪوڻشڪه ڪه ٿاغان
تا بزانه ڪه ي ديٽه ده ري و ده چيٽه وه ڙووري،
چاوه ريڻ فهران بڪات و ٿه وانيش په لاماردان،
ٿه و تامه زروڻيه يان بو ٿاغا، واي لي ڪردوون به
پڙمين و ڪوڪه ش بيزار و بي ٿاقت نه بن!
ٿاخ، له و به شه بچووكه ي زه وي، ريڪ
له به ردهم ڪوڻشڪي ٿاغي گه وره دا جيهاڻيڪي
ديڪه هه يه، جيهاڻيڪ دابراو له جيهان،

جیهانیك مروّفه كانی نایانه ویت بژین،
 ده یانه وی بكوژن، هه ز به خوین ده كهن،
 بونسوی دوو كه لی جهنگ له هه ناسه یان دیت
 و میشکیان تژی له بونی خوین، چوارده وریان
 بونی ئاره قی بنبال و دوو كه لی جگه ره و
 هه ناسه ی تیکه لی لیدیت، ئاخ خوین، بهری
 چاوی گرتوون!

ئاغای گه وره له ژووره كه یدا سه یری
 یه كیک له كه ناله كانی ته له فیزیوون ده كات، كه
 راپورتیک له سه ر بلاو بوونه وه ی زیاتری په تاكه و
 باسو خواسی پڙمین به جیهاندا په خش ده كات،
 له پرېكدا قاله ی سه پان، خو ی ده كات به ژووره
 رازاوه كه دا و بی ئه وه ی سلاو بكات، به ره و
 رووی ئاغا ده چیت و به زاری ته ته له وه ده لیت:
 ئاغای بچووك دوو نیردراوی ناردووه و ده لین
 پیویسته قسه له گه ل تودا بكن، ره نگیان
 زهرده ه لگه راوه، پیده چیت زور ماندووش بن،
 ده لین په یامی ئاغای بچووكیان بو هیناویت،
 به ئاسته م ده توانن قسه بكن، هه رچه ندی
 ویستم بزانه م په یامه كه یان چییه! كه چی ئاماده

نبن هیچ قسه‌یه‌ك بكه‌ن، ته‌نیا ده‌ئین ئیمه
نیردرای ئاغای بچووکین و ده‌بیت خوومان
قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ین، نازانم چیان لی
بکه‌ین! قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌که‌ن یان به‌ ری
خوئاندا ره‌وانه‌یان بکه‌ینه‌وه؟

ئاغای گه‌وره‌ هه‌ر که‌ گوئی له‌م کوومه‌له
رسته‌ جوړاو‌جوړه‌ی قاله‌ ده‌بیت، ده‌موده‌ست
له‌خوباییوونیک‌ی دیکه‌ رووی تیده‌کات، هه‌ندی
سه‌یری قاله‌ی سه‌پان ده‌کات و هیچ نائیت،
قاله‌ش وه‌ك ئه‌وه‌ی ترسیکی گه‌وره‌ چوووبیته
رۆحی، بیده‌نگ ده‌سته‌کانی له‌به‌رده‌می و به
رانه‌کانیدا شوړ ده‌کاته‌وه، وه‌کچوون تاوانباریک
له‌به‌رده‌م دادوه‌ریکدا ده‌وه‌ستیت، ئه‌ویش به
کزی، ریک له‌به‌رده‌می ده‌وه‌ستیت و چاوه‌پری
لوتفی ده‌کات، تا بزائیت فه‌رمانی چی
پیده‌کات. دواچار ئاغا وه‌لامی ده‌داته‌وه:

مادام نیردرای ئاغای بچووکن و ماندوون،
ئیه‌ به‌ باشترین شیوه‌ خزمه‌ت‌یان بکه‌ن،
له‌بیر نه‌که‌ن، که‌ ئیستا ئه‌وان میوانی ئیمه‌ن،
نابیت هیچ که‌سیک قسه‌یه‌کی ناشیرینیان له‌

به رانبه ردا بکات، هه تا ئه وکاته ی خوّم بانگیان
 ده کهم، شوینی تایه تییان بو ئاماده بکهن،
 با به باشی پشوو بدهن، پییان بلّی له کاتی
 خویدا ده یانینیم.

وهك ئه وهی بو به ردهم په تی سیداره
 ببردین، نیردراوه کانی ئاغای بچووک، کاتیک
 له دواى قاله ی سه پانه وه ده پوڤن، به ترسه وه
 چاو له وه موو چه کدارانه ده گپن، که له
 کۆشکه که ی ئاغای گه ورده دا کۆبوونه ته وه،
 وه لّی هیچ کهس بو پیری ئه وه ی نییه، توانج و
 قسه ی ناشیرینیان پی بلّین، هه مووان ده زانن
 میوان لای ئاغای، جیی ریژه، ئینجا ئه وه میوانه
 ئه گهر نه یار و رکابه ری سه رسه ختی خودی
 ئاغاش بیّت، مادام پی ده ئیته کۆشکه که یه وه،
 ئیدی به ته واوی ژیان و شکوی ده پاریزریت،
 ئه گینا روژانه له کۆشکه که ی ئاغای گه ورده دا
 سه دان جوړه سووکایه تی به رانبه ر پیاوه کان و
 داروده سته که ی ده کریږن، تا ئاستی ئه وه ی وهك
 مروّف سه یری هه ندی که سیش ناکریت، ته نیا
 ئه وکاته ریژ له خزمه تکار و به رده سته کانی

خۆی ده گریت، که ئیشی پێئانه، یان له پێش
 چاوی میوانیکدا گوايه له گهڵ ئەندامان و
 پیاوهکانی و دەستوپۆوهندهکانیدا میهرهبانه،
 ئەگەرچی هه موو کات خۆی له کۆشکه که پيدا
 به کورهکانی ده لێ، ئاغا ناییت دلی فراوان
 بیت، ئەگەر دلی فراوان بیت و رهفتاری نهرم
 بنوینیت و به رووی دارودهسته که ی پێکه نیت،
 روژێک دیک حیسابی بو ناکهن، ده بیت ئاغا
 ترسناک بیت، دلی رهق، وهک بهرد بیت، تا
 ئاستی ئه وهی خۆی له خۆی بترسیت، ئەگەر
 ترسناک نه بیت و جار جار ه که سیك دارکاری
 نه کات، به ئاغای نازانن و ده بیت ه بوو که له ی
 دهستی پیاوهکانی، ئاغای راسته قینه ئه وه یه،
 هه مووان لێی بترسن، مه رای یی بو بکه ن،
 به لێ، ئاغای راسته قینه ئه وه یه، هه تا ئه و
 نه لیت نان بخۆن، ناییت که س نان بخوات،
 هه تا رازی نه بیت که س بو ی نه بیت ژن ماره
 برپیت و بچیت ه لای بووکی، ئاغای راسته قینه
 وینای تۆقاندنه، ده بیت ترسناک بیت و لێی
 بترسن، کاتیک ناوی دیت، گه وره و بچووک،

هه تره شیان بچیت.

له هوئیکی گه وره که زیاتر له بیست
مه تر دریژ و ده مه تریش پان ده بیټ، ئاغای
گه وره له سه ر کورسییکی گرانبه ها، به ته نیا
له وسه ری ژووره که دانیش تووه، ده سته کانی
له سه ر ده سکی کورسییه که راگرتوون، به
تووره ییه وه ده پروانیتته دوو نیردراوه که ی ئاغای
بچووک، ئه وانیش له وسه ری ژووره دریژه که وه،
له دوا ی قاله ی سه پانه وه، به ره و رووی ئاغای
گه وره دین.

قاله ی سه پان خو ی سه پان نییه، جاران
سه پانی ئاغا بووه، به هو ی ئه وه ی ده یان
جار پیاوی بو ئاغا کوشتووه، هه ر به و
ناوه ی خو یه وه، ئاغا وه ک ده سته پراست و
متمان ه پیکراوترین که سی، ده یهینیتته کو شک، له
هه ندی کاتیشدا به تاییه تی ئه گه ر ئاغا له
کو شک نه بیټ، ده بی پیاوه کانی تر، پرس به
قاله ی سه پان بکه ن، ئاخر قاله ده توانیت به بی
پرسکردن به ئاغا، هه ندی بریار بدات، به
تاییه تی له ناو کو شکدا، هه ر خو ی قاله ترسناکه،

له بهر ئه وه شه لای ئاغا، بووه ته كه سيكي جيى
متمانه و بهردهوام له نزيكويهوه دهووستيت و
به نووكه چاوئكهوه كه له ئاغاوه ئاراسته
ده گرييت، تيده گات چى لىي دهوويت، جارى
وايه ئاغا بى ئه وهى يهك قسه ش بكات، ئه و
قاله يه له بهرده مييدا كه سايكي داركاري كردوون
تا ئاستى ئه وهى هه موو گيانيانى له خوينا
سووره له گه راندوون، ئه وه كوئيكه ته نيا ئاغا
و قاله به ته نيا خويان دهيزانن، كه س نازايت
چوون و كهى قاله فه رمان له ئاغا وه رده گرييت،
بو ليدان له كه سانى ديكه، ئه وه بووه ته
جىي سه رسوورمانى هه مووان! هه ر به راستى
بووه ته جىي سه رسوورمان، ئاغا بى ئه وهى
قسه يهك يان ئاماژه يهك بو قاله بكات، قاله
ده سته جى به رده بيته گيانى ئه و كه سانهى كه
ئاغا دهيه وويت داركاريان بكات.

ئاغا كاتيك دهيه وويت هه لبستيتته وه، قاله
يه كراست هه ستي پيده كات و رىي بو چوول
ده كاتن پاسه وانه تايه تيه كانيشى لى ئاگادار
ده كاته وه. قاله له هه ندى دوخدا، يانى

ئاغا! به ته واوی له کۆد و مه به سته کانی ئاغا
تیده گات، بویه ئه ویش چاوپۆشی له زۆربه ی
رهفتار و ورده بریاره کانی قاله ده کات و هیچ
گومانیکه ئه وتۆی لئی نییه، ئه وهی ده ی کات
له دژی هه ژمونی ئه و بیته، به پیچه وانه وه
ئه وهی قاله ده ی کات و ده یلی، لای ئه و، زۆر
به که می ره تکرده وه یان هه یه، ته نانه ت
جیه جیش ده کرین، ئاخر قاله ده توانیت ناخی
ئاغا، وه که ئه وهی هه یه، بخوینتته وه! ده لین
له سه ر خواستی ئه و قاله یه، ئاغا خه لکی
کوشتووه و خه لکیشی له مردن رزگار کردووه.
هه ر که ده گه نه به رده م ئاغای گه وه،
دوای سلۆیکه ریژدارانه، ئیدی ئاغا به کورتی
وه لامیان ده داته وه، یه کی که له نیردراوه کانی
ئاغای بچووک ده لیت: ئیمه له لایه ن ئاغای
بچووکه وه هاتووینه ته خزمه تی جه نابتان و
په یامی ئاشتیخوازانه ی ئه ومان بو هیناون،
تکایه ریگه مان بده ن په یامه که ی تان به روونی
پیگه یه نین، ئه گه ر ئیوه هه ز بکه ن، خو مان
ده یخوینینه وه، ئه گینا خو تان ده توانن نامه که

بخویننه وه، تکایه ئیمه چاوه پرسی فه رمانی
توین، خویمان نامه که بخویننه وه یان خوٚت
ده بخوینیتته وه؟

ئاغاش به هوئی ئه وهی خوینده واربه کی
باشی نییه و ده یزانی ناتوانیت له پیش چاوی
ئه واندا نامه که به دروستی بخوینیتته وه،
بوئه نه ختیک وه پرس ده بیت، رهنگه له
ته مه نیدا هه موو ئه و وشه و رستانه ی که
خویندوونیه تیه وه، بای شهش لاپه ره ی کتیبیک
نه بووبن، ده کریی به هه لهش خویندرا بنه وه!
به ده نگیکی گر که زیاتر جوړه لوتبه رزییه که
به روو خسارییه وه دیاره، ده لیت: خوٚتان
ببخویننه وه، به هیواشی، با هه موو وشه کان
به جوانی تیبگه م، ده ی ببخویننه وه.

یه کیک له نیردراوه کان به ترسیکی قوول
و دوودلییه وه سه پیری کاغه زه که ده کات و
ده سته جی سه رنجی ئاغا ده داته وه، ئاغاش به
ئاماژه ی جوولیه ی ده ستی، داوای لی دیکات که
نامه که بخوینیتته وه، ئینجا ده ست ده کات به
خویندنه وه ی:

سلاویکی گهرم له ئاغای بچووکه وه بو
ئاغای گه وره..

هيوادارم باش بن و به و نامه يه نه ختيك
دلنه و ايتان بيت.

به پريز، ئاغای گه وره مان، وهك خوتان
ده زانن، ئيستا ره وشه كه به هوئی نه و په تا و
پڙمينه وه باش نييه، خه لكی هه مووان سه رقآل
و له ته ندروستی خويان ده ترسن، تكايه نه و
نامه يه به گرنگيه وه وه ربگرن.

ويپرای نه و ريزه زوره ی جه نابتان لای من،
هيوادارم بايه خی باش به و نامه يه م بدن،
هه رچه نده هيج گومانم نييه له وه ی كه
كوتايی به و گرژيانه ی نيوانمان ده هيتيت، من
دلنيام هه موو شت باش ده بيت، نه گه ر ئيوه
ليوورده یی خوتان بنوينن، هه موو شتيك به
دلی ئيوه ده بيت.

دياره به هوئی نه و گرژييه ی نيوانمان،
كه من پيی دلخوش نیم، ئيوه توورپه بوونه و
داروده سته و پياوانت گوشارت ده خه نه سه ر
بو شه پرکردن، من زور نيگه رانم، بويه سوپاسی

جه‌نابت ده‌که‌م تاراده‌یه‌ک ئارامتان گرتووه و ریگه‌تان به‌گه‌وره‌بوونی گرتییه‌که‌ نه‌داوه، زۆر باش ده‌زانم که‌ جه‌نابتان له‌ژیر گوشاریکی زۆری پیاوه‌کانت دایت، تا هی‌رش بکه‌نه‌ سه‌ر کۆشکه‌که‌م، سوپاس که‌ ریگه‌ت به‌وه‌ کاره‌ نه‌داوه.

تکایه‌ نامه‌وی هی‌چ نا‌کۆکییه‌ک له‌نیوانماندا هه‌بی‌ت، نا‌خۆشیمان نا‌وی‌ت و هه‌ز ده‌که‌م به‌یه‌که‌وه‌ دابنیشین، له‌نزیکه‌وه‌ ئه‌و کیشه‌یه‌چاره‌سه‌ر بکه‌ین. وه‌لئ‌ ئه‌وه‌ی ئیوه‌ داواتان کردووه‌ تا کوره‌که‌م راده‌ستتان بکه‌م، ئه‌و داوایه‌ به‌شیاو نازانم و ناتوانم ئه‌وه‌ قبوول‌بکه‌م، خۆتان ده‌زانن بو‌ ئاغایه‌کی وه‌ک من، مانای شکاندن‌ی که‌رامه‌تمه‌، بو‌یه‌ جیی‌قبوول‌کردن‌ نییه‌.

گریمان قبوول‌م کرد، به‌لام پیاوه‌کانم رازی نابن، تکایه‌ ده‌توانین به‌دانشتن، ئه‌و کیشه‌یه‌ی نیوانمان چاره‌سه‌ر بکه‌ین، ئیمه‌ دوژمنی‌یه‌کتری‌نین، ته‌نیاله‌ ئه‌نجامی‌هه‌له‌یه‌کی‌ بچوو‌ک، ئیوه‌ نیگه‌ران بوونه‌ و

دەكرى به گهوره‌یى خۆتان و ریزی منیش بو
ئیه، ئاویك بهو ئاگره‌دا بکه‌ن، که خه‌ریکه
که‌سانیک له‌نیوانماندا هه‌لیده‌گیرسیین.

تکایه به‌گویی هیچ که‌س مه‌که‌ن، هه‌ز
ده‌که‌م به‌دانیشتن ئه‌و کیشه‌یه‌ چاره‌سه‌ر
بکه‌ین، شه‌ر و ئالۆزی سوودی بو که‌سمان
نابیت، ناوچه‌کامان کاول ده‌کات، تکایه به
باشی بی‌ری لی بکه‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ من
دلنیم ئیه‌ دلکی گه‌وره‌تان هه‌یه، ریگری له
هه‌لگیرسانی هه‌ر جوړه شه‌ریک ده‌که‌ن.

دوو‌باره تکام وایه به‌دانیشتن کیشه‌که
چاره‌سه‌ر بکه‌ین، لی‌ره‌وه دووپاتی ده‌که‌مه‌وه
نامه‌ویت هیچ کیشه‌یه‌ک روو بدات، به‌تایه‌تی
دژی شه‌ری نیوانمانم، وه‌لی راستیه‌که‌ی ناتوانم
کوپه‌که‌م راده‌ستتان بکه‌م، ئه‌وه بو شکۆ و
پیگه‌که‌م و خانه‌دانی من باش نابیت، ئه‌گه‌ر
ئه‌وه قبوول بکه‌م، کو‌تایی به‌پیگه‌ و شکۆم
دیت.

تکایه به‌باشی بی‌ر بکه‌نه‌وه، نامه‌ویت
شکۆم پرووشیت، مردنم پی‌باشتره‌ له‌وه‌ی

ئەو سووکایه‌تییه قبوول بکه‌م، دەمه‌وئیت
 ئەو گرژیییه‌ی نیوانمان به شادی و ئاهه‌نگی‌پران
 کوئایی پی بهئینین، ئەگەرچی به کیشه‌یه‌کی
 گه‌وره‌ی نابینم و ئاماده‌شم خووم ده‌رسی
 کوره‌که‌م بده‌م، له پای ئەو بی‌پزویییه‌ی
 به‌رانبه‌ر ئیوه‌ کردوو‌یه‌تی، پیش‌جه‌نابیشته‌،
 هه‌ر خووم ئەوه‌ی لی قبوول ناکه‌م، سزام داوه
 و سزای زیاتریشی ده‌ده‌م، به‌لام ناتوانم راده‌ستی
 بکه‌م، بۆیه‌ هیواخوازم به‌ دئیک‌کی گه‌وره‌وه
 ئاوئیک‌ به‌و ئاگره‌دا بکه‌ن، که‌ خه‌لکانئیک‌
 ده‌یان‌ه‌وئێ کۆشکه‌کانمانی پی بسووتینن، وه‌ک
 خووت ده‌زانیت، ئەنجامی شه‌ر بو هه‌ردوولامان
 ته‌نیا مالوئیرانی لی ده‌که‌وئته‌وه، تکایه‌ بیر له
 شه‌ر مه‌که‌نه‌وه و بو هه‌ر شتیک‌، جگه‌ له
 راده‌ستکردنی کوره‌که‌م، من ئاماده‌م.

A vertical black bar is positioned on the left side of the page. In the center of the bar is a large, white, serif-style number '5'. At the bottom of the bar, there is a white, textured, circular pattern that resembles a cluster of small, irregular shapes, possibly representing a biological or geological specimen.

5

له هوڻيكي گهوره دام، به دهيان پزيشك
و كارمه ندى ته ندروستى تيدا له جوولهن،
هه ريه كه و به شتيكه وه سه رقالن، به هوڻي
پوشيني گاونى پزيشك و كارمه نده كانه وه، سڀي
ده چي ته وه، هه روه ها قه ره ويڻله و ژوره بچووك
و يه كه نه فه ريه كان، كه به په روي سڀي
له سه ر رووبه رى مه تر و نيو تا دوو مه تر دا
دروستكراون و هه ر يه كه يان نه خو شيكيان
تى ئاخي نراوه، ژينگه يه كى سڀي و ئالوزيان
دروستكردووه.

ھۆلەكە پېش ئەوہی لہ ھۆلېكى
 نہ خوشخانہ بچیت، زیاتر لہ دہروزہیہ کی
 چاوپروانی دہچیت بہرہ و گۆرستان، یان
 دووبارہ بۆ ناو کۆمہ لگہ، ہیچ کات ھیندہی
 ئەو چرکہ ساتہ ھہستم بہ ترس نہ کردووہ بہ
 پیچہوانہی ھہموو جارہکانی دیکہ، ئەمجارہ
 زیاد لہوہی خۆم ھہستی پی بکہم، ھہست
 بہ ترس و تۆقین دہکہم، تا ئاستی ئەوہی
 لہ ترساندا خہریکہ کۆکہ و پڙمینہ کہمم بیر
 دہچیتہوہ، ئەمہش بہدبہختییہ، خۆ من بہ
 ھۆی کۆکہ و پڙمینہوہ بۆ ئیرہ ھیندراوم،
 نزیکہی نیو سہعاتیک تپہریوہ، کہچی ھیشتا
 یہک کہس نہ پزیشک نہ کارمہند بہلامہوہ
 نہ ھاتوون، ہیچ کہسیکی خۆمانیش لہوئی
 نابینم، بہ ھۆی ئەوہی ئەو کہسانہی تووشی
 ئەو پەتا توندہ دہبن، لہ کہسانی دیکہ
 دوور دہخرینہوہ و بہ گۆیرہی رینوینبیہکانی
 بنکہ تہندروسستیہکان ہیچ کہسیکی تووشبوو
 نابیت کہسانی نزیکیان لئی نزیك ببنہوہ،
 دواتر برپاریشدرہ تہواوی ھہموو ئەو

که‌سانه‌ش راپیچی بنکه‌کان بکرین، که‌له
زیکي نه‌خۆشه‌که بوونه ئینجا مال بیت یان
شوینکار.

ئێستا ئازادم! به‌ ئاره‌زووی خۆم له
هۆله‌که‌دا ده‌پژم و ده‌کوکم، هیچ که‌سیش
مۆرهم لی ناکات، به‌ پیچه‌وانه‌ی هه‌موو
شوینکاته‌کانی دیکه‌ی شار، مال و گه‌ره‌ک، له‌و
هۆله‌دا پژمین و کوکه‌یه‌کجار زۆر ئاساین،
ده‌توانیت به‌ ئاره‌زووی خۆت بکوکی، تا
تاقه‌ت له‌به‌ردایه‌ بکوکه، منه‌تی که‌س مه‌زانه،
ئاخر ریك شوینی پژمین و کوکه‌یه، نه‌خۆش
کاتیك ری ده‌که‌وئته‌ ناو ئه‌و هۆله‌وه، ئیدی
هه‌ست ده‌کات، پییه‌کی له‌ ژیان و پییه‌که‌ی
دیکه‌ی له‌ گۆرستاندایه، له‌و نیو سه‌عاته‌ی
ژیانی ناو هۆله‌که‌دا درکم به‌وه‌ کردوو
ئه‌وانه‌ی پی ده‌نینه‌ ناو ئه‌و هۆله‌وه، به‌شی
زۆری پزیشک و کارمه‌نده‌کان، سۆزیان به‌رانبه‌ر
نه‌خۆشه‌کان نامیئت و هه‌رچی به‌زه‌یی هه‌یه
پیش ئه‌وه‌ی پی بخه‌نه‌ هۆله‌که‌وه له‌ ناخی
خۆیانی ده‌رده‌هینن و تووریی هه‌لده‌دن بو

ئەو ەى كاتىك چاويان بە نەخۇشېك دەكەوېت،
جگە لە كارە پزىشكىيەكەى خۇيان، ەىچ
شتىكى دىكە كاريگەريان لەسەر نەكات.

سەختە بتوانىت لە ھۆلېكى وا ترسناكدا
ئومىدت بە ژيان لە دلدا نەمرىت، ەەر لە
خۇمەو ە كاتىك خرامە ناو ھۆلەكەو ە، وەك
شريتىكى نۇستالۇژيايى وىناى ەمموو ئەو
گۆرستان و مەراسىمانەى مردوووان و كفنكردى
تەرم و جوولەى خاكەناس و تەپوتۇزى بە
خاكسپاردنى مردوووانم ھاتەو ە پىش چا،
بىرم كەوتنەو ە، بەلى، رىك بەو جورە ەمموو
رەفتار و ەلەسوكەوتەكامم لە ژيانى ئاسايى
دېنەو ە يادگەم، تەنبا شتىكى زۇر خۇشە،
ئەو ەىش دەتوانىت بېژمى!

سەختە مروۇف ئەگەر نەختىك درك بە ژيان
بكات، كاتىك دەخرىتە ئەو ھۆلەو ە نەترسىت
و شرىتەكانى ژيانى ئاسايى و وىناكانى ناو
گۆرستانى بىر نەكەوېتەو ە، ئى مىمۇرى
مروۇف واىە، تۆ ھەر ئاگاشت لىى نىيە،
ئەو بە شىنەيى ئىشى خۇى دەكات، باش و

خراپيه کانت تۆمار ده کات، تۆ هر درکيشت
پيى نه کردوو و هك باز هه ميشه به سهر
سه رته و هيه و ئه وهى ده يکه يت و ده يلى،
تۆمارى ده کات، له پريکدا که تۆ پيوستت پيى
هه يه، ده يان خاته وه بهر چاوت، و ينه کانت،
گفتوگو کانت، گريان و پيکه نينه کانت، دلته نگى
و سته پر له به خته وه ريه کانت، هه موويت
پي نيشان ده داته وه، ئينجا تۆ ئاره زووى
خۆته دلته پيان خو ش ده يت يان دلته نگ
ده يت، ئه و ته نيا ميموريه که و کارى خو ي
ده کات، ئيشى به ئاره زوو و سه ليقه ي تۆ نيه،
تۆ هه رچى بکه يت، ئه و له برى تۆ و له دلئى
خۆيدا، بو ت هه لده گري ت و له کاتى پيوستدا
پي تى ده به خش يته وه.

سهرم ئيش ده کات، ده له رزم، پله ي گهرمى
له شم به رزه، هو له که ش پري تى له پزيشک و
کارمهنده، به شي وهى به رزى و نرمى سنگيان
ده زانم کاميان ژنن و کامه يان پياون، ئاخه
هه تا ئيستا وا به ره و کاتر مي ريک ده چي ت،
که س ئاوپرى لي م نه داته وه، گله يى ناکه م،

ھەموو شتېك روونە بە ھۆی سەرقالییانەوہیہ
 بە نہخۆشەکان، بۆیە نایەن، سەرئەنجام
 نۆرەى منیش دىت، ئىنجا بەزمەكەى من
 دەستپیدەكات، پیناچیت ھىچ كەس قسەيەكى
 خۆشم لەگەلدا بكات، دلنیام لەوہى ھەوالیكى
 ناخۆشم پى دەلین، كە تووشى پەتا و پژمینە
 توندەكە بوومە، ئىتر بە ھۆیەوہ سەرلەبەرى
 ژیانم گۆرانى بەسەردا دىت، رەنگە بشمرم،
 ئاخىر دەلین چارەسەرى قورسە و زۆربەى
 كاتەكان مروّف لە چنگ پەتاكە رزگارى نابىت.
 بە تۆنى دەنگى دەیناسمەوہ، كاتىك
 دەللى خەمت نەبىت قسەم لەگەل پزىشكە
 گەورەكە كەردووە، نەختىكى دىكە بە خۆى و
 تىمەكەيەوہ دینە لات و پشكنیت بو دەكەن،
 كۆكەيەك دەكەم بە پىچەوانەوہ ئەمجارە
 لىم دوور ناكەوئتەوہ. ئەویش دەللىت: بكوکە
 بە ئارەزووى خۆت، ئىرە شوینكاتى پژمین و
 كۆكەيە.

ھىچ نالىم، چەند جارىكى دىكەش دەكۆكم
 و يەك دووجارىش پژمینى توند لەگەل

کۆکه‌کان له‌ کونه‌لووتمه‌وه‌ هورووژم ده‌هیننه
ده‌ره‌وه‌.

پیده‌که‌نیت، به‌ ده‌نگی هه‌ست ده‌که‌م،
ئه‌گه‌رچی رووخساریشی نابینم، وه‌لئ له‌
چاوه‌کانیدا هه‌ست ده‌که‌م یه‌کیکه‌ له‌ کچه‌
جوانه‌کانی ناو هوۆله‌که‌، وه‌ک فریشته‌یه‌ک بیت
بو من نیردرا بیت، ئاخر که‌س قسه‌م له‌گه‌لدا
ناکات، ئه‌وه‌ نه‌بیت! که‌وایه‌ بوچی فریشته
نییه‌؟

به‌لئ، تۆنی ده‌نگی هه‌مان ئه‌وه‌ کچه‌یه‌
له‌گه‌ل تیمه‌که‌ی به‌ دوامدا هاتنه‌ ماله‌وه‌
و قسه‌ی له‌گه‌لدا کردم، دواتر فه‌رمانی
راپێچکردمی بو ناو ئامبوۆلانسه‌که‌ دا، ئه‌وه‌تا
به‌هووی فه‌رمانه‌که‌یه‌وه‌ لێره‌م، لێی زویر نیم،
ده‌زانم ته‌نیا ئه‌رکی خووی راده‌په‌رینیت، خو
له‌ویش له‌ مالیش له‌گه‌لم پشوودرێژ بوو،
ئه‌گه‌رچی رژد بوو له‌ راپه‌راندنی کاره‌که‌یدا،
به‌س هیچ جووره‌ هه‌لسوکه‌وتیکی ئه‌وتووم
لێی نه‌دیت، نیگه‌رانم بکات و لێی تووپه‌
بم، ئی کچان وه‌هان، میهره‌بانن، به‌ تایه‌تی

پزیشك و په‌رستار و كارم‌نده‌كانی نه‌خوښخانه،
زیاتر به‌ته‌نگ نه‌خوښه‌وه ده‌چن، هه‌موویان
نا، هه‌یانه سیفه‌تی پیاویان هه‌یه، تووره و
له‌خوبایی، هه‌ر ده‌لئی نه‌خوښ کالایه‌که له‌ژیر
ده‌ستیاندایه، به‌ئاره‌زووی خویان مامه‌له‌ی
له‌گه‌لدا ده‌که‌ن.

سه‌یری ده‌که‌م، هیچ شوینئیکی رووخساری
نابینم، جگه‌له‌چاوه‌کانی نه‌بیټ، ئه‌ویش
له‌پشتی چاویلکه‌که‌یه‌وه دیارن، به‌توئی
ده‌نگیدا، به‌لئی، چاوه‌کانی هه‌ست ده‌که‌م
کچپکی جوانه! ئی جه‌سته‌یه‌کی پپیشی
هه‌یه، که‌له‌ناو جله‌گاونییه‌که‌یدا به‌جوانی
هه‌ست به‌به‌رزی و نزمی و له‌شی گوشتنی
ده‌که‌م، ئی تخوا ئه‌مه‌که‌ی کاتی ئه‌وه‌یه
تویره‌که‌به‌وه‌موو پڙمین و کوکه‌تونده‌ته‌وه
که‌خه‌لکی له‌چنگت راده‌که‌ن، سه‌یری به‌رزی
و نزمی له‌شولاری کچه‌کارم‌هنئیکی ته‌ندروستی
ده‌که‌یت! کئی نالیټ پزیشکیش نییه، خو
ئه‌گه‌ر پزیشك بیټ، چوون هه‌ر ناپرژټته‌سه‌ر
ئه‌وه‌ی شه‌ش قسه‌ی زیاده‌شت له‌گه‌لدا بکات،

جگه له کاره که ی، وهك چاودپیری نه خوشه کان.
له تاو کۆکه و پژمین ئۆقره م نه ماوه، دلم
خورپه خورپیتی، ده میك خیرا و ده میك هیواش
لئ ده دات، ئاره قم کردوو ته وه، که چی هه ست
ده که م سه د له سه د هی نه خوشیه که م
نییه، به هوی تۆنی ده نگی ئه و کچه وه یه،
که پیش ئه وه ی رووخساری بیینم، هه ست
ده که م فریشته یه که و له ژیر جله گاونییه که یه وه
خۆیم نیشان ده دات، ناییینم، وه لئ ده زانم
فریشته یه که بو خوی.

بیرکردنه وه م کۆده که مه وه، ده بینم به
ته نیام و کچه که ش له سه ر سه رم نه ماوه، بو
کوئی رویشت، ده بی جاریکی دیکه ش بیته وه،
به راستی نازانم چۆن رویشت و که ی! ئی هه ر
به راستی هه ز ده که م ئه مجاره ش بیینمه وه،
قه نبا با هه ر له ژیر جله گاونییه که یه وه
بیّت، هه ر تۆنی ده نگی به سه و ئاسووده ییم
پێده به خشیّت.

ديسان له ئانوساتی ئه و بیرکردنه وه یه دام،
له پریکدا ده نگی ده بیستم، سه یری ده که م

له سهر سهرم وه ستاوه، چاويلكه ي له چاودايه،
ئى خو ټه وه هر ده بى چاويلكه به كار
بييت، ئاخر ئيمه قايرؤسين، ټه وه ي ده ستمان
لى بدات و هه ناسه ي تيكه ل به هه ناسه مان
بييت، تووشى به تووشى قايرؤسه كه ده بيت،
ټه وكات ئيمه و ټه وانيش جياوازييمان ناييت و
ده بين به مروقى قايرؤسى!

ئىستا دىن، له ژووره كانى ديكه پشكينين
بو نه خو شه كان ده كهن، به خواى له بهر تو پيم
گوتن زووتر سهر دانت بكه ن، راستى من خو م
ناتوانم پشكينين بو بكه م، هيشتا زانكو م
ته واو نه كردوو و ته نيا وه ك خو به خشيك له م
هه لمه ته دا يارمه تى نه خو شخانه كان ده دم،
راستى ټه وه بو خو شم باشتره، ده رفه ت بو و
بو ټه وه ي ټه زمونى كردارى په يدا بكه م،
هيشتا ساليك م ماوه بو ټه وه ي زانكو ته واو
بكه م و بيمه پزيشك.

ټه مه قسه ي ټه و كچه يه كه له ژير جله
گاونييه كه وه سهر دانم ده كات و پيم وايه
فريشته يه كه بو من ها تو وه، به هو يه وه

ههست ده کهم که متر ئاگام له پژمین و
کوکه کهم ماوه، به دەم پژمینه وه قسه له گه ل
کچه ی ژیر جله گاونییه که ده کهم، ئه ویش
خه ریکه له خۆیه وه له گه لم ده که ویته
گفتوگۆیه کی قوول هوه، ئه گهر وا نییه بوچی
باسی ژیانسی خۆیم بو ده کات!

که ی زانکو ته واو ده کات و سالی
چه نده میتی به خۆبه خش لیره کار ده کات و
ده یه ویت ته زموونی کرداری پهیدا بکات!
ئه مانه چه په یوه ندییه کیان به منه وه هه ن،
ئه گهر مه به ستیکی نه بییت، ئاخر ئه و من
ده بینیت!

به لی هه موو ئه و قسانه له م کاته دا که
به ده گمه ن پزیشک و کارمه نده کان به مجوره
قسه له گه ل نه خوشه کاندای ده که ن، ئه و کچه
که ئیستا رو لی پزیشک ده گیریت، به قوولی
قسه م له گه لدا ده کات، ئه مه به بی هوکار نییه!
نا، شتیک هه یه من نایزانم، یان شتیک روو
ده دات.

به دەم کوکه و پژمینه وه پی ده لیم: تو

کچیکى چەند باشیت، جگه له تو تا ئیستا
 کەس بەلامهوه نه هاتوو، ده لئی من ده ناسیت!
 وا بهم جوړه ره فتارم له گه لدا ده کهیت؟
 ئەویش به هیواشی، ده لیت: نا، نا،
 هەرگیز توّم نه دیوه.

که میك بیدەنگ دەبم، سهیری چاوه کانی
 ده کهم، به ئاسته م له پشته چاویلکه کانیه وه
 دیارن، پاشان وه لامی ده ده مه وه: به راستی
 سهیره! خه ریکه بیرم ده چیته وه له
 نه خوشخانه دام، وا هه ست ده کهم به هیواشی
 باری قورسی ده روونم سووک ده بیت، راستی
 من زیاتر له قسه ی خه لکی ده ترسم تا خودی
 نه خوشییه که، خوّم ده زانم هیچ کیشه یه کم نییه،
 به وه دا ده زانم ده یان جاری دیکه ش هه مان
 په تام گرتوو و بئ ئەوه ی سه ردانی هیچ
 نه خوشخانه و لای پزیشکینکیش بکه م، هه ر خوّم
 چاک بوومه ته وه، به لام ئیستا دوخه که گوپراوه،
 کهس باوه ر به کهس ناکات، هه مووان له
 پڙمین ده ترسن، خو پڙمینی ئاسایی مامه له ی
 پڙمینی توندى له گه لدا ده کریت، ئاییی که

ناخۆشه! سوپاس بوۆ توۆ كه بهردهوام سهردانم
ده كه يت.

به توۆئىكى نهرم وهلام ده داته وه: نا، نا،
من ته نيا ئهركى خۆمم جيبه جيكردوه، نازانم
هه ر له خۆمه وه هه ز ده كه م له نزيكه وه
چاوم لیت بیت، ئه گه رچى ده بى چاودىرى
هه ر كه سيكى ديكه ش بكه ين، به لام تينا گه م
به رانبه ر توۆ بوچى ئه وه هه سته م بوۆ دروست
بووه، هه ست ده كه م پژمينه كه ت هى په تا
تونده كه نييه! به كوۆكه و دوۆخى ته ندروستيت
دياره، سه ره راي ئه وه جارئى ده بى چاوه رپئى
بكه ين هه تا پزيشكه كان بريارى كوۆتايى ده دن.
كچه كه جارئى تر ده روات و دواى ماوه يه كى
كورت، ره نكه دوو خوله كيك ده بيت، به خوۆ
تيمپكى گه وره وه ده گه نه سه ر سه رم، رووخسارى
كه سيان به ته واوه تى نابينم وهك ئه وه ي له
دوو دونياى جياوازدا بين، جله گاونيبه كانيان
ديوارئيكيان له ئيواغاندا دروست كردوه،
پزيشكه گه وره كه ئامپريكى پزيشكى له سه ر
ناوچه وانم راده گريت و ماوه يه كى كه م هه ستم

لی راده گریټ، پاشان به زمانی ئینگلیزی
 قسه له گه ل کارمه ننده کانداه کات و یه کسه ر
 ده پرواته وه، ته وای کارمه ننده کانیش وه ک ریزی
 میرووله یه ک به دوا ی یه کدا قهره ویله که ی من
 چیده هیلن، ته نیا کچه خو به خشه که نه ییت،
 ده مینیته وه.

ئیستا هه ست ده که م رۆلی ئه و کچه
 له کارمه ندیکه وه خه ریکه بو چاودی ری من
 ده گو پریټ، ئاخر به رده وام سه ردانم ده کات و
 ته نیا بو چه ند خوله کی ک لی م دوور ده که ویته وه
 و به په له ده گه ریته وه لام.

ئه ری من به باشی له ئینگلیزی تینا گه م،
 تکایه ده توانیت پی م بلئی پزیشکه که چی به
 تیمه که ی گوت؟ راستی دل م ده ترسیټ!

ئه ویش ده موده ست به شیویه که که بیه ویټ
 دل ی من بداته وه، ده لیټ: نا، نا، مه ترسه
 شتیکی خراپی نه گوت، ته نیا گوتی تاکه ی زور
 به رز نییه و داوای کرد هه ندی پشکنینت بو
 بگریټ، دوا ی پشکنینه کان هه موو شتمان بو
 روون ده بیته وه، ئه نجامی سامپله که ت بریاری

کوئای ده دات!

ئیسنا زور دلخوشم، خه ریکه قهره ویله که
سه ره وژیر بکه م و یه کراست هو له که
جیبه یلم، به لام کالیی چاوکال پیی گوتووم
ده بی نه ختیکی دیکه ش چاوه ری بکه م
تا ده گوازیمه وه بو به شیکی دیکه ی
نه خوشخانه که. به لی، به قسه ی نه، ئیره
به شی یه کلاییکردنه وه ی جو ری په تاکانه، لیره
له م به شه گوره یه دا، هه موو شت یه کلایی
ده کرینه وه، نه گهر کوکه و پزمینه که ت ناسایی
بن، نه وا باستر، نه گینا چاره نووسیکی دیکه ت
ده بی ت، نه و ماوه یه وایه، نه وه ی نه ختیکی
کوکه و پزمینی توند بی ت و چنده جاریک له
دوای یه کدی بی ت، یه کراست یان ده بی خو ی
بیته نه خوشخانه یان وه ک چون هاتن به دوای
مندا، نه وها ده خریته سه ر قهره ویله وه.

ئیسنا دین و له و دردوئگییه رزگارم ده بی ت،
ئی به خوای خو ی وایگوت، تو بلئی من به
هه له لی تی نه گه یشتم! نا، نا، دلنیام گوتی
ده گوازیمه وه بو به شیکی ناسایی و له وی

چاره سهری دیکه م بو ده کریت، وایگوت،
 دلنیام له وهی وایگوت، قابیله من به هه له
 لیی حالیوو بیتم!

دردۆنگی ناویت، ئیستا دین و ده مگوازنه وه،
 خووی وای گوت، به لی، کالیی چاواکال وای
 گوت، به گوپکانی خووم گویم لیی بوو گوتی
 تو کیشهت نییه، راسته پڙمینه کهت نه ختیک
 تونده، به لام ئه وه نییه که ئیمه به دواتدا
 هاتین، هه ره وکردنیکی قورگته و لیی
 کردوویت به کوکه و پڙمین، ئی خو دوا
 رویشتنی پزیشکه کهش هاتن و چه ند جاریک
 سامپلی خوینیان لیم وه رگرت، ته واو پیویست
 ناکات میشکی خووم ئالۆز بکه م، ئیستا نا
 ئیستا دین.

ته واو روچوو مه ته ناو خه یاله وه، له پرپیکدا
 دوو سی کهس به بی ئه وهی کالیی چاواکالیان
 له گه لدا بیت، دینه لام، هه ندی سه یری فایل و
 پشکینینه کانم ده کهن و پاشان یه کیکیان ده لییت:
 ته واو خویه تی، کالییش وای گوت، ده ی په له
 بکه ن، بو به شی پڙمینه ئاساییه کان بیگوازنه وه.

ههچ قسه يهك ناكهم، پيشتر نه نجامه كه م
ده زانی، به ده م سه يركردنی كارمه نده كانه وه كه
له ناو جلی گاونه وه ههچ شوپنیکی جه سته یان
دیار نییه، ته نیا له ژیر چاویلکه كانیان چاویان
ده بینم، سه رقالی ناماده سازین بو گواستنه وه م.

هوئیکی گه وره ی تژی له نه خوش، له
یهك كاتدا به ده یان كه س ده پژمن، كارمه ند و
پزیشكه كانیش له جوولله ی به رده وامدان و هه ر
یه كه ی له لای نه خوشیكه وه ن، نه وه نده ده زانم
له سه ر قه ره ویله یهك خوم ده بینمه وه، بی
ههچ قسه كردنیك كارمه نده كان جیم ده هیلن
و منیش ده ست ده كه م به چاوگیپران به دوا ی
كالپدا، نییه، نازانم بو له گه ل نه واندا نه هات!
ته واو پیناچیت جاریکی دیکه چاوم پیی
بكه ویتته وه، نه و له به شه كه ی دیکه یه، له وئی
کاری ده كرد، پیناچیت چیت کاتی سه ردانیكردنی
منی هه بییت، ئی خو ئیت رینگه شم نادهن
بچمه وه بو نه وه ی قسه ی له گه لدا بکه م. نا،
نا، راستیه كه ی نه و به شه، ناخوشترین شوینی

نه خوښخانه كه يه و له ژير چاود پريه كي توندايه،
 كه س بو ي نيه بچپته نه وې، جگه له وان ه ي
 هاوشيو ه ي من، به نا چاري ده بر درينه نه وې،
 ناخر له وې جوړي په تاكان ده ستنيشان ده كر ين،
 ناييت كه س سهر داني به شه كه بكات، ده تر سن
 نه خوښ هه لبيت و خو ي له پزيشكه كان و
 نه خوښخانه بشاري ته وه.

كات به هيواشي ده پروات و نابري ته وه،
 جگه له دوو كارم نند و پيداني دوو سي
 دنكه حه پيش، هيچ كه سي ديكه سهر داني
 نه كرده وم، ئيستا ده زانم من كيشه گه وره كه م
 نيه و نه و خه مه قور سه م له سهر ده روونم
 نه ما، كه چي خه مي كالي ي چاوكالمه، ده تر سم
 ئيتر نه يينمه وه، نازانم بوچي نه وه نده خه مي
 لي ده خو م! ئي خو نه و ته نيا نه ركي خو ي
 وه ك كارم نديك جي به جي ده كرد و ئيدي
 براه وه، كه وايه چ پيوست ده كات خه مي لي
 بخو م!

به رده وام نه و جوړه بير كرده وان ه ميشكم
 ده تنن، ناتوانم له زاكيره ميان بسر مه وه، هه ر

له خۆمهوه ههز ده كهه ئه گهر بۆ يه كجاريش
بيت، به بي ده مامك و به بي جلي گاونه وه
بيينم، ئاي چه نده تامه زۆري ئه و ساته م!
تكايه ده توانيت بانگي ئه و كچه م بۆ
بكه يت، كالي ده ليم، كالي چاوكال له
به شه كه ي ديكه يه، ئه و به شه ي ميان لي
هينايه ئيره.

ئه مه تكاي منه له كارمه نديك كه كالم
بۆ بانگ بكات، ئه ويش هيچ بايه خيك به
داواكه م نادات و به ساردويه كه وه وه لامم
ده داته وه: ببوره من كاتم نييه، هيچ
كه سيكيش به ناوي كالي چاوكاله وه ناناسم!
رهنگه تۆ ته نيا خه يالت كرديت، ئه گينا ليره
ئه و ناوه ههر نييه.

وه لام ي ده ده مه وه: ياني چي نييه! ئاخ
به خۆي ناوه كه ي پيم گوت، له وه ش ناچيت
كچيكي فيلباز بيت و بۆ سيناريو واي گوتيت،
ئى خو من كارم به وه هه بوو به پيچه وانه وه
ئه و هيچ پيوستيه كي به من نييه، ئينجا
منيك كه ئه وكات گوماني خراپم لي ده كرا،

ههموو کهس ئاماده نه بوون زور لیم نزیك
 بینه وه، کالیی چاوکال نه بیټ. بهرده وام
 ده هاته لام و زانیاری ده دامی.
 پزیشکه که ئاگاداری کردوومه ته وه که جاری
 پیویست ده کات له نه خوښخانه میمنه وه،
 وه لی ئیستا ده توانم چاوم به که سوکاره که شم
 بکه ویټ، به لام پیویسته له ژیر چاودیاری توندی
 کارم هند و به به ستنی ده مامکه وه بیټ، به س
 ئاماده نیم ژماره ی ته له فونی هیچ یه کیکیان
 بده مه پزیشک و کارم نده کان، ده مه ویټ
 وه ک سوپرایزیك بگه پریمه وه مال. ئاخر ئه وان
 هه والی پڙمینه که ی منیان دایه هیله گه رمه کان
 و ئه وانیش بنکه ی نه خوښخانه کانیان لیم
 ئاگادار کرده وه و دواتر تیمه که ی کالی هاتن،
 راسته به هو ی ئه وه ره فتاره یان سوو دم بینی
 له وه ی کالییم ناسی، که چی هه رگیز نایان بوورم
 و له دلما هه موو شتیك هه لده گرم، بو کاتی
 پیویست ئه وه ی له دلما یه پییان هه لده پریم.
 له وه تای هیتر اومه ته ئه وه به شه وه، له بری
 ئه وه ی تامه زوری چوونه ده ره وه م هه بیټ، به

پېچهوانه وه هه زناکه م برۆمه ده ری، چونکه
کالیی چاواکال هه موو شته کانی پېچهوانه
کردوو هه وه، به هوی ئه وه وه نامه ویت بچمه
ده ری تا ئه وکاته ی جاریکی دیکه ده بیمنه وه.
دلنیا م دیت، ئه و کاری زوری هه یه، بویه
تا ئیستا نه هاتوو ه، ئه گینا ئیستا سه ردانی
ده کردم، له و کچانه نه بوو له فیلباز بچیت،
شیتیک له ناخیدا هه ستم پیی ده کرد
ده تگوت فریشته یه، هه ل سوکه وه ته کانی ئاسایی
نه بوون، هینده به ری ز بوو له گه لمد، باوه ر
ناکه م هه چ کارمه ندیک یان پزیشکیک له گه ل
نه خو شه کانیاندا و ابن، ئینجا ئه و نه خو شیه یه
مینش، پزیمینکی توند که هه موو که س به
پزیشک و کارمه ند و خه لکی لیی ده ترسان،
وه لی ئه و کچه به رده وام سه ردانی ده کردم و
خه می لیم ده خوارد، نه خیر، هه چ که سیکی
وه کو ئه و نییه، ئاخ بو ئه و ساته ی چاوم
پیی ده که ویته و، به لام ده مامکی نه کرد بیت!
شه و و روژ تیپه رین و کالیی چاواکال
دیار نییه، ده لیی زه وی نقوومی کردوو ه،

مافی ئه وه شم نییه بچمه به شه که ی دیکه و
 هه و آلی بپرسم، ئی لیره ش سوراعیم له هه ر
 که سیك کردییت، نه یانناسیوه! ئه و واده یه ی بو
 ده رچوونیشم دانراوه، خه ریکه نزیك ده یته وه،
 به هو ی زوری ژماره ی نه خو شه کان و هه ستیاری
 دو خه که، نه خو ش ئه وه ی نه ختیك به ره و باشی
 بچییت، له کو ل خو یانی ده که نه وه و دووباره
 فری دی ده ده نه وه ده ره وه، ئیستا ده پڙم، له گه ل
 ئه وه شدا هه ست به باشی ده که م، ره نگه
 له بهر چاوه پروانی کالی ش هینده نه پڙیمه
 سه ر ئه وه ی بیر له دوخی ته ندروستی خو م
 و ئاستی پڙمینه کانم بکه مه وه، کالی هه موو
 شتیکی بیر بر دوومه ته وه، ئاخه به ته واوی
 می شکی بو خو ی کی ش کردووم، هه رچه ندی
 هه ول ده ده م می شکم له سه ر ئه وه رابینم که
 ئه و کچه ته نیا ئه رکی خو ی جیه جیکر دووه
 و هیچی دیکه نه بووه، ناتوانم، هی زیکی
 سیحراوی له ناخمدایه لئ نا، نا، تو هه له ییت،
 ئه و کچه له خو یه وه ئه و هه موو کاره ی بو
 نه کردووی، له ده ستخو تی مه ده، ئی چاوه پڙیم و

ئەویش نایەت، ئەو هیژەش لەگەڵم لە شەپری بەردەوامدایە و داوام لێ دەکات بە ئاسانی دەستبەرداری نەبم، نازانم چی بکەم! کالێ نییە و هیژەکە ی ناخیشم وازم لێ ناهێنیت، چی بکەم! چۆن تاقیبی بکەم! ئاخر کەس نایناسیت و ئەویش بە یەكجاری خۆی لێم بزر کردوو، هەر دەلێی زەوی قوتی داو.

دەمەوێ هەلبەستەو و بە دەم پیاسە کردنەو سۆراغیکی کالێ بکەم، کارمەندە کە پرساری ئەو دەم لێ دەکات بە نیازی چیم و بوچی دەمەوێت لە شوێنە کەم بجووڵیم؟ وەلامی دەدەمەو، هیچ نییە، نەختیک بێزار بوومە، هێندە لە سەر قەرەوێڵە پال بکەوم، دەمەوێت پیاسە یەکی دەرەوێ هۆلە کە بکەم. هەرچی دەکەم رینگەم نادات لە هۆلە کە دوور بکەومەو، تەنیا چەند پیاسە یەکی ناو هۆلە کە و توالییت نەبیت کە رینگە پێدراون، ئەو پێم دەلێ سەبرم هەبیت و هاكە دەریان کردم، ئەو کات بە ئارەزووی خۆم دەتوانم پیاسە بکەم، بەلام ئیستا بۆم نییە بچمە

دهره وه. به پیچه وانه ی کالیی چاوکاله وه، ئه و
 کارمهنده قسه ی رهق و سارد له رهفتاردا،
 له ریئماییه کان لاندات و ئاماده نییه چهنده
 خوله کیک به دوای کالییدا بپروات و هه والی
 چاوه پروانیی منی پی بگه یه نییت!

دوای ماوه یهك، سی کارمهنده ده مامکدار
 دینه لام، یه کیکیان به وردی سهیری دۆسیه کهم
 و ده رمان و چاره سه رییه کانم ده کات و پاشان
 له سه ر په ره کاغه زیك له و کاغه زه تاییه تیانه ی
 پزیشکه کان بو نووسینی ره چه ته به کاری
 ده هیئن، ههندی جووری ده رمان و تیینی
 ده نووسی و ئینجا به زمانی ئینگلیزی قسه
 له گه ل دوو کارمهنده که ی ترده ده کات و پاشان
 ده لییت: ئیستا تو ده توانیت له نه خوشخانه
 ده رچیت، به لام له دهره وه ئه و ده رمانانه په ییدا
 بکه، هیچ پیویست به ترس ناکات، ئه وه ی
 ئیمه لیی ده ترساین، دهرنه چوو، پیروژه،
 په تاکه ت نییه و پڙمینه که ت هه لامه تیکی
 ئاساییه و ئیستاش کۆنترۆل کراویت، به لام
 خو ت بپاریزه، په تاکه به زۆربه ی شوینه کاند

بلاو بووه ته وه، نه كا تووشى بيت.

ئهو چهن د قسه يه ده كات و ده موده ست
يه كيك له دوو كارمهنده كه ده لى: ده ي
ههر ئيستا خوت كو بكه وه، پويستمان به
قهره ويله كهت هه يه، نه خووشى تر زورن و
چيگه مان نيه، ده ي كاكه گيان ههر ئيستا
ده بى ئيره چول بكه يت.

ده موده ست به ميشكمدا ديت كه ژماره
ته له فون و ناوونيشانى خوم له سهر پارچه
كاغه زيڪ بنووسم بو ئه وه ي كاتيك كالىي
چاوكال ديتته سوراغم، كه سيك پيى بدات.
ههر چونيك بوو يه كيك له كارمهنده كچه كان
ئاماده يه پارچه كاغه زه كه م لى وه ربگريت، به و
ئوميده ي بيگه يه نيتته ده ست كالىي چاوكال.

دواي ده رچوونم له نه خووشخانه، ئينجا
قوناغه سه خته كه ي من ده ستيپيده كات، نزيكى
ههر كه سيك بيمه وه به مور يه كه وه ليم
دوور ده كه ويته وه، ريك تووشى ئه و دوخه
بوومه كه لى ده ترسام، ئه گينا خوم ده مزانى
پژمينه كه م وه كه ئه وه هزاران پژمينه ي سالانى

تہمہ نمہ، کہ چی دۆخہ کہ وای کرد ئہ مجارہ
 لہ چانسی مندا ہہ مووان لہ پڙمین بترسن،
 بہ خۆمیشہ وہ، ئہ وہ تا بہ ہۆی ئہ و پڙمینہ وہ
 ژیانم سہرلہ بہری گۆراوہ و چیتری خہ لکی وہ ک
 مامۆستا رینوینی جارن لہ نزیکہ وہ مامہ لہ م
 لہ گہ لدا ناکہن، دلنیام لہ دواي دہرچوونیشم
 لہ نہ خۆشخانہ، ئینجا من نہ خۆش دہ کہوم،
 ہیندہی مۆرہم لی بکہم و لہ ناخہ وہ
 بمشکیننہ وہ، ئاخر تاوانم چی بوو! بہ ہۆی
 پڙمینیکی ئاسایی، ئہ وہ تا خہریکہ دیواریک
 لہ نیوان و من و کۆمہ لگہ دا دروست دہ بییت،
 لہ کاتیکدا ہہ مووان دہ زانن ئہ گہر پہ تا
 توندہ کہم بووایہ، بہ و ئاسانیہ رزگارم نہ دہ بوو،
 تا ماوہیہ کی زۆر لہ گۆشہیہ کی نہ خۆشخانہ
 بییناز دہ کہ و تم.

بہ یانیہ کی زووہ، پہیتا پہیتا بہرہ و
 خویندنگہ دہرۆم، بہ تہندروسستیہ کی زۆر باشہ وہ
 وہ ک ئہ وہی ہہر نہ چوو بیتمہ نہ خۆشخانہ، ری
 دہ کہم، کۆلانہ کان وہ ک روژانی پیشتر ئاسایی

نین، جموجوئلیکی که متریان لی ده بیزیت وهك
 ئاماژه یهك کاریگه ری په تا و ترسی پژمین هیشتا
 له بره و دایه، ئیدی خو نابیئت ژیان بوه ستیئت،
 مروؤف ناتوانیئت تاسه ر خوئی بشاریته وه، پژمین
 که دیت، خوؤشت نازانی که ی و چوون دیت!
 زوربه ی ئه وانه ی تووشی په تا تونده که بوونه،
 ده لاین به هیچ شیوه یهك نازانن چوون و که ی
 و بوچی تووشیان بووه! ئه وه تا دوخه که به وه
 گه یشت، هه ر کولان و گه ره که کان ته می چوولی
 و غه میان لی نه نیشتوووه، ته میك سه رتاپای شار
 و زهوی و ئاسمانی داپوشیوه، ترس له کوکه،
 ترس له پژمین، به هه موو شوینیکی زه ویدا
 بلاو بووه ته وه.

ئو به شه بچووکه ی زهوی که منی لیم،
 له چاو سه رتاپای زه ویدا زور بچووکه، منیش
 ته نیکی بچووکم له ناو رووبه ریکی گه وره دا،
 ده نگم له ناو ئه وه هه موو ده نگانه ده رناچیئت
 و هه رچی بلیم و بکه م، که س گوئی لی نییه
 و که س ئاماده نییه هه ست له ئازاره کانم
 بگریئت، که س نایه ویئت لیم نزیك بیته وه و

گوئیستی خه مه کانم بیټ، به پیچه وانه وه به
 هر کوئیه کدا ده پڙوم، پشتم تیده کهن، ته نیا
 به هوئی پڙمینه که م، خه ریکه کو مه لگه له ناو
 خویدا ده رم بکات!

دوخی من زور سه خته، به چه شنیك
 له و به شه بچو و که ی زه ویدا، به هوئی ته نیا
 بڙمینیکه وه بچو و کتر بوومه ته وه، ده چمه
 هر لایه ك، ئینسانه کانی له یه کتری دوور
 ده که ونه وه و به موره یه که وه سه یری یه کتری
 ده که ن، نه وه تا من له و دوخه دا ته نیام، له و
 به شه بچو و که ی زه ویدا خه ریکه بزر ده بم.
 هر که پی ده نیمه خویندنگه که م به
 پیچه وانه ی هه موو روژانی پیش پڙمینه که،
 قوتابیان و ته نانه ت کارگوزاره که ش رووی خویانم
 لی و ه ده گپرن و به ره و رووم نایهن، هر هیچ
 نه بیټ به هوئی نه وه ی چه ند روژیک له
 نه خو شخانه ماومه ته وه و بو هه مووانیش روون
 بووه ته وه به هه له بردراوم بو نه خو شخانه،
 ریك قسه کانی ئاروم بیر ده که ونه وه، کاتیک
 له ته له فونه که گوتی: ماموستا هه مووان ده لپن

ده‌یگۆپین و قبوول ناکه‌ین چیت‌ر بیت‌ه پۆله‌وه
زۆر باشم له‌بیره ئارۆ گوتیشی به‌رپۆه‌به‌ره‌که‌شم
به‌لینى گواستنه‌وه‌می به‌ دایک و باوکی
خویندکاره‌کان داوه، نه‌که بیمه هۆی مه‌ترسی
به‌سه‌ر ژيانى خویندکاران.

ئىستا هه‌ر چیه‌که بکه‌م و بلیم، سوودی
نییه، ئەوان هه‌ر به‌وه‌وه‌گرتوویانه‌ پژمینه‌که‌م
ه‌ی په‌تا تونده‌که‌ بووه، ناویرن لیم نزیك
بنه‌وه، ئىستا زیاتر هه‌ست به‌ ئازاره‌کانى
ئهو پژمینه‌ ده‌که‌م، ئەو پژمینه‌ی خه‌ریکه‌ له
کۆمه‌لگه‌ دامده‌پریت و له‌ناو خۆیدا نوقمم
ده‌کات، بى‌چانسی منه، ئەگینا له‌و دۆخه
هه‌ستیاره‌دا ئەو بژمینه‌ بۆچی تووشى من
بوو، که‌ سه‌رله‌به‌رى ژيانمى گۆرى! ئەوه‌تا
خویندکاره‌کانى خۆشم نایانه‌ویت قسه‌م
له‌گه‌لدا بکه‌ن، ئاخ‌ر جاران هه‌ر که‌ چاویان
پیم ده‌که‌وت، یه‌کیك ده‌یگوت مامۆستا که‌ی
تاقیکردنه‌وه‌یه، ئەوى دیکه‌ ده‌یگوت ئه‌رى من
گۆرانیه‌که‌م ئاماده‌ کردووه، مامۆستا له‌ پۆل
بیلیم، یه‌کیکیش ده‌یگوت تخوا تخوا مامۆستا

دایکم نه خوښه، بویه نه متوانی وانه کم
 بخوینم با نه مړو تاقیکردنه وه نه که یین.

خو نه گهر یهک روژ نه چوو بوومایه ته
 قوتابخانه، نهوا بو روژی دواپی نیوهی
 قوتابییه کان پرسیاریان ده کرم و هه والیان
 ده پرسیم، زوربهی کات گولیان بوم ده هیئا،
 ناخر من هه رگیز نه موستوووه وهک ماموستاکانی
 دیکه هه لسوکه وتیان له گه لدا بکه م، به لکوو وهک
 هاوړپیه کی له وان گه وره تر مامه لم له گه لدا
 کردوون، هه ر نه وهش هوکار بووه زورچار
 نه گهر خویندکاریک کیشهی له گه ل ماموستایه کی
 دیکه دا هه بووایه، داوایان ده کرد فریایان بکهوم
 و کیشه که چاره سهر بکه م، ناخ، سهیره، نهو
 خویندکارانه ئیستا زور گوړاون!

کاتیک ده گمه پیش ده رگه ی ژووری
 بهړپوه بهرکه م، پیش نه وهی ده رفه تی
 سلوکردنم بدات، یه کسه ر ده ست بو
 ده مامکه ی سهر میزه که ی ده بات و دم و لووتی
 به ته واوی ده شارپته وه، ئینجا به ساردییه کی
 سهیره وه، وه لومی سلووه که م ده داته وه، ده لپی

باوکیم کوشتووه که له ژیر گوشاردا ناچاره
 چاوی پیم بکه‌ویت، تیده‌گه‌م ترس له
 پژمینه‌که‌یه هه‌مووانی تو‌قاندووه تا ئاستی
 ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌تا که‌س ئاماده نییه وه‌لامی
 سلاوی‌کیشم به‌گه‌رمی بداته‌وه، ئی‌باشه‌من
 چیم لی‌هاتووه! هیچ، هه‌ر چه‌ند روژیک
 تووشی پژمین بوومه و به‌هله‌بردارومه‌ته
 نه‌خوشخانه، خو‌پزیشکه‌کان خو‌یان ده‌ریان
 کردووم، ئی‌هه‌موو خزم و ناسیاو و که‌سوکار
 و هاو‌ریکانم له‌وه‌حالیوون که‌من ته‌نیا به
 گومانیکه‌وه له‌نه‌خوشخانه خه‌ویندرام، تا
 ئه‌و کاته‌ی چاره‌سه‌ری پژمینه‌که‌م کرا، دواتر
 وه‌ک گو‌یزی ساغ له‌نه‌خوشخانه هاته‌ده‌ری،
 ئیدی چ پ‌یویست ده‌کات مو‌رهم لی‌بکه‌ن!
 بو‌شایی نزیکه‌ی دوو مه‌تر له‌نیوان من
 و به‌رپوه‌به‌ره‌که‌هه‌یه، به‌تو‌نیک‌ی پر له
 شه‌رمه‌زارییه‌وه ده‌لیت: مام‌وستا رینوین بیووره
 له‌سه‌ر داوای دایک و باوکی خویندکاره‌کان
 فه‌رمانی گواستنه‌وه‌تم ده‌رکردووه، راستیه‌که‌ی
 منیش به‌و بریاره دل‌خوش نیم، به‌لام له‌ژیر

گوشاری خه لکدا ئه و بریاره م داوه، ده بی
 مپووریت، ئی دترسم خویندکاریک به هوی
 تووه تووش بیّت و دوایی شکایه تم لی بکه ن.
 قسه کانی تا بلیی ناخوش و تاقه پپرووکیئن،
 له گه ل ئه وه شدا هه ول دده م به سهر دهر وونی
 خو مدا زال بم، بویه هیچ ره فتاریکی ئه وتو
 نانویتم که هه لچوونی پیوه دیار بیّت،
 ئه گهرچی له ناخدا هه ز ده کم به بوکس
 بکیشم به دهموچاویدا و به دهنگی به رز
 بلیم سه گی سه گباب، خو من نه خوش نیم و
 پڙمینه که شم فایرۆسه که نییه، چ پیویست ده کات
 ئه و بریاره سه خیفه له دژی من بدهیت،
 به لام خو م ده گرم، دترسم هه ر شتیک بکه م
 زیاتر دوخه که له خو م تیک بده م، ره نگه
 ئه و شوین و قوتا بخانه یه ی بوشی ده چم، به
 هه مان شیوه بلین ئیمه ش نامانه ویت، بویه
 هه ول دده م به سه رخو مدا زال بم، به هیز بم،
 ئه گهرچی سه خته مرو ف له و جو ره دوخه دا
 به هیز بیّت، وه لامی دده مه وه، به تونیک
 ئه وتوو ه که هه ست بکات له ناخه وه زور لی

پهستم، پئی ده لیم: ماموستا داوات لی ده کهم به بریاره که تدا بچیته وه و ههر خوشت قسه له گهل دایک و باوکی خویندکاره کاندای بکهیت و بویان روون بکهیته وه که من هیچ کیشهیه کم نییه، تکایه پیان بللی پژمینه کهم زور ئاسایی بووه، ئیستا نه وه تا خوٹ به چاوی خوٹ ده مبینیت ته ندروستیم زور باشه و نا پژم، که وایه چ پیویست ده کات نه و بریاره قورسه له دژم بدهیت، ده زانی نه وه له دژایه تی به و لاهه هیچی دیکه نییه، ههست ده کهم پیش ههر شتیک سووکایه تییه به رانبه رم، ئاخر نه خوٹ نیم، پژمینیشم نه ماوه! ناتوانن نه و بریاره ده ربکه ن، ئی ده توانن پرساری باشبوونی ته ندروستیم له نه خوٹخانه که بکه ن که خوین پیانگوتم ته نیا به گومان هینزاو یته ته نه خوٹخانه و پژمینه که شت هی فایروسه که نییه.

له پریکدا ئاروی خویندکار خوئی ده کات به ژووردا و یه کسه ر دهستی ته و قه کردنی بوم درپژ ده کات، به پریوه به ره کهش به چاوسوور کردنه وه و

ئاماژەى جەستەيى، سەيرى دەكات بو ٴهوهى
 تەوقەم لەگە ٴدا نەكات، كەچى ئارو ٴهەر
 گويشى پى نادات، جگە لە تەوقە كردن
 دەستيشى لە مى دەكەم، ئاخىر ٴهەو تاكە
 كەسى ناو قوتابخانە كەيە لە خەمى مندايە
 و گوو بە قسەى خەلكيش نادات، ئىنجا
 ئارو دە ٴيت: ماموستا مەيەرە پۆلە كەوه،
 خو ٴندكارە كان دەرت دەكەن، تكايە مەيەرە
 پۆلە كەوه كەسيان حەز ناكەن وانەمان پى
 بٴيتەوه، ئىستا هەموويان دەمامكيان كردوو
 و دە ٴين كەى هات دەرى دەكەين، دەزانن
 تو لە قوتابخانەى، هاتم پىت بٴيم مەيەرە
 پۆلە كەوه، باشە، حەز ناكەم دەرت بكەن.

باشە ئارو گيان تو بپرۆوه پۆلە كەت،
 من چىتر نايەم بو وانەگوتنەوه، بٴى
 خو ٴندكارە كانيش ماموستا رىنو ٴن لە
 قوتابخانە كەش نامى ٴيت و بو قوتابخانە كەى
 دىكە گواستراوه تەوه، تو بپرۆ ئارو گيان، دەى
 با وانە كەت لە دەست نە دەيت.

رىك پاش چوار پىنج چركە لە رۆيشتى

ئارو، زه‌نگى مؤبايله‌که‌م لى‌ ده‌دات و
به‌په‌له‌پرووزى سه‌يرى شاشه‌ى مؤبايله‌که
ده‌که‌م، ژماره‌يه‌که و هيچ ناويك ده‌رناکه‌وييت،
هه‌ر که په‌نجه ده‌نيم به له‌مسی شاشه‌که‌دا
و په‌يوه‌نديه‌که وه‌رده‌گرم، ده‌نگى کچيکه،
دلم خورپه ده‌کات، هه‌ر له خومه‌وه گوتم
ره‌نگه کاليى چاوکال بييت، فه‌رموو خاتوون،
ئه‌وکاته‌ت باش.

جه‌نابت ماموستا ريئويى دلناسکيت؟
به‌لى، به‌لى، خويه‌تى ماموستا ريئويى
دلناسکم.

ماموستا دياره ده‌نگم ناناسيته‌وه؟
بيووره راستيه‌که‌ى نازانم! تکايه ده‌کري
خوت بناسييت.

به‌لى، من کاليى چاوکال، ئه‌و کچه‌ى
نه‌خوشخانه‌م.

يه‌کسه‌ر دلم ده‌که‌ويته ليئدانيکى توند و
زمانم ده‌جوومه‌وه، هه‌ر چوئيکه ده‌ليم، واو!
واو! که خوشحالبووم، به‌راستى زور دلخوشم
به‌و ته‌له‌فونته‌ت، راستيه‌که‌ى ده‌ميکه چاوهرى

بووم تەلەفۆن بکەیت، کاللی گیان یەك
خولەك لەسەر هیلل بمینەو، کەمیکى تر
قسان دەکەین.

کاللی لەسەر هیللە و دلێشم ترپەترپیتى،
یەكسەر لە بەرپۆه بەرەكە دەچمە پێشەو و
نووسراوى گواستەووەکەمى لى وەر دەگرم، بى
هیچ مائاوايیهك لە ژورەكەى دەچمە دەرەو
و دووبارە دەست دەکەمەو بە گفتوگۆکردن
لەگەل کاللی چاوکالدا.

نازانم چۆن لە قوتابخانەكە هاتوومەتە
دەرەو، ئیستا لە شەقامیکى نیمچە سەرەكى
رى دەکەم، ئەگەرچى ئۆتۆمبیل هاتوچۆیانە،
وەللى لە چاو رۆژانى تردا ژمارەیان کەمترن،
خەلكى جۆریك شپرزەیی و قەلەقیهەك لەژیر
دەمامکەکاندا بەو بەشانەى رووخساریانەو
دیارە کە بە دەرەو، گچکە و گەورەیان
کاتیک بە تەنیشت یەکتیدا رەت دەبن، مۆرە
لە یەکتى دەکەن و بۆشاییهکەى نیوانیان
دەپاریزن.

کاللی گیان راستییەکەى نازانم چۆنچۆنى

سوپاست بکه‌م، بو ئه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ی
 پيشکه‌شت کردم، زور زور دلخوشم به‌وه‌ی
 که‌سیکی وه‌ک تووم ناسی، ئیستا ده‌لیم خوزگه
 سالیکی پیش ئیستا، ئه‌و فایرۆسه‌ بلاوببووایه‌وه
 هاهاهاها، بو ئه‌وه‌ی زووتر ئاشنات بوومایه،
 راستی ئیستا دلخوشم به‌ ناسینت، هه‌ست
 ده‌که‌م ژیان به‌ جوړیکی دیکه‌یه‌ که‌ ئیستا
 که‌سیکی تری تیدا ده‌ناسم، جیاوازتر له
 که‌سه‌کانی دیکه‌ بایه‌خم پی‌ دهادت و له
 حه‌قیقه‌تم تیده‌گات.

کالی وه‌لامی دهادته‌وه و به‌ شهرمیکه‌وه
 ده‌لیت: ماموستا ریئوین ئیستا چوینت؟
 هه‌ست ده‌که‌م تونی ده‌نگت زور باشه،
 هیوادارم باشتیش بن.

سوپاس، راستیه‌که‌ی زور زور باشم،
 ئه‌وکاتیش گوتم هه‌ر کوکه‌ و پژمینیکی
 ئاساییم هه‌یه، که‌چی باوه‌رتان پیم نه‌کرد و
 منتان برده‌ نه‌خوشخانه.

کالی نه‌ختیک پیده‌که‌نیت و پاشان
 ده‌لیت: ئی زور زور باشه، دلخوشم به‌وه‌ی

تەندروسیت باشە، ئى خۆ منیش ئەوکاتە لە
 نەخۆشخانە وازانم پیمگوتى رەنگە کیشەى
 گەورەت نەبیت! بەلام خەتای ئیمەش نەبوو،
 تەلەفۆنمان بو کرابوو، گوايە تو پڙمینەکت
 ھى قايرۆسەکەيە و خۆت شاردووہتەوہ، ئى خۆ
 نەدەبوو چاوپۆشى بکەين، ھەر تو نەبووى،
 بگرە دەيان و سەدان کەس بەو گومانەوہ
 روژانە دەھيترينە نەخۆشخانە، دواى پشکينين،
 ئەگەر کیشەيان نەبیت، دەر دەکرين، تۆش
 و ابووى، لە پشکينين ھيچ کیشەت نەبوو،
 کەوايە پڙيويست ناکات بترسیت.

نەختىک يیدەنگ دەبم، بە دەستخۆم
 نيبە ناتوانم دەستبەردارى بيم، ئەويش چەند
 جاريك لە تەلەفۆنەکە دەلييت مامۆستا،
 مامۆستا، گویت ليّمە. دواجار بە تۆنيكى
 کزەوہ، وەك ئەوہى خۆم بو شەريک ئامادە
 بکەم، وەلامى دەدەمەوہ: کالى راستيەکەى
 زور تامەزرۆى بينينتم، حەز دەکەم لە شوينيك
 يەکدى بينين، ئەگەر بەلاتەوہ ئاسايە خۆم
 شوينەکە ديارى دەکەم، ھەر نيو سەعاتىک

يان زياتر. ٽه ویش بي هيچ ناز و مه ڪريڪه وه،
ٽاماده يی خوی بو دیداره كه دهرده برپیت.

ڪات نيوه پڙيه، جريوهی چوله كهی سهر
دره خته ڪانی نیو باخچه گشتيه كهی شار،
ديته بهر گويم، چاوه پريم، چاوه پريم، چاوه پريم،
هاكه ڪالپي چاوكال له ژير ٽه و دره ختانه وه
دهر كهوت، يه ڪسهر به ره و رووی دهر پوم، وه ڪ
چون منڊال باوهش به دايڪيدا ده ڪات، بي
شهرمانه منيش ٽه وها باوهشی پيدا ده ڪم!
له بهر خومه وه به و شيوه يه بير ده ڪه مه وه،
يه ڪسهر په شيمان ده مه وه، ٽاخر ڪي ده لپت
ٽه و قبوول ده ڪات باوهشی پيدا بکه م! نا،
نا، ناپيت يه ڪسهر بير له شتي وا بکه مه وه،
ٽه وه بو خوم باش نييه، چون ده بيت له
يه ڪم دیداردا ڪور باوهش به ڪچدا بڪات!
ٽه وه باش نييه و يه ڪسهر ڪچه گومانی خراپی
لي ده ڪات، ٽاخر چون ده بيت له گهل يه ڪم
بينيندا ٽه و ڪارهی به رانبه ر بکه م! ڪي ده لپت
خويشی هز به وه ناکات و پيش من، باوهشم

بو ناکاته وه!

نابیت شتی وا بکه م، ئەو ماوه یه خه لکی
 به هوی پڙمین هه وه هه ول ده دن بو شایی
 له نیوان خو یان و به رانه ره که یاندا دروست
 بکه ن، ئینجا منیک که تازه له نه خو شخانه
 هاتوومه ته ده ری، نابی، شتی وا بکه م، مه گه ر
 کالی خو ی لی م نزی ک بکه ویت ه وه، ئە گینا
 هیچ جو ره ده ستیش خه ری ه کی له مجوره ناکه م،
 هه ول ده دم خو م رابگرم و به سه ر ده رو ونمدا
 زال بم.

ده می که چاوه پڙیم، که چی ئەو دیار نییه،
 چهنه جاریک له شوینه که ی خو م هه لده ستمه وه،
 پیاسه یه کی کورت ده که م، ئاخه ر ئەو پیی گو تووم
 لای ئاوه که ی ناوه راستی باخچه که بوه ستم،
 بو ئەوه ی که هات یه کسه ر به دۆزیت ه وه،
 نابی ئەو ناوه جیبه یلم، به چوارده وری
 ئاوه که دا ده سوور پیمه وه و سه یری بو ق و ورده
 ماسی ناو هه وزه که ده که م که بو جوانی
 و سه رنجرا کیشانی گه شتیاران خراونه ته ناو
 هه وزه که وه، هه وزه که پڙیتی له قاز و مراوی،

به هه‌مان شیوه‌ی ماسییه‌کان، ئه‌وانیش بو
جوانی و دروستکردنی سرووشتیکی ده‌ستکرد
له‌ناو باخچه‌که‌دا راگیراون، به تاییه‌تی
خواردنیان بو له‌نزیك ئاوه‌که‌دا داده‌نین تا
به‌رده‌وام له‌ناو ئاودا مه‌له و یاریی بکه‌ن،
هه‌ر به‌پراستی دیمه‌نیک‌ی جوان به‌باخچه‌که
ده‌به‌خشن.

به‌ده‌م پیاسه و دردۆنگی و چاوه‌پروانییه‌کی
قوول، له‌پریک‌دا چاوم ده‌که‌وئته‌سه‌ر کچ و
کوړیک له‌ژیر یه‌کیک له‌داره‌کاندا که‌هه‌ر
ئه‌وه‌تا دیارن، باوه‌شیان به‌یه‌ک‌دا کردووه،
دیقه‌تیان ده‌ده‌م، خه‌ریکی ماچکردنی ناو
ده‌می یه‌کتین، ئای که‌دیمه‌نیک‌ی جوانیان به
پارکه‌که‌به‌خشیوه! له‌خۆمه‌وه‌بیر ده‌که‌مه‌وه
تو بلیی منیش بتوانم له‌گه‌ل کالی‌دا روژنیک
له‌روژان وا بکه‌ین!

هیشتا چاوه‌پریم، به‌چوارده‌وری ئاوه‌که‌دا
ده‌گه‌پریم و خۆم به‌سه‌یرکردنی قاز و
مراوییه‌کان سه‌رقال ده‌که‌م، له‌پریک‌دا ده‌نگیک‌ی
ناسک، که‌یه‌ک‌سه‌ر خورپه‌یه‌که‌ده‌خاته

دلْمه وه، به ئاگام دینیتته وه، خوځیه تی، به لئی خوځیه تی، ده نگی کالییه، ئاور ده ده مه وه، کچ کچ رووخساری له مانگه شه و ده چیت له کهناری رووباریکدا بدره وشیتته وه، راستیه که ی به ده ستخوم نییه ناتوانم به سه رخومدا زال بم، زارم ته ته له ده کات و ده مه ویت قسه بکم، وه لئی ناتوانم، ئه ویش نه ختیک حه په ساوه، که یه که مجاره له شوینیکی ئه وها ده مینیت، بو ماوه ی پینج شه ش چرکه بیده نگ و به قوولی سه یری ناوچاوی یه کتری ده که ین، ئینجا غیره تیک ده ده مه خوم و ده لیم، به خیرییی کالیی چاوکال!

کالی چ کالییه! قژیکی خاو تا نزیک به رزاییه کانی سمتی شوږبووه ته وه، ملوانکه یه کی کریستالی له ملدایه که به موروی شین و سوور رازاوه ته وه، پیتیکی (K) ی ئینگلیزیش وه ک ئاماژه ی ناوی کالی به گوره یی له ناوه راستی ملوانکه که یدا ده بریسکیتته وه، به شیویه که تیشکی ئه و پیته ئینگلیزیه له چاوم ده دات، ده موده ست به ره و قوولایی روم شوږ

ده‌بیتته‌وه، قوولاییه‌ك هیچ‌كس ناتوانیت
ده‌ستی پپی‌بگات و بو‌هه‌تاهه‌تایه‌ش ده‌بیتته
شوینی‌ئه‌و تیشکه‌به‌هی‌زه‌که‌له‌کالیوه
سه‌رچاوه‌ده‌گری‌ت.

سه‌یری‌هه‌موو‌به‌شی‌کی‌جه‌سته‌ی‌ده‌که‌م،
ئاگام‌له‌خوم‌نه‌ماوه‌به‌جوړیک‌لی‌ی‌ورد
ده‌مه‌وه‌ده‌لی‌ی‌به‌دوای‌مرووی‌کی‌بچوو‌کدا
له‌سه‌ر‌جه‌سته‌ی‌ده‌گه‌ریم، پانتو‌لی‌کی‌جینس
له‌و‌جوړانه‌ی‌که‌کو‌مپانی‌اکان‌وه‌ك‌مو‌دی‌لی‌ك
سه‌ر‌ئه‌ژنو‌کانیان‌ده‌دپرن‌و‌له‌ناو‌ئه‌و‌کونانه‌دا
پی‌ستی‌کی‌سپی‌ژنان‌به‌دی‌ار‌ده‌که‌ون، پی‌اوان
کاتی‌ك‌له‌و‌کونه‌بچوو‌کانه‌وه‌به‌شی‌کی‌که‌می
جه‌سته‌ی‌ژنان‌ده‌بینن، ئیدی‌هه‌ر‌له‌و‌کونه
بچوو‌که‌وه‌سه‌رنجی‌ته‌واوی‌جه‌سته‌ی‌ژنان
ده‌ده‌ن، تا‌ده‌گه‌نه‌ژیر‌ستی‌انیشیان!

به‌لی‌ی، ئه‌و‌کونه‌بچوو‌کانه‌له‌چاوی
پی‌اوان‌دا‌یه‌کجار‌گه‌وره‌ده‌بن، به‌و‌ناسته‌ی
پی‌اوان‌خویان‌بچوو‌ك‌ده‌که‌نه‌وه‌و‌لی‌یان‌ه‌وه
به‌ورد‌و‌درشتی‌جه‌شته‌ی‌ژنان‌دا‌ده‌گه‌رین
و‌به‌خه‌یال‌ده‌ست‌بو‌هه‌موو‌شوینیک‌و

بەشە ھەستیارەکانیشیان دەبەن، ئى پياوان وان،
 لەبەردەم ژاندا خۆيان بچووك دەكەنەو، تا
 ئاستى ئەوہى لە كونى دراوى سەر ئەژنوۆ
 پانتۆلئىكىشەو دەتوانن خۆيان بە جەستەى
 ژاندا بکەن!

نەختىك لىى دوور دەكەمەو وەك رىزگرتنىك
 لەوہى نەك حەز بە نزيكبوونەوہم نەكات،
 ئاخىر ئىستا ھەموو كەسىك بۆشايىہكى دوو
 مەترى لەگەل كەسى بەرانبەرىدا دروست
 دەكات، خەرىكە بۆشايى نىوان كەسەكان
 دەبىتە دياردەيەك، ھى وا ھەن، بى ئەوہى
 ھەستى پى بکەن، كاتىك بە ئاگا دىنەوہ
 بۆشايىہكىان لەگەل كەسى بەرانبەرياندا
 دروستكردوو، ئەگەر تۆيەك مەتر لە كەسىك
 بچىتە پىشەوہ، ئەو مەتر و نيوىك لىت دوور
 دەكەوئتەوہ، ترس لە پژمىن بووہتە مۆرانەيەك
 و ناخى ھەمووانى كون كون كردوو، كەچى
 كالى بە پىچەوانەى ھەمووانەوہ ھەستىكى
 سەيرى ھەيە، چەندى لىى دەكشيمەوہ، ئەو
 زياتر لىم نزيكتەر دەبىتەوہ، دواچار پىدەكەئىت

و ده لیت: کوری باش، ماموستا خو من به
هوئی پڙمینه وه له نه خوشخانه نه بووم، نه وه
تو بوویت، ئیدی بوچی لیم ده ترسیت؟

هر که نه و چهند قسه یه ده کات،
ئیدی ده ست ده کات به پیکه نین و منیش
لیی تیده گم که گالته م له گه لدا ده کات، له
وه لامیدا ده لیم: نا، نا، من ده مه ویت تو
هه ست به ترس نه که ییت، چونکه من له ژیر
ده ستی توډا پڙمینه کانم روژه رییه ک ده رویشتن.
دوای نه و چهند قسه یه، ئیدی هیژیکی
سرووشتی پال به هه ردوو کمانه وه ده نییت،
یه کسه ده ست بو یه کتری دریژ ده که یین و
باو هه ش به یه کدیدا ده که یین!

له سه ر چیمه نه که و له ژیر داریکدا رووبه پروو
دانیشتووین، سه یری قوولایی چاوانی یه کتری
ده که یین، ماوه یه که نه و بیده نگ و منیش
به دله خورپه وه لپی ورد ده مه وه، چاوه کانی،
راسته کالن، رووخساری له و جوړه یه هه ر
ده لپی خو م به ده سته کانم وینه م کیشاوه،
سه یری هه ر به شیکی رووخساری ده که م،

لهوى ديكه جوانتره، برؤكانى باريك و تيز، دهچهقنه رؤحمهوه، برژانگهكانى لهگهّل ههر چركهيهكدا ههر دهليى گلوپن، دادهگيرسپن و دهكوژينهوه، دادهگيرسپنهوه، له ههمووى سهرنجپراكيشتر ئه و پيته (K) ملوانكهكهيهتى بوّ ناو درزى مهكهكانى شوپووهتهوه، لهگهّل ههر جوولهيهكيشدا ههلبهز و دابهز به خورپهكانى دلّم دهكات، لهگهّل ههر جوولهيهكى ئه و پيتهدا دلى منيش له شوپنى خويدا دهجولپت و دهيهوويت له جهستم بپته دهريّ ئه و پيته (K) يه قووت بدات و به هپواشى به شادهمارهكاندا لهگهّل خوينم بوّ ههموو بهشهكانى جهستمى بنپريت، ئه و سهيرم دهكات و منيش بپدهنگ، بپدهنگيهكى قولّ كه تهنيا خوم دهزانم چهنده به ئازاره! ئازاريك له يهكهمين ديداردا دهترسم له كالى دوور بكهومهوه، ئاخړ هپشتا نازانم هپزى خوشهويستيه يان ههر هاوپپهتيه پالى به سازدانى ئه و ديدارهوه ناوه! نازانم، بهلام له خومهوه پيم وايه هپزه گهورهكهى

خۆشهويستيه، بهمجوره ئيمه ي له ژووري
نهخوشخانهوه بو ديداري ژير ئه و داره
راكيشاوه!

ئهرى نهپرايهوه ئه وهموو سهيرکردنه!
دواي ئه وه ي كالى بهپيکه نينه وه وام
پيده لیت، ئينجا منيش دهست دهكهم به
پيکه نين: ئى به دهستخوم نييه، قسه م بو
نايه ت، جگه له سهيرکردنت نهبيت، سوپاس
بو هانتت، ههريگيز له بيري ئه وه دا نه بووم
روژيک له روژان بو ديداريكى لهمجوره بيت.
كاليى چاوکال له شوينه كه ي خوي
هه لدهستتته وه و پشوويكى كورت به قاچه كانى
دهدات، منيش به دانيشتنه وه سهيري بالا
به رزه كه ي سه رسه رم دهكهم، قژه كانى له گه ل
ئه و پارچه هه وه به چووكانه ي ئاسمان تيكه ل
ده بن، دوو مه مكي خر و گه وه ي هه ن، هه ر
ده لتي دوو گاشه به ردن به ئاسمانه وه، سه رنجم
كيش دهكهن، كه جار جار له گه ل جوولهي
ئه ودا، ئه وانيش دي ن و ده چن و هه لبه ز و
دابه ز دهكهن، خويان به يه كدا ده كيشن و

له گهل هه ر خوږه يه كدا كيشانې كيشدا دلى
 مينش زياتر به خوږه ده كه ویت. دواى چهنـ
 خوله كيک ئيدى داده نيشيته وه و ده لیت:
 ئى مينش نازانم بوچى هه ر له يه كه م
 بيننت، سه ربارى ئه وه ي پڙمينشت هه بوو،
 چوو پته دلّمه وه! خوټ هه ستت به وه
 نه ده كرد، من له وه دلّنيام، به س من، به لى،
 دلّم خوږه خوږى بوو بوټ، ئيدى به هوى
 ئه و خوږپانه ي دلّمه وه هه موو شتيكم كرد و
 زور هه ولّمدا تا به ئاسانى پشكينه كانت ته واو
 بكرين. راستيه كه ي ده مزانى هيچ كيشه يه كى
 قورست نييه، ته نيا گومان بوو، من و
 هه موومان، ئوخه ي دواتر راست ده رنه چوو،
 كاتيكيش له تاقيگه كارمه نده هاوړيكم
 ئه نجامه كه ي دامه وه، بى ئه وه ي ئاگام له
 خوّم بيت، وه ك شيت په لامارى ئه و كورهم دا و
 باوه شم پيدا كرد! پاشان زور ته ريق بوومه وه،
 هه ر چاك بوو كه س نه مانينى، ئه گينا
 يه كجارى شه رمه زارتر ده بووم، كوره كه هه ستى
 كرد هيژيک له سه رووى ئاگاييمه وه ناچار

به و ره فتاره ی کردم، بویه به پیکه نینه وه ته نیا
لیم ی پرسى، دیاره رینوین که سیکی نزیکته
ئاوا به ئه نجامه که دلخوشیت؟ منیش هر به
پیکه نینه وه گوتم: ناوه لا هر له خومه وه دلّم
پیی ده سووتیت و کورپکی به پرپزه. ئه ویش به
پیکه نینه وه وه لامی دامه وه و پیروزبایی لی
کردم و دوایی به ره و کاری خوئی رویشت.
دلّم خورپه یه تی و هه ست به خورپه ی دلّی
کالیش ده که م، چاو ده برینه چاوی یه کتری،
هیزیک که نازانم سه رچاوه که ی له کوپوه یه،
روحمان، جهسته مان بو باوه شی یه کتری کیش
ده کات، ئیستا هیچ شتیک وه ک پیشوو نییه و
له جیهانیکى ترده ده ژیم.

6

ماوهيهك بهسهر گفتوگۆكهى نيوان لانه و
پووره ههميندا تيدهپهريئت، دوخهكه ئهگهر
خراپتر نهبوويئت باشتتر نهبووه، ويپراي چوئلى
شار و كوئان، پووره ههمين بهردهوامه له
چوونه دهرهوه و ههر كهسيكيش دهبينيئت
پرسیاری ورد و درشتى ههموو شتيكى لى
دهكات، ئهه و خهريكه به هوئى تهنيايى روحي
له گيانى خوئى دهردهچيئت، تهنيايى پووره
ههمين هى ئههه نيهه بليين بهتهنيا له
ماليكدا بژى و كهس ئاوپرى لى نه داتهوه، نا،

نا، ٺه و له مائیکدایه کوږ و بووکی له گه لدان، به لام دل و ههسته وهریه کانی لئ ناگه پین له و ماله دا، له و شوینکاته دا ئوقره بگریت، هه میشه ههست به نامویی ده کات، له کولان و مال و گه رهک و هه موو شتیک بیزاره، وهک ٺه وهی شتیکی به نرخى ون کردییت و سالانیک به دوایدا بگه پیت و نهیدوژیته وه، ویله، ویلی باوه شکردن به زادگه ی خوئی، ٺه و شوینه ی لی له دایکبووه و سهدان بیره وهری لئ جیهیشتووه.

ٺه و به دریژیایى ٺه و چهند ساله ی له و خانووه دایه هه موو هه ویلیکی داوه تا دلی له شوینیکدا بگریسیته وه، که چی دلی، ههستی، روژ له دواى روژ په رته وازه تر ده بن و وهک بالنده یهک هه رده م له فریندان بو زادگه، بو ٺه و به شه بچووکه ی زه وی، که پووره هه مین پیی وایه گه وره ترین شوینی سهر زه وییه، پیی وایه ده بییت له و به شه بچووکه ی زه ویدا بژی و چاوی جگه له و به شه بچووکه ش هیچ شوینیکی دیکه ی سهر ٺه م زه وییه پان و

بهرينه نابينيٽ.

ئهو ده لڙيت: ئه گهر ده تانه ويٽ بڙيم،
پيويسته بچينه وه ئهو به شه ي زه وي و له وي
ئاسووده ده بم، ئه گينا به هپواشي به ره و
باوه شي مردني يه كجاري ده چم، مردنيك
ئه گهر چي ئيستا له گه لي ده ڙيم، وه لي ته نيا
له گورستاندا نيم، ئه گهر وا بپوات ئهو
غهر يبييه ده مخوات.

ئهو ته تاكه داوا و ئوميد ي پووره هه مينه
بو به رده و اميدان به ڙيان ي، پي ي وايه ئه گهر
بو هه ميشه له و به شه ي زه وي دا دوور
بكه ويته وه، دوو جار ده مريٽ، جاريك له وي
دوور خراوه ته وه، جاريكيش كه ده مريٽ،
ئهو ده يه ويٽ يه كجار به مريٽ، ئه ويش له و
به شه بچووكه ي زه وي دا به مريٽ و هه ر له ويش
بخريته ڙير خاك، پووره هه مين به رده وام به
كوره كاني و به بووكه كاني ده لڙيت:

من ناموم به و ڙيانه ي شار، شار خه ريكه
دل م ده خوات، هه ست ده كه م سجن كراوم،
مروڦه كاني، جوول ه و ده نكي چوله كه و كوكوختي

و هیچ شتیکی شار له هیچی گوند ناچن،
 ئاسوودهم ناکهن، ههست ده کهم مروڤه کانی
 شار هه موویان وهك مۆرانه به ربوونه ته رۆحم و
 به ناو جهسته مدا دین و ده چن و ئازارم ده دهن،
 ئای که له شار خه ریکه سویم دیته وه! تکایه
 ده مه ویت یه کجار بمرم نهك هه موو رۆژ بمرم!
 له سهر خوانتیکی رازاوهن و پووره هه مینیش
 وهك هه میشه دردۆنگه و چاو به ژووره که دا
 ده گپړیت، جار جاره سه ریکی کۆلان ده دات،
 وهك ئه وهی به دوای ئه و شته دا بگه پړیت که
 بزری کردوو، ئاخه ئه و هه میشه هه لسوکه وت
 و قسه کانی به جوړیکن به ئاسانی هه ست
 ده کریت که شتیکی گرنگی ونکردوو،
 ئه ویش ئه و پارچه زه وییه بچووکه یه که
 له سهری له دایکبووه و وپرای ئه و تامه زرۆییه
 زۆره ی، وه لی ئیستا گه پرانه وهی بو باوه شی
 ئه و زه وییه له ده سه لاتی خویدا نییه و به
 شوینکاتی ئیستایشی نامۆ و بیزاره تا ئه و
 راده یه ی ئیستا خویشی لی ون ده بییت و له
 یهك کاتدا بو زادگه و بو خویشی ده گه پړیت!

لانه جيا له هه مووان، به وردى ده چيته
ناخى پووره هه مينه وه، ئه و به باشى درك به و
ناموييه سه ختهى ناخى ئه و ژنه به سالچوووه
ده كات، زورجار له دوورى ئه ودا بوى ده گرى
و له برى ئه ويشدا خه مه كانى له ناخى خويدا
هه لده گريت، ئاخى ده زانيت چ ئازاريك تهنگى
پيئه لچنيوه، ئه گهر به رده وامى هه بيت له گه ل
به سه رچوونى كاتدا، رۆج و جهستهى وشك
ده كات تا دوا جار چاوه كانى به ئوميدىكى
به دى نه هاتوووه لىك ده نين.

جيا له كوره كانى، لانه پشوودرپيژترين
كهسى ماله كهيه كه به رده وام به وردى گوئى
له پووره هه مين ده گريت، ئه وهش هوكاره كهيه
كه پووره هه مين ته نيا دلى به لانه
ده كريته وه، بويه زوربهى جاره كان ئه وهى له
دليدايه ته نيا بو لانهى هه لده رپيژت، لانهش
به روويكى خو شه وه وهك ئه وهى گوئى بو
دايكى بگريت، ده يه وئى به قوولئى هه ست به
ئازاره روحيه كانى بكات، گوئى لئى ده گريت
و له ره فتاره نا ئاساييه كانى نيگه ران و دلتهنگ

ناښت، لانه ده زانیت ټه و روحي له ده ستداوه،
 بویه ده چیته ناو چیروکه کانی پووره هه مینه وه
 و خه مه کانی له گه لدا به ش ده کات، ئی لانه
 خویندکاری ده رووناسییه، ده زانیت چونچونی
 هه لسوکه وت له گه ل ټه و جوړه که سانه دا
 بکات که به شوینکاتی ئیستایان نامون.

ده ریا کوپم دلّم زور تونده، نازانم چی
 بکه م، وایزانم نه خو شم!

نا دایکه نه خو ش نیت، دیسان بیرى
 ټه و کاوله گونده ت کردووه، دایکه به سه
 تکایه ټه و گونده قوره ژيانى خو ت و
 ئیمه شی تیکداوه، وازی لی بینه، چیتر باسی
 مه که، تکایه دایکه بیر بکه وه تازه ئیمه
 ناتوانین بچینه وه ټه وئ، لیره کارمان هیه و
 ده خوینین، تکایه به سه چیتر بیرى ټه و کاوله
 گونده مه که، که سی تیدا نه ماوه، هه ر چهند
 مایکی لیه و ټه و انیش خه ریکی به خپو کردنی
 مه رومالاتن، ئی خو ئیمه نه مه پمان هیه و
 نه به رزه وه نديمان له و گونده یه، تکایه به سه،
 ئیتر دلّت لیره جیگیر بکه، تازه بووینه ته

شارنشین.

لانه دیته ناو گفتوگوکوهه و ده‌لیت: نایی
ده‌ریا قسه‌ت چهند ره‌قه! بو به‌مجوره قسه
له‌گه‌ل نه و ژنه فه‌قیره‌دا ده‌که‌یت، بو نه‌وها
ناؤمی‌دی ده‌که‌یت، فه‌قیره‌ی به‌ده‌ستخوی نییه
بیری گونده‌که‌ی ده‌کات، ناحه‌قی مه‌گرن، له‌وی
له‌دایک‌بووه و هه‌ر له‌وی‌ش گه‌وره بووه، وه‌لا
به‌ده‌ستخوی نییه، تکایه‌ وازی لی بینه‌ با بو
خوی به‌ ئاره‌زووی خوی قسان بکات.

ده‌ریا به‌ هه‌لچوو‌تیکی زوره‌وه سه‌یری
دایکی ده‌کات و وه‌لامی لانه ده‌داته‌وه: ئاخ‌ر
می‌شکی بر‌دین، چهند ساله‌ مر‌دین هی‌نده‌ی
گوئی له‌و قه‌وانه‌ سواوه بگرین، هه‌موو
سه‌ره‌سه‌عاتیک لی ده‌داته‌وه و ده‌بی‌ت تیمه‌ش
گوئی لی بگرین، تکایه‌ بی‌زاربووین له‌و قه‌وانه،
هه‌موومان تی‌گه‌یش‌تین بیری ژیان‌ی گوند
ده‌کات، دراوس‌ی و کولان و گه‌ره‌ک و چوو‌زانم
نیوه‌ی شار‌یش تی‌گه‌یش‌تن دلی له‌ شار‌دا
ناسه‌کنی، ئیدی بی‌زاربووین هی‌نده‌ی چاوشار‌کن
له‌گه‌ل کولان‌دا بکات، روژانه‌ ده‌زان‌یت چهند

کەس بە کۆلاندایین و دەچن، هەر دەنگی
 کەسیک بێت، ئەو خۆی بە کۆلاندایە کات
 و لەگەڵی دەکەوێتە گفتوگۆ، تائەو ئاستە
 ئیستایێر بوو لەگەڵ کرێکارە فلیپینی و
 ئەسیویبەکانیشدا قسە دەکات، بەسە دایکە،
 ئەو گوندە قۆرە لە میسکی خۆتدا دەربکە،
 بەلکوو ئیمەش رزگارمان دەبێت، پێتخۆش
 بێت یان ناخۆش، ئیمە لێرە دەژین و بپرایەو.
 پوورە هەمین قورگی پەر لە گریانە و
 چەند دلۆپە فرمیسکیکیش لەسەر روومەتە
 پیرەکەیدا بەرەو لێو و شەببووکانی بە هیوایی
 رێچکەیان گرتوو، ئینجا دەلێت: کورم تۆ
 نازانیت چەندە لە ژیانای ئێرە بێزارم! وەلا
 نازانیت، تەنیا لانە لیم تیدەگات، هەمووتان
 بە قوربانای لانەکە ی خۆم بن، باشە، ئێو
 ئاگاتان لیم نییە، چەندە بێزارم، وەلا ناتوانم
 یەک سەعات لە ژوورەو داکەسیم، ئۆقرە
 ناگرم، دلەم خەریکە دەتەقییت، کەچی تۆش
 بەمجۆرە قسانە وەلامم دەدەیتەو، کورم، دەک
 شیرى منت لى حەرام بێت، دەک ئاهى من

لئیت گیر بیټ.

دوای ئه‌و چه‌ند دو‌عایه، پووره هه‌مین
سه‌یریکی لانه ده‌کات و له‌به‌ر خو‌یه‌وه هه‌ست
به‌ جوړیك په‌شیمانی ده‌کات که دو‌عای له
ده‌ریا کردووه، ئی ده‌ریا و لانه یه‌کتریان زوړ
خو‌شده‌وئت، ئه‌ویش ئه‌وه باش ده‌زانئیت،
لانه‌ش سه‌یریکی ده‌کات و بو‌ ماوه‌یه‌ک
بی‌ده‌نگ ده‌بیټ، وه‌ک ئه‌وه‌ی جوړیك نی‌گه‌رانی
له‌ چاوه‌کانیدا بخو‌یندرئته‌وه به‌م چه‌شنه‌ له
پووره هه‌مین ده‌روانئیت، به‌لام تا ماوه‌یه‌ک
هیچ نالیټ، قوول قوول ته‌ماشای ده‌ریا و
پووره هه‌مینیش ده‌کات، پووره هه‌مینیش به
قورگیکی پر له‌ گریان‌وهه ئه‌مجاره‌یان ده‌لئیت:
کورم حه‌فته‌ وا بلئیت، به‌راستی چاکه‌م
ده‌ده‌یت‌وهه، من‌دال ئه‌وه‌ان کاتیک گه‌وره
ده‌بن وه‌فایان به‌رانبه‌ر دایک و باوکیان ناییټ،
وه‌لا کورم به‌ریت باشتره له‌وه‌ی به‌م شی‌وه‌یه
سووکایه‌تی به‌ دایکت بکه‌یت.

ده‌ریاش پی‌ده‌چئیت نه‌ختیک هه‌ست به
شه‌رمه‌زاري بکات، به‌لام هه‌ر سووره له‌سه‌ر

هه لویسته کانی خوئی و ده لیت: دایکه تکایه
 هه له تیمه گه، سووکایه تیم پی نه کردوویت،
 به س ته نیا نه وه ده لیم بیزار بووین هینده ی
 باسی گوندمان بو بکه ییت، تیمه ناتوانین
 له گه ل تو دا بگه پینه وه، تیمه لیره خاوه نکارین
 و ده خوینین، لانه ش قوتابییه، ئی خو ناکریت
 توش به ته نیا بچیته وه نه و گونده کاولبووه ی
 خه ریکه ژیا مان تیک ده دات، نه وکات خه لکی
 چیمان پیده لین، وه لا هه زار قسه ی ناشیرینمان
 له دوا هه لده به ستن و ده لین دایکیان فریداوه،
 دایکه ئیدی به سه، تکایه له وه تیمه له
 شار ده ژین.

کورم هه ر ماوه یه ک ده چینه وه، به لکوو ئی
 خزمه کانی دیکه ش بینه وه و گونده که ئاوه دان
 بکه یینه وه، داخوا من هه ر یه ک دوو سالی
 دیکه ده ژیم، نه وکات بو خو تان وه رنه وه شار
 و منیش له گو رستانه که ی گوند بشارنه وه.
 لانه پیده که نی ت و ماوه یه ک هیچ نالی ت،
 ده ریا ش سه ری کی لانه ده کات و نه ویش
 پیکه نینیک ده کات که له نیوان تو وره یی و

پیکه‌نیندا ئاسته‌مه به ئاسانی له یه‌کتری جیا
بکریته‌وه، ریک ده‌لیت: لانه ئه‌وه به‌چی
پیده‌که‌نیت؟

لانه‌ش به‌شهرم و جوړیک پیکه‌نینه‌وه،
وه‌لامی ده‌ریا ده‌داته‌وه: وه‌لا هیچ! هه‌ر له
خۆمه‌وه نه‌ختیک پیکه‌نینم هات، نازانم شتیکی
وا نییه، به‌خوای ده‌ریا قسه‌ت ره‌قه، تکایه
له‌دلی دایکت تییگه، هینده‌په‌لاماری
هه‌سته‌کانی مه‌ده، مادام ناچینه‌وه گوند،
بیرکردنه‌وه‌شی لی زه‌وت مه‌که، تکایه‌وازی لی
بینه و ئومیدی مه‌کوژه.

پوووره‌هه‌مین قسه‌کانی لانه‌ی به‌دله، ئی
مه‌گه‌ر لانه، ئه‌گینا که‌س به‌دلی ئه‌و قسان
ناکات، جارێ ده‌ریا به‌س سه‌رکۆنه‌ی ده‌کات،
ئینجا وه‌ک سوپاس‌گوزارییه‌ک به‌لانه‌ده‌لی:
کچم تو‌راست ده‌که‌یت، هه‌ی قوربانی ئه‌و
دایک و باوک‌ه‌ت بم که‌ تو‌یان به‌مجۆره‌گه‌وره
کردوو.

ئه‌مجاره‌روو ده‌کاته‌ده‌ریا و ده‌لی: کوپم
من که‌ی ئه‌وها تو‌م گه‌وره‌کردوو که‌

به مجوره وه لامي دا يكت بده يته وه. ئينجا روو له لانه ده كاته وه، كچم خو من زور باش ده زانم كه ستان له گه لم نايه نه وه گوند، به لام چي بكه م هر دهرده دل ده كه م، ئه ويش دهر يا فهندي ده يه ويټ ئه وه دهرده دلش نه كه م، ئي كچم وه لا نازانم چي بكه م!
 سه يري يه كترى ده كه ن و له پړيكد ا پووره هميني دهرزي ده لي: كچم لانه ده ميكه سر م له كو لان نه دا وه، ده چم بز انم چي نو ي هه يه!

دواي ئه وه قسه يه هه مو وان ده تري قي نه وه ها ها ها ها ها، ئه ويش به ره وه دهر گه ي حه وشه دهر وات و دواي ته نيا خوله كيك ده گه پري ته وه و ده لي: هيچ نيه كچم كه س له كو لان نيه، له وه ته ي ته له فيزيون و مه له فيزيون ده لي ن پڙميني ك له شاري بلا بو وه ته وه خه لك ي له تر سان نايه نه كو لان، چاك نه بوو بو خو م روژانه هه نديك خه لك م ده دي تن، ئه وه شيان نه هيش ت، ئه ي شار م به قور ي گرت. كچم لانه كو لان بو ئه وها چوله، خو ده لي ي كه س

له گهړهك نه ماوه، ئه توو بليي له بهر ئه و
نه خوښييه بيت يان خه لكي هه لاتوون؟
ده ريا به سه رسوورمانه وه سه يريان ده كات
و لانهش له وه لامدا ده لي: پووري له بهر
فايرووس و پژمينه كه يه كهس ناويري بيته
ده ره وه، خه لكي ده ترسن ئه وانيش تووش بن،
ئهدى ئه وي روژي پيم نه گوتى زور مه چوره
ده ري با توش تووشى نه بيت، فايروسه كه
به پژمين ده گوازيته وه، تكايه زورت ئاگا له
خوت بيت.

پووره هه مينيش به عينادييه وه وه لامى
ده داته وه: كچم وه لا من باوه پم به و قسانه
نييه، هه مووى دروى ته له فيزيون و راديون،
نه مزانيوه خه لكي به پژمين مرن، وه لا باوه پم
نييه كهس به پژمين مريت!

ئوويش پي ده لي: پووري ئه و پژمينه
ئاساي نييه، فايروسه فايروس، تووشت بيت
به زه حمهت بهرت ده دات، ئه تووش نه ختيك
ئاگات له خوت بيت، بو ئيمهش باشتره،
ئه گهر توو بگريت ئيمهش تووش ده كه يت.

دهرياش هەر خوۆى له دايكى توورپهيه،
 بهدواى بيانووڤكدا دهگهړيټ تا كوۆلى دللى
 خوۆى پى هه لږيژيټ، رهنگه به شيكيشى
 پهيوهندي بهوه وهه پيټ كه لى نه گه پرا
 كارى سه رجيبه كه له گه ل لانه دا ته واو بكات،
 دهريا وهك ئه وهى هه نگوينى له كونى شاخدا
 دوزيبته وه به كسه ر به قسه هرووژمى ده كاته
 سه رى و ده لىټ: دايكه ئيتر به سه، ئه وهش
 مه كه به زمى گونده كه، ئه وه نه خوۆشيه و گالته
 و ئه و شتانه نازانيټ، ئه و ماوه يه مه چوره
 ده ره وه يان كه متر بچو بو ئه وهى خوټ و
 ئيمهش تووش نه كه يت، ئه و هه موو خه لكه
 درو ده كهن، ته نيا تو راست ده كه يت!

تكايه وازبينه چيتر مه چوره ده ره وه، هه ر
 ئه و ماوه يه هه تا نه خوۆشيه كه نامينيټ،
 به راستى نايټ بچيته ده ره وه، هه مووان خويان
 ده پاريزن، تووش وا بكه، به فشهى وه رمه گره و
 دروى ته له فيزيونيش نيه، ئه و پڙمينه هه موو
 جيهانى گرتوه ته وه، ته نيا تو ده لى درويه!
 ده ريا دواى ئه وهى قسه كانى ته واو ده كات،

ئینجا به تووره ییه کی شیتانه هه لده ستیت
و به ره و ژورره که ی خووی ده پروات، له بهر
خویه وه ده لیت: به خوای ژیان به و شیوه یه
ناچیته سر، وه خته له ده ست ئه و پیره ژنه
دلّم بته قیت، چوزانم هه موو شتیک به گووی
خووی ده کات!

دوابه دوای رویشتنی ده ریا و بینینی
ئه و هه لسه و تانه ی، ئیدی پووره هه مین
ده موده ست گریانیکی قوول هرووژمی
بو ده هیئت، له پر یکدا دوو تا سئ جار
ده پژمی و زنجیره یه کۆکه ی توندیش به دوای
پژمینه کاند ده ته قنه وه. ئه مه یه که م زهنگی
مه ترسیه و لانه به ناگادینته وه، یه کسه ر لئی
دوور ده که ویته وه، ئاخو ناحه قی نیه، ئه و
ماوه یه هه مووان له پژمین ده ترسن، لانه بو
نه ترسیت!

کاتژمیڤر دوای کاتژمیڤر ژماره ی کۆکه و
پژمینه کانی پووره هه مین زیاتر و توندتر
ده بن به و راده یه دهنگی کۆکه کانی له ماله
دراوسیکانیشه وه ده بیسترین، ئه مه سه ره تایه کی

نوئیہ بۆ پووره ههمین و تهنانهت لانه و
 دهرياش، رهنغه ئیدی پووره ههمین له تاو
 کۆکه و پڙمینه کانی نه پڙیته سهر بیرکردنه وه و
 نوستالیژیای ژيانی گوند.

گفتوگۆیه کی توند ده که ویتته نیوان ده ریا
 و لانه وه، مه سه له ی کۆکه و پڙمینه کانی پووره
 ههمین گه وره ترین کیشه ی ئه و ماله ده بیته،
 بۆ یه که مجاره لانه ده نگی ده خاته پال
 ده نگی ده ریا وه بۆ بریاردان له باره ی پووره
 ههمین، ئی به ده ستخویان نییه ئه و ماوه یه
 پڙمین بووه ته مژاری ههمووان و به شه کانی
 جیهانیسی به خۆیه وه سه رقالم کردووه، شاهه کان،
 نیت و روژنامه و گوڤاره کان ههر ههموویان
 به مانشیته گه وره گه وره ده نووسن پڙمین
 قایرۆسه که ده گوازیته وه و ژماره ی تووشبوون و
 گیانله ده ستدان روویان له زیادی کردووه.

ئامبۆلانسیک له پيش ده رگه ده وه ستیت،
 تیمیکی پزیشکی که سه رجه میان جلی گاونیان
 پۆشیوه، یه کسه ر پووره ههمین به ره و ناو
 ئامبۆلانسه که ده به ن، ئیدی بۆ دوایین جار

پووره ههمين سهيريكي ڪوڻانه ڪه دهڪات و
بهدهم ڪوڪه و پڙمينهوه دهئيت: لانه ڪچم تو
بوچي دهنگ ناکهيت، تڪايه مههئله بمهن،
لانه ڪچم له چنگ نهوانه رزگارم بکه!
لانه خهميڪي قوول به رووخساريهوه
دياره، له دهموچاويدا ههست به توورهی
و بيزاريهڪي زور دهڪريت، به جوریک هيچ
خوشحاليهڪي لي بهدي ناکريت ڪه پووره
ههمين بهم جووره دهبينيت، رهنهگه ژمارهه نه
جووره بووڪانه دهگمهن بن بو خهسووهڪانيان
دلتهنگ بن، له نامبوڻانسهڪه دهچيته پيش،
بلوزيڪي سپي لهبهردايه ڪه نيوهي قوولهڪاني
به دهرهوهن، بيجامهيهڪي تهسڪ لهو جوړانهي
سمت و راني ژنان لهناويدا دهردهپهړن و
ميشڪي پياوان فوول دهڪهن، پووره ههمين
لهناو نامبوڻانس و لانهش له نزيڪي ڪه هيشتا
دهرهگه ڪه دانهخراوه، پووره ههمين دهئيت:
لانه ڪچم دهرزيهڪانم لهسهر جيگهڪهمن
خوت ٽاگات ليسان بيت، بهس بروام به تو
ههيه، نهواني ديهڪه فرپيان دهدهن، باشه ڪچم

له بـيرت نه چـيټ ټاگات له دهـرزيهـه کانم بـيټ،
 ټهـگهـر مرديشم خـوټ بـيانپاريـزه!
 لانهـش به چاوي پـر فرميـسکه وه نيگاي
 دهـکات، چهنـد جاريـک سهـري بهـليـي بـو
 دهـله قينيـټ، پاشان دهـرگهـي ټامبوـلانسـه که
 دادهـ خريـټ و دهـکه ويـټه ري، ههـتا ټامبوـلانسـه که
 له کـولانهـ که بـزر دهـبيـټ، لانه چاوي لهـسهـر
 ههـلناگريـټ، وهـک ټهـوهـي ههـست بـکات دوايـين
 چرکهـ ساتي بينيني پووره ههـمين بيـټ.

7

دوو روژ به‌سه‌ر دیداری یه‌که‌مدا تیپه‌ریوه،
له‌پریکدا مه‌لا ئه‌بویه‌کر خوئی به‌هوئی
کتیبخانه‌که‌دا ده‌کات و به‌دوای عه‌ودالی
خه‌یالی‌دا چاو ده‌گی‌ری‌ت، پیش ئه‌وه‌ی عه‌ودالی
خه‌یالی‌ش ببینی‌ت، خه‌یالی خوئی بانگی ده‌کات
و ده‌لی‌ت: ماموستا، ماموستا ئه‌بویه‌کر فه‌رموو
وه‌ره ئیره، ئه‌وه‌تا من لیره‌م.

ئه‌و چه‌ند قسه‌یه به‌زرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه
ده‌کات و مه‌لا ئه‌بویه‌کریش ده‌موده‌ست
دوای سلوویکی بی ته‌وقه‌کردن به‌ره‌و رووی

دادەنیشیت، پېش ئەوہی بکەونە ناو
گفتوگوۆو، عەوداڵی خەیاڵی داواى دوو کوپ
قاوہ و دوو بوتل ئاو دەکات، ھەول دەدات بە
شپۆھەك پېشوازی لە مەلا ئەبۆبەکر بکات
کە ھەلچوونی دیداری یەکەمی لەبیر بچیتەو،
ئاخر مەلا ئەبۆبەکر ئەوہی لە گفتوگوۆ
یەکەمدا لە عەوداڵی خەیاڵی گوئیستی
دەبوو، بە ژيانى لە گفتوگوۆ و دیداری ھىچ
کەسێكى تردا گوۆى لى نەبوو.

ترس لە پەتا و پڙمین ھیشتا وەك خۆیەتى،
ھاوشارییەکانیش وەك جارەن دەترسن، ئەو
بۆشاییەى دروستیان کردوو، وەك خۆى
ماوەتەو، مەگەر بە ناچارى نەبیت، کەسى
نزیكى بەرانبەرەكەى ناکەویتەو، ترس چووئە
سەرچى و سىسەمى ھاوژینەکان، دووکان و بازار
و نانەواخانە و مۆل و ھەموو شوینىكى شار
لە چنگ پڙمین گیرانخواردوو، عاشقەکان
زیاتر بە چاتى تۆرە کوۆمەلایەتییەکان ھەوالى
یەكدى دەپرسن و لە پشتى کامیراكانىشەو
سەپرى رووخسارى یەكترى دەکەن، لە روژدا،

له ئىواران و نيوه شهواندا، به شى زورى كاته كان
بو چاتكردن تهرخانكراون، روژانه به هه زاران
پوست و رينمايى و نوكته و قسه ي قوشمه و
بازارى له سهر پژمينه كه پوست ده كرین.

مهلا ئه بوبه كر به زه رده خه نه يه كه وه
ده لیت: راستى ئه مپرو نه ختيك كاريشم بو
دروست بووه، له بهر به لینه كه م هه ر چوئيك
بوو توانيم ئاماده بم، هيودارام گفغوگوى
ئهمرومان سوودمه ند بيت، ئه گهرچى ده زانم
بوچوونه كانمان ته واو جياوازن، ده ترسم
زويربوونيشى لى بكه ويته وه!

عه ودالى خه يالى وه لامى زه رده خه نه كه ي
مهلا ئه بوبه كر به زه رده خه نه يه كه ده داته وه و
به ريزيكى زوره وه سه رى بو ده له قينى، وه كه
سوپاسگوزاريه كه كه بايه خى به و ديداره داوه و
ده لیت: زور خوشحالبووم به دووباره ديدارتان،
راستيه كه ي پيشبينيم ده كرد، ره نكه هه ر
نيه ت، جارى پيشووش هه ستم ده كرد جوړيك
هه لچوون له بوچوونه كانتدا هه بوو، ماموستا
هه رگيز بوچوونى جياواز ناكرى به هه لچوون

وهلام بدریتهوه، ره تکر دنه وهی سهد له سهدی
 به رانبر، کاریکی باش نییه، خوشت باستر
 ده زانیت هیچ نه جامی باشی لی ناکه ویتتهوه،
 که دلی مروف خوشت بکات، نه گهرچی بو
 خوّم له ژیاغدا رووبه پرووی دهیان و سهدان
 گفتوگوئی توند بوومه تهوه، چند جاریکیش
 له سره بوچوونه کانم په لامار دراوم، نه وهی
 من باوه رم پییه تی، میانره وییه، گوینگرته
 له وی دیکه و ده بیت نه وی دیکه ش گویم
 لی بگریت، وه کچون من گوئی لی ده گرم و
 ناماده یی هر چه شنه راگورینه وه یه کم، تکایه
 بیوره هه ست ده کمه بیزارم کردی.

مه لا نه بوبه کریش به ریژیکه وه له و
 شیوه یی مه لاکان له خه لکانی تاییه تی ده نین،
 وه لامی ده داته وه: راستی بو من نه ختیک
 شوک بوو، بو یه که مجار که سیک رووبه پرووم
 بوه ستیته وه، له کاتیکدا زوربه ی نه و قسانه ی
 ده یانکه م، له بنه ره تدا هی خوّم نین، ته نیا
 له پابه ندبونم به ئاینه وه هه لقولون، واته
 نه وانه ی ده یانلیم و ده یانکه م، پیش نه وه ی

له‌سه‌ر خوّم حيساب بن، ئايينه‌كه‌م لئيان
 به‌رپرسه، من ته‌نيا نموونه‌يه‌ى جئبه‌جئكارى
 ئايينم و خه‌لكى بوّ ناو ئايين بانگ ده‌كه‌م،
 به‌لام دواتر له‌وه‌ گه‌يشتم قسه‌كانى جه‌نابت
 هيچ جوّره سووكايه‌تبيه‌ك نه‌بوون و ته‌نيا
 بوّچوونى خوّتت خسته‌روو، وه‌لى راست نين.
 عه‌ودالى خه‌يالى له شوينه‌كه‌ى هه‌لده‌ستيت
 و له په‌نجه‌ره‌كه‌وه سه‌يريكى ده‌ره‌وه ده‌كات،
 نزيكه‌ى بيست چركه‌يه‌ك، مه‌لا ئه‌بوبه‌كريش
 به‌ بيده‌نگى لئى راماو و هيچ ناليت،
 ده‌گه‌رپئته‌وه سه‌ر ميّزه‌كه‌ و ده‌ست ده‌كات به
 قسه‌كردن: ئه‌وه‌ى ئيوه ده‌يكه‌ن له‌برى ئه‌وه‌ى
 سوودى بوّ ئايين هه‌بيت، زيانى زياتره، ئيست
 كه‌س به ئاسووده‌يى ناژين، هه‌مووان خه‌ميّك
 به‌ خه‌ميّكى ديكه‌ تئده‌په‌رئين، پئويسته
 ئيوه‌ش واز له ئاموژگار يكردى ئه‌و خه‌لكه
 بيّن، با خوّيان په‌يوه‌نديى روّحى له‌گه‌ل
 خودادا دروست بكه‌ن، نه‌ك ئه‌وه‌ى ئيوه‌مانانى
 مه‌لا به‌ زور ئايين بخه‌نه‌ ميّشكى خه‌لكه‌وه،
 له‌وانه‌يه‌ ماوه‌يه‌ك بتوانن گه‌شه‌ بكه‌ن، دواچار

خه لکی به سرووست له و جوړه ټايندارييه ی
 ټیوه هه لډین.

عه ودالی خه یالی به رده وامی به قسه کانی
 ده دات و که مترین ده رفه تی قسه کردن به مه لا
 ټه بوبه کر ده دات، زور به وریایی و رژدی وشه کانی
 له زاری دینه ده ری و مه لا ټه بوبه کریش به
 وردی چاو ده برپته چاوی و ټه ویش ده لیت:
 ټیستا ژیان وه ک جاران نه ماوه، شه ری کو مپانیا
 و ری کخراوه کان، شه ری بانک و هیزه زله یزه کانه،
 ناکری ټیوه به و جوړه ی سهد سال پیش
 ټیستا له ده ورو بهر و ټه وه ی روو ده دات پروانن،
 راستیه که ی ټه مه مالو ټیرانییه، ټه دی وانیه
 ماموستا، تخوا مالو ټیرانی نیه!

مه لا ټه بوبه کریش ده لیت: نا، نا، هه رگیز
 ټه وه ی روو ده دات خه تای ټی مه نیه، تو
 سه یرکه خودای گه وره له تو له ی ټه وه ی
 خه لکی ولاتی چین پشتیان له خودا کردووه،
 چون فایرؤس ته نگی پیه له چنیون، ټاخر نابیت
 مروف پشت له ټایینی خودا بکات، ټه گینا
 تووشی ده رده سه ری و به لای گه وره ده بیت،

پشتکردنه ئابن ناومیدی به‌دواوه‌یه، ئینسان
 ئومیدی هه‌بیّت، ده‌بیّت پشت نه‌کاته ئابن.
 عه‌ودالی خه‌یالی وه‌ک ئه‌وه‌ی پپویست بکات
 به‌توندی وه‌لامی مه‌لاه‌بوه‌کر ده‌داته‌وه‌ و
 ده‌لیت: مامۆستا ده‌کرئ جه‌نابتان له‌م خاله‌وه
 هه‌له‌بن، ناومیدی مروّف په‌یوه‌ندی به‌ ئابن
 و بی باوه‌ریه‌وه‌ نییه، ناخی مروّف کاتیک
 باوه‌ش به‌ ناومیدی‌ده‌کات، باکی به‌وه‌ نییه
 تو سه‌ر به‌ کام حیزب و ئابن و ده‌وله‌تیت،
 به‌وه‌ نییه‌ ده‌وله‌م‌ه‌ند یان هه‌ژاریت، ده‌کرئ
 به‌هۆی شتیکی زور بچووکیش مروّف ناومید
 بیّت و دواتریش به‌هۆیه‌وه‌ کوّتایی به‌ ژیانیشی
 بیّیت، راسته، تو راست ده‌که‌یت له‌ قوئاغیکدا
 ئابن بووه‌ جیی ئومیدی مروّف و بو ئه‌وه‌ی
 له‌ چنگ ترس هه‌لبیّت، ئابینی به‌ باشزانی،
 به‌لام ئه‌وه‌ ئیستا گوپراوه، مروّف هه‌یه‌ بی
 ئابینه‌ و ناومیده، هه‌یشه‌ ئابینداره‌ و روژانه
 سه‌ردانی مزگه‌وت و کلّیساکان ده‌کات، که‌چی
 هه‌ر ناومیده، ئیستا ئه‌وانه‌ی ناومیدن له
 ژیاندا زۆرینه‌یان خه‌لکانی ئابیندارن.

مه لا ئه بوبه کړيش قسه که ی پېده پرېت و
 ده لیت: ماموستانه ودال ئه وه راست نییه،
 مروځف ئه گهر ئایین و باوه پرې نه بیت، له
 ژيانیدا هه میسه نائومیډ ده بیت و هه ست به
 دلته نگیه کی قوول ده کات، تکایه تو هیشتا
 له به های ئایین تینه گه یشتوویت، ئایین ئومیډ
 بو مروځف دروست ده کات، ئایین وا له مروځف
 ده کات ئومیډی هه بیت و باوه پرې به خو ی
 بیت.

عه ودالی خه یالیش وه لامی ده داته وه:
 شتی وا هه رگیز راست نییه، ئه وه تا ئایین
 مروځف له سهر ئه وه راده هیښت ئومیډی
 گه وره یان نه بیت و به که م رازی بن، ئه وه
 ئایینه به مروځفه کان ده لئ به و به شه که مه
 رازی بن که خودا پیداون، ئی کاتیکیش
 سه یری ده سه لاتداره ئایینییه کان ده که ین،
 ئینجا ده بینین ئه وه قسه یه چه نده مروځفی
 تیکشکاندووه، چه نده مروځفی گه مژاندووه، وای
 له مروځف کردووه له مالی خویدا دانیشیت
 و چاوی له قاپی خودا بیت تا خیرومه ندیک

دیناریک و دووانی بو بیئیته پیش ده‌رگه، نانا، ماموستا ئه‌بوبه‌کر هه‌رگیز شتی وا راست نییه. مروؤف به‌هوئی ئایینه‌وه ئومید و خه‌ونه‌کانیسی له‌ده‌ست ده‌دات، چاوهرپی قه‌ده‌ریک ده‌کات که نازانیت چیه و که‌یه! ئاین مروؤف ده‌کات به‌رؤبؤتیک و توانای بیرکردنه‌وه‌ی ناهیلّیت. راسته ئاین سیسته‌می بیرکردنه‌وه له‌زاکیه‌ی مروؤفدا ده‌کوژیت و چاوی به‌خورافات ئاشنا ده‌کات، ئینجا سه‌رباری ئه‌وه‌ش هه‌رچی سته‌میش هه‌ن له‌ته‌نیشته ئایینه‌وه به‌رانبه‌ر خودی مروؤف و ژینگه‌ده‌کرین، که‌چی پیاوانی ئاین لیی بیده‌نگن، به‌لکوو هه‌ول ده‌ده‌ن به‌خه‌لک بلّین ئه‌وه‌خوا له‌چاره‌ی نووسیون و ده‌بیت رازی بن، به‌وه‌ی بویان دیاریکراوه.

تکایه ماموستا ئه‌بوبه‌کر به‌سیتی، ئیدی واز له‌م خه‌لکه‌به‌ینن و ریگه‌یان بده‌ن بو ئه‌وه‌ی خویان بیر بکه‌نه‌وه و عه‌قل بو شته‌کان و ژیان‌ی رۆژانه‌یان به‌کاربه‌ینن، هینده مه‌یانخه‌نه‌ناو چوارچیه‌ی ته‌سکی ئایینه‌وه، ئاخ‌ر مروؤف ئه‌وکاته پیش‌ده‌که‌ویت

که به ئازادی بیری کرده وه، ئی ئاین ته و
 ئازادییه له مروّف ده کوژیّت، به کړنؤشېردن و
 رازیکردنی په پړه وانی به چه شنیك وهك رۆبوت
 به کارده هیترین.

مه لا ته بوبه کر به هه لچوونه وه، وه لام
 ده داته وه: ئی هه ر ته و جوړه بیرکردنه وه یه،
 وای کردوه که خوای گه وره غه زه ب به سه ر
 ته و میلله تاندا بیارینیت، ته وه تا ده لّین
 "کرونی" ی ناردوه.

عه ودالی خه یالی پیده که نیّت و مه لا
 ته بوبه کریش سه ری سوور ده مینیت، پاشان
 عه ودال ده لّیت: ماموستا کرونی نا، کوړؤنا،
 ته وه فایرؤسیکی کوشنده یه، چه ند مانگیك
 پیش ئیستا، سه ره تا له ولّاتی چین سه ری هه لّدا
 و دواتر به خیرایی له سه رتاسه ری ولّاتاندا
 بلا بوّیه وه، زوړ به ی سه رکرده و که سوکار و
 سیاسی و که سانی ناوداریش تووشی بوونه،
 ولّتان به ده ست ته و فایرؤسه وه په کیان
 که وتووه، به گشتی ژیانی وه ستاندووه، که
 ئیستا خوّت ده زانی له لای خوّمانیش

بلاو بووه تهوه، ئه وه تا من و تو ناو پرين تهوقه
له گه ل يه كتريدا بكهين و شه قام و بازار و
زوربه ي شوينه كان چوئن يان له ترسا په كيان
كه وتووه، تكايه تو هه ر ده بوو ناوه كه ي
ئه زبه ر بكهيت، هه ر هيچ نه بيت روژانه
هه زاران كه س باسي ده كه ن، تكايه ماموستا
ناوه كه ي كروني نيه، كو رو نايه!

مه لا ئه بو به كريس ئيستا جو ريك رژدى له
گفتو گو كانى پهيدا بووه، به توندى وه لامى
عه وداللى خه يالى ده داته وه: ناوه كه كيشه يه ك
نييه تازه من به م شيوه يه له سه رى راهاتووم،
ئه گه رچى ده شزانم هه له يه، به لام ئيدى
به لامه وه گرنگ نيه تا راستى بكه مه وه.
به لكوو هه ر له بنه رته دا ده ئيم ئه گه ر تو له ي
ئاسمان نه بيت، ئه و شته بچوو كه چوئن
ده توانيت ئه و زه وييه فراوانه بچووك بكاته وه،
ئه وه تا مروف خوئيشى نازانيت چوئن خوئى
له چنگى رزگار بكات! مه گه ر ئه وه غه زه بى
خوا نه بيت، ئه ي هوئى چيه شتيكى ئه وها
بچووك، بتوانيت ته نك به دونيا هه ل بچنيت!

عهودالی خه یالی دوو سی که پرت
 پیده که نیت، دواتر ده لیت: ماموستا ئیمه باسی
 فایرۆس ده که یین، باسی شتی گه وره و بچووک
 ناکه یین، تکایه ئه وه زانست سه لماندوویتی ئه و
 فایرۆسه چیه و چۆنه و کاریگه ریه کانی چین،
 په یوه ندی به گه وره و بچووک فایرۆسه که وه
 نییه. زانست ده لیت ئه و فایرۆسه کاتیک چنگ
 له جهسته ی مروّف گیر ده کات، ده یخات،
 ئینجا ئه و که سه باوه ردار بیت یان بیتاوه ر،
 ره ش یان سپی، ده سه لاتدار یان هه ژار و
 لیتقه و ماوان، به لیت، ئه وه فایرۆسه و سه روکاری
 له گه ل غه زه بی خوا و ئاییندا نییه، که چوه
 جهسته ی مروّفه وه، ده یخات، ئینجا هه ر
 که سیك بیت.

تکایه به و جوّره بیرکردنه وه سۆزداریه
 ناتوانن له گه ل ره وتی پیشکه وتی زانستدا
 برۆن، ئیستا جه نکه که له نیوان زانست و
 فایرۆسدا یه، دوا جار فایرۆسه که له ئاست
 زانستدا به چۆکدا ده که ویت، به لام ئایین
 ناتوانیت رووبه رووی بیته وه! ئاخه ر ئایین

ئاموژگاراييه و قايرؤسبش به ئاموژگاري ناروات!
تکايه، قايرؤسه که تهنيا به زانستی و له
تاقبگه کان راده گيرئت، زانست ده توانئت له
به رانبهر گه شه کردنی بوه سئته وه نه که له
مزگهوت و کلئسا و په رستگه ئايئنييه کان،
ئه گهر ئيمه خوئمان بدهينه ده ست دوعا و
چاوه پري قه ده ر بين، له ناوی ببات، کاره سات
رووده دات، تکايه ئه وه بيئاوه پري نييه، من
باسی زانستت بو ده که م.

مه لا ئه بوبه کر ده يه ويئت وه لامی عه ودالی
خه یالی بداته وه، له پري کدا يه کئک له نزیکي
ده پئمئت و ئه ویش يه کسه ر موچورکئک
به گیانيدا دئت، ئيتر له شوئنه که ی خوئ
جووله يه کی نا ئاسايی ده کات، ده موده ست ئاور
له و که سه ده داته وه که ده پئمی، کورئکی
گه نجه له ره فه که ی نزیکيان چهن د کئئبيکی
به ده سته وه يه، گه نجه که کاتئک هه ست ده کات
مه لا ئه بوبه کر به هوئ پئمينه که وه ترسا،
يه کسه ر ده لئت: مامؤستا مه ترسه، هه ر
پئمينئکی ئاساييه، دلئيا به هبچ شتئکی خراب

نییه، وابدانم میشوولہ یهك خوی کرد به
 کونه که پووومدا و به ده ستخوم نه بوو، چهندی
 کردم نه متوانی پڙمیننه که رابگرم، نه گینا
 ده زانم ئیستا خه لکی ترسیان له پڙمین هه یه،
 خومیش وام.

ئهو چند قسه یه ی به ده م
 زه رده خه نه وه یه که وه کرد و له مه لا نه بوبه کر
 و عه ودالی خه یالیش دوور که وت هوه. عه ودالی
 خه یالیش ماوه یه کی کورت ته نیا پیده که ئیت
 و هیچ نالیت، پاشان ئاوریکی گه نجه که
 ده داته وه و گه نجه که ش له وسه ری هۆله که وه
 زه رده خه نه یه کی له گه لدا ده گۆرپته وه، مه لا
 نه بوبه کریش به شیوه یه کی سه یر ته ماشای
 خه یالی ده کات، دوا جار خه یالی ده ئیت:
 فه رموو ماموستا نه بوبه کر بزانه ئیوش له و
 پڙمیننه ترسان نه کا فایرۆسه که بیت، که واته
 شتیك نییه به ناوی گچکه و گه وره، غه زه ب
 و ئه و شتانه ش هیچیان راست نین، ئه وه
 فایرۆسه و برایه وه، حیساب بو هیچ که سیك
 ناکات، نه گه ر راست ده که یت بوچی تویه کی

ئایندار و باوه‌ردار له‌و شته‌ بچووکه‌ ده‌ترسن،
خۆزگه‌ نه‌ده‌ترسایت، ئە‌گەر غه‌زه‌به‌ ئی‌ تو
خۆ باوه‌رداریت چۆن ده‌بی‌ت له‌و غه‌زه‌به‌
بترسیت وه‌ك خۆت ده‌لیی خودا تو‌له‌یان لی
ده‌کاته‌وه‌!

پێویسته‌ شته‌که‌ وه‌ك زانست وه‌ر‌ب‌گرن و
هینده‌ش به‌دوای خورافات‌ه‌وه‌ نه‌چن، له‌وانه‌یه‌
ئه‌و فایرو‌سه‌ وه‌ك گه‌مه‌یه‌کی سیاسی به‌کار
به‌هیندری‌ت، بو‌ نموونه‌ ئە‌مه‌ریکا له‌ دژی چین و
ولاتانیکی‌ش هه‌ول‌ی زیاتر بلاو‌کردنه‌وه‌ی بدەن،
بو‌ مه‌رامی سیاسی، ئە‌وانه‌ هه‌مووی ری‌یان
تیده‌چیت! به‌لام که‌ ده‌لیی غه‌زه‌به‌، ئە‌وه‌ ری‌ی
تیناچیت! تکایه‌ شته‌کان وه‌ك ئە‌وه‌ی هه‌ن،
ببینن نه‌ك به‌ ئاره‌زووی خۆتان شیکردنه‌وه‌ی
بو‌ بکه‌ن، فایرو‌س و غه‌زه‌ب، هیچ شتی‌ك به‌
یه‌کیانه‌وه‌ نابسته‌تته‌وه‌.

ماوه‌ی چە‌ند چرکه‌یه‌ك بیدە‌نگییه‌کی
قوول‌ سه‌ر می‌زه‌که‌ ده‌ته‌یت، نابری‌ته‌وه‌،
نابری‌ته‌وه‌، نابری‌ته‌وه‌ هه‌ر ده‌لیی یه‌ك ساله‌
له‌و بیدە‌نگییه‌دان، به‌شی‌وه‌یه‌ك سه‌یری یه‌کتری

ده ڪهن، وهڪ ٿهوهي ٿيستا نا ٿيستا به
 بوڪس ده ڪيشن به ده موچاوي يه ڪتريدا، ٽاخر
 ٽاراسته ي گفتوگو ڪه گه یشتو وه ته قسه ڪردن
 له سهر باوه ڀري يه ڪتري له پرووي ٿايني و
 زانستييه وه، دوو باوه ڀر ده ڪري وهڪ رهش و
 سپي بينڙين، هيچ ڪات زانست باوه ڀري ٿايني
 قبوول ٺاڪات و پياواني ٿاينيش مه گهر له
 ناچاري و به دزي، ٽه گينا به ٽاشڪرا نا يانه وڀت
 دان به هيڙي زانستدا بنڀن، به تايه تي ڪاتيڪ
 پرسه ڪه ده گاته شهري بايه لوجي و ڪيميائي،
 پياواني ٿايني ده سته وٽه ٽنو ده وه ستي و له گهل
 ٽه وه شدا هيشتا پييان شهرمه دانيپيدا بنڀن
 ڪه زانست به ده ره له توانا و پيش بينيه
 ٿاينيه ڪانين، ده زانن، به لام خويان له
 ٽاستيدا ده شانده وه، ٽه وه زانسته ده توانيت
 دڙي ڦايروسه ڪان بوه ستيته وه، ٽه وهي ٿي ستاش
 بلاو بووه ته وه ڦايروسه نه ڪه غزه بي خوا، خو
 گريمان غزه بي خوداش بوو، وه لي دواچار
 زانست ده ڪه وڀته دواي و ٽه وه غزه به ههر
 ده ڪوڙيٽ!

مه لا ئه بوبه كر بېده نگیه كه ی نیوانیان
 ده شکیئیت و ده لیت: خودای گه وره ئاگای
 له هه موو شتیکه، ته نانه ت ئه و فایرۆسه ش،
 خوا هه مووانی خولقاندووه، چۆن نازانیت ئه و
 شته بچووکه چیه! هه ر ئه وه شه هه مووان
 له و شته بچووکه ده ترسن.

عه ودالی خه یالی وپرای ئه وه ی نیگه رانه
 له و جوړه تیگه یشتنه بو فایرۆسه که، وه لی
 هه ول ده دات به ئارامی دریزه به گفتوگوکه ی
 نیوانیان بدات، ئیدی وه لامی ده داته وه: تکایه
 مامۆستا ئه بوبه کر ئه وه په یوه ندی به شتی
 بچووک و گه وره وه نییه، ئه وه زانسته زانست،
 زانستی پزیشکی رایگه یاندووه فایرۆسه که
 کوشنده یه، ئه وه هیچ په یوه ندی به وه ی تو
 ده یلی نییه، تکایه شته کان وه ک ئه وه ی هه ن،
 بیینن، نه ک ئه وه ی خۆتان هه زی لی ده که ن،
 ئیستا دونیا به ده ست ئه و شته بچووکه وه
 گیربخواردووه، ناکریت خۆتانی لی به دوور
 بگرن، ئه ی ئه گه ر وایه بوچی نه ختیک
 پيش ئیستا له پژمینی ئه و گه نجه ترسایت؟

ئەگەر غەزەبى خودايە خوۆ توۆ پياوى ئايىنيت
 نەدەبوو بترسىت!

مەلا ئەبوبەكرىش لە وهلامدا دەلّيت: ئى
 راستە كوشندەيه، خوۆ مئيش نالّيم كوشندە نييه،
 لەوهدا هەردووكمان هاوپراين كە بەهۆيهوه
 خەلكى گيانلەدەست دەدەن، بەلام من دەلّيم
 غەزەبى خودايە و بوۆ ئەو ميللەت و كەسانەى
 دژى ئايىنى خودان و هيشتا باوەريان نەهيناوه،
 بە تايبەتى نيردراوه تا هەمووان بگەرپّنهوه
 سەر رّى ئايىن و جارّكى ديكە باوەريان بە
 خودا و ئايىن پتەو بّتەوه.

عەودالّى خەيالّى لەسەر مّيزەكەى
 هەلدەستّتەوه و پياسەيهكى هّياش بەنيو
 هۆلەكەدا دەكات، سەيرى كتيّيك دەكات و
 ئيدى دەگەرّتەوه بوۆ تەواوکردنى گفتوگۆكەى
 نيوانيان:

مامۆستا ببووره نەختّيك ماسولكەكانم سّر
 ببوون، حەزم كرد جوولەيهك بكەم، ببووره،
 بەلام دەزانى ئەوه بوچوونّكى دروست نييه،
 قايرۆس نازانّيت كى موسلمانە و كى جوولەكە

و کیش ئیزیدی و مه سیحیه، ئه وه بوچوونیکى
ته واو هه له یه که ده ئی غه زه بی خودایه!
عه ودالی خه یالی دریژه به قسه کانی
ده دات: راستیه که ی باوی ئه و قسانه خه ریکه
نامینیت، گرنکه ئه وه بزانیته قایرۆس سنووری
نییه و ده چیه گیانی هه ر که سیکه وه ئه گه ر
به باشی خو ی نه پاریزیت، هه ر وه ک نمونه
ئه گه ر ئه و گه نجه ی ئیستا پژمی، هه لگری
قایرۆسه که بوویت ره نکه من و تو ش تووش
بین، ئه وه زانست وا ده ئیت نه ک من، تکایه
ئه وه په یوه ندی به غه زه ب و ئه و شتانه وه
نییه، ده ی گریمان من نو یژ ناکه م و نایه مه
مزگه وت، به لام خو ئه گه ر ئه و گه نجه
هه لگری قایرۆسه که بیت من و تو به یه که وه
تووش ده بین، ده ی بیر بکه وه خو جه نابت
پیاوی مزگه وت و ئه هلی باوه ریت، ده ی ئه گه ر
راست ده که یته، فه رموو ئه و گه نجه ماچ
بکه، له کاتیکدا که سمان دلنیا نین تووشی
قایرۆسه که بووه یان هه ر پژمینیکى ئاسایی
هه یه، مامۆستا ناویریت ماچی بکه یته، دلنیا م

ده ترسیت تووش بیت، دلنیام ئیستا وا له ناخه وه ده شترسیت که باسی ده کهم، ته نیا له بهر ئه وهی له نزیکه مانه وه پڙمی و ئیستاش له وه هۆله له گه ل ئیمه دا هه ناسه ده دات و هه لده مژیت، به لئی، ئه گه ر راست ده کهیت، دهی ئیستا بانگی سهر ئه وه میزه ی ده کهم و قاوه یه کی له گه لده خوینه وه.

رووخساری مه لا ئه بوبه کر ته واو شپڙه ده بیټ و به ده روونیکئی ئالۆزه وه سه یری هۆله که ده کات، پیده چیت چاو له گه نجه که بگیڙیت، پاشان له سهر میزه که ی ئه وبه ریانه وه گه نجه که ده بینیت، ریک سه یری مه لا ئه بوبه کر ده کات، ئه ویش رووی لی وه رده گیڙیت و ده ست ده کات به قسه کردن: نا، مامۆستا عه و دال تکایه لیی گه پڙی، ئه وه گه نجه تیکه ل به وه باسه ی نیوانمان مه که، ئه وه سه رقالی کاری خو یه تی و ره نجه ههر چه زیش نه کات بیته لای ئیمه، تکایه چه ز ناکه م تیکه ل به وه باسه ی ئیمه ی بکه یت.

عه و دالی خه یالی درک به وه ترسه قوولیه ی

دهروونی مهلا ئه بوبه کر ده کات که به هۆی
پژمینى گه نجه که وه به رووخسار و هه لسوکه وتى
دیاره، ئه وه ش خالیکی به هیز ده بییت بو
ئاراسته ی گفتوگوکه، ئیدی ده زانییت چو
به بی هه لچوون مهلا ئه بوبه کر و لى بکات
دان به هه ندی راستی دابنییت، ئینجا ده لییت:
بزانه هیشتا که سمان دلنیا نین ئه و گه نجه
تووشی پژمینه تونده که بووه یان نا، هه ر له
خۆمانه وه لیی ده ترسین، خو ئه گه ر به راستی
بزاین تووش بووه، چو هه لسوکه وتى
له گه لدا ده که یین!

ماموستا گیان تکایه دان به و راستیه بنی
که پیویسته زانستی پزیشکی کارى خو
بکات و بوچوونی ئاینی په یوه ندی به و
باسه وه نه بییت، ئه وه هه ر خو ی سووکایه تییه
به مرووق کاتیک تو ده لیی غه زه بی خودایه،
ئه و شته بچووکه ی بو ناردوون، ئیستا ئیمه
له قوئاغیکداین پیویستمان به مزگه وت و
بوچوونی مهلاکان نییه بو تیپه راندنی ئه و
دوخه، ده بی هه موو جیهان به جووله که و

موسلمان و مه‌سیحی و باوه‌پدار و بیباوه‌پیشه‌وه،
 هه‌مووان گوئی له زانا و بیریاره‌کان بگرن،
 کاتیک باسی فایرۆسه‌که ده‌کن، ده‌بیت
 تاقیگه‌ پزیشکییه‌کان کار له‌سه‌ر پڙمینه‌کان
 بکه‌ن ئایا کام جوړه‌ی پڙمین تونده‌که‌یه‌ یان
 ئاساییه‌که‌یه، تکایه‌ ئیمه‌ ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بین
 له‌سه‌ر ئه‌و بوچوونه‌ی غه‌زه‌بی خودایه، ئه‌وا
 نیوه‌مان به‌هۆی پڙمینه‌که‌وه له‌ناو ده‌چین،
 ئه‌گه‌ر وایه‌ خو ده‌بیت هیچ جوړه‌ ده‌رمان
 و چاره‌سه‌ریکیش قبوول نه‌که‌ین و پشت به
 دوعا و بوچوونی ئایینی به‌ستین، ئی به‌مه‌ش
 پشکی شی‌ری مردنه‌کان به‌ر ولاته‌که‌ی ئیمه
 ده‌که‌وئیت، تکایه‌ مامۆستا ئیوه‌ خه‌لکیکی زۆر
 سه‌ردانتان ده‌که‌ن و گویتان لی ده‌گرن، گرنگه
 چیتر بوچوونی نازانسی نه‌خه‌نه‌ می‌شکی
 ئه‌و خه‌لکه‌وه، به‌ تاییه‌تی قسه‌کردن له‌سه‌ر
 پڙمینه‌که‌ ئیشی زانستکارانی پزیشکییه‌ نه‌ک
 ئیمه‌ که‌ ته‌نیا ده‌خوئینه‌وه و ئیوه‌ی مه‌لا که
 بو چاره‌سه‌ری کیشه‌کان پشت به‌ چاره‌سه‌ر
 کوئه‌کان ده‌به‌ستن.

مه لا ئه بوبه كر به هه لچوونئىكى زۆره وه له
شوبنه كهى خووى هه لده ستئت، چوار تا پئنج
چرك چرك، چرك، چرك، چرك به قوولئى
سه يري چاوه كانى عه ودائى خه يالى ده كات و
ده لئيت: ئه و شته بچووكه غه زه بى خودايه،
ئىنجا ئيوه چى ده لئىن بئىن، ئه وه هه ر
غه زه بى خودايه!

پئش ئه وهى مه لا ئه بوبه كر هو له كه
جئبه ئئيت، عه ودائى خه يالى به خئيرايى
وه لامى ده داته وه و پئى ده لئيت: دوا جار
ده بئى ئيوه ش دان به هئزى زانست و تاقيگه
پزىشكئيه كاندا بنئىن، ئىنجا زوو يان دره نـگ،
ده بئت ئه و راستئيه قبوول بكه ن.

8

ويپراي ئه‌وه‌ي چاوه‌پريي ئازادكردي
نيردراوه‌كانيتي، له‌و لاشه‌وه‌ هه‌رچي داروده‌سته
و پياوه‌كاني هه‌ن، له‌ نزيكي كو‌شكه‌كه‌يدا كو‌ي
كردوونه‌ته‌وه‌، به‌ فه‌رمانى ئه‌ويش هه‌يچ كه‌س
بو‌ي نيه‌ ته‌نيا يه‌كه‌ سه‌عاتيش چيه‌ سه‌ردانى
ماله‌وه‌ بكات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ي ني‌ردراوه‌كانيشي
هه‌يشتا نه‌گه‌راونه‌ته‌وه‌، كه‌چي هه‌والى بو‌
هاتووه‌ كه‌ ئاغاي گه‌وره‌ به‌نيازي شه‌ره‌ و
ده‌يه‌ويت به‌ خو‌ي و هه‌زاران له‌ پياوه‌كاني،
هه‌يشر بكاته‌ سه‌ر كو‌شكه‌كه‌ي، ژن و كچه‌كان

دهرفینن، مال و کۆشک و تهلارهکان تالان و دهسووتینن.

له ئاست ئەم ههوالهدا، ئاغای بچووک هیچ گومانى نییه له ئەگه‌رى شکستدا ناوچه‌که‌ى و کۆشکه‌که‌ى به خراپترین شیوه زیانیان به‌رده‌که‌وێت، ئێ له سه‌رده‌مى باپیریشدا به هه‌مان شیوه، باپیره‌ى ئاغای گه‌وره‌هێرشى کردووه‌ته‌ سه‌ر کۆشكى باپیره‌ى و هه‌رچى له‌ده‌ستى هاتووه‌ کردوویتى، ته‌نانه‌ت ده‌ستدریژیان کردووه‌ته‌ سه‌ر کچان و ژنان، ده‌یان ژن و کچى تر به‌هۆى خۆراده‌ستنه‌کردن به‌ پیاوه‌کان، کوژران و ئەتککراون، هه‌ر ئەوه‌شه‌ ئاغای بچووک ته‌واو ده‌ترسینیت، ده‌یان سه‌نگه‌ر و پاسه‌وانگه‌ى نوێى کردووه‌ته‌وه‌ تا پێش به‌ کاره‌سات و هێرشى له‌ناکاوى ئاغای گه‌وره‌ بگریت.

ئاغای بچووک دیت و ده‌چیت، ناوه‌ ناوه‌ سه‌ریكى لای پیاوه‌کانى ده‌دات، دردۆنگیه‌كى قوول به‌سه‌ر زاکیره‌یدا زال بووه، چاوه‌پرسی کاره‌ساتیکى گه‌وره‌ ده‌کات، وه‌لى‌ نایه‌وێت

كهس بترسینیت، ته نیا داوای چاوکراوه ییان لی
 ده کات، تیل بو چه ندان به رپرس و کار به دهستی
 شار ده کات و نییه تخرایی ئاغای گه وره ییان پی
 راده گه یه نییت، که چی به پاساوی پژمینه که
 ئاماده ی هیچ جوړه هاوکاریه ک نین، ئه وانیش
 وه ک ئه و چاوه رپی قه ده ری ک ده کهن ئی ئاغای
 گه وره ده سته ردار ی هی رشه که ی بییت، وه لی
 ئاغای بچووک له بهر خو یه وه بیر ده کاته وه و
 ده لی ناشتی وا هه رگیز روونادات، ئه و هی رشه
 به هه ر شیوه یه ک بییت، ئه نجام ده دات، ئه و
 پیاوه باکی به شه ر و کوشتار نییه، له سه ر
 قسه یه کی بچووک، که خو م داوای به خشینم
 لی کردووه، ئه وه تا دونیا یه ک پیاوی چه کداری
 بو هی رشه کردنه سه رمان کو کردووه ته وه، ئه وه تا
 نی رداوه کانم هی شتا نه ها توونه ته وه، تیل
 هه لئاگریت و ئاماده ی دیداریش نییه، ئی خو
 کوفرمان نه کرد ئه و چه ند قسه یه مان کرد،
 ئه وه گوتم کوره که ی من له کاتی خواردنه وه
 و مه ستیدا دوو سی قسه ی ناشیرینی کردووه،
 خو نابییت ئاغاش به مجوره تووره بییت و

داروبەرد بەيىتتە لەرزىن و خۆي بۆ ھىرش و
پىكدادان تەيار بىكات!

كۆڧىن، بەھىۋاشى خۆي دەگەيەنئىتە نىۋ
قەرەبالغىيەكە، نەختىك بەنىۋ پىاۋەكانى ئاغاي
بچووكدا دەگەرئىت و لەم و لەو ھەۋالى
باوكى دەپرسئىت، دواجار دەگاتە لاي باوكى،
سەرەتا ھىچ نالىت، جوان جوان دىقەتى
دەدات، باوكى رىشى ھاتوۋە و جلەكانىشى
تەۋاۋ پىسبوۋنە، ھىندەي تۆز و خۆل ھەلمژن،
ھەر كە بەمجۆرە باوكى دەبىنئىت، دلتەنگ
دەبئىت، زنجىرەيەك خورپە لە دلىدا چەند
جاريك ھەلبەز و دابەز دەكەن و باوكىشى
ۋەك ئەۋەي ھەست بە شەرمەزارى بىكات،
كە چەند رۆژىكە لە تەلەفون داۋاي مالىۋە
ۋ بە تايبەتى كۆڧىن رەتدەكاتەۋە ۋ بە ھىچ
شىۋەيەك ئامادە نىيە بگەرئىتەۋە مالىۋە،
ئەۋ پىرەپىاۋە ھىشتا بە ئاۋاتى ئەۋەۋەيە لە
سىبەرى كۆشكەكەي ئاغادا بھەسئىتەۋە، لەگەل
ئەۋەي ژيانى خۆي و مندالەكانى تا ئەۋپەرى
لە خراپىدايە.

کۆڦين نايهوي لاي پياوه کاني دیکه قسه
له گه‌ل باوکيدا بکات، بۆيه به ئاماژه‌ي
سه‌رله‌قاندن، بانگي ده‌کات، ئه‌ويش يه‌کسه‌ر
له‌ دواي کۆڦيندا ده‌روات بۆ ناو ئه‌و باخچه
گه‌وره‌يه‌ي که ئاغا ته‌نيا بۆ پياسه و سه‌يرکردني
ئاژه‌له‌کان دروستي کردووه، به‌ ده‌يان جوړي
ئاژه‌ل و سه‌دان بالنده و مريشک و که‌له‌شير و
تاوس و قاز و مراوي تيدا به‌خيو ده‌کات.

کۆڦين کوپم، چيت ده‌وي‌ت، بۆچي
هاتوويته‌ته ئيره؟ مه‌گه‌ر خوت نازانيت ئيستا
ئيره شوينئیکي ئارام نيه، پياوه‌کاني ئاغاي
گه‌وره به‌نيازن هيرش بکه‌ن، تکايه بگه‌رپوه
بۆ مال، زووکه هه‌تا ئاغا نه‌يديو، هه‌ر
ئيستا ئيره به‌جيبه‌يله، ئه‌گه‌ر ليره بتينيت،
ره‌نگه مو‌له‌تي رو‌يشتنت نه‌دات.

کۆڦينيش وپراي تووره‌يه‌که‌ي ناخي، وه‌لي
به‌ ريزيکي زوره‌وه وه‌لامي باوکی ده‌داته‌وه:
باوکه، تکايه کارت به‌سه‌ر مملاني‌ي ئه‌وانه‌وه
نه‌ي‌ت، ئه‌وانه خه‌لك بۆ خو‌يان به‌کار
ده‌هينن، خوت ده‌زاني ئيمه بچووک بووين

تۆ له و کاته وه خزمه تی ئه و پیاوه ده کهیت،
 کهچی تا ئیستا نه ماندی فهردهیه ک ئاردت
 بداتی، رۆژیک له رۆژان ئاماده نه بووه به هیچ
 شتیک هاوکاریت بکات، ئه وه تا ئیمه گه شتینه
 زانکو، کهچی تۆ هیشتا خزمه تی ئه و پیاوه
 ده کهیت، فهرموو ئه و جاره دهیه ویت بتدات
 به کوشت، تکایه لیی دوور بکه وه، ئه گهر
 تۆ نهیه ته وه مال، ئه وا چیتر ناتوانم قسه ت
 له گه لدا بکه م!

باوکه هیچ پیم خو ش نییه له شاره وه
 هاتوو یته ته ئیره و خو ت بو شهر ئاماده
 کردوو، ئی باوکه ئه وان شه یتان خو ی لیبان
 ده پاریزی ت، کهچی تۆ به ئاره زوو ی خو ت
 داوت ده خه یته داوی ئه وان ه وه! وه لا ههر خو ت
 زیان ده کهیت، تکایه بگه ری وه.

مام بایزی ده ستش کاو به هه لچوو نی که وه،
 ئه گهر له ده ستی به ات بو وایه، له سه ر ئه و
 قسانه ی، دارکاریه کی باشی کو فینی کو ری
 ده کرد، روو خساری سووره له گه پراوه، زمانی
 ته ته له ده کات، وه لی هه ول ده دات به سه ر

دهروونیدا زال یت، نهك خهلكی به کهین و
بهینی ئیوانیان بزنانن و دواتر به ئاغا بگاتهوه،
ئینجا وهلامی ده داتهوه:

کورم ئهوه که ی ئیشی تویه ئاموژگاری من
بکهیت، له کهیهوه ئه و رهوشته فیربوویته!
هه ی بیروهشت، ئه گهر بو یه کجاری دیکهش
قسه به ئاغا بلییت، هه ر خوّم ده زانم چیت
لیّ ده کهم، دلنیا به خوّم لیّ بیهری ده کهم،
جاریکی دیکه گویم له م جوّره قسانهت
نه بیتهوه، تو نازانیت ئاغا پیاویکی چهنده
باشه! هه موو جاریک که ده مینیت به گهرمی
هه والمان ده پرسیت، ته نانهت هه ی ئیوهش،
ئینجا به مجوره چاکه که ی ده ده یتهوه، چون
هاتی ئه وه اش بگهریوه، چونکه ئیره چوّل
ناکه م، هه تا ئه و مه ترسییه ی له سه ر ژیان و
کوّشکی ئاغا هه یه، کوّتایی نه یهت، من هه ر
لیّره ده بم.

کوّفین به نیگه رانییه کی قوول، چاوه کانی
پر له فرمیسک، بیزاریه کی زوریش به
رووخسارییه وه دیاره، له گهل ئه وه شدا تا

بلیی خوږاگره، به سه ليقه وه گوئی له باوکی
 ده گریټ، باش لهو سوژ و عاتیفه یه ی باوکی
 بو کۆشک و ئاغا تیده گات، ئینجا ده لیت: ئاخر
 باوکه من منداڵ بوومه تو له سهر ئه و ئاغایه
 ده ستت شکاوه، دایکم هه موو جار باسی
 چیرۆکی ئه و ده ستشکانه ت ده کات ئه و روژه ی
 له شه ره که ی ئاغا له گه ل گونده کانی خواریو
 ده ستت ده شکیت، نان له مالمان نه بووه و
 تۆش نزیکه ی مانگیك له مال هوه که وتوویته،
 من بیرم نایه ت، دایکم بو می گپراوه ته وه که
 ئه و ئاغایه بو یه کجار چیه سهردانی نه کردی،
 ئاماده نه بووه هیچ جوړه هاوکارییه کی ئیمه ش
 بکات، ئی تخوا ئه و پیاوه هه ر هه مان ئه و
 پیاوه ی جاران نییه، ده ی ئه وه چه ند سالی شه
 له شاره وه سهردانی ده که ی ت، ته نیا یه کجاریش
 ته له فونیک ی بو نو کردوویته، ئه گه ر ئیشی پیت
 بیت، پیاوه کانی ته له فونت بو ده کهن، تکایه
 باوکه چیت ساویلکه مه به، له گه لم وه ره وه
 و خوت و ئیمه ش تووشی خه می گه وره تر
 مه که، ئه و شه ره هی خو یانه نه ک هی

ئىمە، كۆرەكەي لەپىش چاوى كچانى مەيخانە
جىئوى بە كۆرى ئاغاي گەورە داو، تۆچ
كارت بەو شەرەي نىوانيان ھەيە!

سەرگەرمى ئەو گفتوگۆيەن، لەپرىكدا مام
بايزى دەستشكاو ئاورى لاي كۆشك دەداتەو
و دەئيت: كورم تۆ پىويستە كەمىك لىرە
مىنيتەو، من دەچم بزىنم ئاغا بۆچى
ھاتوووتە ناو پياوھكانەو، نەكەي بىيت،
دەترسم رىگەي گەرانەووت نەدات، راستە
خۆم لىرە دەمىنمەو، وەلى پىم خۆش نىيە
تۆ لىرە بىيت، تىكايە ھەتا دىمەو لىرە
مىنەو، ھەر ئاغا بچىتە ژوورەو، دەگەرىمەو،
ئەگەر نەشگەرامەو، تۆ بگەرىو مالى و ئاگات
لە مندالەكان بىيت.

مام بايزى دەستشكاو دەيەويىت بەخىرايى
بگاتە لاي ئاغا و خۆي نىشانى بدات تا
بزانيىت ھىشتا لەوئى ماووتەو، ھەررەھا
زانبارى لەسەر ھىرشى ئاغاي گەورەش چىنگ
بكەويىت، وەلى كۆفىن سوورە لەسەر ئەوھى
لەگەل باوكى بچىتە ناو قەرەبالغىيەكەو،

باوکی دەروات، ئەویش بەدوایدا دەچیت و بەهیاوایشی خووی دەگەیه نیتە نزیك ئاغای بچووکهو، لەناو گردبوونەووە کەدا دەیان کەس دەپڙمن و دەکوکن، کەس باکی بە پڙمین و کوکەکان نییە، هاوشیۆه ی پیاوہکانی ئاغای گەورە، ئەوانیش تەنیا بیر لە بەرژەوہندیی ئاگاکیان دەکەنەو، کاتیک کوڤین دەگاتە ناو قەرەبالغییە کە، ئاغا بەشیک لە قسەکانی خووی کردوو، وەلئ بە تۆنیککی بەرز هیشتا بەردەوامە لە قسەکردن:

شەرمان پی دەفرۆشیت، دەیەوئ کورەکەمی رادەست بکەم، ئئ کورەکەم یانی شکۆ و شەرەفی ئیو، رەمزی کوکە، کوکیش بە تەنیا هی من نییە، هی هەمووتانە، ئەگەر کوک بکەوئت، ئیوہش دەکەون و شەرەزاری دەستی پیاوہکانی ئاغا دەبن.

تکایە ئیمە حەزمان بە شەرکردن نییە، وەلئ ئەگەر هیڕشمان بکەنە سەر، دەستیان لئ مەپاریزن، گەورە و بچووکیان بکوژن، من خۆم نامەم بوئ ناردوو و داوای لیبووردنم

کردوو، که چی پیاوه کانی گرتوومه و هیشتاش
هه ره شهی هیرشکردنه سه رمان ده کات، شه ریم
ناوئیت، به لام ئه و شه ره هی ئیوه شه، بو
شه ره فی ئیوه شه، هی گه وره و بچووکتانه،
کۆشک بپاریزن، ئه گهر کۆشک بکهوئیت، ئاغای
گه وره هه موو شتیک تالان ده کات، کچ و
ژنه کانیش ده بات و سووکایه تییان پئیده کات،
تکاتان لئ ده کهم ئه گهر هاتن به توندی
وه لامیان بدنه وه، که وتنی کۆشک یانی
ئه تککردنی شه ره ف و نامۆسی هه موومان،
ئه گهر شه ره فی خۆتان خۆشدهوئیت، کۆشک
بپاریزن!

کۆفین یه ک دوو جار به میشکی دادئیت
قسه به ئاغا بپریئت و وه لامی بداته وه، هه ر
له خۆیه وه په شیمان ده بیته وه و ده سته رداری
بیرکردنه وه که ی ده بیئت، ئینجا دووباره گوئی
ده گریته وه، ئاغاش له هه وای خۆیه تی،
ده ترسی و ده شیوهوئیت وره ی پیاوه کانی به رز
بکاته وه، کۆفینیش له نزیککی باوکی وه ستاوه
و جوان جوان به وردی دیقهت له رووخسار

و برۆكانى باوكى دەدات، كاتىك ئاغا قسان
 دەكات باوكى بە جۆش دىت و برۆكانىشى
 ھەلبەز و دابەز دەكەن، ھىندە بە قوۋلى
 گوۋى لە ھاتوھاۋارى ئاغا دەگرىت، تەواۋ
 دەچىتە خەيالەۋە.

مانەۋەى من و كۆشك يەكسانە بە مانەۋەى
 خۆتان و ژن و مندالەكانتان، ئەگەر ھاتن
 دەرسىكىان بدەن بۆ خۆيان و باپىرە گەۋرەى
 ئاغاش عاقلىيان بكەن، ديسان دەيلىمەۋە
 شەپمان ناۋىت، ئەۋان ھىرش دەھىننە سەرمان،
 ئىمە تەنیا بەرگرى لە خۆمان دەكەين، خەمتان
 نەيىت بەرپىرسانىشم لى ئاگادار كىدوۋەتەۋە و
 ھەموۋان پىيانگوتووم خەتابارى ھەلگىرسانى
 شەپرەكە، ئىمە نابىن، ھەر شىتەك رووبدات
 تەنیا خۆيان بەرپىرسيار دەبن، ئىۋە سەربەرزانە
 دەچنەۋە ناو مال و مندالى خۆتان، ئىستاش
 ئەۋەى لە ئىۋەم دەۋىت، كۆشك چۆل مەكەن
 و دىسۆزانە خۆرابگىرن، پاداشتتان دەدرىتەۋە،
 جىگەى ھەر يەك لە ئىۋەش لەنىۋ دلى
 خۆمدا دەيىت، دلىابن لەۋەى سەردەكەۋىن.

ئاغا دريژە بە قسه‌كاني دەدات و كوڤينيش
بە ئاسپايي خوۆ ده‌گه‌يه‌نيته لاي باوكي و
پيي ده‌ليت: باوكه تكاپه هينده بە قسه‌كاني
باوهر مه‌كه، بە شه‌رتان دەدات، تكاپه جيگه‌ي
ئيوه ناو دلي نيه، پيش ده‌رگه‌ي كوڤشك و
ته‌لاره‌كائيتي، به‌و قسانه‌يشي فريوتان دەدات،
راسته من بچووكم و مافي ئاموژگار يكردي تووم
نيه، وه‌لي دلنيام راست ناكات، ته‌نيا سه‌يري
رووخساري بكه، چهند له فيلباز ده‌چيت!

ههر كه باوكي گويي له‌م قسانه‌ي
كوڤين ده‌بيت، ئيدي ده‌ستي ده‌گريت و
له‌ناو گردبوونه‌وه‌كه دووري ده‌خاته‌وه، هه‌تا
چهند قسه‌يه‌كيش ده‌كهن، ئاغاش ده‌چپته‌وه
ناو كوڤشك و پياوه‌كانيش به‌ چوارده‌وري
كوڤشكدا په‌رتوبلاو ده‌بنه‌وه، به‌شيكيان ده‌چنه
سه‌ر كوڤشك و شوينه به‌رزه‌كان، ههر يه‌كه‌ي
رووي له لايه‌ك ده‌كات له چاوهرواني هاتني
پياوه‌كاني ئاغاي گه‌وره ده‌وه‌ستن.

مام بايزي ده‌ستشكاو له هه‌لسوكه‌وتي
كوڤين تووره‌يه، بويه به هه‌ناسه ته‌نگيه‌وه

ده لیت: کورم نازانم له که یه وه نه وها
 بیړیز بوو یته! من وام په روه رده کردیت؟
 نه و هه لسوکه وتانه ت من له پیش چاوی ئاغا
 ده خات، تو نازانیت ئاغا چند رقی له و
 پیاوانه ده یته وه که ژن و منداله کانیان به
 گوئیان ناکه ن، وازبینه کورم هه تا ئاغا به و
 رهفتاره ی تو ی نه زانیوه، نه گینا من شهرمه زاری
 ئاغا ده بم، له دیوه خان ده لیت بایز ناتوانیت
 به سهر ژن و منداله کانیدا زال ییت.

باوکه، بیړیزیم به رانه رت نه کردووه، ته نیا
 دمه ویت بیزانیت که نه وه تا ئیستا ئیمه گه وره
 بووینه و ده زانین نه وه ی تو ده یکه یت، جگه
 له زیانگه یانندن به ئیمه و به تاییه تی خو ت،
 هیچی دیکه نییه، تکایه باش بزانه ئاغا
 منه تی به تو و هاوشیوه کانت نییه، به کارتان
 دینیت، بو پاراستنی خو ی و کوشکه که ی
 ئاماده یه به کوشتتان بدات، باشه من ده پرؤم،
 ههر رهنگه به یه کجاریش برؤم، نه و دوخی
 پڙمینه ئاسایی بیته وه، دلنیا به به یه کجاری
 ولات چیده هیلم، راستی بیزار بووم له دست

تۆ و ئه و كۆمه لگه يه، ئىدى ناتوانم لير، له
ناوتان بژيم.

بايزى دهستشكاو ههر كه له سهر زارى
كۆفين گوئى له جيھيشتنى ولات دهبيت، بى
سلهمينه وه، بى هيچ قسه يه ك ده موده ست
بوكسيك ده كيشيت به ده مولووتى كۆفيندا
و خوئن له لووتيه وه به سميليدا به ره و ناو
دهمى ريچكه ده كات، كۆفينيش ده حه په سي،
دواتر به دهسته كانى هه ولّ ده دات خوئنه كه ي
دهم و لووتى بسريته وه، كاتيک خوئن له سهر
دهسته كانى ده بينيت، زياتر دلته نگ ده بيت،
وه لى هيچ ناليت، ته نيا بو چه ند خوله كيك
به قوولى سه يرى باوكى و خوئنى سهر
دهسته كانى ده كات، پاشان نه ئه م قسه و نه
ئه و قسه، به هيواشى له پيش چاوى ون ده بيت.

دايکه هه ز ده كه يت خوت ته له فونى بو
بكه، من هه ولى زورم له گه لى دا، بيسووده،
هه تا ئاغا ئيشى پيانييت، باوكم ئاماده نيه
بو يه ك چركه ش مالى ئاغا چولّ بكات، به و

تەمەنەنەيەوۈ ھېشتا ئومىدى بەۋ پياۋە ھەيە،
 مەن چىتر كارم پىيى نىيە، ھەرچى دەكات با
 بىكات، بەلامەۋە گىرنگ نىيە، ئاخىر بە گويى
 مەن ناكات، نايەتەۋە، ھەموۋان لە پىش
 دەرگەي كۆشكى ئاغا كۆبوۋنەتەۋە و چاۋەرى
 دەكەن، بەشپۆيەيەك دەرزى ھەلدەيت ناكەۋىتە
 سەر زەۋى، ئەۋھا تىكقۇزاون ھەر بىرىش لە
 پڙمىن ناكەنەۋە! بەلى مەن دلىام پەتاكە كارى
 خوى لىيان دەكات، سەيرە ئەۋ ھەموۋ كەسە
 لەۋ شوينە كۆبوۋنەتەۋە!

كۆڭۈن ئەۋ چەند قسەيە لەسەر يەك
 و بەبى پچران بو دايكى دەكات، دايكىشى
 دەمودەست دەست بو تەلەفۇنەكەي دەبات
 و دوو سى جار زەنگى بو دەكات، بايزى
 دەستشكاۋ ۋەلامى نىيە، زەنگ لىدەداتەۋە،
 ھەر ۋەلام ناداتەۋە.

كورم كۆڭۈن خۇ باوكت تەلەفۇنمان لەسەر
 ھەلناگرىت! دەبى شتىك روۋى نەدايىت؟ دلم
 دەترسىت، بوچى خوت ناچىت بەدوايدا و
 سۇراغى بكەيت!

لهو مقومقويهدان، له پريکدا زهنگي ته له فون
ليدهدات، ژماره کي بايزي ده ستشکاوه، دايکي
کوفين به په له ته له فونه که هله دگرپت و
يه کسهر ده لپت: ئه ري بايز ئه وه بوچي چهند
روژه سهرپک له مال ناده يته وه، ههر ئاگات
له مال و منداله کان نه ماوه!

دواي ئه وه ي قسه کاني له ته له فونه که ته واو
ده کات به شله ژانه وه ده لپت: کورم سهره تا
وامزاني باوکت، که چي باوکت نه بوو، پياويک
بوو، به لام نه مزاني کي بوو! به س ده لي باوکت
و سهدان که سي دیکه ش له مالي ئاغا تووشي
په تا تونده که بوونه و بردراونه ته نه خوشخانه،
وايزانم باسي پياوه کاني ئاغاي گوره شي کرد،
ئا ئا بيرم هاته وه ئه وانيش په تايان گرتووه!
کاتيک کوفين و دايکي ده گنه نه خوشخانه،
ده بينن به سهدان ئوتومپيل و ده سته ي پوليس
به ردهم ده رگه و ده وروبه ري نه خوشخانه که يان
ته نيوه، به سهدان که سي دیکه که پیده چپت
که سوکاري نه خوشه کان بن، به نيو پوليسه کاند
دين و ده چن، به شيکيان چه کيان له شاندايه

و هه نډیکیشیان داربه ده ست، کۆڤین و دایکی به و دیمه نه تووشی سهرسوورپمان ده بن، ههر چۆنیک بیت خویان ده گه یه نه ناو پۆلیسه کان، وهلی هیچ کس له پۆلیسه کان رووخساریان به دهره وه نییه، ده مامکدار و چهك به ده ست وه ستاون، ده لیلی تازه له شه ر بوونه ته وه، ماندوو ماندوون، نه ختیکی دیکه ده چنه پیشه وه له ناو هه وشه ی نه خو شخانه که ش به هه زاران پیاو که جلی ئاساییان له به ردایه و که سیان ده مامکیان نه کردوو، کۆبوونه ته وه، که س ناسن، وهلی کۆڤین ههر چۆنیک بیت، خوی ده گه یه نیته ناو قهره بالغیه که.

سهیره! ئه وه پیناچیت که سوکاری نه خوشه کان بن! ئاخر ئه گهر که سوکاری نه خوشه کان بن، ئه دی ئه و هاتوهاواری نیوان پۆلیس و پیاوه کان چیه که له گه توگو یه کی توندان له گه ل یه کتریدا! سهیره، که س به که س نییه، ههر ده لیلی خو پیشاندانه و شه ر تیدا روویداوه.

ده مه وی چاوم به باو کم بکه ویت، تازه

هيڙاوه ته نه خوشخانه، ده لڀن تووشى پڙمينه كه
بووه! نه مه داواكارى ڪوڦينه له پوڻيسيڪ و
پوڻيسه كه ش به توندى رهنى ده كاته وه ريگه
به ڪوڦين بدات چاوى به باوكى بكه وڀت،
پوڻيسه كه پاسا وه هيڙي ته وه و ده لڀت: ٿي ره
نه خوشخانه ي په تا تونده كه يه، بويه ناييت،
شتى وا هه رگيز ريى تيناچيت، نه وان په تايان
گرتووه، ناييت كه س لڀيان نزيڪ بيته وه،
ئينجا هه ر خو ي تازه ٿيمه شهري نيوان
دوو ٿاگا كه مان راگرتووه، خهريك بوو يه ڪترى
ته واو بكن، يه ڪجار دوخه كه ناخوشه، تڪايه
بڪشيوه، ده ترسم ديسان به شهري بينه وه، راسته
ٿيستا رمانگرتوون، وه لڀي هه ردو ولايان تيڪه لڀي
يه ڪترين و ناتوانين به باشى بيانناسينه وه،
ٿاخر وهك يه ڪن و يه ڪجوره جليان له به ردايه،
هه ردو ولاشيان نه خوشيان له ژووره وهن، تڪايه
دوور بكه وه.

ڪوڦين هه ر كه گوڀي له شهري دوو
ٿاگا كه ده بيٿت، تووشى شوڪ ده بيٿت و
له به رخويه وه خه يالڀي ده روات، ٿي خو باوڪم

پیاوی یه کیك له و دوو ئاغایه یه، ئه وه تا ئه و
پۆلیسه ش باسی شه ری نیوانیان ده کات، تۆ
بلیی چی روویدا بییت!

تکایه ده توانیت پیم بلیی شه ری چی
روویداوه؟ لیره یان له کۆشکه کانیا ن؟ کۆفین
له و گفتوگۆیه دایه، دایکشی ده گاته لایان و
خوی له گفتوگۆکه یان هه لده قورتیتنی، کورم
ده لپن شه ریان کردوو، به هوی پڙمین
نه هاتوونه بۆ ئیره، به خودای دیاره باوکیشته
لیی دراوه، ئه وه تا ده لپن شه ریان کردوو.
ئینجا پۆلیسه که به بیزاریه که وه و له ژیر
ده مامکه وه ده لپت: به هوی ئه وه ی به
سه دان له پیاوه کانی هه ر دوو ئاگاکه له
کۆشکه کان تووشی پڙمین بوونه، دوا ی ئه وه ی
ده هیندرپنه نه خۆشخانه، دیاره هه ردوو
لایان کیشه یان هه یه، دوو سه عات له مه و به ر
له به رده م نه خۆشخانه به شه ر هاتوونه و به
ده یان که سیان له یه کتری کوشتوو، ئه دی
نه تان دیوه ئه و هه موو خوینه ش رژاوه! سه یر
بکه ن باش سه یر بکه ن، ئه وه هه موو خوینی

پياوه چه كداره كانه و دواى شه ره كه شوينه كه يان شور دراوه. به لئى ئه وان ليره به ربوونه ته گيانى يه كترى و هه تا بويان كراوه ته قه يان كردووه، راستيه كه ي نازانم چيتر روويداوه، چونكه دواى شه ره كه ئيمه هاتين، ده لئىن كاره ساتيك بووه، هه ر نه بيته وه.

كچم، كچم كالى، كالى بوهسته، بوهسته ئيشم پيته! ئه و چه ند قسه يه ي دايقى كوئين يه كسه ر كوئايى به گفتوگو كه ي نيوان خوئى و كوئين له گه ل پولىسه كه ده هيئيت و به خيراى به ره و رووى كالى چاوكال ده چيئت كه تازه له نيو ئامبولانسى كدا دابه زيوه، كالىش هه ر كه گوئى له ده نكى دايقى كوئين ده بيت، يه كسه ر ده مامكه كه ي ده به ستيت و به په له پرووزى به ره و رووى ديئت، كوئينيش دوابه دواى دايقى ده گاته لايان، كالى شله ژاوه، زمانى ته ته له ده كات، به لايه وه سه يره ئه وان له نه خوشخانه ن و به ويشيان نه گوتووه! پاشان ده پرسيت: خيره، ليره چى ده كهن؟ خو ئه و نه خوشخانه يه تايبه ته به پژمينه تونده كان،

ئېوۋە چ كارىكتان ليرە ھەيە! كۆڧين قسە
بكەن، دەلئيم بۆچى ليرەن؟

دايكى كۆڧين بە شلەژان و دردۆنگيەكى
تاقەتېرەوۋە دەست دەكات بە قسەكردن، ۋەلى
يەكسەر كۆڧين قسەبرى دەكات و بە كالى
دەلئيت: چەند رۆژئيكە باوكم لە مالى ئاغا
بوو، لەويش پەتاكە بلابووۋەتەو، كەسيك
بە تەلەفۆنەكەى باوكم، پيى گوتووين باوكم
ھىندراۋەتە نەخۇشخانە! بەس پيدەچيىت ئەو
قسەيە راست نەبيىت! چونكە دەلئين شەر
لەئىوان دوو ئاگاكە روويداۋە و پياۋەكانيان
چەندانان لە يەكترى كوشتوون، ئىستا ئيمە
نازانين باوكم تووشى پڙمينەكە بووۋە يان بە
گوللە پيكرائە!

9

نزىك زهرده پهرى ئىواره يه، سى تا چوار
كهس له نىو پاركه كه دان، ترس هيشتا كۆتايى
نه هاتووه و دۆخى دهروونى خه لكيش به
جۆرئىكه رۆژئىك ئاسووده ن و دوو رۆژ شله ژاو،
زۆرىنه ي خه لك چاويان له شاشه ي ته له قىزيون
و نىته كان برپوه، ئى هه والئىكى خوڭش، بزنان.
شهرى دوو ئاكاكه تۆره كانى سۆشيا لميديا و
ته له قىزيونه كانى به خوئيه وه سه رقال كردووه،
خه لكى له يه ككاتدا زۆرتري ن قسه له باره ي
پژمىنه كه و شه ره كه ش ده كهن، زۆرتري ن هه وال

و پوٽ له باره يانه وه ده خویننه وه، هه یه ده لئی ناغای بچووک کوژراوه. نا خوئی خوئی کوشتووه. هه نډیکیش ده لاین به هوئی پڙمینه وه مردووه. هه یشه پیی وایه ئه و قسانه راست نین و ناغاسه لامه ته، ته نیا خوئی شار دووه ته وه! هه ر کهسه و به شیوه یه که قسان ده کهن.

نه خوټخانه کان جمه یان دیت، به لام کولانه کان تاراده یه که چولن، زوری که له ماله کان ده رگه و په نجه ره کان یان داخستون، ترسیان له هه لمڙینی هه وای ده ره وه و تیکه لای هه یه، وپرای ئه وه هیشته که سانیک له کولان و بازاره داخواه کاند ده بیزین، ئی ئه وه شاره، مه گه ر ده تواندریت ژیانی تیدا بوه ستیندریت!

مه لا ئه بوبه کر دواي گف توگو که ی له گه ل عه ودالی خه یالی چند هه فته یه که به ده مامکه وه نوپڙی هه ینی له مزگه وته که ی ده کات و دواتر له ترسان بو نوپڙی هه ینی به لای مزگه وته که یشی ناچیته وه، خاوه ن کتیبخانه که ش ده لئی ماوه یه که مام عه ودالی خه یالی سه ری به هوئی کتیبخانه که دا نه کردووه، ته له فون

ههئانگريٽ و وهلامى نامهش ناداتهوه!
ههوالى پووره ههمينى دهريزش نيهه،
پژمينهكهى هى قايرۆسهكهيه يان ههر
ههلامهته و وهكو رينوينى دئناسك به ههله
بردراوه بو نهخۆشخانه، مردووه يان زيندوو!
ئارۆ قوتابيهكهى مامۆستا رينوينى دئناسك
چهند جارئك لهسهر رينوينى دئناسك لهگهئ
قوتابيهه هاوريكانى دهكات به شهر و جنويان
پيدهدات. لهو دۆخه ئالۆزهشدا كالى پهيوهندي
به رينوينى دئناسكهوه دهكات و ههوالى
كوژرانى مامهى بايزى پپرادهگهيه نيٽ، بهلام
وادهى دياريكراويان داناوه يهكترى بينن، وهك
دئنهوايى كالى و وهك دوو تازه خۆشهويستيش،
تامهزرۆى ئهه و ديدارهه.

كالى چاوكال بلوزيكي رهش و پانتۆليكيشى
له ههمان رهنگ لهبهردايه، به كاوهخۆ بهرهه و
ئهه و شوينه ههنگاو ههئدهگريٽ كه لهگهئ
رينوينى دئناسكدا به مهبهستى بينينى يهكترى
ديريان كردووه، پارك ههمان ئهه و پاركهى

دیداره که ی جاری یه که میان لئ سازکرد،
 وه لئ شوینی ژوانگه که له به شیکی دیکه ی
 پارکه که دایه، رینوینی دلناسک هه ر که کالئ
 ده بینیت جلی ره شی پوشیوه و به نیمچه
 خه مبارییکه وه به ره و رووی ده چیت، کاتیکیش
 ده گنه به رده می یه کتری، بی قسه کردن
 یه کسه ر ده ستله ملان ده بن، خه می کوژرانی
 مامه ی کالئ و خو شه ویستی نیوانیان تیکه ل
 به یه کتری ده بییت، ئای له و ریکه که وته ناخو ش
 و خو شه!

رینوینی دلناسک توند کالئ ده گریته
 باوه ش، بیده نگ، بیده نگ به سنگی خو یه وه
 ده نووسییت تا ئه و ئاسته ی کالئ هه ست
 به گوشاریکی زور له سه ر مه مکه کانی ده کات و
 ئینجا به نازیکه وه ده لئ ئوی! ئوی! مه مکم
 ژان ده کات، تکایه به رم بده!

ژوانگه که پیشتر جمه ی ده هات، روژانه
 ده یان کچ و کوری عاشق له ژیر دار و
 دره خته کاندماچییان ده گورییه وه، شوینیک
 به زوری عاشقه کان رووی تیده کهن، که چی

ئىستا له چۆله‌وانى ده‌كات، مه‌گه‌ر چۆن له‌ژىر
دارىك ئه‌گىنا كه‌س ديار نىيه، كالى و رىنوئىن
له‌سه‌ر يه‌كىك له‌و كورسىيه دوو كه‌سىيانه‌ى بۆ
گه‌شتياران دروستكراون، داده‌نىشن، رىنوئىن به
هيواشى ده‌ست له‌ مى ده‌كات و به‌ تۆنىكى
سۆزدارانه‌ هاوخه‌مى خۆى پىپراده‌گه‌يه‌نىت: زۆرم
پىناخۆشه‌ بۆ مامه‌ت بايز، ده‌بى به‌هيز بيت،
تكايه‌ هيز بده‌ به‌ر خۆت.

زۆر سوپاست ده‌كه‌م، ئه‌گه‌رچى به‌ كوژرانى
زۆر نىگه‌رانم، به‌س هه‌ول ده‌ده‌م به‌سه‌رخۆمدا
زال بىم، مامه‌م بايز له‌ ژيانىدا خۆشى له
خۆى نه‌دى، زۆر به‌دبه‌خت بوو، هه‌تا خۆى
كرده‌ قوربانى وازى له‌و پىاوه‌ نه‌هينا، به
گوئى كه‌سى نه‌ده‌كرد، ئه‌وه‌تا چاره‌نووسى
به‌وه‌ گه‌ىشت.

باشه‌ ئه‌و چى ده‌كرد له‌ مالى ئاغا؟

وه‌لامى ده‌داته‌وه: هه‌ر له‌ گه‌نجىيه‌وه
له‌ مالى ئاغا بووه‌ تا ئه‌و چه‌ند سالى
ماليان هاتووه‌ته‌ شار، هه‌ر له‌ مالى ئه‌و
ئاغايه‌ بووه، دياره‌ پىش رووداوه‌كه‌ش چوووه‌ته‌

مالیان، منیش سهره تا نهمده زانی لهوئییه،
 روژی شهره که ی پیش نه خوشخانه ئینجا زانیم،
 کوڤینی ئامۆزام و دایکیم به ریککهوت لهویدا
 بینین، ئەوان گوتیان مامهم له مالی ئاغا
 بووه و بههوی پڙمینه وه هیناوه ته نه خوشخانه،
 ئەوکات ئەوانیش نه یانده زانی چاره نووسی چیه،
 دواتر بۆمان ده رکهوت کاتیک ئەو و ده یان
 نه خوشی دیکه یان هیناوه ته نه خوشخانه،
 لهوکاته دا پیاوه کانی ئاغای گهوره ش چهند
 نه خوشیک ده هینن بو نه خوشخانه و له بهردهم
 ده رگه ده بیته شهریان، ئی مامهم بهو
 نه خوشیه وه ده پیکریت و دوایی گیانله ده ست
 ده دات. ئاخ، ئەو زۆر به دبهخت بوو، دلم پیی
 ده سووتیت، خوشی نه بینیی!

ئاخ که کاره ساته! به راستی خهمی لی
 ده خۆم.

مامهم خه تای خووی بوو، ئەگینا پیش
 ئەو رووداوه کوڤینی ئامۆزام چوه ته دوای
 و داوای لی کردووه ده سته ردارای مالی ئاغا
 بییت، که چی له کوڤینی داوه و دواتر ئەوه تا

چاره نووسی خوئی بهو ٿه نجامه گه ياند.
ٿيستاڪه خه می من زياتر مال هوه يانه، نازانن
چی بڪهن! كه سيش خوئی به خاوه نی ٿه
تاوانه ناکات، هه ردو لایان خوئیان خه تابار
نازانن، چاره نووسی ٿاگه ش دیار نیه، هه
كه سه و شتيڪی له باره وه باس ده کن!

راستی منیش به شيڪ زانیا ریبه کانم له
هه واله كاندا چنگ كهوت، نه ده بوو خوئی
له كيشه ی ٿه وانه هه لڦورتی نیٿ، بهس تازه
سوودی نیه. ٿه وه ی روویداوه، تازه روویداوه
و ناگه پرت هوه.

رینوینی دلناسڪ به هیواشی هه ول ده دات
باسه كه ی نیوانیان بگوریت، پیده چیت خودی
کالیش ٿه وه ی پیخوش بیٿ، به پیکه نینه وه به
کالی ده ٿیت: ٿه ری پرسیار یکم هه یه ده توانم
بیکه م؟

به ٿی، فه رموو، ٿاساییه.

ناترسیت؟

بوچی؟ له چی بترسم!

له من ناترسیت؟

کالی زهرده خه نه يه کی که می بو ده کات و
به نازیکه وه ده لیت: نا، ئەم قسه يه له کوپوه
هات؟

هیچ نیه، هەر پرسیارێک بوو به میشکما
هات.

نا، نا، ده بیټ پیم بلیت.

ئەدی من پڙمینم نه بوو!

ده تریقیته وه، هەر ده لیتی مامیشی
نه مردوو، دواتر وه لامی ده داته وه: ناشیرین!
گوتم ده بیټ باسی چی بکات.

ئەهی ئەهوکات به جورێک خۆت له ناو
جلی گاوندا پێچابوو وه ته نانهت له پشتی
چاویلکه شه وه ئینجا به ئاسته م چاوه کانتهم
ده دیت.

ئێ وایه، ئەمه راسته، ئەهوکات جیی گومان
بوویت، هاهاهاها.

ئەدی ئیستا ناترسیت پڙمینه که م گه رابیته وه؟
ئێ خۆ هەر کیشه يه کت هه بیټ، يه کسه ر
به تۆنی ده نگت ده زانم، هینده م نه ماوه بيمه
پزیشک، قابيله نه زانم! به لام ئیستا ئەگه ر

پژمينيشت هه بيٽ، هيشتا لٽ ناترسم، ئيسٽا
تو بو من كه سيكي ديكه يت، جياواز لهو
رينويينه ي به زور خستمانه ناو ئامبولانسه كه وه،
هاهاهاها.

كاتيك باسي ئامبولانس ده كات، به يه كه وه
ده تريقيينه وه، رينويينيش دوو تا سي جار به ده م
تريقانه وه ده لٽ ئاي كه روژيكي ناخوش
بوو! ئاي كه ناخوش بوو، روژيكي ناخوش،
به لام نه جاميكي باشي ليكه وت ه وه، نه وه تا روژه
ناخوشه كه م بووه ته هو ي نه وه روژه خوشه ي
ئيسٽام، ئاي كه ئيسٽا ژيانم خوشه!

ئى راسته ناخوش بوو، خو ئيسٽاش نايبٽ
كه س نزيكي كه سي به رانبه ري بكه ويٽه وه،
هيشتا په تا كه و مه ترسي پژمينه كه نه روپويشتوو،
من ده زانم روژانه ده يان كه س ده هيندريينه
نه خوشخانه .

رينوييني دلناسك كاتيك گويي له م قسه يه ي
ده بيٽ، به شيوه ي گالته و بو خوشي ده لٽ:
ئاي هات هات پژمينم هات، ئيدي يه كسه ر
ده مي به ره وه ده مي كالى ده بات و كاليش

خۆیشى نازانیت چۆنچۆنى دەمى نىزىكى
 دەمى دەكاتەو، پاشان بە چاوى داخراوۋە
 بۆ چەند چركەيەك مل و زمانى يەكتى
 دەمژن، تەواو رۆدە چنە قوولايى رۆحى يەكتى
 و ئىتر ئاگايان لە خۆيان نامىت، كاتىك چاۋ
 دەكەنەو، ھەست بە وردە شەرمىك دەكەن،
 كالى بە شەرمىكەو دەلىت: ھىچ رووى نەداۋە
 باشە، من ئاگام لە ھىچ نەبوۋە، ھەلە
 تىمەگە تىكايە، من ھىچم نەكردوۋە، ھەروەھا
 تۆش ھىچت نەكردوۋە، ھىچ شتىك لەنيوانماندا
 رووينەداۋە باشە!

رىنوينى دلناسكىش وپراى ئەو كەمە
 شەرمەى بە رووخسارىيەو ديارە، كە تىكەل
 بە تۆزىك پىكەننىش بوۋە، وەلامى دەداتەو:
 ئى راستە ھىچ رووى نەداۋە، تىكايە سەيرى
 ملت بكە، ئەو بۆ واى لىھاتوۋە، دەترسم
 خەتاي ددانى من يىت!

كالىش بە سەرسوورمان و دردۆنگىيەو
 ھەول دەدات مىلى خۆى بىنىت، ناتوانىت،
 پاشان لە رىي كامپراى مۆبايلەكەيەو بە

شيوه‌ی سيلفي سه‌يري رووخسار و ئه‌و شوينه‌ی
سه‌ر ملي ده‌کات که رينوئن به مژين و ددان
رووشاندووئتي، ئينجا پیده‌که‌نيت هاهاها،
به نيمچه مه‌کريکه‌وه به رينوئن ده‌لئت:
ئووف، ئووف رينوئن بو وات ليک‌ردووم، چون
بیشارمه‌وه، هه‌ر ده‌لئي مانگا قه‌پي له ملم
داوه، ئه‌وه‌ی بلئي ئه‌وه بو وايه، ده‌لئيم مانگا
وای ليک‌ردووم هاهاهاها.

باشه باش، به‌من ده‌لئي مانگا!

تکايه گالته‌م کرد، هه‌ر بو خوشی بوو،
ئه‌ی بوچی ملت ئه‌وها مژيوم، ئاخ‌ه‌ه‌تا
چاک ده‌بيته‌وه ناچارم بیشارمه‌وه، خو که‌سيک
پيي بزائيت شه‌رمه‌زار ده‌بم، هه‌ی ناشيرين!
بو وات ليک‌ردووم ها.

رينوئيش به‌ده‌م گالته و پيکه‌نينه‌وه دريژه
به گفتوگوکه ده‌دات: ئي بوچی ده‌شاريته‌وه
خو تو ملت هه‌ر له‌ژير ئه‌و جله‌ گاونه
ناشيرينانه‌ی نه‌خوشخانه ده‌شاريته‌وه، پيوست
ناکات بترسيت، وه‌ره‌ ده‌ی وه‌ره، با لامله‌که‌ی
ديکه‌شت بو سوور هه‌لگه‌رينم، وه‌ره‌ ده‌ی

وهره چەند خوۆش بوو، دەى تکایه لامله کهى دیکه شت بوۆ دەمژم.

ئەو چەند قسه يه ده کات و کالیش نه ختیک خوۆى گران ده کات، پال به يه که وه ده نیـن و چەند جار یکیش يه کتری راده مووسن و به توندی يه کتری ده یـنن و ده بهن، پاشان رینوین به رزه فتی ده کات، به ده سته کانی پشته سه رى ده گریت و چاو داده خەن، جه سته یان خاو ده بیته وه، ئینجا زمان و لیوی يه کتری ده مژن. بوۆ چەند خوله کیک خه ریکی مژینی لیو و لیستنه وه ی ملی يه کتری ده بن تا ئه وه ی بیران ده چیته وه له باخچه يه کی گشتیدان که بوۆ هه يه خه لکی بیانینن، به ته واوی له دنیا داده برین و بوۆ يه ک چرکه ش سه یری رووخساری يه کتری ناکه ن تا دوا جار کالی له سه ر کورسییه که پال ده که ویت و رینوینیش له ته نیشتی ئه ودا، ئینجا نه ختیک به شه رمه وه، قوول قوول و به بیده نگى له رووخساری يه کدی ده روانن، پاشان کالی ده لی ئیدی به سه، نه ک که سیك پیمان بزانیـت، کاتیکیش ئه و

چهند قسه یه ده کات، ئاورپکی دواوه ده داته وه،
له وسهری پارکه که پیاویک به خاکه ناسی که وه
ژیر دره خته کان چاک ده کات، کالیش چاوه کانی
پر له قه له قی و ترس ده بنه وه، تو بلیی ئه و
پیاوه ئیمه ی نه دیبیت!

مه ترسه، کهس ئیمه ی نه دیوه، ئینجا خو
ئیمه هیچی خراپمان نه کردوو تا لئی بترسین!
له گه ل ته واو بوونی ئه و چهند قسه یه ی ریئوین،
دیشان ده تریقی نه وه، به مؤزه یه کی سۆزدارانه
نیگا ده گۆر نه وه و پاشان ریئوینی دلناسک پیی
ده لیت: کالی گیان، راستیه که ی به هوئی ئه و
پژمینه وه هه موو که سیکم له ده ستداوه، ئیستا
بو ههر شوین ده پۆم، هه مووان به گه وره و
بچووکیان لیم ده ترسن و خویمانم لی ده پاریزن،
وهک ئه وه ی پژمینه که م هی فایرۆسه که بووبیت،
به و راده یه لیم ده ترسن، ئی سهیره ئیستا
من ناپژمم، که چی ئه وان ههر قسه یه کم له
زار بیته دهر به دهنگی پژمین و کۆکه تیده گهن،
ئه وه چ زه مه نیکه!

راستیه که ی ئیستا که متر نیگه رانم، که متر

خه فته تبارم، به پيچه وانه وه دلخوشم، ده زانی
 بوچی؟ وپرای ئه وهی به شی زوری که سوکاره کهم،
 قوتابییه کان، دراوسی، هاوړپیکانم، پیاسه و
 بازاریشم له ده ستداون، وه لی ئیستا شتیکی زور
 گرنگترم هه یه، کالی، کالی چاوکالم هه یه!
 کالی چاوکال هه موو بو شاییه کی رو حی
 پرکردوومه ته وه، هه ست ده کهم له جیهان تیکی
 دیکه دا ده ژیم، باکم به گفتوگوئی که س نییه،
 هه ر گویشیان بو ناگرم، مه گه ر خو یان، نه گینا
 هه ول نادهم تیکه لی که س بیم، ئاخر من
 هه نووکه تو م هه یه، به لی، کالی گیان تو م
 هه یه، کالی م هه یه، یانی ئیستا دونیام هه یه،
 ژیانم هه یه، کالی تیکه یشتی ئیستا بو هینده
 دلخوشم، چونکه تو م هه یه.

رینوینی دلناسک سه رگه می قسه کردنه،
 له پرپیکدا زه نگی ته له فونه که ی لیده دات و
 سهیری شاشه که ی ده کات، سهیری کالی ده کات
 و له بهر خو یه وه ده لیت واو، واو! ئاروی قوتابیمه،
 کالی گیان ببوره زور پیویسته، نه و ته له فونه
 هه لده گرم.

ئارۆ گيان سلاو.
باشى مامۆستا رينويين.
سوپاس تۆ باشى ئارۆ گيان.
باشم مامۆستا، هەر بيرم ده كوردى، حهزم
کرد هه والت پيرسم.
سوپاست ده كه م ئارۆ گيان، من زۆر زۆر
باشم، ئيستا له پاركم.
يانى مامۆستا فايرۆسه كهت نه بوو؟
نا، ئارۆ گيان، ئهدى ئه و كاتيش له
ته له فۆنه كه نه مگوت كيشه م نيه.
راسته مامۆستا واتگوت، بهس ئه و كات
كس باوه پرى پيىت نه ده كرد.
ئى ئارۆ گيان تۆ چۆنيت، ده نگو باسى
خۆت و قوتابخانه؟
مامۆستا من باشم، بهس قوتابخانه بووه ته
فشه، زۆر بهى ناو پيرن ده وام بكهن.
بهس تۆ ئيشت به كس نه پيىت، وانه كانت
بخوينه ئه گهر ده واميش نه بوو، بو ئه وهى
له كاتى تاقى كردنه وه نمره ي بهرز به ده ست
به پيىت.

باشه مامۆستا وا ده كه م، به سه رچاو، به س
مامۆستا خو نمره ی به رزیش به ینم، هر
نامکه نه یه که م.

تۆ بیر له یه که مه که مه که وه، نمره ی به رز
به ینه، باشه.

مامۆستا رینوین چه ز ده که م شتیکت بلیم.
بلی ئارۆ گیان، چی بووه، خو هیچ رووی
نه داوه؟

به رپوه بهر تووشی کۆرۆنا بووه، چه ند
رۆژیکه له نه خو شخانه یه.

به راست! ئه وه کی گوتی تووش بووه؟
هه مووان وا ده لین، ئیستا له نه خو شخانه یه،
که سیش بو ی نیه سه ردانی بکات، هه موو
که س باسی ده کات، ده لین مندالیکیشی تووش
بووه!

باشه ئارۆ گیان، ده بیته ته له فۆنه که دا به م،
دواتر قسه ت له گه ل ده که مه وه، ئیستا کاریکی
گرنگم هاته پیش، باشه، ئاگات له خۆت بیته،
زۆریش مه چۆره ده ره وه با تۆش تووش نه بیته.
دوابه دوای ته له فۆنه که ی ئارۆ، رینوینی

دئناسك يه كسهر بوؤ دئنيابوونه وه له راستى
 ئه و قسه يه، ناوى بهرپوه بهر كه له كالى
 ده پرسىت و ئه و يش ده موده ست قسه كه ي
 ئارو پشتراست ده كاته وه و ده لىت به لى، ئه و
 ناوه لاي ئيمه يه، خو م روژانه چاره سه ريشى
 ده ده مى، به لام هيچ له باش ناچىت، به
 توندى تووش بووه، به س بهرده و امين له
 چاره سه ركردنى، به لكوو ئى چانسىكى بوؤ
 هه لكه ويىت.

تكايه زورت ئاگا لىي بىت، ئه و هاوريى
 منه، بهرپوه بهر كه ي پيشوومه، ئه گه رچى به
 بيويزدانانه بريارى گواستنه وه مى دا، به لام
 پيوسته له بهر خاترى من به وردى چاودىرى
 بكه يت.

كالى سهرى له م داوايه ي ده رناچىت و لىي
 ده پرسىت: مه گه ر ئه و كه سه نيه كه به هوى
 پژمينه وه بريارى گواستنه وه ي بوؤ ده ركردى؟
 خو يه تى، هه مان كه سه، به س من
 نامه ويىت وه ك ئه و ره فتار بكه م، ئاخه ر ئه و
 روژگار يكى زور هاوريىم بووه، دوا جار به هوى

ئەو پڙمینه‌وہ نیوانمان تیکچوو، خوّم چەند
 جاریکیش تەلەفونم بوّی کردەوہ، لەسەری
 ھەلنەگرتەم، بەس تکایە لەبەر من، ھەرچی
 بوّت دەکرێ ھاوکاری بکە، ئەو کەسیکی
 خراب نییە، رۆژگار وای لیکرد، ترس لە پڙمینه‌کە
 ناچار بەو بریارە ی کرد، کەچی ئەو تە دواجار
 خوّی تووش بوو، ھیوادارم چاک بیئەوہ!
 کالێ بە بیدەنگی و بە ئاماژە ی جەستە
 داواکە ی قبوول دەکات و پاشان چا و دەپرێتە
 ئاسمان، ئاوریککی بەپەلە ی ناو پارکە کەش
 دەداتەوہ، واو، واو، دویا خەریکە تاریک
 دەبیّت، رینوین سەیرکە، سەیری ئەو گلۆپانە
 بکە چەند جوانن! ئای کە تیشکی رووناکیان
 لەسەر ئاوە کە چەند جوان شەپۆل دەدەنەوہ،
 ئای کە خوّشە ئیرە!

ئێ راستە زۆر خوّشە، بەلام بوّ توّ درەنگ
 نییە؟ ئە ی نالین ئەو کچە نەھاتەوہ بوّ
 نەخوّشخانە؟

ئاساییە، ھەتا دوو سەعاتی دیکەش
 دەمیینەوہ، مۆلەتم کردووە، پیم گوتوون کاری

گرنگم هه‌یه، هیش‌تاش شه‌و زوری ماوه.
کالی گیان، که‌شوه‌ه‌وای پارک‌ خو‌شه، هه‌ز
ده‌که‌م ئه‌و کاته‌ی ماومانه‌ به‌ده‌م پیاسه‌ی ناو
پارکه‌وه‌ به‌سه‌ری به‌ین، پیته‌چونه‌؟
بو‌نا، منیش زور‌ هه‌ز به‌ پیاسه‌ی ژیر
تیشکی ئه‌و گلۆپانه‌ ده‌که‌م، به‌لام‌ جارێ با
بچینه‌ سه‌ر ئاوه‌که‌ و نه‌ختیک‌ سه‌یری قاز و
مراوییه‌کان بکه‌ین، هه‌ز به‌ بینینی مه‌له‌یان
ده‌که‌م، کاتیک‌ مه‌له‌ ده‌که‌ن چه‌ند جوانن!
ئاوه‌که‌ شه‌پۆل ده‌داته‌وه‌.

به‌ هیواشی به‌ره‌و ئاوه‌که‌ ده‌رۆن، به‌ده‌م
قه‌سه‌کردن و ده‌ستله‌ملانیوه‌ چاو ده‌پرنه‌ مه‌له‌ی
قاز و مراوییه‌کان، جار‌ جاره‌ش رینوین‌ ماچیکی
خیرای روومه‌تی کالی‌ ده‌کات. له‌پریکدا کالی‌
دوو جار‌ له‌سه‌ر یه‌ک و به‌ توندی ده‌پژمی،
یه‌کسه‌ر کۆکه‌یه‌کیش ده‌کات، هه‌لوه‌سته‌یه‌ک
ده‌کات، بیده‌نگ‌ چاو ده‌پریته‌ ناو چاوی
رینوین‌، دیسان‌ پژمین و کۆکه‌ی دیته‌وه‌،
زنجیره‌یه‌ک‌ پژمین‌ تر‌ له‌ کونه‌لووتیه‌وه‌
ه‌رووژم‌ ده‌هینن، کالی‌ ده‌ترسیت، ده‌لی ئاخ

ئاخ، لیم دوورکه وه، پیده چیت منیش تووش
 بوویتم، ئەوئ روژئ به ههله دهستم بهر
 دهستی نه خوشیك كهوت، لهوكاته وه دهترسم،
 ئەهه تا منیش توووش بووم! تکیه با توش
 تووش نه بیت، چیت لیم نزیك مه به وه، هه
 ئیستا ده بیت خوم بگهیه نه نه خوشخانه.
 کالی ئەه و چهند قسه یه ده کات و پاشان
 به دەم پڙمین و کۆکه وه به ره و ده روزه ی پارکه که
 ده روات، رینوینیش به بیده نگی به دوایدا
 ده چیت و جار جار به بانگی ده کات، که چی ئەه
 وه لامی ناداته وه، دواتر له ده روزه ی پارکه که
 بزر ده بن.

30/3/2020 تا کو 12/3/2020

بەرھەمە چاپکراوەکانی نووسەر:

۱- سېبەرەکانی جەنگ، چپرۆک، ۲۰۱۲

۲- ئیسلامی سیاسی لە گوتاری توندپەوییهوه

بۆ خەونی خەلافەت- ۲۰۱۷

۳- کورد لە ئۆکتۆبەری رەشدا ۲۰۱۸

۴- ئیسلامی سیاسی فریودان و تیرۆریزم ۲۰۱۸

۵- ئیناس و پیاووەکانی خەلیفە، رۆمان- ۲۰۱۹

۶- پژمێن، رۆمان- ۲۰۲۱

Sneeze

Novel

Shakhawan Braim Abdullah

Kurdistan 2021